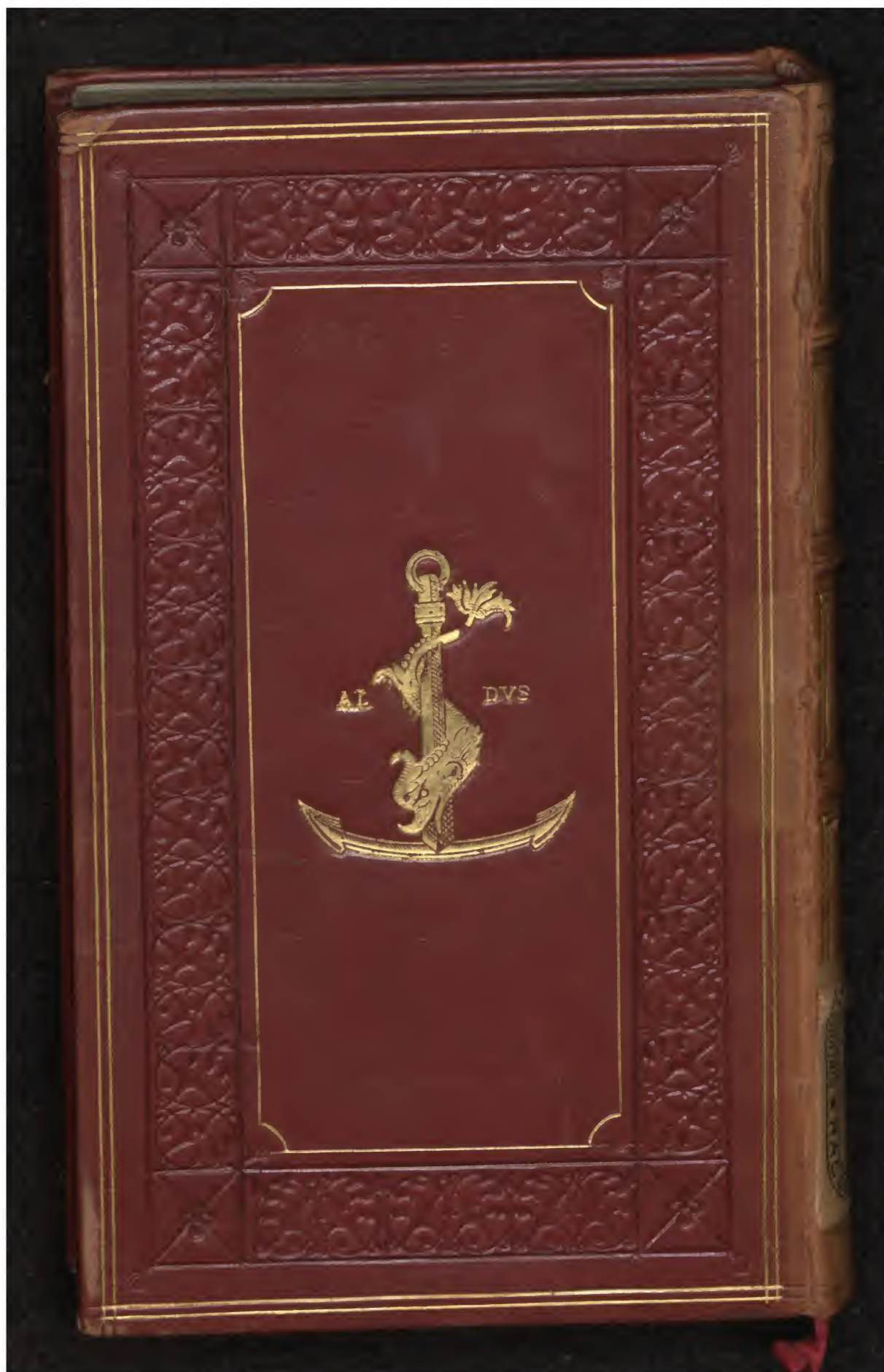

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.9

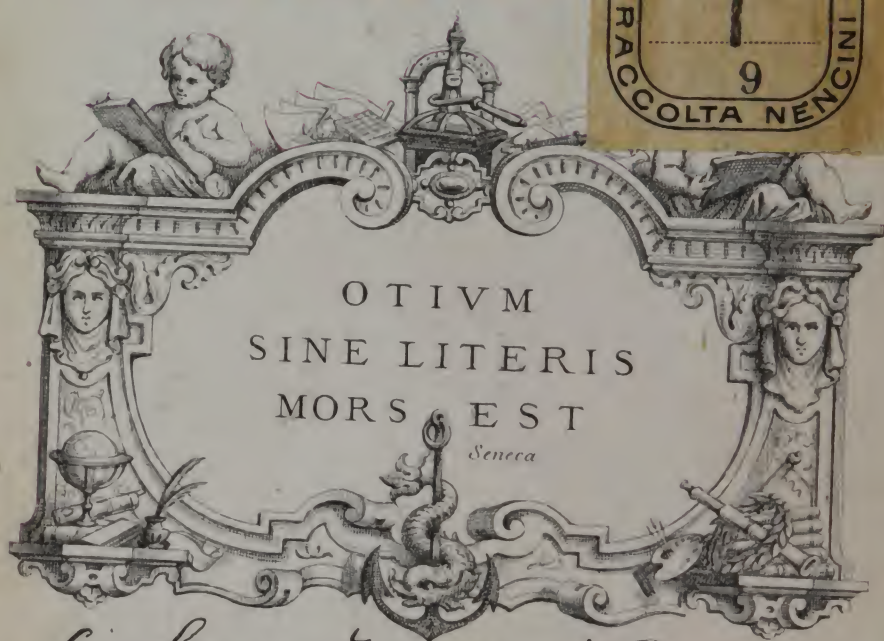
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.9

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.9

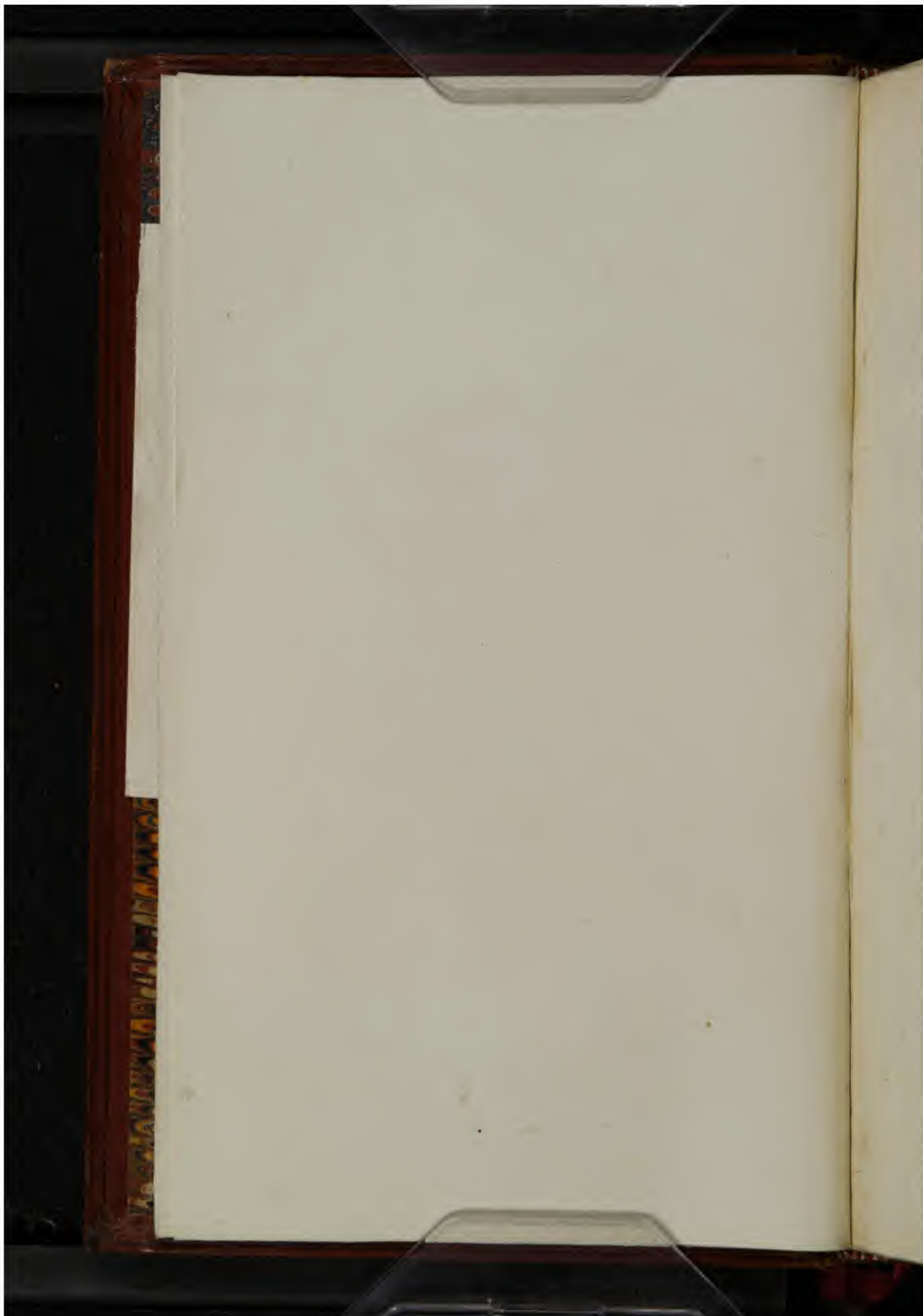
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.9

Ex Libris Joannis Nencini
1874

Ad. 1/1.

Q. H.
sta fua
riorum

vndem
e quib
bentur,

Adnot
aliqui
ratio re

Jaue

Q. Horatii Flacci poemata, in quibus multa corre-
cta sunt, & institutiones suis locis positæ, commenta-
riorum quodammodo uice funguntur.

Vnde viginti metrorum genera, et quæ nam sint, &
e quibus constent pedibus, et ante uolumen simul ha-
bentur, et intus in uolumine suis locis.

Adnotationes nonnullæ in toto opere, in quibus uel
aliquid mutandum ostenditur, uel cur mutatum sit,
ratio redditur.

Aldu
in

bēat, ne
mum cē
res, idem
ut olim d
concurr
post dieb
tuam
suo quos
illac equ
Cānetq;
se auno,
Manue,
ratus m
m, ipse
quibufdā
dum prof
ad affem
puerant
lius, qui
ferat, niri
ra quinz
arere in
fambela

Aldus Pius Manutius Rom. Iafredo Carolo
iurifconsulto, ac Regi Senatus in Vrbe
Mediolano moderatori. S. P. D.

Gitur iam triennium Inclyte Carole, ex
quo me in amicorum tuorum numerum ac
cepisti, idq; Mediolani, ubi sic me uidisti li-
bēter, ut sæpe etiā, quæ tua est humanitas, conuiuium
tuum eē uolueris, cum multi unā cœnarent familia-
res, iidemq; Academici, & doctissimi uiri, qui ad te
ut olim doctissimi quiq; ad Mecœnatem, frequentes
concurrunt, ac confugiunt. Ex quo item, cum paucis
post dieb. Cremona Asulam proficiscerer per Man-
tuanum agrum, & milites Mantuani principis, ne-
scio quos capturi illius inimicos, qui eo die transitori
illac equis dicebantur, me per errorem cœpissent,
Cānetiq; quod ab Mantua, xx, millia passuū abes-
se aiunt, in carcere detinerent, Tu, qui forte tunc eras
Mantua, legatum agens Regiū, statim re cognita, libe-
raturus me, adiisti Principem, eaq; re facile impetra-
ta, ipsemet omni equitatu tuo comitante, necnō et aliis
quibusdā ex Mantuanis nobilibus ad id ipsum oppi-
dum profectus es, ac me acersitum liberaisti, pecunia
ad assem, uestibus, equis, & cæteris, quæcunq; surri-
puerant, redditis. Vbi illud mirum, ut Prætor loci il-
lius, qui prima nocte, qua me adducendum ad se ius-
serat, uiris propè centum armatis circumdatum, ab ho-
ra quinta ad decimā usque Iulio mense in teterrimo
carcere inclusum tenuerat, cœnantibus nobis (di-
scumbebam enim et ipse in tanto cœtu, contra te secū-

du*s* iussu tuo) non solum astatet, sed etiam, ut Nasidienus olim apud Horatium cœnante Mecœnate, archiclinum ageret, tum ueniam peteret, quod me nō tractasset humaniter. Adde, quod ipse Princeps literas ad me Asulam q̄ humanissimas dedit, offerens, quantum aut molestiæ, aut incommodi per errorem, passus fueram, nesciente se, tantundem uel iucunditatis, uel commodi, aliquando se repositurum. Non immemor igitur Iasrede Carole tanti beneficii in me tui, sæpe cogitavi, qua nam in re gratum me tibi esse ostenderem, tandem Horatii Flacci cultum poema daturus studiosis excusum cura nostra, illud sub tuo nomine statui emittere, ut Quēadmodū Horatius ipse Mecœnati Benefactori suo, ac doctiss. & liberaliss. Principi hoc opus a se compositum dedicauit, ego itidē id ipsum a me recognitum diligenter, et emēdatum de dicem tibi Seruatori meo, et cum aliis plurimis, tum doctrina, et liberalitate Mecœnati ætatis nostræ. Cui fortasse uerius ego, q̄ Mecœnati Horatius, dixerī, O et præsidium, et dulce decus meum. nam longe maius esse beneficiū reor, hominem e carcere liberare, quā donare diuitiis. Sæpe igitur iuuat dicere, O et præsidium, et dulce decus meum. Idem autem opus etsi ab hinc septennium curauimus imprimendum, nunc tamen id iterū damus, sed multo emendatius, meliusq; , nam et rationem undeuiginti metrorum generum, quibus Horatius in hoc opere usus est, sic in serui suis locis, ut se sponte offerant uel nolentibus, et distinctiones, subdistinctionesq; , ut quisq; locus exigebat, apposui, Quæ cum bene collocatæ sunt, commenta=

riorum
inter co
ximus.
netus T

Encl
legi ex
ambo, p
dū igit
terpe co
sic, Encl
mūia
tina La
libro de
noū m
vōa r
vōa r
pīa
pē cō
obst
bam, qu
liquida
iū
Callima
mū
tū
ta mem
te stat

riorum uice funguntur. Notavi præterea quædam
inter corrigendum, quæ rati profutura, hic subiun-
ximus. Vale præsidium, et dulcæ decus meum. Ve-
netus Ternio Calendas April. M.D.IX.

Ode Prima primi libri.

Euterpe cohibet, neque Polymnia. Sic in omnibus
legi exemplarib. sed non stat uersus, quia pro chori-
ambo, pæon quartus est, nequē pōly --- legen-
dū igitur uel, Euterpe cohibet, nec Polyymnia, uel, Eu-
terpe cohibet, nec Polymneia. si Polyymnia scā datur
sic, Eūtēr -- pē cōhibēt --- nēc pōlyy ---
mnīā ---, ut componatur α πολὺ, et ὕμνος, quasi mul-
ticina latine dixeris. id uidetur sensisse Phornutus in
libro de natura Deorum, ubi ait, πολυμνία δὲ ἐστὶν πο-
λύμνιτος ἀρετὴ, ἢ μᾶλλον, ἢ πολλοὺς ὕμνους, καὶ
ὅσα περὶ τῶν ῥαμμάτων ὑμῶνται, παρειληφῆα, καὶ τῆς
ἐκτε τῶν ποιημάτων, καὶ τῶν ἄλλων συγγραμμάτων ἰσο-
ρίαν ἐπιμελεμένη. Sīn aut Polymneia, sic, Eūtēr --
pē cōhibēt --- nēc pōlymnē --- id --- nec
obstat, l̄y corripī sequentibus m et n, cū faciant sylla-
bam, quæ præcedit, indifferentem, sicuti muta cum
liquida, ut apud Græcos. Cratinus, ἄλλοῖοιόν μοις
ἐπιλήσοσι μνημονικοῖσι. λήσομοσι dactylus ---.
Callimachus, ut citat Ephesion, et Priscianus, τὼς
μὲν ὁ μνησάρχης ἐφῆξενος. τὼς μὲν ὁ dactylus ---
Et tunc componitur ex πολὺ, ὕμνεία, quod sit mul-
ta memoria. nam Iouis et memoriæ filias esse musas
testatur Hesiodus in Theogonia, Μοῦσαι δὲ Ὀλυμπιάδες

καὶ οὐρα διὸς αἰγίοχοιο. Τὰς ἐν' περὶ ἡ' κρονίῃς τέκε πα-
 τρι μιῆσα Μνημοσύνη, & dissoluta diphthonge πο-
 λυμνεία πεντασυλλάβως, καὶ ἰωνικῶς πολυμνήϊα, unde
 de Polymneia sicut Elegia ἀπὸ τῆς ἐλεγίᾳς secun-
 dū Ionas. Ouidius, Flebilis indignos Elegiā solue-
 capillos. Quamquam Græci, tam prosa oratione, q̄
 carmine, πολύμνια τετρασυλλάβως cū accentu in ante-
 penultima dicūt, uel altero y ex Polyymnia, uel e ex
 cluso ex η diphthongo. Hesiodus in Theogonia, τῶ
 χορὸν ἔρατῶτε, πολύμνια τ' ὄραν ἴητε. Sed de his abū
 de multa diximus in quarto institutionū nostrarum.

Ode. XVII. libri eiusdem.

Nec Martiales hœdilia lupos. Hic duo esse erro-
 res uidentur in dictione hœdilia. nam et di ante penul-
 tima corripitur, cum sit natura longa, quoniam in ile-
 desinētia nomina, ut ouīle, equīle, bouīle, et id genus
 cætera, produciunt penultimā, et a ultima produci-
 tur natura breuis. Est enī uersus Dactylicus Alcmani-
 us catalecticis, qualis ille, Vides ut alta stet nūe can-
 didum, i quo penultimus pes est Dactylus, postremus
 pro Dactylo, Creticus propter ultimam syllabam in
 omni metro idifferentē, sic hœdili - - - ᾱ lūpōs - - -
 Quapropter uel aliter legēdus uersus est, et forte sic,
 Nec Martios hœdilia tū lupos, et sit ordo, Velox Fau-
 nus sæpe mutat Lucretilem amœnum Lyceo, et usq;
 defendit æstatem, pluuiosq; uentos capellis meis. Im-
 pune per tutum nemus uxores mariti olentis quærūt
 deniæ arbutos latentes, et thyma, tum hœdilia, nec me

hinc ad
 hic lupos
 puer lupi
 dilia -
 nota sua
 giliam, O
 apud eum
 ses a pr
 niam syll
 partem et
 commutē
 mens, et a
 Lycæus
 hic extra
 his mact
 metus, a
 aut ap
 tū aut ap
 cales breui
 sic, pa. a
 tū, l. liqu
 breuiem, m
 melos. Est
 Spondeus
 nis i m
 Dactylus
 nobis libr
 Vini, e

tuunt colubros virides, nec lupos Martios, ut sic dixe-
rit lupos martios, ut Vergilius, Martius a stabulis ra-
puit lupo, et scā datur sic Nēc mār -- tīōs -- hōē-
diliā -- cūm lūpōs --, vel di antepenultima
κατά συσολὴν corripitur, ut, ste, in steterunt apud Ver-
gilium, Obscuri, steteruntq; comæ. et, le, in tulērūt
apud eundē, Matri longē decem tulērunt fastidia mē-
ses. et a produatur uel quarto e septem modis commu-
nium syllabarum, qui uult correptam uocalem, cum
partem terminat orationis, et est principiū pedis, esse
communē, ut apud Vergiliū. Inualidus, etiāq; tre-
mens, etiā inscius æui, et Pleiadās, hḡadās, clarāq;
Lycōnis arcton. et Pectoribūs inhiāns spirantia cōsu-
lit exta apud eundem. Item, Dum sanguis inerat, dū
uis materna, apud Lucanum. Sic apud Græcos Ho-
merus, οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπὶ δρᾶμον ἦσαν ἄχαιών. Idē
αὐτὰρ ἐπὶ δαναῶν ζήετο ἰαχίτε, θρόος τε. Idem, ἐν δὲ
τὰς ἄσπερτα, καὶ ἀνῆροτα πάντα φύονται. in quibus uo-
cales breues, et terminant dictiones, et capiunt pedes
sic, γαῖα -- τοῖα -- καὶ α --. uel quia seq-
tur, l, liquida, quæ producere inuenitur antecēdētū
breuem, ut apud Persium, Cantare credas Pegaſeiu
melōs. Est. n. σαχόν, in cuius sexta sede semper esse
Spondeus, uel trochæus debet. Sic Homerus in hym-
nis ἰμερον νοῦάβηος θεός, δ' ὑπὸ μέλος ἄεσι, μέλος α
Dactylus -- sed et hæc copiose disputata sunt a
nobis libro quarto institutionum nostrarum.

Ode. XXVI. Eiusdem.

Vino, et Lucernis medus Acinacis. Quoniam Aci-

naces Græce ἀκινάκης dicitur. Suidas, Ἀκινάκης μὴ
 κρὸν δόρυ περιόν, nō Acinacis imprimendū, ut erat
 in exemplaribus, sed Acinaces iussimus. et puto natū
 errorem, quia nunc Græci ἤτα, nō e lōgū, sed i pro
 nuntiant, q̄quam et ipsi meo iudicio perperā. n. enim
 non i, sed e lōgī sōnum habere debet, sed de hoc ali
 us erit tractatus. hinc paracletum dicimus illos imita
 ti, cum et nobis et Græcis paracletus dicendum sit.
 παρακλητος enim scribitur græce.

Ode. VIII. secundi Libri.

Sæpe Minaci, sic legit Porphyrio, sed legendū po
 tius Minati, ut sit participiū, id quod et Acroni pla
 cet, ut sit Ordo, Nec priores, amantes. s. relinquūt te
 ctum impiæ Dominæ sæpe minati, scilicet relicturos
 se eam. quod ualde miserum, ut quod a seruis fieri
 consuevit, id amatoribus nō liceat, licet contempti de
 serturos se eā, quam amant, sæpe minati fuerint. Ex
 pressit enim uim amoris, ut ait Acron. Nam qui cā
 pti amore sunt, iniurias, contumelias contemptus, ex
 clusiones, et id genus cætera pertinaciter ferunt peio
 re conditione, quā serui. Adde quod eas, quarū amo
 re cāpti sunt, appellant Dominas, uti serui. nam Do
 minus et seruus correlatiua sunt. Pulchre Propertius
 amantium hanc expressit seruitutem, his uersibus.
 Tum mihi constantis deiecit lumina fastus,
 Et caput impositis pressit amor pedibus.

Iam
 ne, quia A
 iussi imp
 et est Mon
 ses bis com
 nui Pach
 noluerit, e
 enime Ha

Simul
 Vie in m
 Lerophom
 Tres hos
 dividere d
 Odi eade
 Neque
 Deinde le
 nius a mi
 prima sit
 i natus Z
 et paulo
 popertu
 lerophom
 dis. Hora
 Ve Pr
 Falsis im

Ode. VI. Tertiū libri.

Iam bis Monæsis, et Pachori manus Eadem ratio-
ne, qua Acinaces, pro Acinacis, Monæses pro Monæsis
iussi imprimendum. Nam Græce Μοναίσις dicitur.
et est Monæses rectus. construitur autem sic, Iā Monæ-
ses bis contudit impetus nostros non auspicatos, et ma-
nus Pachori. s. bis contudit. Quod si genitiuū esse q̄s
uoluerit, et dicatur Monæsis, erit sis breuis, quod solet
euitare Horatius, licet penthemimere defendi possit.

Ode. XII. Eiusdem.

Simul unctos Tyberinus humeros la-
vit in undis, eques ipso melior Bel-
lerophonte, neque pugno, neque segni pede uictus.
Trens hos uersus si quis sic scribat, primum necesse est
diuidere dictiones, quod durum uidetur, licet supra
Ode eadem sit,

Neque dulci mala uino lauere, aut ex-
Deinde lērōphōntē est Pæon tertius, cū esse debeat Io-
nicus a miore, nā licet apud Græcos ὁ βελλεροφόντης
primæ sit declinationis τῶν ἰσοσυλλάβων, Homerus
ἰλιάδος Ζ Τετράτης ὡ πρότ' ἢ πέντα βελλεροφόντην.
et paulo inferius, ἢ δ' ἔτεκε ῥία τέκνα δαίφρονι βελλε-
ροφόντη, apud nos tamen est tertiæ, Bellerophōtes bel-
lerophontis, ut ἀριτίδης ἀριτίδου, Euripides Euripi-
dis. Horatius Ode. VII. libri tertiū.

Vt Proætum mulier perfida credulum
Falsis impulerit criminibus, nimis

Casto Bellerophonti.

Iuuenalis Satyra. x. Omnibus in Terris.

Sed casto quid forma nocet, Quid profuit immo

Hippolyto graue propositum? quid Bellerophonti?

*Quapropter iussi ego restituendos in suum locum
quemadmodum habentur Viennæ in antiquo quo-
dam Codice apud Stanislaum Zaur, quos ad me ami-
cus quidam meus misit, hoc ordine,*

Eques ipso melior Bellerophonte,

Neq; pugno, neque segni pede uictus,

Simul unctos Tyberinis humeros lauit in undis.

*Hoc modo et seruantur integræ dictiones, et non clau-
dicat uersus in dictione Bellerophonte. nam primi duo
uersus constant e trib. Ionicis a minore, Tertius uero
e quatuor, ut suo loco licet uidere.*

Ode. XVI. Epodôn.

*Eamus oēs execrata ciuitas. sic habetur in omni-
bus, quæ quidem ipse uiderim, exēplaribus. Sed quo-
niam in hac Ode secundi quiq; uersus constant e so-
lis iambis, quod studiose fecisse uidetur Horatius, o-
mnis legēdum est, ut sit omnis ciuitas eamus, quæ est,
ut Porphyrio ait, figurata elocutio, ut Pars in frustra
fecant. hic subiūgit Porphyrio, aut omnis ciuitas ea-
mus, iquit, aut pars maior remaneat, quæ mollis ani-
mi, et sine spe est, expersq; uirtutis. Est autem ordo, o-
mnis ciuitas execrata hæc, et quæ poterunt absan-
dere reditus dulcers, eamus. execrata, hoc est execra-
tione, et iureiurando interposito, sic supra. Forte cō-*

muniter quæritis, quid expediat, aut melior pars ca-
rere malis laboribus, nulla sententia sit potior hac,
ire quocunq; ferent pedes, quocunq; Notus, aut A fri-
cus protervus uocabit per undas, uelut ciuitas Phœo-
rum execrata agros, atq; patrios lares profugit, reli-
quitq; sana habitanda apris, et lupis rapacibus. exe-
crata agros, et patrios lares, sic dixit, ut Sallustius in
Catilinario, Interea plebs coniuratione patefacta, q̃
primo cupida nouarum rerum nimis bello fauebat,
mutata mēte, Catilinæ consilia execrari, Ciceronem
ad cœlum tollere, ueluti ex seruitute erepta, gaudiū,
atq; lætitiā agitabat.

Ode eadem.

Nos manet Oceanus circumuagus. arua beata
Petamus arua, diuites et insulas. Sic est legendum,
non arua beata petamus aura, tum ut secundus uer-
sus constet e solis iambis, ut cæteri, tum etiam quia
bis dicendo, arua arua petamus beata, maiorem ha-
bet ad persuadendum uehementiam, ut relinquane
patriam. et circūuagus est proprium Oceani epithe-
ton, quia uagatur circum omnem terram. Nec placet
hic Porphyriionis expositio, Oceanus circū arua bea-
ta uagus, quia ualde siccum est, et quasi i perfectum
quod sequitur, petamus arua, nisi addatur epitheton.

Ode. XVII. Epodōn.

Tuusq; ueter pactumeius, uidetur legendum par-

tumeius, ut sit a partu partumeius, quod fecunda esse
Canidia. id, quod ex Acrone colligitur, cum dicit, Par
tumeium dicit filiū Canidiæ, quem habere se fecun-
ditatis gratia lætatur. quanquā ipse sic construo, Et
tuus uenter, Partumeius, idest fecundus est tibi, quia
subiūgit, et obstetrix lauit pānos rubros tuo cruore.

O de eadem.

Vt cunq; fortis exilis paupera. Porphyrio, Et qui
eum secuti sunt, exilis nomen esse dicunt, cum sit uer-
bi ex silio secūda persona, nec aliter stat uersus, ut sit
Iambus in quarta sede, in qua Spondeus esse non de-
bet, quod et ipse Horatius in Poetica sic docet.

Spondeos stabiles in iura paterna recepit
Commodus et patiens, non ut de sede secunda
Cederet, aut quarta socialiter. Quod si exilis hic no-
men sit, foret spondeus in quarta sede contra legem
Trimerri Iambici, quali usus est Horatius. scanditur
autem sic, ūtcūn -- quē fōr ō -- tīs ēx ō -- silīs ō -- pū
er ō -- pērā ō ō quod non aduertisse Porphyrionem,
miror.

IN ARTE POETICA.

Intererit multum Dauns' ne loquatur, an heros. mi-
ror non aduertisse quosdam non dici posse, an herus,
ut in multis ēt est exemplaribus, idq; repugnante syl-
laba. Sunt qui legūt diues ne loquatur, an irus. sunt
qui, Diuus ne loquatur, an Heros, sed melius legitur
Dauns ne loquatur, an Heros, sic etiā est in meo anti

quo exemplari.

In epistola .V. primi libri.

Vt coeat par,
Iungaturq; pari Brutum tibi, Septimiūq;
Et, nisi cœna prior, potiorq; puella, Sabinum
Detinet, Assumam. Locus est et plurib. umbris.
Sed nimis arcta premunt olidæ conuiuia capræ.
Tu quotus esse uelis rescribe.

In quibusdā exēplarib. legitur Brutum tibi, Septitiūq;
Sed quoniā præcedit, Vt coeat par, iungaturq;
pari, et sequitur, Et nisi cœna prior, potiorq; puella
Sabinum detinet, Brutam imprimendum iussimus,
quæ uidetur fuisse Amica Septitii, uel, si mauis Septi-
mii, nam utrunq; legitur. Deinde, quod in uno tantū
legi exemplari, Assumam, pro ad summam reponē-
dum curauī, præsertim, quod si ad summam dixeris,
aliquod desyderatur uerbum. Est autem ordo, ut par
coeat, et iungatur pari, assumā tibi Brutam, et Septi-
tium, et Sabinum, nisi prior cœna, et potior puella de-
tinet ipsum. s. est locus et pluribus umbris, id est con-
uiuiis, sed capræ olidæ i. graue olentes premunt, hoc
est offendūt conuiuia nimis arcta, et hoc propter ma-
lum odorem, qui solet emitti, cum cōcauitas illa, quæ
sub alis est, nimis incalescit. Vnde Catullus.

Lædit te quædam mala fabula, qua tibi fertur,

Valle sub alarum trux habitare Caper.

Vmbra uero pro conuiuia nonnunquam accipitur, ne
hic, et in sermonibus Satyra postrema.

Summus ego, et prope me viscus Turinus, et infra

Si memini, Varius, cum Servilio Balatrone
 Vibidius. quos Mecænas adduxerat umbras,
 Nomentanus erat super ipsum, Porcius infra,
 Ridiculus totas simul absorbere placentas.
 Nomentanus ad hoc, ut, siquid forte lateret,
 Indice monstraret digito. Quæ carmina ideo etiam
 adposui, ut construerem. Est enim ordo. Summus ego
 (erā in mensa) et prope me Viscus Turinus, et, si me
 mini, i fra (erat) Varius, et Vibidius cum Servilio Ba-
 latrone. Nomentanus erat super Mecænatem, Porci-
 us ridiculus absorbendo totas placentas (erat) infra,
 Nomentanus ad hoc, ut digito indice mōstraret, siquid
 (abi suavis) forte lateret, Quos ipse Mecænas addu-
 xerat umbras, hoc est secum duxerat ad cōuiuium.
 Cōuiuæ aut umbræ dicuntur, quod sequātur inuita-
 tos in conuiuium non ipsi etiā inuitati, ut umbra cor-
 pus. Quem morem Plutarchus Conuiuiorum libro
 septimo sic scribit, ἡ δὲ τῶν ὑποκλήτων ἔθος, οὗς οὖν
 σκιάς καλοῦσιν, ὃ κελὶ μένους αὐτοῦς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν κελ-
 κλι μένωσι ἐπὶ τὸ δῆπνον ἀπομένους· ἐξητέτο πόθεν ἔχει
 τὴν ἀρχὴν, ἰδὲ κεὶ διὰ πῶς σωκράτους ἀριστότημον ἀνα-
 πείσαντος, οὗ κελὶ μένον ἐς ἀράθωνος ἵνα σὺν αὐτῷ,
 καὶ παθόντά τι γελῶν· (ἔλαβε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπο-
 λειφθεὶς ὁ σωκράτης·) ὃ δὲ προσῆλθεν ἀτεχνῶς σκιά προ-
 βαδίζουσα σώματος ἐξ ὀπίσθεν τὸ φῶς ἔχοντος. Sed hæc
 Erasimus meus Roterodamus prouerbiorum Chilia-
 de prima, quæ octo ab hinc menses curauim imprimen-
 da, prouerbio nono, docte ut omnia, et copiose docet.
 Inde igitur petat, qui hæc melius scire noluerit.

Si Memi
 ut habet
 asparius
 vi d' i' t
 p' m' t' m
 asparius
 tanta vi
 nel memi
 habetur
 quidem ip

In p' m
 in quo ex
 magis place
 imbrex, p
 perennes
 tenuis idem
 perno, q
 legendum
 ad m' m' m
 lientem m' m

Epist

Oderunt
 lam codic

Επιστολὰ. VI. eiusdem Libri.

Si Minnermus uti censeat. Scribendū Mimermus,
ut habetur apud Suidam. μίμερμος λιγυρτιάδου κο-
λοφώνιος, ἢ σμυρνάος, ἢ ἀτυπαλαδὸς ἰλιγειοποιός. γέ-
νε δὲ ἐπὶ τῆς. λξ. οὐλυμπιάδος, ὡς προτεράων τῶν. ξ. σο-
φῶν. τινὲς δὲ αὐτοῖς συγχροεῖν λέγουσιν. ἐκαλῆτο ἢ καὶ
λιγυαδάης, διὰ τὸ ἐμμελὲς, καὶ λιγύ. ἔγραφε βιβλία
ταῦτα πολλά. Corrupte igitur legitur uel Minnermus,
uel Mimermus, uel Minnermus, uel Minermus, ut
habetur tam in impressis, quam manu scriptis, quae
quidem ipse uiderim, exemplaribus.

Επιστολὰ. XV. eiusdem Libri.

Iugis aquae, nā uina nihil moror illius orae. in an-
tiquo exēplari apud me legitur Dulcis aquae, quod
magis placet, tum quia praecedit, Collectos ne bibane
imbres, puteos ne perennes. nam non possunt putei
perennes esse nisi etiā sint iugis aquae. Iugis. n. et pe-
rennis idem est, sic iugiter, et perenniter, id est per-
petuo, & assidue. ne uideatur igitur bis idem dicere,
legendum, puteos ne perennes dulcis aquae, tum etiā
ad imitationem Vergilii in Bucolicis. Dulcis aquae sa-
liente sitim restringere riuo.

Επιστολὰ. XVI. eiusdē libri, Ne perconteris.

Oderunt peccare boni, uirtutis amore. In quibus-
dam codicibus etiam manu scriptis huic uersui sub-

iungitur, Oderunt peccare mali formidine pœnæ. qui
tamen uersus adulterinus est, ac transfodi obelo di-
gnus, ut olim ab Aristarcho nothi q̄ plurimi trans-
fossi sunt, qui diuinis Homeri uersibus immisti fue-
rāt. Nam cum dixit Lupum, Accipitrem, ac Miluiū
rapacissima animalia, nō propterea abstinere a cibis,
quos paratos uident, quia non placeant, sed Lupum
metu foueæ, Accipitrem laqueorum, hami Miluium,
subiūgit, Oderunt peccare boni uirtutis amore. quod
signate dictum ait Porphyrio, primum nō timent pec-
care, sed oderunt. Deinde non metu pœnæ, sed amore
uirtutis, Abstinent igitur boni a uitis illorum odio,
et amore uirtutis, prauī autem, quia timent pœnas lu-
porum, accipitrum, miluiorum similes, cum abstinēt
a cibis, quos auidi deuorent, idq; aut fouearū, aut la-
queorum, aut hamorum metuentes. et propterea sub-
iūgit statim, Tu nihil admittes in te formidine pœnæ.
Si spes fallendi, miscebis sacra profanis. Sensus est, tu
non peccas, quia times pœnam. nam si sperares posse
homines fallere, et latere peccatum tuum. nihil nō ma-
li faceres. præterea non dixisset Horatius, Oderunt
peccare mali, quia non oderunt illi peccare, sed metu-
unt. nam amant omnino peccare mali.

Epistola ultima secundi libri.

Non es auarus, abi. Quid? cætera iam simul isto
Cum uitio fuge. rite caret tibi pectus inani
Ambitione? caret mortis formidine, et ira? Sic in o-
mnibus fere exemplarib; legitur. et potest sic construi,

Non es

Non es da
isto uitio
te esse eti
Iple tam
in si non p
ratum
Cum uita
Ambitione
uera lectio
arbitraria

Vt cum
Instat equ
Præterit
deur Ac
sue est, Vm
adunt. Sed
Instat equ
in antiquo
exponit au
nunciat

Illuc pr
Turpia de
Delectant
legunt Pm
idq; dorice
disparis

Non es avarus, abi, Quid? iam fuge cætera simul cū
isto uitio. quasi dicat, non potes. per quod intelligimus
te esse etiā avarum, si cæteris hæres uitus, ac teneris.
Ipse tamen quod in uno tantum legi exemplari, sic
iussi imprimendum, Non es avarus? abi. Quid cæte
ra? num simul isto

Cum uitio fugere? caret tibi pectus inani
Ambitione? caret mortis formidine, et ira? hæc mihi
uera lectio uisa est. eligit sibi quisq; utram uelit suo
arbitratu.

Satyra Prima Primi libri.

Vt cum carceribus missos rapit ungula currus,
Instat equis auriga suis uincensibus, illum
Præteritum temnens extremos inter euntem. Sic ui
detur Acron legisse. ait enim, Equis suis, se ptimus cæ
sus est, Vincensibus, datiuus, hoc est iis instat, qui præ
cedunt. Sed hic ego aædo Porphyrioni, qui sic legit,
Instat equis auriga suos uincensibus, præsertim cum
in antiquo exēplari apud me, sit suos uincensibus.
exponit autem Porphyrio, Instat iis equis, qui suos
uincunt.

Satyra. III. eiusdem Libri.

Illuc præuertamur, amatorem quod amicæ
Turpia decipiunt cæcum uitia, aut etiam ipsa hæc.
Delectant, ueluti Balbinum Polypus Agnæ. Multi
legunt Pulypus metri causa. sed et Polypus legi pōt,
idq; dorice. Quod docet Athenæus his uerbis, ἀρ
χίσματος δὲ φησι, πώλυτοι ἐν τε Θάσῳ, καὶ Καρίᾳ εἶσι

ἄριστοι· καὶ κέρκυρα βέβηκε πολλοὺς, μεγάλους τε τὸ πλῆ-
θος· Δωριεὺς ὅ αὐτὸν διὰ τοῦ ὠ μεγάλου καλοῦσιν πολὺ
ποῦ, ὡς ἐπίχρμος· καὶ σιμωνίδης δ' ἐφ' ἑπὶ πολυτον δι-
ξήμινος, ἄπικοι ὅ πολὺ ποῦ. Sic in epigrammatis.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Πώλυτος ἦν αὐτὸς πότε ἐπὶ προβλήτι ταναῶς
Ιελὶν φύχιν πολλὸν ἀνῆκε πόδα.

ΙΣΙΔΟΡΟΥ.

Πώλυτον ἀγρεύσας ποτὲ δύνειχος, ἐξ ἁλὸς ἦς ῥῆ
Ἐρρίφεν ἥσας θηρὸς ἰμαντοπέδην.

Quamobrem et hic, et in Epodis illud
Polypus an grauis hirsutis cubet hircus in alis,
Per, o, non per, u, excidendum, Po, iussimus.

Eadem Satyra.

Chrysippus dicit, sapiens crepidas sibi nunquam
Nec soleas fecit. cum Crepida Græcum sit vocabulū,
et nō per ε φιλόν, sed per η μίνα, ut sic dixerim, scri-
batur, nam sicut, o, duplex est apud Græcos μικρόν
καὶ μέγα, sic duplex, ε, quorum alterum ε φιλόν, ἥτα
alterum appellat, et declinetur, ἡ κρηπίς τῆς κρηπί-
δος τῶν κρηπίδων, unde hæc crepida, crepidæ. mi-
ror Horatiū et, cre, et, pi, corripuisse, atq; itidem Per
siū fecisse prima satyra.

Nō hic, qui in crepidas Graiorū ludere gestit.
Τὸν Gelliū libro duodecimo, capite uigesimo, tantū de
prima syllaba correpta meminisse, cū et secunda corri-
piatur, quæ similiter apud Græcos ut prima, produci-
tur. Theocritus eclogæ οὐρανῶσι καὶ ἁδωνιαξέσας,
Παντὰ κρηπίδων, παντὰ χλαμυδιφόροι ἄνδρες.
Vbi κρηπί -- spondeus, et libro tertio, epigram-

μάτον ὅς ἀνδρῆς,

Καὶ τὸ μὲν κρητῖστα περίγραφε περὶ τοῦ ἀρ.

βωρη spondeus -- πῖδα τε, dactylus -- υυ. Verba
autē Gellii hæc.

Οἷα. n. ferme id genus, quibus plantarū calces tantum
in fine teguntur, cætera prope nuda, et teretibus ha-
benis iuncta sunt, soleas dixerunt, nōminquam græ-
ca uoce crepidulas. Gallicis autem uerbum esse opi-
nor nouum, non diu ante ætatem M. Ciceronis u sur-
pari ceptū. Itaq; ab eo ipso positū est in secūda Anto-
nianarū. Cum Gallicis inquit, et lacerna cucurristi.
Neque in ea significatione id apud quenquam alium
scriptum lego, grauioris duntaxat autoritatis scripto-
rem. Sed, ut dixi, crepidas et crepidulas prima sylla-
ba correpta id genus calciamentum appellauerunt,
quod Græci κρητῖστα, hæc Gellius. Sed forte Hora-
tius imprudenter lapsus est, et Persius, et alii eum se-
cuti sunt, tanq̃ id uel licuisse sibi Horatius uoluerit,
uel ab antiquioribus acceperit. non enim adduci pos-
sum, ut credam, latinam esse uocem arbitratos crepi-
pidam, atque a crepo uel crepitu, qui inter ambu-
lationē a crepidatis redditur, deriuari, ut existimant
nonnulli græcarum literarum rudes. Quemadmo-
dum, qui post Vergiliū fuerunt Ouidius Lucanus
Statius et alii einarime dixerunt illum imitati, cum
apud Græcos duæ sint dictiões ἡ ἐν νηὶ ἰωνίων
et ἡ ἐν ἰωνίων δατίνος. Vergilius Aeneidos libro ix.

Tum sonitu Prochyta alta tremuit, durumq; cubile
Inarime Iouis imperiis imposita Typhœo. Excusa-
uus aut hic Vergiliū, si cuti studiose dixerit, einarime

licet apud Homerum legerit εἰν ἀρίμοις duas esse di-
 ctiones. Quid si et ipse minus aduertens lapsus est?
 Homo enī fuit. De qua dictione hæc Stephanus. Ἀρι-
 μα, ὁ μῆρος εἰν ἀρίμοις, ὅθι φασὶ τυφώος ἐμμεναι
 ὄντας. οἱ μὲν ἐν κελικίᾳ, οἱ δὲ ἐν συρίᾳ, οἱ δὲ ἐν πιθηκί-
 σαις παρὰ τὴν ῥηνόιν φασὶ γενέσθαι τὸν μῦθον. τὸ ἔθνικόν
 ἀριμαῖος. ἐκαλοῦντο καὶ ἀριμοί. Eustathius postquam
 multa de Arimis dixit Iliados β. hæc subiungit. συ-
 νακτίον ἐν τῶν ῥηθέντων καὶ ὅτι οἱ ἀριμοί ἀρσενικῶς,
 καὶ τὰ ἀριμα ὕφετίως λέγονται, τοπικὸν δὲ τῶν ἀρί-
 μων ἀριμαῖος. Strabo quoque de arimotertio libro de Ari-
 mis hæc dicit. προσθίᾳσι δὲ καὶ διότι καὶ ἀρυμάδης ὁ
 τόπος, καὶ κεραινοβόλος, καὶ ὅτι ἐν ταῦθα οἱ ἀριμοί, καὶ
 ὅθι ὕτως εἰν ἀρίμοις, ὅθι φασὶ τυφώος ἐμμεναι ὄντας.
 ἐπιφέρουσι χώρῳ ἐνὶ δρυόεντι ὕδης ἐν πτόνι δῆμος. Et
 Paulo inferius citat hæc Pindari carmina ἀμείδιος ἄπλα-
 τον κεραῖ ξεβῶν τυφῶνα πεντηκοντακεφάλον ἀνάγκη
 ξῶ πάτερ ἐν ἀρίμοις ποτὶ. eæ, quod Homerus εἰν ἀρί-
 μοις, Pindarus ἐν ἀρίμοις dixit. Cur igitur Vergilius
 ex duabus dictionibus unam fecerit, mutata etiam de-
 clinatione, emarime emarimes, si non lapsus est, non
 uideo forte pro ἑ ἀρίμοις, εἰν ἀρίμῃς uidebatur sibi
 legisse apud Homerum. Quemadmodum et M. Tul-
 lio aliquando contigit, quod et Gellius in noctibus,
 et Politianus in miscellaneis attestantur, et ipse in epi-
 stolis ad Atticum μνημονικὸν ἀμαρτήμα fuisse fate-
 tur. Quod autem hunc uersum Homeri imitatus
 fuerit, εἰν ἀρίμοις, ὅθι φασὶ τυφώος ἐμμεναι ὄντας, uel
 hinc colligitur, quod uidetur ferè ad uerbum tradu-
 xisse. Ille enim dicit in Arimis, ubi aiunt Typhoeos

esse abili
 nis impet

Non q
 bendu
 ut ait Fe
 ni. Omnia
 as signifi
 προβάτων
 ἡτοὶ δὲ
 βῆ, καὶ
 καὶ ὡς
 τε, καὶ
 καὶ ἰσ
 τὸ τῆς ἀγ
 τον. Nac
 tem hic pro
 lis onum

In omni
 excepto de
 Lucili
 Defensore
 Emendare
 Est quo uir
 Qui multa

esse cubilia, Vergilius, Durumq; cibile Inarime Io-
nis imperis imposta Typhoco.

Satyra. VI. primi Libri.

Non quo fraudatis immundus Natta lucernis, scri-
bendum immundus Natta. Appellatur enim natta,
ut ait Festus fullones, quod Natta sint. i. nullius pre-
tii. Omnia fere opera ex lana νάκη dicuntur a Græ-
cis. significat autem νάκη pellem ouium. Suidas. νάκη
προβάτων δόραν. Et subiungit, νάκη ἐν ῥιχόν δέρμα,
ἥτοι δόρὰ προβάτων. ἡ ἀναλογία δὲ, ὡς βλάβη βλάβ-
ος, καὶ νάπη νάπος, καὶ δῖφα δῖφος, ἕτω καὶ νάκη νά-
κος. ὡς περ δὲ φασιν ἡ ἀήτη, καὶ ἀρσενίῳ ἡ ἀήτης ἀή-
της, καὶ ἀράχνη, καὶ ἀράχνης ἀράχνης, ἕτω καὶ ἡ νάκη,
καὶ ὁ νάκος. ῥιχὼς δὲ νάκος ἡ νάκη καὶ ὁ νάκος. κῶος δὲ
τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα, καὶ κῶδιον κῶος δὲ τὸ τῆς προβά-
του. Natta igitur unico c scribendum. ponitur au-
tem hic pro Fullone Et homine nullius pretii, qua-
lis ouium uillosa pellis.

Satyra Decima eiusdem Libri.

In omnibus exemplaribus, quæ ipse uiderim uno
excepto de sunt hi octo uersus.

Lucili quam sis mendosus, teste Catone
Defensore tuo peruincam, qui malefactos
Emendare parat uersus, hoc lenius, ille
Est quo uir melior, longe subtilior illo,
Qui multum puer et loris, es funibus udis

Exhortatus, ut esset opem qui ferre poetis
Antiquis posset, contra fastidia nostra
Grammaticorū equitum doctissimus, ut redeā illuc.

Horū uersuum et si stilius uidetur Horatianus, ta-
men, quia et Acron et Porphyrio incipiunt enarrare
ab eo uersū, Nempe īcomposito dixi pede currere uer-
sus, puto eos esse adulterinos. quod ita sit, nec ne, in-
dicent doctiores.

Satyra. V. secundi Libri.

Ergo nunc clāmā sōdalis
Nusquam est, unde mihi tam fortem, tamq; fidelem?
Sparge subinde perperam legitur a quibusdam clā-
mā sōdalis quia repugnat mā syllaba natura lōga,
legendum igitur Dama Sodalis. Est autem ordo. Spar-
ge subinde, hoc est frequenter diato hęc. Ergo nunc
Dama Sodalis nusquā est. unde mihi tam fortem, et
tam fidelem habebo. S. Sodalēm.

Genera metrorum, quib. in odis
usus est Horatius, sunt
• undeuiginti.

Primi Generis Ode tres.

- lib. I. Ode. I. Mecænas atavis edite regibus.
l. 3. 5. 31. Exegi monumentum ære perennius.
4. 8. Donarem pateras, grataq; commodis.

-- -- -- --

Secundi generis Ode. XXVI.

- I. 2. Iam satis terris niuis, atq; diræ.
I. 10. Mercuri facunde nepos Atlantis.
I. 12. Quem uirum, aut heroa lyra, uel acri.
I. 20. Vile potabis modicas Sabinum.
I. 22. Integer uitæ scelerisq; purus.
I. 25. Parcius iunctas quatunt fenestras.
I. 30. O Venus regina Gnidi, Paphique.
I. 32. Poscimus siquid uacui sub umbra.
I. 38. Persicos odi puer apparatus.
2. 2. Nullus argento color est avaris.
2. 4. Ne sit anallæ tibi amor pudori.
2. 6. Septimæ Gades adicere mecum.
2. 8. Illa si iurus tibi peierati.
2. 10. Rectius uiues Lycini, neque altum.
2. 16. Otium Diues rogat in patenti.
3. 8. Martis cælebs quid agam calendis.
3. 11. Mercuri nam te docilis magistro.

3. 14. Herculis ritu modo dictus o plebs.
 3. 18. Faune nympharum fugientum amator.
 3. 20. Non uides quanto moueas periclo.
 3. 22. Montium custos, nemorumq; Virgo.
 3. 27. Impios parræ recnentis omen.
 4. 2. Pindarum quisquis studet æmulari.
 4. 6. Diue, quem proles niobea magnæ.
 4. 11. Est mihi nonum superantis annum.
 5. 18. Phœbe, sylvarumq; patens Diana.

-- -- -- -- --
 -- -- -- -- --
 -- -- -- -- --
 -- -- -- -- --

Tertii generis odæ XII.

- I. 3. Sic te dina potens cypri.
 I. 13. Cum tu Lydia Telephi.
 I. 19. Mater sæua Cupidinum.
 I. 36. Et thure, et fidibus iuuat
 3. 9. Donec gratus eram tibi.
 3. 15. Vxor pauperis Ibia
 3. 19. Quantum distat ab Inacho
 3. 24. Intactis opulentior
 3. 25. Quo me saccherapis tui
 3. 28. Festo quid potius die.
 4. 1. Intermissa Venus diu.
 4. 3. Quem tu Melpomene.

-- -- -- -- --
 -- -- -- -- --

I. 4.

I. 4.

I. 14.

I. 21.

I. 23.

3. 7.

3. 13.

4. 13.

I. 6.

I. 15.

I. 24.

I. 33.

2. 12.

3. 10.

3. 16.

Quarti generis ode una.

- I. 4. Soluitur acris Hyems grata uice ueris et
fauni.

-- -- -- -- --
-- -- -- -- --

Quinti generis ode Septem.

- I. 5. Quis multa gracilis te puer in rosa.
I. 14. O nauis referent in mare te noui.
I. 21. Diana teneræ dicte Virgines.
I. 23. Vitas inuleo me simulis Cloe.
3. 7. Quid fles Asterie quem tibi candidi.
3. 13. O fons Blandusiae splendidior uitro
4. 13. Audiuere Lyce Di mea uota Di.

-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- --
-- -- --

Sexti Generis Ode. IX.

- I. 6. Scriberis uario fortis et hostium
I. 15. Pastor cum traheret perfreta nauibus
I. 24. Quis desyderio sit pudor, atq; modus
I. 33. Albi ne doleas plus nimio memor
2. 12. Nolis longa ferre bella Numantiae
3. 10. Extremum Tanaim si biberes Lyce.
3. 16. Inclusam Danaen turris Aenea

4. 5. *Diuis orte bonis optime Romule*
 4. 12. *Iam ueris comites quæ mare temperat*

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

Septimi Generis Ode. III.

- I. 7. *Laudabunt alii clarâ Rhodon, aut Mitylenen.*
 I. 28. *Temarus et terræ, numeroq; cæretis harenæ*
 5. 12. *Quid tibi uis mulier nigris dignissima bar-*

-- -- -- -- (ris.)
 -- -- -- --

Octauu generis Ode unica.

- I. 8. *Lydia dic per omnes.*

-- -- -- --
 -- -- -- --

Noni generis Ode. XXXVII.

- I. 9. *Vides ut alta stet niue candidum*
 I. 16. *O matre pulchra filia pulchrior*
 I. 17. *Velox amœnum sæpe Lucretilem*
 I. 26. *Musis amicus tristitiam et metus*
 I. 27. *Natis in usum lætitiæ scyphis*
 I. 29. *Ac beatis non Arabum inuides*

1. 31
 1. 32
 1. 33
 1. 34
 1. 35
 1. 36
 2. 1
 2. 2
 2. 3
 2. 4
 2. 5
 2. 6
 2. 7
 2. 8
 2. 9
 2. 10
 2. 11
 2. 12
 2. 13
 2. 14
 2. 15
 2. 16
 2. 17
 2. 18
 2. 19
 2. 20
 3. 1
 3. 2
 3. 3
 3. 4
 3. 5
 3. 6
 3. 7
 3. 8
 3. 9
 3. 10
 3. 11
 3. 12
 3. 13
 3. 14
 3. 15
 3. 16
 3. 17
 3. 18
 3. 19
 3. 20
 4. 1
 4. 2
 4. 3
 4. 4
 4. 5
 4. 6
 4. 7
 4. 8
 4. 9
 4. 10
 4. 11
 4. 12
 4. 13
 4. 14
 4. 15
 4. 16
 4. 17
 4. 18
 4. 19
 4. 20

- perat
m. 40. 13
arētis harte
ignūm ba.
vo .. (q)
at.
v. . .
VII.
um
rior
alem
us
les
1. 31. Quid dedicatum poscit Apollinem
1. 34. Parcus deorum cultor, et infrequens
1. 35. O diuagratum quæ regis Antium
1. 37. Nunc est bibendum, nunc pede libero
2. 1. Motum ex Metello consule ciuicum
2. 3. Aequam memento rebus in arduis
2. 5. Non dum subacta ferre iugum ualet
2. 7. O sepe mecum tempus in ultimum
2. 9. Non semper imbreis nubibus hispidos
2. 11. Quid bellicosus Cantaber, et Scythes
2. 13. Ille et nefasto te posuit die
2. 14. Eheu fugaces Posthume, Posthume
2. 15. Iam pauca aratro iugera regæ
2. 17. Cur me querelis exanimas tuis
2. 19. Bacchum in remotis carmina rupib.
2. 20. Non usitata, nec tenui ferar
3. 1. Odi profanum vulgus, et arceo
3. 2. Angustam amice pauperiem pati
3. 3. Iustum, et tenacem propositi uirum
3. 4. Descende cælo, et dic age tibia
3. 5. Cælo tonantem credidimus Iouem
3. 6. Delicta maiorum immeritus lues
3. 17. Aeli uetusto nobilis ab Lamo
3. 21. O nata mecum consule Manlio
3. 23. Cælo supinas si tuleris manus
3. 26. Vixi puellis nuper Idoneus
3. 29. Tyrrhena regum progenies tibi
4. 4. Qualem ministrum fulminis alitem
4. 9. Ne forte credas interitura, quæ
4. 14. Quæ cura patrum, quæq; Quiritium

4. 15. Phœbus uolentem prælia me loqui.

u u - - u u u u
u u - - u u u u
- - u - - u u
- u u - u - -

Decimi Generis Ode tres.

I. II. Tū ne quæsieris scire, nefas, quem mihi,
quem tibi.

I. 18. Nullā V are sacra uite prius seueris arborē

4. 10. O crudelis adhuc, et V eneris munerib. potēs

- - - u u - - u u - - u u u u

Vndecimi generis Ode una.

2. 18. Non ebur, neque aureum

- u - u - u u
u u - u - u - u - u

Duodecimi generis Ode una.

3. 12. Miserarum est, neq; amorì dare ludum,

u u - - u u - - u u - u
u u - - u u - - u u - -
u u - - u u - - u u - -

Tertiidecimi generis Ode una.

4. 7. Diffugere niues, redeunt iam gramina cāpis

--- -- -- -- --
--- -- --
Quartidecimi generis Oda decem.

5. 1. Ibis liburnis inter alta nauium.
5. 2. Beatus ille, qui procul negotiis.
5. 3. Parentis olim si quis im pia manu
5. 4. Lupis et agnis quanta sortito obtigit
5. 5. At o deorum quisquis in cælo regis.
5. 6. Quid immerentis hospites uexas canis
5. 7. Quo quo sceleris ruitis, aut cur dexteris
5. 8. Rogare longo putidam te seculo
5. 9. Quando reposum cæcubum ad festas dapes
5. 10. Mala soluta nauis exit alite.

--- -- -- -- --
--- -- --
Quintidecimi generis Ode una.

5. 11. Pecti nihil me sicut antea iuuat.

--- -- -- -- --
--- -- -- -- --
Sextidecimi generis Ode una.

5. 12. Horrida tempestas cælū cōtraxit, et ibreis

Decimiseptimi generis Ode II.

5. 14. Mollis inertia cur tantam diffuderit imis.

5. 15. Nox erat, et cælo fulgebat Luna sereno.

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

Decimioctavi generis Ode una.

5. 16. Altera iâ territur bellis civilibus ætas.

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

Vndenigesimi generis Ode una.

5. 17. Iam iam efficaci do manus scientiæ.

-- -- -- -- --

GENERA METRORVM QVAE IN
PRIMO LIBRO.

Ode prima Monocolos. Sunt enim oēs uersus cho-
riambici A sclepiadei tetrametri catalecti, qui con-
stant e spondeo et duobus choriambis, et pyrrhichio
uel iambo, hoc modo.

Mēcā -- nās ātāuīs -- -- ēdītē rē -- -- gībūs --
ō ēt -- prāsidiūm ēt -- -- dālcē dēcūs -- -- mē
ūm --

-- -- -- --

-- -- -- --

Ode. II. Dicolos tetraastrophos. Primi quique tres
uersus sunt hendecasyllabi sapphici pentametri cata-
lecti, qui constant e trochæo spondeo dactylo, et
duobus trochæis, uel spondeo ultimo. Sic.

Iām sā -- tīs tēr -- rīs nīuīs -- -- atqūe -- -- di-
rā --

Grāndī -- -- mīs mī -- -- sūt pātēr -- -- et rū -- -- bēn-
tē --

Dēxtē -- -- rāsā -- -- crās pōpū -- -- lātūs -- -- ārcēs -- --

Quartus autem quisq; est Adonius dimeter catalecti-
cus ex dactylo et spondeo uel trochæo, sic.

Tērrūit -- -- ūrbēm --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- --

Ode. III. Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
sus est choriambicus Gliconius trimeter acatalectus,
constans e Spōdeo, Choriambo, et Pyrrhichio, uel Iā
bo, sic.

Sic tē -- diuā pōtēns -- 00 -- cypri 0 --

Secūdus uero quisq; choriambicus, Asclepiade-
us tetrameter Acatalectus, e Spondeo, duobus Chori-
ambis, et Pyrrhichio, uel iambo sic.

Sic frā -- trēs Hēlēnā -- 00 -- lūcidā sy -- 00 --
dērā 00

-- 00 -- 0 --

-- 00 -- 00 -- 00

Ode. IIII. Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
sus est Dactylicus Archilochius heptameter Acata-
lectus, cōstans e quatuor primis pedibus spondeis, uel
Dactylis indifferenter, ut in uersu Heroico, deinde e
tribus trochæis, uel spondeo ultimo, sic.

Sōlūtūr -- 00 acris hŷ -- 00 ēms grā -- tā nīcē -- 00
uērīs -- 0 ēt fā -- 0 nōnī --

Secūdus uero quisq; est Archilochius constans ex
penthemimere iambica, idest ex iambo uel spondeo.
Iambo, et syllaba. Deinde e tribus Trochæis, uel
spondeo ultimo, sic.

Trāhūnt 0 -- quā sic -- cās -- māchī -- 0 nē cā -- 0
rī nās --

-- 00 -- 00 -- -- 00 -- 0 -- 0 --

-- 0 -- -- 0 -- 0 --

Ode

Ode. V. Tricolos tetraſtrophos Primi quiq; duo
uerſus ſunt Aſclepiadei, Qualis ille, Mecænas ata-
uis edite Regibus. Scanduntur enim ſic.

Quis mūl -- tā grācilis --- tē pūer in ---
rōs ā ---

Pērfū -- sūs liquidis --- ūrgēt ōdō --- rī-
būs ---

Tertius autē quiſq; eſt Pherecratius Heroicus Tri-
meter Acatalectus, conſtans e Spondeo, Dactylo &
Spondeo, ſic.

Grātō -- Pŷrrhā ſūb --- āntrō --

Quartus uero quiſq; eſt Gliconius, qualis ille, ſic te
Dina potens Cypri. Scanditur enim hoc modo.

Cū flā -- ūām rēligās --- cōmām ---

-- --- --- ---

-- --- --- ---

-- --- ---

-- --- ---

Ode. VI. Dicolos tetraſtrophos. Primi quiq; tres
uerſus ſunt Aſclepiadei, Qualis ille, Mecænas Ata-
uis edite regibus. Scanduntur enim, hoc modo.

Scribē -- rīs ūariō --- fortis ē hō --- ſtī-
um ---

Victōr -- Mæōnī --- cārminis ā --- litē ---

Quām rēm -- cūnquē fērōx --- nāuibūs aut
--- ēquis ---

Quartus autem Gliconius, qualis, ſic te Dina po-
tens Cypri. Scāditur ſic

Mīlēs -- tē dūcē gēs -- -- sērīt .

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

Ode. VII. Dicolos distrophos. Primus quisq; uersus est Heroicus Hexameter Catalecticus in duas syllabas, constans e sex pedibus Dactylo, et Spōdeo īdifferenter in omnib. locis, quanquam in quinto aliquando Spondeus ponitur, et in sexto Dactylus, ubi etiam sæpe pro Spondeo Trochæus admittitur. Sed de uersu Heroico multa diximus in institutionibus nostris grammaticis. Scanditur autem sic.

Lāudā -- bunt ālī -- -- īclā -- -- rām Rhōdōn -- --
aut Mītŷ -- -- lēnēn. --

Secundus aut quisque est Dactylicus Alcmanius Tetrameter Catalecticus, habens quatuor ultimos pedes Heroici uersus, sic.

Aut ephē -- -- sūm bīmā -- -- rīs uē Cō -- -- rīn-
thī --

-- -- -- --

-- -- -- --

Ode. VIII. Dicolos distrophos. Primus quisq; uersus est Aristophanius Dimeter Acatalectus, constans e Choriābo, et Bacchio, siue Amphimacro, hoc mō.
Lŷdīā dīc -- -- pēr ōmnēs -- --

Secundus autem quisq; est Choriambicus Alcaicus Tetrameter Acatalectus, cōstans ex Epitrito secūdo,

duobus
hoc
Tē dēc
rēs --

Ode
uersus fu
stare ex
Spōdeo
e duobus
vidēt
Sōrā
Terre
metr h
mo
Iambo d
Syluā
Quat
Acatale
Trocha
chens, me
Flūminā

Ode

duobus Choriambis, et Bacchio, siue Amphibracho,
hoc modo.

Tē dēos ō - - - rō sŷbārīm - - - cūr prōpē-
rēs - - - amāndō. - - -

- - - - -

- - - - -

Ode IX. Tricolos tetraastrophos. Primi quique duo
uersus sunt Dactylia Alcmanii Acatalecti, qui con-
stant ex Penthemimere Iambica, id est ex Iambo uel
Spondeo, Iambo, et syllaba, quæ dicitur cæsura, deinde
e duobus Dactylis, uel ultimo Amphimacro, hoc modo.

Vides - - ut ālo - tā - stēt niuē - - - cāndidūm - - -
Sōrā - - clē, nēc - - iām - sūstīnē - - - antōnūs - - -

Tertius autem quisque est Iambicus Archilochius Di-
meter Hypercatalectus constans quatuor pedibus pri-
mo et tertio Iambo, uel Spondeo, secundo et quarto
Iambo duntaxat. deinde, superest syllaba, hoc modo.

Sŷluā - - labō - - rāntēs - - - gēlū - - - quē - -
Quartus autem quisque est Dactylicus Alcmanius
Acatalectus, constans ex Dimetro Heroico, et Dimetro
Trochaico, id est e duobus Dactylis, et duobus Tro-
chæis, uel ultimo Spondeo, hoc modo.

Flūmīnā - - - cōnstītē - - - rīnt ā - - - cūtō - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

Ode XI. Monocolos. Sūt enim omnes uersus cho-

a ii

riambici Alcaici Pentametri Acatalecti, qui constant
e Spondeo, tribus Choriambis, et Pyrrhichio, uel Iam
bo, hoc modo.

Tū nē -- quāsiēris -- scirē nēfās -- quē
mihī quē -- tibi

Finē -- didēderint -- Leūcōthōē --
nec bābŷlō -- nīōs --

-- -- -- --

-- -- -- --

Libro secundo.

Ode. XVIII. Dicolos distrophos. Primus qsq; uer
sus est Iambicus Archilochius Dimeter Acatalectus,
constans Amphimacro, et duob. Iambis, uel ultimo
Pyrrhichio, hoc modo.

Nō ēbūr -- nēqu' aū -- rēum

Secundus quisq; uersus est Iambicus Archilochius
dimeter Acatalectus, constans e quique iambis et syl
laba, recepto tamen in locis imparib. etiam Spondeo,
hoc modo.

Mēā -- rēnī -- dēt in -- dōmō -- lācū -- nār

-- -- --

-- -- -- --

Libro tertio.

Ode. XII. Dicolos tristrophos. Primi quique duo
uersus sunt Ionici a minore Sapphici trimetri Acata
lecti, qui constant e tribus Ionicis a minore uel ul

timo Pa
Miserat
dum
Neque
ex
Tert
Acatale
et a ma
animari
bera lio

Ode
sus e Her
dabunt
mod
Diffu
gramm
Secun
ter Hype
Laba, ho
arbori

timo Paone tertio, hoc modo.

Miserār' ēst 00-- nēqu' amōrī 00-- dārē lū-
dūm 00--

Nēquē dūlcī 00-- mālā uīnō 00-- lāuēr' aūē
ēx 00--

Tertius itē uersus est Ionicus a minore Sapphicus
Acatalecticus, sed tetrameter, constans e quatuor Ioni-
cis a minore, hoc modo.

ānīmārī 00-- mētūētēs 00-- pātrīā uēr 00--
bērā linguā 00--

00-- 00-- 00--

00-- 00-- 00--

00-- 00-- 00-- 00--

Libro quarto.

Ode VII. Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
sus ē Heroicus Hexameter Catalecticus, qualis, Lau-
dabunt alii claram Rhodon, aut Mitylenen, hoc
modo.

Dīffū -- gērē nī -- 00 uēs rēdē -- 00 ūntiām --
grāmīnā -- 00 cāmpis --

Secundus quisq; est Dactylicus Archilochius dime-
ter Hypercatalecticus, cōstans duobus Dactylis, et syl-
laba, hoc modo.

ārbōrī -- 00 būs quē cō -- 00 mā --

-- 00 00 -- 00 --

00 00 --

Libro quinto.

Ode Prima Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
sus est Iambicus Hipponactius trimeter A catalectus,
constans e sex Iambis, recepto tamē in locis imparib.
etiam Spondeo, hoc modo.

ībīs -- libūr -- nīs in -- tēr āl -- tānā --
nūm --

Secundus quisq; est Iambicus Archilochius Dime-
ter A catalectus, cōstans e quatuor Iambis, recepto ta-
men in locis imparibus etiam Spondeo, hoc modo.

āmī -- cē prō -- pūgnā -- cūlā --
-- -- -- --
-- -- -- --

Ode. XI. Dicolos distrophos. Primus quisque uer-
sus est Iambicus Hipponactius trimeter A catalectus,
Qualis ille, Ibis Liburnis inter alta nauū, hoc mō.
Pēcti -- nīhīl -- mēsī -- cūt ān -- tēā -- iū-
nāt --

Secundus uero quisq; est Sapphicus constans penthe-
mimere heroica et Dimetro Iambico, idest e duobus
Dactylis, et syllaba, deinde e quatuor Iambis rece-
pto tamen in locis imparibus etiā spōdeo, hoc modo.
scribēre -- uērsicū -- lōs -- amō -- rē
pēr -- cūlsūm -- grānī --
-- -- -- --
-- -- -- --

Ode.
sus est H
Laudat
mod
Horrid
xit et
Secu
metro
tuor Iam
Spondeo
modo
Nūm
re-

Ode
uerfus est
aut Mit
Mollis in
fuderit
Secu
us Dimet
cula, hoc
tūli --

Ode. XIII Diolos distrophos Primus quisq; uer-
sus est Heroicus Hexameter Catalecticus, qualis ille,
Laudabunt alii claram Rhodon, aut Mitylenen, hoc
modo.

Hōrridā - 00 tēmpē -- stās cō -- lūm cōn -- trā
xit ēt - 00 imbrēs --

Secūdus uero quisq; est Archilochius cōstans Di-
metro Iambico et Penthemimere heroica, idest e qua-
tuor Iambis, recepto tamen in locis imparibus etiam
Spondeo. Deinde e duobus Dactylis, et syllaba, hoc
modo.

Nūēs - 0 - quē dē - 0 - dūcūnt -- iōnēm - 0 - nūnc mā
re - 00 nūnc sŷlū - 00 ē -

- 00 -- -- -- -- 00 --
0 - 0 - -- 0 - 00 00 -

Ode. XIII Diolos distrophos. Primus quisque
uersus est, qualis, Laudabunt alii claram Rhodon,
aut Mitylenen, hoc modo.

Mōllis in - 00 ērtiā - 00 cūr tām -- tām dīf --
fūdērūt - 00 imīs --

Secundus autem quisq; est Iambicus Archilochi-
us Dimeter Catalectus, qualis ille, Amice propugna-
cula, hoc modo.

ōbli -- nō - 0 - nēm sēn -- sībūs 00

- 00 00 -- -- -- 00 --
-- 0 - -- 00

Ode. XVI. Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
sus est Heroicus hexameter, hoc modo.

ālterā - - iām tērī - - tūr bēl - - līs cī - - mīlī
būs - - ātās - -

Secundus uero quisq; est Iambicus Hipponacteus
Trimeter, Qualis ille, Ibis Liburnis inter alta nauū
um, Quauquam in hac Ode secundus quisque uer-
sus constat e solis Iambis, quod semel tantum legitur
fecisse Horatius. Quam ob rem uersus ille, Eamus
omnes execrata ciuitas, sic est legendus, Eamus omnis
execrata ciuitas. Quod et Porphyrioni placet, ut sit
figurata locutio, Eamus omnis ciuitas execrata, hæc
et quæ poterūt reditus abscondere dulcers. Sūt enim
omnes iambi, hoc modo.

Sūis - - ēt īp - - sā Rō - - mānī - - rībūs - -
rūit - -

- - - - -
- - - - -

Ode. XVII. Monocolos. Sunt enim omnes uersus
Iābi Hipponacti Trimetri Acatalecti, Qualis ille,
Ibis Liburnis inter alta nauium, hoc modo.

Iām iēf - - sicā - - cīdō - - mānūs - - sciēn - -
tiā - -

Sūplēx - - ēt ō - - rō rē - - gnāpēr - - prōsēr - -
pīnā - -

- - - - -
- - - - -

Q. HORATII FLACCI VITA
PER PETRVM CRINITVM
FLORENTINVM.

Horatius Flaccus in Venusio Apuliæ op-
·Q· pido natus est. patrem habuit Libertini ge-
neris. unde illud,

Quem rodunt omnes Libertino patre natum.
Pro certo habetur eius natalē fuisse duob. arater an-
nis ante coniurationem. L. Sergii Catilinæ, quo tem-
pore celebres erāt in ciuitate, ex Poetis Val. Catullus
Licinius Calvus, & Heluius Cinna, ex oratoribus
M. Cicero. Q. Hortensius, et. Q. Catulus, ex Philo-
sophis Var. Terentius et Figulus Nigridius. Orbiliū
Beneuētanum, ut constat, a puero audiuit, quem ap-
pellat alicubi plagosum, ac mirum, quam breuī tem-
pore in bonis literis profecerit. ingenio enim facili &
auidissimo fuisse traditur in capiendis optimis disci-
plinis. ubi autem satis uisus est nauasse operam lati-
nis studiis, Athenas se contulit, ut Philosophorū præ-
ceptis liberius incūberet, maximeq; Epicureorū pla-
cita uidetur probasse, ut illud urbane dictū testatur.

Me pinguem, et nitidum bene curata cute uises

Cum ridere uoles Epicuri de grege Porcum.

Moribus fuisse dicitur subobscænis, & ad bilem iter-
dum paulo excitatior adeo erga amicos gratus, atq;
officiosus, ut nobiliorum etiam studiis et gratia cla-
rior in dies ac nobilior esset nam primo dignitatem
tribunitiam honestis suffragiis est adeptus, et Roma-
næ legioni præpositus, quod ipse de se scribit. Am-

os uero habuit ex Poetis Albiū Tibullū, Quin-
tiliū Varū, cuius obitū officioſe deplorat. Val-
giū conſularem, Vergiliūq; ipſum. ex prima no-
bilitate Iulium Florū. Maximum Lolliū, & Me-
cœnatem, cum quo ſupra ſeptem annos ſumma fami-
liaritate uixit. quod cum locis multis, tum maxime his
uerſibus apparet.

Septimū octauo propior iam ſuggerit annus

Ex quo Mecœnas me cœpit habere ſuorum

In numero. Nā cū ipſo quidē Horatio iocari li-
berius Mecœnas, atque agere conſuevit, eidemq; con-
credere ſua ſtudia in rebus ciuilibus. cum ipſa ciui-
tas magnis ſactionibus teneretur, uariisq; ſeditionibus
æſtuaret, ſecutus primo ē Bruti et Caſſii partes, quod
a multis aliis, et a Sidonio Appollinare traditum eſt
qui ad Iulium Maioranum ſic refert.

Et tibi Flaccæ acies Bruti, Caſſiq; ſecuto

Carminis eſt autor, qui fuit et uenia.

Mox uero accidit, ut fauore Mecœnatis non dignita-
tes tantum aſſequeretur, ſed ipſi quoq; Octauio Im-
per. foret inſinuatus, cum libere et amice ad illū ſcri-
bat. illas tamen episto-
las, quæ referuntur a quibus-
dam Auguſti ad Flaccū, magis conſictas opinamur,
quam dignas tanto principe, eiſque ſumma eruditio-
ne, quod ipſum cum alia multa, tum elocutio in pri-
mis probat. Compoſuit per plura, quæ uulgo etiam
ſunt notiſſima. nos quambreuſſime repetemus. libros
carminum quatuor, Epodon, et ſeculare carmen, quib-
us Auguſtum ac Mecœnatē miris laudibus celebrat.
In ſcribendis Iambicis mire effi-
cax habitus eſt. quod

et Fabius
inquit ſol
et inſurgi
tæ. uariis
quo illud
Hic in
ſylaba
cane
ſine Ly
Impet
Apollinar
ſed tu p
Viſ me
Qua
Freni
Dum
Nec non
Iun
Verna
Verbo
Diomedes
carminu
rum ratio
de ipſo ref
nes uolum
In Satyr
talem
pium in S
rum in pr
ciliare ſu

et Fabius Quintilianus testatur Inter Lyricos uero
inquit solus ferè dignus est legi Horatius. quoniam
et insurgit aliquando, et plenus est iocunditatis et gra-
tiae. uariisq; uerbis & figuris feroissime audax. Ex
quo illud peruulgatum.

Hic inter Lyricos sublimi uertice Vates
Sydera summa ferit, seu dulcia furta puellae
Cantat amicitias, conuiuia praelia, paces.
Siue Lycambeis lacerat latratibus hostem
Impetit aut uario corruptos carmine mores.

Apollinaris quoq; sic ad Tonantium de Horatio.

Sed tu per Calabri tramitis aggerem
Vis ut nostra dehinc cursitet orbita
Qua Flaccus Lyricos Pindaricum ad melos
Frenis flexit equos plectri potentibus
Dum metro quatitur corda Clicono,
Nec non Alchaico uel Pherecratio
Iuncto & Lesbiaco, siue Anapestico
Vernans per uarii carminis Eclogas
Verborum uiolis multicoloribus.

Diomedes grammaticus & alii ueteres undeuiginti
carminum modos ab Horatio decantatos asserunt, quo-
rum rationes in tertio de grammaticae libro a Diome-
de ipso referuntur. Scripsit de poetica librum ad Pisonem
uolumina duo satyrarum, ac totidem epistolarum.
In Satyra uero Lucilium secutus est, et si eum ut Lu-
tulenum accusat. Fabius certe Quintilianus prae-
cipuum in Satyra dicit hunc ipsum Horatium, ac pri-
mum in primis, et tertium. quin hoc illi proprium et pe-
culiare fuit, ut ridenti similis & quasi dissimulans

improbitatem, ac uitia hominum accusaret, quod ea
magis urgeant atq; afficiant, quæ sensim irrepunt,
quam quæ aperta fronte inuadunt. quod ipsum &
Poeta Persius demonstrat.

Omne uaser uitium ridenti Flaccus amico
Tangit, & admissus circum præcordia ludit.

Callidus ex cusso populum suspendere naso.
Sed et Poeta Ouidius ingenue fatetur magnopere se
Horatianis uersibus delectatum, & eius carmen dili-
genter audisse, ueluti Propertium, Macrum, Poticum,
& Bassum, qui Iambicos lusit.

Et tenuit nostras numerosus Horatius aures,
Cum ferit Ausonia carmina culta lyra.

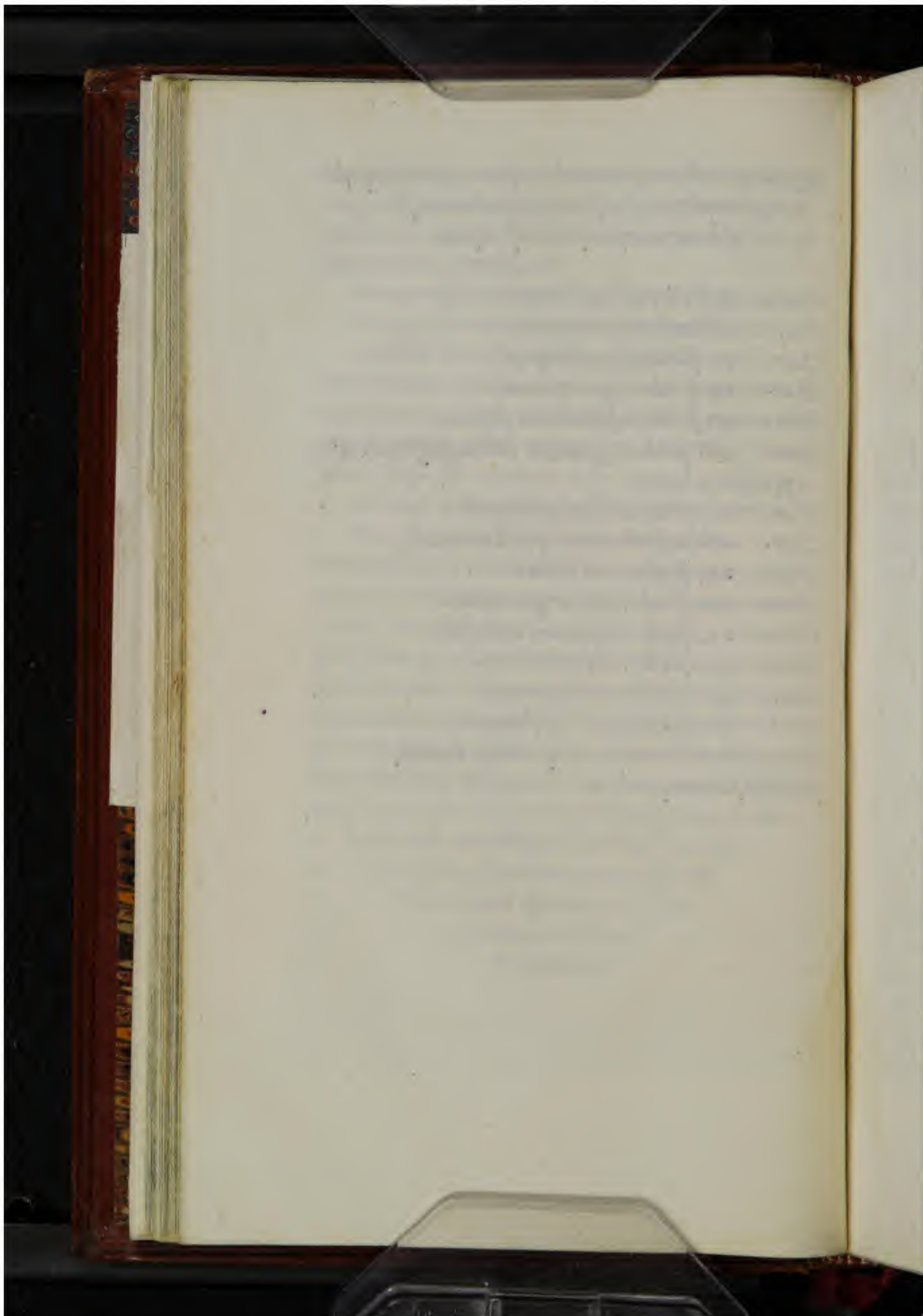
Per multos uero enumerat Horatius, quorum & stu-
dium & iudicium percoluit, ut Plocium, Mecænatem,
Varium, Vergilium, Fuscum, Viscos, Valgium, Pollionem,
Messalam, & alios. Secutus est eum in componendis
Lyricis Paulus Passienus, qui, ut est autor Plinius, mi-
rifice illum exprimebat. statura fuisse traditur bre-
ui, corpore obeso, oculis lippis, quæ uel ex carmine il-
lius uariis locis colliguntur. moritur autem Horatius
anno ætatis suæ .VII. & quinquagesimo, ut in
Eusebianis annalibus relatum est. alii su-
pra septuagesimum annum uixisse scri-
bunt. quod ego tamen falsum
existimo, ut alibi ob-
seruatum est.

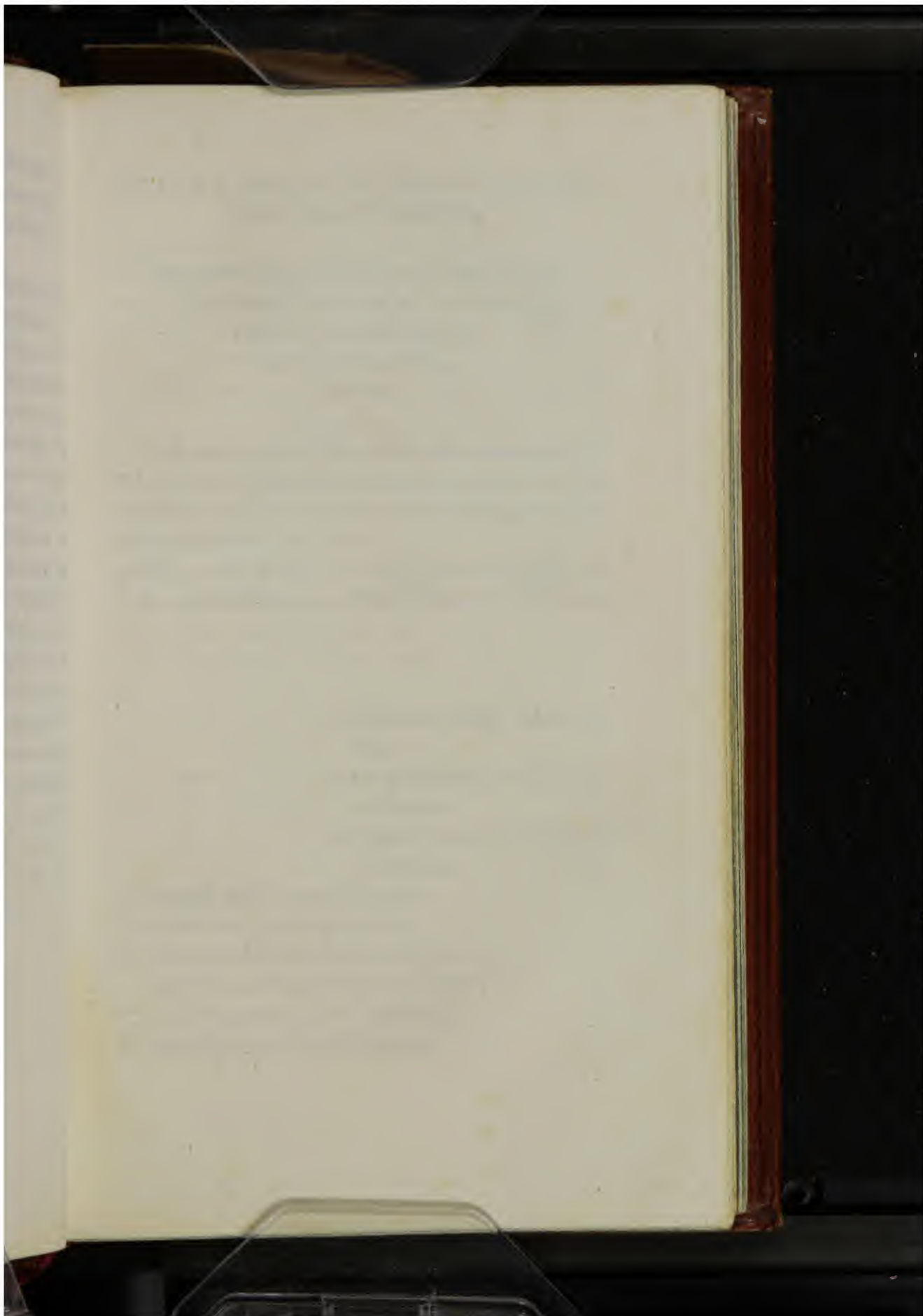
Quoniam
per
c

charta 3
char. 4
char. 4
char. 13
char. 15
char. 23
oppressus
char. 2
char. 6
char. 2
char. 2
char. 2
char. 2
char. 30
char. 30
Cum te for
ibis sub fu

Quoniam inter imprimendum pauca quedam per-
peram impressa esse deprehendimus, sic
emendatur, ut est infra scriptum.

- Charta 33 scribe nil sine te mei.
Char. eadem scribe A anaces.
Char. 47 scribe dirus hydrops.
Char. 131 scribe Agamemnona.
Char. 191 scribe ad summam sapiens.
Char. 286 scrib. Quondam lethargo grandi est
oppressus, et haeres.
Char. 291 scribe adimisq; dolores.
Char. eadem scribe. Stoice post damnum.
Char. 294 scrib. Vina sereno.
Char. 294. scrib. pisces urgere catino.
Char. 297 scrib. obsequium nudet te.
Char. 299 scrib. Audieris haeres.
Char. 300 scrib. De re communi.
Char. 305 hos uersus sic distingue.
Cum te formidet mulier, neq; credat amanti,
Ibis sub furcam prudens.

QVIN

AD

S

Ode p
Chorib
constant
chio, mel
Mecā
ō et -- p

m

Colleg
E nitat
Terrar
Hunc
C erat te
I lum f

I
QVINTI HORATII FLACCI CARMINVM LIBER PRIMVS.

AD MECOENATEM, ALIVM ALIO
STVDIO TENERI, SE AVTEM
SCRIBENDORVM LY
RICORVM VER=
SVVM.

Ode prima Monocolos. Sunt enim omnes uersus
Choriambici Asclepiadei Tetrametri Acatalectici, qui
constant è Spōdeo, et duobus Choriambis, & Pyrrhi
chio, uel Iambo, hoc modo.

Mēcē -- nās atāuīs -- -- ēditē rē -- -- gībūs --
ō ēt -- -- præsidiū ēt -- -- dūlcē dēcūs -- -- mēūm --
-- --
-- --

ECOENAS atauis edite regi
bus

m O & præsidium, et dulce de-
cus meum.

Sunt quos curriculo puluerem
olympicum

Collegisse iuuat, metaq; feruidis

Euitata rotis, palmaq; nobilis

Terrarum dominos euehit ad Deos.

Hunc si mobilium turba Quiritium

Certat ter geminis tollere honoribus,

Illum si proprio condidit horreo

b

Quidquid de Libycis uerritur areis
 Gaudentem patrios findere sarculo
 Agros, Attalicis conditionibus,
 Nunquam dimoueas, ut trabe Cypria
 Myrtoum pavidus nauta secet mare.

Luctantem Icareis fluctibus Africum

Merator metuens otium, & oppidi

Laudat rura sui, mox reficit rateris

Quassas indoctis pauperiem pati.

Est qui nec ueteris pocula Massici,

Nec partem solido demere de die

Spernit, nunc uiridi membra sub arbuto

Stratus, nunc ad aquæ lene caput sacræ.

Multos castra iuuant, et lituo tubæ

Permistus sonitus, bellæq; matribus

Detestata. Manet sub Ioue frigido

Venator teneræ coniugis immemor,

Seu uisa est catulis cerna fidelibus,

Seu rupit teretes Marsus aper plagas.

Me doctarum edere præmia frontium

Dis miscent superis, me gelidum nemus,

Nympharumq; leues cum satyris chori

Secernunt populo, si neq; tibia

Euterpe cohibet, nec polyhymnia

Lesboum refugit tendere barbiton.

Quod si me lyricis uatibus inseris,

Sublimi feriam sydera uertice.

AD AVGVSTVM CAESAREM.

Ode secūda Dicolos Tetraastrophos. Primi quiq;
tres uersus sunt Hendecasyllabi Sapphici Pētametri
Acatalecti, qui constāt ē Trochæo. Spōdeo. Dactylo
et duobus Trochæis, uel Spondeo ultimo, sic

I ām sã - otis tēr - - rīs niuīs - - - atq̃ue - - - dirã - -
Grāndi - - - nīs mī - - - sit pāter - - - et rū - - - bēntē - -
Dēxtē - - - crāsã - - - crās iacū - - - lātūs - - - arcēs - -

Quartus autē quisq; est Adonius Dimeter Catale-
cticus ex Dactylo, et Spondeo, uel Trochæo, sic

Tērruit - - - urbem - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

i Am satis terris niuis, atque diræ
Grandinis misit pater, et rubente
Dextera sacras iaculatus arcis
Terruit urbem.

Terruit gentes, graue ne rediret
Seculum Pyrrhæ noua monstra questæ,
Omne cum Proteüs pecus egit altos
Visere montes.

Piscium et summa genus hæsit ulmo,
Nota quæ sedes fuerat columbis,
Et superiecto pauidæ natarunt
Aequore damæ.

Vidimus flauum Tyberim retortis

4 CARMINVM.

Littore Hetrusco uiolenter undis,
Ire deiectum monimenta Regis,
Templaq; Vestæ.

Iliæ dum se nimium querenti
Iactat ultorem, uagus & sinistra
Labitur ripa, Ioue non probante
Vxorius amnis.

Audiet ciues acuisse ferrum,
Quo graues Persæ melius perirent.
Audiet pugnas uitio parentum
Rara iuuentus.

Quem uocet diuûm populus ruentis
Imperi rebus? prece qua fatigent
Virgines sanctæ minus audientem
Carmina Vestam?

Cui dabit partem scelus expiandi
Iuppiter? tandem uenias precamur
Nube candentes humeros amictus
Augur Apollo.

Sive tu maui Eryana ridens,
Quam Iocus circum uolat, et Cupido,
Sive neglectum genus, et nepotes
Respicis autor.

Heu nimis longo faciate ludo,
Quem iuuat clamor, galeæq; leues,
Acer & Mauri peditis cruentum
Vultus in hostem.

Sive mutata iuuenem figura,
Ales in terris imitatis almæ
Filius Maiæ patiens uocari

Cæsaris ultor,
 S erus in cœlum redeas, diuq;
 L ætus intersis populo Quirini,
 N eue te nostris uitis iniquum
 Ocyor aura
 T ollat, hic magnos potius triumphos,
 H ic ames dici pater, atq; princeps,
 N eu sinas Medos equitare inultos
 Te duce Cæsar.

AD NAVEM VT Vergilium
 incolumem uehat Athenas.

Ode. III. Dicolos distrophos. Primus qsq; uersus
 est Choriambicus Gliconius trimeter Acatalecticus, cō
 stās ē spondeo, choriambico, et Pyrrhichio, uel iambo, sic
 sīc tē -- dīuā pōtēns -- 00 -- cypri 00 --
 Secundus uero quisque, Choriambicus Asclepiadeus
 Tetrameter Acatalecticus, ē spondeo, duobus Cho-
 riambis, & Pyrrhichio, uel Iambo, sic
 Sīc frā -- rrēs Hēlēnā -- 00 -- lūcīdā sī -- 00 --
 dē rā 00

-- 00 -- 00 --

-- 00 -- 00 -- 00 -- 00

Ic te dina potens Cypri,
 s Sic fratres Helenæ lucida sydera,
 Ventorumq; regat pater,
 Obstrictis aliis, præter iapygæ
 N auis, quæ tibi creditum
 Debes Vergilium finibus Atticis

b iii

6 C ARMINVM

Reddas incolumem precor,
 Et serues animæ dimidium meæ.
Illi robur, & æs triplex
 Circa pectus erat, qui fragilem truci
Commisit pelago ratem
 Primus, nec timuit præcipitem A fricum
Decertantem aquilonibus,
 Nec tristes Hyadas, nec rabiem noti,
Quo non arbiter A driæ
 Maior, tollere, seu ponere uult freta.
Quem mortis timuit gradum,
 Qui siccis oculis monstra natantia,
Qui uidit mare turgidum, et
 Infamers scopulos Acroceraunia.
Nequidquam deus abscondit
 Prudens Oceano dissociabili
Terras, si tamen impiæ
 Non tangenda rates transiliunt uada.
Audax omnia perpeti
 Gens humana ruit per uetitum nefas.
Audax Iapeti genus
 Ignem fraude mala gentibus intulit.
Post ignem ætheria domo
 Subductum, macies et noua febrium
Terris incubuit cohors.
 Semotiꝑ; prius tarda necessitas
Leti corripuit gradum.
 Expertus uacuum Dædalus aëra
 Pennis non homini datis.
 Ferrupit Achéronta Herculeus labor.

Nil morbo
 Caluere
 Per nostram
 Iracunda

AD

Ode II
 fuisse Dact
 ctus conf
 Dactylus
 tribus Tro
 Soluitur
 ueris - u
 Secunda
 Penhemen
 Iambo, et
 deo ulimo
 T rāhūnd
 ri nās --

Ac neq; ia
 Nec pr
 I am Cy
 Iunctæ

N il mortalibus arduum est.

Cœlum ipsum petimus stultitia, Neq;
P er nostrum patimur scelus
Iracunda Iouem ponere fulmina.

AD .P .SESTIVM CONSVLEM,
ut Lætior uiuat.

Ode .IIII .Dicos Distrophos .Primus quisq; uer-
sus est Dactylicus Archilochius Heptameter Acatale-
ctus constans è quatuor primis pedibus Spondeis, uel
Dactylis indifferenter, ut in uersu Heroico, deinde è
tribus Trochæis, uel spondeo ultimo, sic.

Sōluitur - - - acris h̄y - - - ems grā - - - tā uicē - - -
uērīs - - - et fā - - - uōnī - - -

Secundus uero q̄sque est Archilochius, constans ex
Penthemimere Iambicā, idest ex Iambo, uel Spondeo,
Iambo, et syllaba .Deinde è tribus Trochæis, uel spō
deo ultimo, sic.

Trahunt - - - quē sic - - - cās - - - mächī - - - nā cā - - -
rī nās - - -

- - - - -
- - - - -

Oluitur acris Hyems grata uice Veris,
et Fauoni,

Trahuntq; siccas machine carinas,
Ac neq; iam stabulis gaudet pecus, aut arator igni,
Nec prata canis albicant pruinis.
I am Cytherea choros ducit Venus imminēte Luna,
Iunctæq; Nymphis Gratia decentes

b iiii

A lterno terrā quatiunt pede, dum graueis Cyclopū
 Vulcanus ardens urit officinas.
 N unc decet aut uiridi nitidū caput impedire myrto,
 Aut flore, terræ quem ferunt solutæ.
 N unc et in umbrosis Fauno decet immolare lucis,
 seu poscat agna, siue malit hœdo,
 P allida mors æquo pulsat pede pauperum tabernas,
 Regumq; turreis. ô beate Sesi
 V itæ summa breuis spem nos uetat inchoare lōgam.
 Iam te premet nox, fabulæq; manes,
 E t domus exilis Plutonia. quo simul mearis,
 Nec regna uini sortiere talis,
 N ec tenerum Lycidam mirabere, quo calet iuuetus
 Nunc omnis, et mox uirgines tepebunt.

AD PYRRHAM, Quo
 fruatur iuuenē.

Ode. V. tricolos tetraastrophos. Primi quique duo
 uersus sunt Asclepiadei, qualis ille, Mecœnas atauis
 edite regibus. Scanduntur enim sic.

Quis mūl -- tāgrācilis -- -- tē pūer in -- --
 rōsā --

Pērfū -- sūs liquidis -- -- ūrgēt ōdō -- --
 ribūs --

Tertius autem qsq; est Pherecratius Heroicus Trime
 ter Catalecticis, constans è Spōdeo, Dactylo, et Spō
 deo, sic

Grātō -- Pyrrhā sūb -- -- āntro --

Quartus uero quisq; est Gliconius, qualis ille, Sic te
 diua potens Cypri. Standitur enim hoc modo,

Cūi flā -- uām rēligās -- cōmām

-- -- --

-- -- --

-- --

-- --

q Vis multa gracilis te puer in rosa
Persusus liquidis urget odoribus
Grato Pyrrha sub antro?

Cui flauam religas comam

s implex munditis: heu quoties fidem,

Mutatosq; deos flebit, & aspera

Nigris æquora uentis

Emirabitur insolens,

Qui nunc te fruitur credulus aurea,

Qui semper uacuam, semper amabilem

Sperat nescius auræ

Fallacis. Miseri quibus

I ntentata nites. Me tabula sacer

Votina paries indicat humida

Suspendisse potenti

Vestimenta maris Deo.

AD AGRIPPAM.

Ode. VI. Dicolos tetraastrophos. Primi quique tres
uersus sunt Asclepiadei, qualis ille, Mecænas atque
edite regibus. Scanduntur enim hoc modo.

Scribē -- ris uārīō -- fōrtis ēt hō --

stīūm

Vīctōr -- Mæōnū -- cārminis ā -- litē

Quā rem -- cūnquē fērox -- nāuībūs,
aut -- equis --

Quartus autē Gliconius, qualis, sic te diua potens
Cypri. Scanditur autem sic,
Miles -- tē dūcē gēs -- sērit --

-- -- --

-- -- --

-- -- --

-- -- --

Criberis Vario fortis, et hostium

Victor, Mæonii carminis alite,

Quam rem cūq; ferox nauibus, aut equis
Miles te duce gesserit,

Nos Agrippa neq; hoc dicere, nec grauem

Peleidæ stomachum cedere nescii,

Nec cursus duplicis per mare Vlysses,

Nec sæuam Pelopis domum

Conamur tennes, grandia dum pudor,

Imbellisq; lyræ musa uetat potens

Laudes egregiæ Cæsaris, et tuas

Culpa deterere ingeni.

Quis Martem tunica tectum adamantina

Digne scripserit? aut puluere troico

Nigrum Merionen? aut ope Palladis

Tyteriden superis parem?

Nos conuiuia, nos prælia uirginum

Sectis in iuuenes unguibus acrium

Cantamus uacui, siue quod urimur

Non præter solitum leues.

AD NYMANTIVM PLANCVM CONSV-

LAREM, *Quod Tyburtina regione
præcipue delectetur.*

Ode. VII. Dicolos Distrophos. Primus quisq; uersus est Heroicus Hexameter Catalecticus in duas syllabas, constans sex pedib. Dactylo, et spōdeo idifferēter in omnibus locis, q̄q̄ in quinto aliquando spōdeus ponitur, et in sexto Dactylus, ubi etiā sæpe pro spondeo Trochæus admittitur, Sed de uersu Heroico multa diximus in institutionibus nostris grāmaticis. Scanditur autem sic,

L āudā -- būnē ālī -- ōōī clā -- rām Rhōdōn
-- ōō aut Mīty -- ōō lēnēn --

Secundus autē quisq; est Dactylicus Alcmæus Tetrameter Catalecticus, habens quatuor ultimos pedes heroici uersus, sic,

A ūt ēphē -- ōō sūm bīmā -- ōō rīs nē Cō -- ōō
rīnthī --

-- ōō -- ōō -- ōō --
-- ōō -- ōō -- ōō --

l Audabūt alii clarā Rhodon, aut Mirylenen
Aut Ephesum, bimarīs ue Corinthi
Mænia, uel Baccho Thebas, uel Apolline Delphos
Insignes, aut Thessala tempe.
Sunt quibus unum opus est intactæ Palladis urbem
Carminē perpetuo celebrare, et
Vndiq; decerptam fronti præponere oliuam.
Plurimus in Iunonis honorem

Aptum dicit equis Argos, ditiesq; Mycenæ.
 Me nec tam patiens Lacedæmon,
 Nec tam Larissæ perculsit campus opimæ,
 Quam domus Albunæ resonantis,
 Et præceps Amo, et Tyburti lucus, et uda
 Mobilibus pomaria riuis.
Albus ut obscuro detergit nubila cælo
 Sæpe notus, neq; parturit imbreis
 Perpetuos, sic tu sapiens finire memento
 Tristitiam, uitæq; labores
Molli Plancæ mero, seu te fulgentia signis
 Castra tenent, seu densa tenebit
 Tyburis umbra tui. Teucer salamina, patremq;
 Cum fugeret, tamen uda Lyæo
 Tempora populea fertur uinxisse corona,
 Sic tristes affatus amicos,
 Quo nos cunq; feret melior fortuna parente
 Ibinus o socii, comitesq;.
Nil desperandum Teucro duce, et auspice Teucro.
 Certus enim promisit Apollo
 Ambiguam tellure noua salamina futuram.
 O fortes, peioraq; passi
Mecum sæpe uiri, nunc uino pellite curas.
 Cras ingens iterabimus æquor.

AD LYDIAM Ne
 sæuiat in Sybarim.

Ode. VIII. Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
 sus Aristophanius Dimeter Acatalecticus, cōstans è
 Choriambo, et Bacchio, siue Amphimacro, hoc mō.

Lýdia dic - 00 - p̄r om̄nēs 0 - -
 Secūdus aut̄ quisq; est choriābicus Alcaicus tetrame-
 ter Acatalecticis, cōstans ex Epitrīto secundo, duob.
 Choriābis et Bacchio, siue Amphibracho, hoc modo
 Tē deōs ō - 0 - - rō Sybārīm - 00 - cūr prōp̄rēs
 - 00 - amāndō. 0 - -

- 00 - 0 - -

- 0 - - - 00 - - 00 - 0 - -

Lýdia dic per omnes
 Te deos oro, Sybarim cur properes amādo
 Perdere, cur apricum
 Oderit campum patiens pulueris, atq; Solis.
Cur neq; militaris
 Inter aequalis equitet, gallica nec lupatis
Temperet ora frenis.
 Cur timet flauum Tyberim tangere, cur oliuum
Sanguine uiperino
 Cautius uitat, neq; iam liuida gestat armis
Brachia sæpe disco,
 Sæpe trans finem iaculo nobilis expedito.
 Quid latet, ut marinæ
 Filium dicunt Thetidis sub lachrymosa Troiæ
 Funera, ne uirilis
 Cultus in cædem, et Lycias proriperet cæternas.

AD THALIARCHVM.

Ode. IX. Tricolos tetraastrophos. Primi quiq; duo
 uersus sunt Dactylii Alcmanii Acatalectici, q con-

stant pēthemimere Iābica, id est ex Iambo uel spon-
deo. Iābo, et syllaba, quæ dicitur cæsura, deinde duo
bus Dactylis, uel ultimo Amphimacro, hoc modo.

Vīdēs ˘ – ūt āl ˘ – tā – stēt niue – ˘˘ cān-
didūm – ˘˘

Sōrā ˘ – ctē, nēc ˘ – iām – sūstīnē – ˘˘ ānt ōnūs – ˘˘

Tertius aut qsq; est Iambicus Archilochius Dime-
ter Hypercatalectus, cōstans quatuor pedibus. primo
et tertio, Iambo uel Spōdeo. secundo et quarto, Iam-
bo duntaxat, deinde superest syllaba, hoc modo.

Syluā – – lābō ˘ – rāntēs – – gēlū ˘ – quē ˘

Quartus ueroq; est Dactylicus Alcmanius Cata-
talectus, cōstās ex Dimetro Heroico, et Dimetro Tro-
chaico, id est è duob. Dactylis, & duobus Trochæis,
ultimo spondeo, hoc modo.

Flūminā – ˘˘ cōnstītē – ˘˘ rīnt ā – ˘ cūtō – –

˘ – ˘ – – ˘˘ – ˘˘

˘ – ˘ – – ˘˘ – ˘˘

– – ˘ – – ˘ – ˘

– ˘˘ – ˘˘ – ˘ – –

Ides ut alta stet niue candidum

“ Soracte, nec iam sustineant onus

Syluæ laborantes, geluq;

Flumina constiterint acuto.

Dissolue frigus, ligna super foco

Large reponens, atq; benignius

Deprome quadrimum Sabina

O Thaliarche merum dyota,

Pernitte diuis cætera, qui simul

Strauere uentos æquore feruido

Depræliantes, nec cupressi,

Nec ueteres agitantur orni.

Quid sit futurum cras fuge quærere, et

Quem fors dierum cunque dabit, lucro

Appone, nec dulces amores

Sperne puer, neque tu choreas,

Donc uiuenti cunctis abest

Morosa, nunc et campus, et aræ,

Lenesq; sub noctem susurri,

Composita repetantur hora.

Nunc et latentis proditor intimo

Gratus puellæ risus ab angulo,

Signusq; direptum lacertis,

Aut digito male pertinaci.

IN MERCVRIVM.

Ode. X. Dicolos tetraastrophos, ut Iam satis terris.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Ercuri Facunde nepos Atlantis,

Qui feros cultus hominum recentum

Voce formasti catus, et decoræ

More palæstræ,

Tecnam magni Iouis, et decorum,

Nuntium, curuæq; lyræ parentem,

Callidum quidquid placuit iocoso

Condere furto.

Te bouens olim nisi reddidisses
Per dolum amotas, puerum minaci
Voce dum terret uiduus pharetra,
 Risit Apollo.

Quin et Atreidas duce te superbos
Ilio diues Priamus relictō,
Thessalosq; igneis, et iniqua Troiæ
 Castra fefellit.

Tu pias lætis animas reponis
Sedibus, uirgaq; leuem coerces
Aurea turbam, superis deorum
 Gratus, et imis.

AD LEUCOTHOEN, Ne
 futura inquirat.

Ode. XI. Monocolos. Sunt enim omnes uersus cho-
 riābia Alcia Pentametri Acatalectica, qui constant
 Spondeo, tribus Choriābis, et Pyrrhichio, uel Iam-
 bo, hoc modo.

Tūnē -- quæsiēris -- scirē nēfās
 -- quēm mīhī quēm -- tibi --
Finēm -- dī dēdērīnt -- Leūcōthōē
 -- nēc bābŷlō -- nīōs --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

t V ne quæsieris scire, nefas, quē mihi, quē tibi
 Finē Di dederint Leucothoe, nec Babylonios
Tentaris numeros, ut melius quidquid erit pati,
 seu plures

S eu plures Hyemes, seu tribuit Iuppiter ultimam,
 Quæ nunc oppositis debilitat pumicibus mare
 T yrrhenum, sapias, uina liques, et spacio breui
 S pem longam refices. dum loquimur figerit inuida
 A etas. Carpe diem, quam minimū credula postero.

DE LAVDIBVS Deorum et hominum.

Ode. XII. Diolos tetrástrophos, ut, Iā satis terris.

- u - - - u - -
 - u - - - u - -
 - u - - - u - -
 - u - -

Vem uirum, aut hēroa, lyra, uel acri
 q Tibia sumis celebrare Clio?
 Quem deum? cuius recinat iocosa

Nomen imago,

A ut in umbrosis Helicōnis oris,

A ut super Pindo, gelidoue in Hæmo,

V nde uocalem temere insecutæ

Orphēa syluæ,

A rte materna rapidos morantem

F luminum lapsus, celeresq; uentos,

B landum et auritus fidibus canoris

Ducere querens.

Quid prius dicam solitis parentum

L audibus? qui res hominum, ac Deorum,

Qui mare, et terras, uariisq; mundum

Temperat horis.

V nde nil maius generatur ipso,

Nec uiget quidquam simile, aut secundum.

Proximos illi tamen occupauit

Pallad's honores.

Praeliis audax neq; te silebo

Liber, et saeuus inimica Virgo

Belluis, nec te metuende certa

Phœbe sagitta.

Dicam et Alciden, puerosq; Ledæ,

Hunc equis, illum superare pugnis

Nobilem, quorum simul alba nautis

Stella refulsit,

Defluit saxis agitatus humor,

Concidunt uenti, fugiuntq; nubes,

Et minax, quod sic uolueret, ponto

Vnda recumbit.

Romulum post hos prius, an quietum

Pompili regnum memorem? an superbos

Tarquini fascers? dubito, an Catonis

Nobile letum.

Regulum, et Scauros, animæq; magnæ

Prodigum Paulum superante Pæno,

Gratus insigni referam camæna,

Fabricumq;.

Hunc, et incompitis Curium capillis

Vtilem bello tulit, et Camillum

Sæua paupertas, et auitus apto

Cum lare fundus.

Crescit occulto uelut arbor æuo

Fama Marcelli, micat inter omnes

Iulium sydus, uelut inter ignes

Luna minores.

G entis humanæ Pater, atque Custos
O rte Saturno, tibi cura magni
C æsaris fatis data. tu secundo
Cæsare regnes.

I lle seu Parthos Latio imminenters
E gerit iusto domitos triumpho,
S iue subiectos orientis oris
Seras, et Indos,

T e minor latum reget æquus orbem.
T u graui curru quaties olympum.
T u parum castis inimica mittes
Fulmina lucis.

AD LYDIAM AMI
cam suam.

Ode. XIII. Dicolos distrophos, ut, Sic te dina
potens Cypri.

-- -- -- --

-- -- -- --

V m tu Lydia Telephi
C Cervicem roseam, cerea Telephi
Laudas brachia, uæ, meum
Fervens difficili bile tamet iecur.
T unc nec mens mihi, nec color
Certa sede manet. humor et in genas
F urtim labitur, arguens,
Quam lentis penitus macerer ignibus.

c ii

Vror, seu tibi candidos

Turparunt humeros immodicæ mero

Rixæ, siue puer furens

Impressit memorem dente labris notam.

Non, si me satis audias,

Speres perpetuum dulcia barbare

Lædentem oscula, quæ Venus

Quinta parte sui nectaris imbuit.

Felices ter et amplius,

Quos irrupta tenet copula, nec malis

Diuisus querimoniis,

Suprema citius soluet amor die.

IN NAVIM DE BRUTO REPA-
rante bellum civile.

Ode. XIII. Tricolos Tetrastrophos, ut,
Quis multa gracilis te puer in rosa.

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

Navis referent in mare te noui

o Fluctus? o quid agis, fortiter occupa
Portum. non ne uides, ut

Nudum remigio latus?

E t malus celeri saucius Africo,

Antennæq; gemant? ac sine funibus

Vix durare carinæ

Possint imperiosius

A equor? Non tibi sunt integra lintea,
Non Di, quos iterum pressa uoces malo.

Quamuis pontica pinus
Syluæ filia nobilis

I actes et genus, et nomen inutile,
Nil pictis timidus nauita puppibus
Fidit. tu nisi uentis
Debes ludibrium, caue.

Nuper sollicitum, quæ mihi tædium,
Nunc desyderium, curaq; non leuis
Interfusa nitentis
Vites æquora cycladas.

DE RVINA TROIAE.

Ode. XV. Diolos tetraastrophos, ut Scriberis
Vario fortis et hostium.

-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --

Astor cum traheret per freta nauibus
p Idæis Helenen perfidus hospitam,
Ingrato celereis obruit oco

Ventos, ut caneret fera

Nereus fata. Mala ducis aui domum,
Quam multo repetet Græcia milite
Coniurata tuas rumpere nuptias,
Et regnum Priami uetus.

Heu quantus equis, quantus adest uiris

c iil

Sudor. quanta moues funera Dardanae
Genti. iam galeam Pallàs, et ægida,
Currusq; et rabiem parat.

Nequidquam Veneris præsidio ferox
Pectus cæsariem, grataq; foeminis
Imbelli cithara carmina diuides.

Nequidquam thalamo graueis

Hæstas, et calami spicula gnosi
Vitabis, strepitumq; et celerem sequi
Aiacem. tamen heu serus adulteros
Crines puluere collines.

Non Laertiaden exitum tuæ
Gentis, non Pylum Nestora respicis?
Vrgent in pauidi te Salaminus,
Teucerq; et Sthelemus sciens

Pugnæ, siue opus est imperitare equis,
Non auriga piger. Merionen quoq;
Nosces. eae furit te reperire atrox
Tyterides melior patre.

Quem tu, ceruus uti uallis in altera
Visum parte lupum graminis immemor,
Sublimi fugies mollis anhelitu,
Non hoc pollicitus tuæ.

Iracunda diem proferet Ilio,
Matronisq; Phrygum classis Achillei.
Post certas hyemes uret Achaicus
Ignis Iliacas domos.

PALINODIA AD TYNDA-
ridem amicam.

Ode. XVI. Tricolos tetraſtrophos, ut, Vides
ut alta ſtet niue candidum.

-- u -- -- u --
-- u -- -- u --
-- u -- -- u --
-- u -- -- u --

Matre pulchra filia pulchrior,
o Quem crininoſis cunque uoles modum
Pones iambis, ſiue flamma,
Siue mari libet Adriano.
Non Dindymene, non adytis quatit
Mentem ſacerdotum incola Pythius,
Non liber æque, non acuta
Sic geminant corybantes æra,
T riſtes ut iræ, quas neq; norius
Deterret enſis, nec mare naufragum,
Nec ſæuus ignis, nec tremendo
Iuppiter ipſe ruens tumultu.
F ertur Prometeus addere principi
Limo coactus particulam undiq;
Deſectam, et inſani leonis
Vim ſtomacho appoſuiſſe noſtro.
I ræ Thyeſten exitio graui
Strauere, et altis urbibus ultimæ
Stetere cauſæ cur perirent
Funditus, imprimeretq; muris
H oſtile aratrum exercitus inſolens.
Compelſce mentem me quoq; pectoris
Tentauit in dulci iuuenta

c iiii

Fervor, et in celeres iambos
Misit furentem. nunc ego mitibus
 Mutare quero tristia, dum mihi
 Fias recantatis amica
 Opprobriis, animumq; reddas.

AD TYNDARIDEM DE LAUDIBVS
 agri Sabini, et montis Lucretilis.

Ode. XVII. Tricolos tetraſtrophos, ut, Vides
 ut alta stet nive candidum.

-- u -- -- uu -- uu
 -- u -- -- uu -- uu
 -- u -- -- u --
 -- uu -- uu -- u --

Eloz amœnura ſæpe Lucretilem
 u Mutat Lycæo Faunus, et igneam
 Defendit æſtatem capellis
 Vſque meis, pluuiosq; uentos.
Impune tutum per nemus arbutos
 Quærunt latentis, et thyma deuic
 Olentis uxores mariti.
 Nec uirideris metuunt colubros,
Nec martiales hædilia lupos.
 Vt cunque dulci Tyndari Fiſtula
 Valles, et vſticæ cubantis
 Lenia perſonuerè ſaxa,
Di me tuentur. Dis pietas mea,
 Et muſa cordi eſt. hinc tibi copia
 Manabit ad plenum benigno

RHY
 Hic in
 Vita
 Dico
 Pena
 Hic in
 Dico
 Cui
 Prae
 S. Hic
 Inco
 Et ſ
 Cru

Ode

n

Morda

Quis

Quis

At

Cen

Debell

Cum

Ruris honorum opulenta cornu.
Hic in reducta ualle, caniculæ
 Vitabis æstus, et fide Teia
 Dices laborantes in uno
 Penelopen, uitreamq; Circen.

Hic innocentis pocula Lesbii
 Duces sub umbra, nec Semeleius
 Cum Marte confundet Thyoneus
 Prælia, nec metues proteruum
Suspecta Cyrum, ne male dispari
 Incontinentes iniiciat manus,
 Et scindat hærentem coronam
 Crinibus, immeritamq; uestem.

AD VARVVM LAVDANS TY-
 burtinum uinum.

Ode XVIII. Monocolos, ut, Tu ne quæsieris
 scire nefas, quem mihi, quem tibi.

-- -- -- -- --

Vlla V are sacra uite prius seueris arborẽ
n Circa mite solũ Tyburis, et mœnia Catili.
 Sicis omnia nam dura Deus proposuit, neq;
Mordaces aliter diffugiunt sollicitudines.
 Quis post uina grauẽ militiã, aut pauperiẽ increpet?
 Quis non te potius Bacche pater, teq; decens Venus?
 At nequis modici transfiliat munera liberi,
 Centaurea monet cum Lapithis rixa super mero
 Debellata, monet Sithoniis non leuis Euius,
 Cum fas, atq; nefas exiguo fine libidinum

Discernunt auidi. non ego te Candide Bassareu
 Inuitum quatiā, nec uariis obsita frondibus
 Subdium rapiam. sœua tene cum Berecynthio
 Cornu tympana, quæ subsequitur cæcus amor sui
 Atollens uacuum plus nimio gloria uerticem,
 Arcaniquē fides prodigæ perlucidior uitro.

DE GLYCERÆ, QVOD EIVS
 amore uratur.

Ode. XIX. Dicolos distrophos, ut, Sic te diuina
 potens Cypri.

-- -- -- --
 -- -- -- --

Ater sœua cupidinum,
 m Thebanæq; iubet me Semeles puer,
 Et lasciuia licentia
 Finitis animum reddere amoribus.
 Vrit me Glyceræ nitor
 Splendentis pario marmore purius,
 Vrit grata proteruitas,
 Et uultus numium lubricus aspici.
 In me tota ruens Venus,
 Cyprum deseruit, nec patitur scythas,
 Et uersis animosum equis
 Parchum dicere, nec quæ nihil attinent.
 Hic uiuum mihi cespitem. hic
 Verbenas pueri ponite, thuraq;
 Bimi cum patera meri.
 Mactata ueniet lenior hostia.

AD MECOENATEM INVITANS

eum ad cœnam.

Ode. XX. Dicolos tetraſtrophos, ut, Iam ſatis
terrīs niuis, atq; diræ.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Ile potabis modicis Sabinum

Cantharis, Græca quod ego ipſe teſtæ
 Conditum leui, datus in theatro

Cum tibi plauſus

Care Mecœnas eques, ut paterni

F luminis ripæ, ſimul et iocoſa

R edderet laudes tibi Vaticanæ

Montis imago.

Cæcubum, et prælo domitam Calæno

Tu bibes unam. mea nec Falernæ

Temperant uites, neque Formiani

Pocula colles.

AD CHORVM VIRGINVM, et puero-
rum, de Diana, et Apolline.

Ode. XXI. Tricolos tetraſtrophos, ut, Quis
multa gracilis te puer in roſa.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Ianam teneræ dicite Virgines,
 d Intonsum pueri dicite Cynthium,
 Latonamq; supremo
 Dilectam penitus Ioui.

Vos letam flumiis, et nemorum coma
 Quæcunque aut gelido prominet Algido,
 Nigris aut Erymanthi
 Syluis, aut uiridis Gragi.

Vos tempe totidem tollite laudibus,
 Natalemq; mares Delon Apollinis,
 Insignemq; pharëtra,
 Fraternalq; humerum lyra.

Hic bellum lachrymosum, hic miseram famem,
 Pestemq; à populo, et principe Cæsare in,
 Persas, atq; Britānos
 Vestra motus aget prece.

AD ARISTIVM INDICANS
 ubiq; tutam esse innocentiam.

Ode. XXII. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam sa-
 tis terris niuis, atq; diræ.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

i Nteger uitæ, scelerisq; purus
 Non eget mauri iaculis, nec arcu,
 Nec uenenatis grauida sagittis
 Fusce pharëtra,

S iue per syrteris iter aestuosas,
 S iue facturus per inhospitalem
 C aucasum, uel quæ loca fabulosus
 Lambit Hydaßpes.

N anq; me sylua lupus in sabina,
 D um meam canto Lalagen, et ultra
 T erminum curis uagor expeditus,
 Fugit inermem.

Q uale portentum neque militaris
 D aunia in latis alit Aesculetis,
 N ec Iubæ tellus generat, leonum
 Arida nutrix.

P one me pigris ubi nulla campis
 A rbor aestua recreatur aura,
 Q uod latus mundi nebulae, malusq;
 Iuppiter urget,

P one sub curru nimium propinqui
 S olis in terra domibus negata,
 D ulcæ ridentem Lalagen amabo,
 Dulcæ loquentem.

Ad CHLOEN, QVOD
 se fugiat.

Ode. XXIII. Tricolos tetra-strophos, ut, Quis
 multa graalis te puer in rosa.

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

Itas hinnuleo me similis Chloe,
 Quærenti pauidam montibus auis
 Matrem, non sine uano
 Aurarum, et sylvæ metu.
 Nam seu mobilibus ueris inhorruit
 Aduentus foliis, seu uiridens rubum
 Dimouere lacervæ,
 Et corde, et genibus tremit.
 Atqui non ego te tigris ut aspera,
 Getulus' ue leo frangere persequor.
 Tandem desine matrem
 Tempestiua sequi uiro.

AD VERGILIUM QUINTILII
 mortem imoderate ferentem.

Ode. XXIII. Diculos tetraastrophos, ut, Scribe-
 ris Varro fortis et hostium.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

Vis desyderio sit pudor, aut modus
 q Tam cari capitis præcipe lugubres
 Cantus Melpomene, cui liquidam pater
 Vocem cum cithara dedit.
 Ergo Quintilium perpetuus sopor
 Urget, cui pudor, et iustitiæ soror
 Incorrupta fides, nudaq; ueritas,
 Quando ullum inuenient parem?

M ultis ille quidem flebilis occidit,
 Nulli flebilior, quam tibi Vergili.
 Tu frustra pius, heu, non ita creditum,
 Poscis Quintilium Deos.

Q uod si Threicio blandius Orpheo
 Auditam moderere arboribus fidem,
 Non uanæ redeat sanguis imagini,
 Quam uirga semel horrida

N on lenis precibus fata recludere,
 Nigro compulerit Mercurius gregi.
 D V R V M, sed lenius fit patientia,
 Quidquid corrigere est nefas.

AD LYDIAM iam uetulam.

Ode. XXV. Dicolos tetraſtrophos, ut, iam satis
 terris niuis, atq; diræ.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

Arcius iunctas quatiunt fenestras
 p Ictibus crebris iuuenes proterui,
 Nec tibi somnos adimunt, amatq;
 I ana limen.

Q uæ prius multum facilis mouebat,
 C ardines. audis minus, et minus iam.
 M e tuo longas pereunte noctes
 Lydia dormis.

I nuicem mæchos anus arroganter

Flebis in solo levis angiportu,
 Thracio bacchante magis sub inter-
 Luna uento.

Cum tibi flagrans amor, et libido,
 Quæ solet matres furiare equorum,
 Sceniet arca iecur ulcerosum

Non sine questu,

Læta quod pubes edera uirenti

Gaudeat, pulla magis atq; myrto,

Aridas frondens hyemis sodali

Dedicet Euro.

AD AELIVM LAMIAM SIGNIFICANS

uirum doctum, solitudine, et

metu carere.

Ode. XXVI. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides ut
 alta stet niue candidum.

-- u -- -- u -- u --

-- u -- -- u -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- u -- u --

Vsis amicus, tristitiam, et metus

m Tradam proteruis in mare Creticum

Portare uentis, quis sub arcto

Rex gelidæ metuatur oræ,

Quid Tyridatem terreat unice

Securus. o quæ fontibus integris

Gaudes, apricos nocte flores,

Nocte meo Lamiæ coronam

Implea

P implea dulcis·nil sine te te mei
 P rosunt honores·hunc fidibus nouis,
 H unc Lesbio sacrare plectro,
 T éq; tuasq; decet sorores.

AD SODALES, NE IMITENTVR
 Thracas in conuiujs pugnanters.

Ode·XXVII·Tricolos tetraastrophos, ut,
 Vides ut alta stet nive candidum.

-- 0 -- -- 00 -- 0 --
 -- 0 -- -- 00 -- 00 --
 -- 0 -- -- 0 -- 0 --
 -- 00 -- 00 -- 0 -- --

Atis in usum letitiæ, scyphis
 n Pugnare, Thracum est, tollite barbarum
 Morem, uerecundumq; Bacchum
 Sanguineis prohibete rixis.
 V ino, et lucernis Medus acinace
 Immane quantum discrepat·impium
 Lenite clamorem sodales,
 Et cubito remanete presso.
 V ultis seueri me quoq; sumere
 Partem Falerni? dicat Opuntia
 Frater Megillæ, quo beatus
 Vulnere, qua pereat sagitta.
 C essat uoluntas, non alia bibam
 Mercede·quæ tecunq; domat Venus,
 Non erubescendis adurit
 Ignibus, ingenuoq; semper

d

A more peccas. quidquid habes, age
 Depone tutis auribus. Ah miser
 Quanta laboras in Charybdi,
 Digne puer meliore flamma.

Quæ sagæ, quis te soluere Thessalis
 Magus uenenis, quis poterit Deus.
 Vix illigatum te triformi
 Pegasus expedit Chimæra.

AD ARCHITAM, quod licet esset mathematicus,
 tamen interierit. et illius ex prosopœia
 responsio, oibus moriendū esse.

Ode. XXVIII. Dicolos distrophos, ut, Lauda-
 bunt Alii clarā Rhodon, aut Micylenen.

-- -- -- -- --
 -- -- -- -- --

E maris et terræ, numeroq; carentis arenæ
 t Mensorem cohibent Archita
 Pulueris exigui prope littus parua marinū
 Munera, nec quidquam tibi prodest

A erias tentasse domos, animoq; rotundum
 Percurrisse polum morituro.

O cidit et Pelopis genitor conuiuia deorum,
 Tithonusq; remotus in auras.

E t Iouis arcanis Minos admissus, habentq;
 Tartara Panthoiden iterum Orco

D emissum, quamuis Clypeo Troiana refixo
 Tempora testatus. nihil ultra

N eruos, atq; autem morti concesserat atræ,
 Indice te, non sordidus autor

Nature, uerique: Sed omnes una manet nox,
 Et calcanda semel uia leti.
 Dant alios Furie toruo spectacula Marti.
 Exitio est auidis mare nautis.
 Mista senum, ac iuuenum densantur funera. nullū
 Sæua caput Proserpina fugit.
 Me quoque deuexi rapidus comes Orionis
 Illyrias Notus obruit undis.
 At tu nauta uagæ ne parce malignus, arenæ
 Ossibus, et capiti inhumato
 Particulam dare. sic quodcunque minabitur Eurys,
 Fluctibus Hesperis uenustæ
 Plectantur syluæ te sospite, multaque merces,
 Vnde potest, tibi defluat æquo
 Ab Ioue, Neptunoque sacri custode Tarenti.
 Negligis, immeritis nocturam
 Postmodo te natis fraudem committere fors et
 Debita iura, uicesque superbæ
 Te maneant ipsum precibus non linquar inultis,
 Teque piacula nulla resoluent.
 Quamquam festinas, non est mora longa, licebit
 Iniecto ter puluere curras.

AD ICCIVM, QVOD A PHILOSOPHIA
 ad militiam se contulerit.

Ode. XXIX. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides
 ut alta stet niue candidum.

-- 0 -- -- 00 -- 0 --
 -- 0 -- -- 00 -- 0 --
 -- 0 -- -- 0 -- --
 -- 00 -- 00 -- 0 -- --

Cū beatis nunc Arabum inuides
 i Gāxis, et acrem militiam paras
 Non ante deuictis Sabeæ
 Regibus, horribiliq; Medo
 Nectis cithenas. quæ tibi uirginum
 Sponso necato Barbara seruiet?
 Puer quis ex aula capillis
 Ad Cyathum statuetur unctis,
 D octus sagittas tendere sericis
 Arcu paterno? quis neget arduis
 Pronos relabi posse riuos
 Montibus? et Tyberim reuerti?
 Cum tu coemptos undiq; nobiles
 Libros Panæti, Socraticam et domum
 Mutare Loricis Hiberis
 Pollicitus meliora temnis?

AD VENEREM.

Ode. XXX. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam sa
 tis terris, nuus, atq; diræ.

- u - - - u u - u - u
 - u - - - u u - u - u
 - u - - - u u - u - u
 - u u - u

o Venus regina Gnidi, Paphiq;
 Sperne dilectam Cypron, et uocantis
 Thure te multo Glyceræ decoram
 Transfer in ædem.
 Feruidus tecum puer, et solutis

Gratiæ Tonis, properentq; Nymphæ,
Et parum comis sine te iuventas,
• Mercuriusq;.

QVID PETENDVM AB APOLLINE.

Ode. XXXI. Tricolos tetrastrophos, ut, Vi-
des, ut alta stet nive candidum.

-- 0 -- -- 00 -- 00
-- 0 -- -- 00 -- 00
-- 0 -- -- 0 -- --
-- 00 -- 00 -- 0 -- --

Vid dedicatum poscit Apollinem
q Vates? quid orat de patera novum
Fundens liquorem? non opimæ
Sardinia segetes feraces,
N on æstuosæ grata Calabria
Armenta, non aurum, aut ebur Indicum,
N on rura, quæ Lyris quieta
Mordet aqua taciturnus amnis.
P remant calæna falce, quibus dedit
Fortuna uitem, diues et aureis
Mercator exsiccet culullis
Vina Syra reparata merce,
D is atrus ipsis, quippe ter et quater
Anno reuifens æquor Atlanticum
Impune me pascunt oliuæ,
Me cicorea, leuesq; maluæ.
F rui paratis et ualido mihi
Latæ dones, at precor integra

d iii

*Cum mente, nec turpem senectam
Degere, nec Cithara carentem.*

AD LYRAM, NE DESISTAT CANERE.

Ode. XXXII. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam sa-
tis terris niuis, atq; diræ.

- u - - - u - u - -
- u - - - u - u - u
- u - - - u - u - u
- u - u

Oscinus, siquid uacui sub umbra,
p Lusinus tecum, quod et hunc in annum
Viuat, et plures, age dic Latinum
Barbite carmen,

Lesbio primum modulate ciui,
Qui ferox bello, tamen inter arma,
Sine iactatam religarat udo
Littore Nauim.

Iberum, et Musas, Veneremq; et illi
Semper hærentem puerum canebat,
Et Lycum nigris oculis, nigroq;
Crine decorum.

O decus Phæbi, et dapibus supremæ
Grata testudo Iouis, o laborum
Dulce lenimen mihi cunq; salue
Rite uocanti.

AD ALBIVM TIBVLLVM POETAM.

Ode. XXXIII. Dicolos tetraastrophos, ut, Scri-
beris Vario fortis, et hostium.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

*L*bi ne doleas plus nimio memor
a Immitis Glyceræ. neu miserabilis
 Decantes elegos, cur tibi iunior
 Læsa præniteat fide.

I nsignem tenui fronte Lycorida,
 Cyri torret amor. Cyrus in asperam
 Declinat Pholoen. sed prius appulis
 Iungentur capreæ lupis,
 Quam turpi Pholoe peccet adultero.
 Sic uisum veneri, cui placet impares
 Formas, atq; animos subiugæ ahenea
 Sæuo mittere cum ioco.

I psum me, melior cum peteret Venus,
 Grata detinuit compede Myrtale
 Libertina, fretis acrior Adriæ
 Curuantis Calabros sinus.

POENITERE SE IRRELIGIOSVM EX-
 titisse, dum Epicureos sectaretur.

Ode. XXXIIII. Tricolos tetraastrophos, ut
 Vides ut alta stet nunc candidum.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

d iiii

Arcus Deorum cultor, et infrequens,
 P Insanientis dum sapientiæ
 Consultus erro, nunc retrorsum
 Vela dare, atq; iterare cursus
 Cogor relictos. nanq; Diespiter
 Igni corusco nubila diuidens,
 Plerunq; per purum tonanters
 Egit equos, uolucremq; currum,
 Quo bruta tellus, et uaga flumina,
 Quo styx, et inuisi horrida Tænari
 Sedes, Atlantensq; finis
 Concutitur. ualet ima summis
 Mutare, et insignem attenuat Deus
 Obscura promens. Hinc apicem rapax
 Fortuna cum stridore acuto
 Sustulit, hic posuisse gaudet.

AD FORTVNAM.

Ode. XXXV. Tricolos tetra-strophos, ut
 Præcedens.

-- u -- - - - -
 -- u -- - - - -
 -- u -- - - - -
 - - - - - - - -

Dina, gratum, quæ regis Antium
 Præsens, uel imo tollere de gradu
 Mortale corpus, uel superbos
 Vertere funeribus triumphos,
 Te pauper ambit sollicita prece

Ruris colonus, te dominam æquoris,
Quicumq; Bithyna laceffit
Carpathium Pelagus carina.

Te Dacus asper, te profugi Scythæ,
Urbesq; gentesq; et Latium ferox,
Regumq; matres barbarorum, et
Purpurei metuunt Tyranni.

In iurioso ne pede proruas
Stantem columnam. neu populus frequens
Ad arma cessantes ad arma
Concitet, imperiumq; frangat.

Te semper anteit sæua necessitas,
Clauos trabales, et cuneos manu
Gestans ahena, nec seuerus
Vncus abest, liquidumq; plumbum.

Te spes, et albo rara fides colit
Velata panno, nec comitem abnegat,
Vt cunq; mutata potentes
Veste Domos inimica linquis.

At vulgus infidum, et meretrix retro
Periura cedit. Diffugiunt cadis
Cum fece siccatis amici
Ferre iugum pariter dolosi.

Serues iturum Cæsarem in ultimos
Orbis Britānos, et iuuenum recens
Examen eois timendum
Partibus, Oceanoq; rubro.

Eheu cicatricum, et sceleris pudet,
Fratrumq; quid nos dura refugimus
Aetas? quid intactum nefasti

Linquimus? unde manus iuuentus
 Metu decorum continuit? quibus
 Peperit aris? o utinam noua
 Incude diffingas retusum in
 Massagetis, Arabasq; ferrum.

IN HONOREM POM
 ponii Numidæ.

Ode. XXXVI. Diolos Distrophos, ut, Sic
 te diua potens Cypri.

-- -uu- uu

-- -uu- -uu- u-

Thure, et fidibus inuat
 Placare, et vituli sanguine debito
 Custodes Numidæ deos,
 Qui nunc Hesperia sospes ab ultima
 Caris multa sodalibus,
 Nulli plura tamen diuidit oscula,
 Quam dulci Lamiæ, memor
 Actæ non alio rege puertæ,
 Mutat æq; simul togæ.
 Cressa ne careat pulchra dies nota,
 Neu promptæ modus amphoræ,
 Neu morem in saluum sit requies pedum,
 Neu multi Damalis meri
 Bassum Threicia uincat Amystide,
 Neu desint epulis rosæ,
 Neu uinax apium, neu breue lilium.
 Omnes in Damalim putres

Deponent oculos, nec Damalis nouo
Diuelletur adultero,
 Lasciuus ederis ambitiosior.

AD SODALES OB ACTIACAM
 Augusti uictoriâ bibendū esse.

Ode. XXXVII. Tricolos Tetraastrophos, ut, Vi-
 des ut alta stet niue candidum.

-- u - - - u - u -
 -- u - - - u - u -
 -- u - - - u - u -
 - u - u - u - -

Vnc est bibendum, nunc pede libero
 " Pulsanda tellus, nunc saliaribus
 Ornare puluinar decorum
 Tempus erat dapibus sodales.
Antehac nefas depromere cæcubum
 Cellis auitis, dum Capitolio
 Regina dementis ruinas,
 Funus et imperio parabat
Contaminato cum grege turpium
 Morbo uirorum quodlibet impotens
 Sperare, fortunaq; dulci
 Ebria, sed minuit furorem
Vix una sospes nauis ab ignibus.
 Mentemq; lymphatam marcotico
 Redegit in ueros timores
 Cæsar ab Italia uolantem
Remus adurgens, acipiter uelut

Molles columbas, aut leporem citus,
 Venator in campis niualis
 Hemoniæ, daret ut catthenis
 Fatale monstrum, quæ generosius
 Perire quærens, nec muliebriter
 Expauit ensẽm, nec latentes
 Classe cita reparauit oras.
 A usa et iacentem uisere regiam
 Vultu sereno fortis, et asperas
 Tractare serpentes, ut atrum
 Corpore combiberet uenenum
 Deliberata morte, ferocior
 Sæuis Liburnis, scilicet inuidens
 Priuata deduci superbo
 Non humilis mulier triumpho.

AD PVERVM NON ESSE OPVS
 sibi magno apparatu.

Ode XXXVIII. Diolos Tetraastrophos, ut, Iam
 satis terris niuis, atq; diræ.

- u - - - u u - u - -
 - u - - - u u - u - -
 - u - - - u u - u - u
 - u u - u

Ersicos odi puer apparatus,
 p Displacent nexæ Philyra coronæ,
 Mitte sectari rosa quo locorum
 Sera moretur.
 s implici myrto nihil ad labores

S edulus curo neq; te ministrum
D edecet myrtus, neq; me sub arcta
vite bibentem.

QVINTI HORATII FLACCI CAR
MINVM LIBER SECVNDVS.

AD ASINIVM POLLIONEM.

Ode. I. Tricolos Tetraastrophos, ut, Vides,
ut alta stet niue candidum.

-- u - - - u - u
-- u - - - u - u
-- u - - - u - u
- u - u - u - u

O tum ex Metello Consule ciui
cum,

m Belliq; causas, et vitia, et mo
dos,

Ludumq; Fortunæ, grauersq;
Principum amicitias, et arma

N on dum expiatis uncta cruoribus,
Periculosæ plenum opus aleæ
Tractas, et incedis per ignes
Suppositos aneri dolo.

P aulum seueræ Musæ tragædiæ
Desit theatris, mox ubi publicas
Res ordinari, grande munus
Cecropio repetis æthurno.

- I** nsigne mæstus præsidium reis,
 Et consulenti Pollio curiæ,
 Cui laurus æternos honores
 Dalmatico peperit triumpho.
- I** am nunc minaci murmure cornuum
 Perstringis aureis: iam litui strepunt.
 Iam fulgor armorum fugacis
 Terret equos, equitumq; uultus.
- A** udire magnos iam uideor duces
 Non indecoro puluere sordidos.
 Et cuncta terrarum subacta,
 Præter atrocem animum Catonis.
- I** uno, et Deorum quisquis amicior
 Afris, inulta cesserat impotens
 Tellure, uictorum nepotes
 Rettulit inferias Iugurthæ.
- Q** uis non latino sanguine pinguior
 Campus sepulchris impia prælia
 Testatur? auditumq; Medis
 Hesperiae sonitum ruinæ?
- Q** ui gurgēs? aut quæ flumina lugubris
 Ignara belli? quod mare Dauniae
 Non decolorauere cædes?
 Quæ caret ora cruore nostro?
- S** ed ne relictis Musa proci iocis
 Cææ retractes munera neniae,
 Mecum Dionæo sub antro
 Quære modos leniore plectro.

AD CRISPVM SALLVSTIVM VITV-
perans auaritiã, et extollẽs liberalitatẽ.

Ode. II. Dicolos Tetrastrophos, ut, Iam
satis terris, niuis atque diræ.

- u - - - u - -

- u - - - u - -

- u - - - u - -

- u - -

n Vllus argento color est auaris
Abdito terris inimice lamnæ
Crispe Sallusti, nisi temperato
splendeat usu.

V iuet extento Proculcius æuo,
N otus in fratres animi paterni.
I llum aget penna metuente solui
Fama superstes.

L atius regnes auidum domando
S piritum, quam si Libyam remotis
G adibus iungas, et uterque pœnus
Seruiat uni.

C rescit indulgens sibi durus hydrops,
N ec sitim pellit, nisi caussa morbi
F ugerit uenis, et aquo sus albo
Corpore langor.

R edditum Cyri solio Phraotes
D issidens plebi, numero beatorum
E ximit uirtus, populumq; falsis
Dedocet uti

Vocibus, regnum, et diadema tutum
 Diferens uni, propriamq; Laurum,
 Quisquis ingentis oculo irretorto
 Spectat acervos.

AD QV. DELIVM SVBITIS BONIS NON
 esse gaudendum, nec desperandum malis, sed
 medium tenorem sequendum esse.

Ode. III. Tricolos Tetrastrophos, ut, Vides, ut
 alta stet niue candidum.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Equam memento rebus in arduis
 a Servare mentem, non secus in bonis
 Ab insolenti temperatam
 Lætitiâ moriture Deli,
 S eu mæstus omni tempore uixeris,
 Seu te in remoto gramine per dies
 Festos reclinatum bearis
 Interiore nota Falerni,
 Quo pinus ingens, albâq; populus
 Vmbra hospitalem consociare amant
 Ramis, quo obliquo laborat
 Lympha fugax trepidare riuo.
 H uc uina, et unguenta, et nimium brevis
 Flores amœnæ ferre iube rosæ,
 Dum res, et ætas, et sororum

Fila trium

Fila
 cedet
 vill
 cedet
 diu
 diu
 Nil
 Dege
 vict
 omnes
 Ver
 Sors
 Exil
 AD
 Ode
 n
 Monit
 F or

Filatrium patiuntur atra.

Cedes coemptis saltibus, et domo,
Villaq; flauus quam Tyberis lauit,
Cedes et extructis in altum
Diuitis potietur haeres.

Dives ne prisco natus ab Inacho
Nil interest, an pauper, et infima
De gente sub dio moreris,
Victima nil miserantis Orbi.

O mnes eodem cogimur. omnium
Versatur urna, serius, ocyus
Sors exitura, et nos in æternum
Exilium impositura cymbæ.

AD XANTHIAM PHOCEVM ANCIL
la amorem Domino non esse erube-
scendū, ducum exemplo.

Ode. II. Diolos Tetraastrophos, ut, Iam sa-
tis terris, niuis, atq; diræ.

- u - - - u - -
- u - - - u - u
- u - - - u - u
- u - u

E sit anallæ tibi amer pudori
Xanthia Phocæi. prius insolentem
Serua Briseis niueo colore
Mouit Achillem.

Mouit Aiacem Telamone natum
F orma captivæ dominum Tecmeßæ.

Arsit Atreides medio in triumpho
Virgine raptā,

Barbaræ postquam cedere turmæ
Thessalo uictore, et ademptus Hector,
Tradidit fessis leuiores tolli

Pergama Graiis.

Nescias an te generum beati
Phyllidis flauæ decorent parentes,
Regium certe genus, et penatibus

Mæret iniquos.

Crede non illam tibi de scelestâ
Plebe delectam, neq; sic fidelem,
Sic lucro aduersam potuisse nasci
Matre pudenda.

Brachia, et uultum, teretesq; furas
Integer laudo, fuge suspicari,
Cuius octauum trepidauit ætas,
Claudere lustrum.

REVOCANDAM ESSE MENTEM
à desiderio Virginis immaturæ.

Ode. V. Tricolos Tetraastrophos, ut, Vides, ut
alta stet niue candidum.

-- u -- -- uu -- uu

-- u -- -- uu -- uu

-- u -- -- u -- u

-- uu -- uu -- u -- u

¶ Ondum subacta ferre iugum ualet
Ceruice, nondum munia comparis

Aequare, nec tauri ruentis
In Venerem tolerare pondus.

Circa uirentis est animus tuæ
Campos iuuentæ, nunc fluminis grauem
Solantis æstum, nunc in udo
Ludore cum uiculis salicto

Pægescentis tolle cupidinem
Immitis uicæ iam tibi liuidos
Distinguet Autumnus racemos
Purpureo uariis colore.

Iam te sequetur. currit enim ferox
Aetas, et illi, quos tibi dempserit,
Apponet annos. iam proterua
Fronte petet Lalage maritum

Dilecta, quantum non Pholoe fugax,
Non Chloris, albo sic humero nitens,
Ut pura nocturno renidet
Luna mari, Gnidius'ue Gyges,
Quem si puellarum infereres choro,
Mire sagacis falleret hospites
Discrimen obscurum, solutis
Crinibus, ambiguoq; uultu.

AD SEPTIMIUM HORTANS EVM
ad Tyburis, et Tarenti amœnitatem.

Ode. VI. Dicolos Tetrastrophos, ut, iam satis
terris niuis, atq; diræ.

- u - - - u u - u - u
- u - - - u u - u - u
- u - - - u u - u - u
- u u - u

Eptimi Gades aditure mecum, et
 Cantabrum indoctum iuga ferre nostra, et
 Barbaras syrtes, ubi Maura semper
 Aestuat unda,

Tybur Argeo positum colono
 sit meae sedes utinam senectae,
 sit modus lassio maris, et uiarum,
 Militaeq;

Vnde si parcae prohibent iniquae,
 Dulce pellitis ouibus Galefi
 F lumen, et regnata petam Laconi
 Rura Phalanto.

I lle terrarum mihi praeter omnes
 Angulus ridet, ubi non Hymetto
 Mella dcedunt, uiridiq; certat
 Baccæ Vena fro,

Ver ubi longum, tepidasq; praebet
 Iuppiter brumas, et amicus Aulon,
 Fertili Baccho minimum Falernis
 Inuidet unius.

I lle te mecum locus, et beatæ
 Postulant arces, ubi tu talentem
 Debita sparges lacryma fauillam
 Vatis amici.

AD POMPEIVM VARVM GAV
 dens eius in patriam reditu.

Ode. VII, Tricolos Tetrastrophos, ut, Vides,
 ut alta stet niue candidum.

-- 0 -- -- 00 -- 00

-- 0 -- -- 00 -- 00

-- 0 -- -- 0 -- 0

-- 00 -- 00 -- 0 --

Sæpe mecum tempus in ultimum

• Deducte Bruto militiæ duce,

Quis te redonauit Quiritem

Dis patriis, I taloq; cælo

P ompei meorum prime sodalium?

Cum quo morantem sæpe diem mero

Fregi coronatus nitentis

Malobathro Syrio capillos.

T ecum Philippos, et celerem fugam

sensi relicta non bene parmula,

Cum fracta uirtus, et minaces

Turpe solum tetigere mento.

S ed me per hostes Mercurius celer

Denso pauentem sustulit aere.

Te rursus in bellum resorbens

Vnda fretis tulit æstuosis.

E rgo obligatam redde Ioui dapem,

Longa q; fessum militia latus

Depone sub lauru mea. nec

Parce cadis tibi destinatis.

O bliuio! leuia massico

Ciboria exple. funde capacibus

Vnguenta de conchis. quis udo

Deproperare apio coronas,

C uratue myrto? quem Venus arbitrum

Dicet bibendi? non ego sanius

c iii

Bacchabor Edonis. recepto
Dulce mihi furere est amico.

IN BARINEN MERETRICEM.

Ode. VIII. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam
satis terris niuis, atq; diræ.

- u - - - u - u - -

- u - - - u - u - u

- u - - - u - u - -

- u - -

Lla si iuris tibi peierati

Peena Barine nocuisset unquam,
Dente si nigro fieres, uel uno

Turpior ungui,

Crederem, sed tu simul obligasti

Perfidum uotis caput, enite scis

Pulchrior multo, iuuenumq; prodis

Publica cura.

Expedit matris cineres opertos

Fallere, et toto taciturna noctis

Signa cum cælo, gelidaq; diuos

Morte carentes.

Ridet hoc inquam Venus ipsa, ridere

Simplicis Nymphæ, Ferus et Cupido

Semper ardentes acuens sagittas

Cote cruenta.

Adde quod pubes tibi crescit omnis,

Seruitus crescit noua, nec priores

Impiæ tectum dominæ relinquunt

Sæpe minati.

Te suis Matres metuunt iuuenis,

Te Senes parci, miseræq; nuper

Virgines nuptæ, tua ne retardet

Aura maritos.

AD VALGIVM, VT IAM DESINAT

queri morte Mystæ pueri, indicans mala

hominibus nō esse continua.

Ode. IX. Tricolos Tetraastrophos, ut, Vides, ut

alta stet niue candidum.

-- u - - u - - u -

-- u - - - u - - u

-- u - - - u -

-- u - - u - -

Non semper imbres nubibus hispidos

Manant in agros, aut mare Castium

Vexant inæquales procellæ

Vsque, nec Armenius in oris

Amice valgi stat glacies iners

Mensens per omnes, aut Aquilonibus

Quercetæ Gargani laborant,

Et foliis uiduantur Orni.

Tu semper urges flebilibus modis

Mysten ademptum, nec tibi uestpero

Surgente decedunt amores,

Nec rapidum fugiente solem.

At non ter æuo functus amabilem

Plorauit omnes Antiochum Senex

c iiii

Annos, nec impubem parentes
 Troilon, aut Phrygiæ sorores
 F leuere semper. desine mollium
 Tandem querelarum, et potius noua
 Cantemus Augusti trophæa
 Cæsaris, et rigidum Niphaten,
 M edumq; flumen gentibus additum
 Victis minores uolucere uertices,
 Intraq; præscriptum Gelonos
 Exiguus equitare campis.

AD LICINIVM SERVANDAM
 esse mediocritatem.

Ode. X. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam
 satis terris niuis, atq; diræ.

- u - - - u - u - u -
 - u - - - u - u - -
 - u - - - u - u - -
 - u - - - u - u - -

Ecce uives Lycini, neq; altum
 r Semper urgendo, neq; dum procellas
 Cautus horrescis, nimium premendo
 Littus iniquum.

A uream quisquis mediocritatem
 D igit, tutus caret obsoleti
 S ordibus tecti, caret inuidenda
 Sobrius aula.
 S æpius uentis agitatur ingens
 P inus, et ælsæ grauiore ca su

D ecidunt turres, feriuntq; summos
Fulmina montes.

S perat infestis, metuit secundis

A lteram sortem bene præparatum

P ectus informis Hyemes reducat
Iuppiter, idem

S ummouet Nō, si male nunc, et olim

S ic erit. quōdam cithara tacentem

S uscitat musam, neq; semper arcum
Tendit Apollo.

R ebus angustus animosus, atq;

F ortis appare. sapienter idem

C ontrahes uento nimium secundo
Turgida uela.

AD HYRPINVM, VT OMISSIS
negociis senectuti consulat.

Ode. XI. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides,
ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

vid bellicosus Cantaber, & Scythes
q Hyrpine Quinti cogitet, Adria
Diuisus obiecto, remittas

Quærere, nec trepides in usum

P oscentis æui pauca. fugit retro

Lenis inuentas, et decor erida

Pellente lasciuos amores
 Canicie, faciemq; somnum.
 Non semper idem floribus est honos
 Vernis, neq; uno Luna rubens nitet
 Vultu. quid æternis minorem
 Consiliis animum fatigas?
 Cur non sub alta uel platano, uel hac
 Pinui iacentes sic temere, et rosa
 Canos odorati capillos,
 Dum licet, Assyriaq; nardo
 Potamus uncti? dissipat Euhyus
 Curas edacis. quis puer ocys
 Restinguet ardentis Falerni
 Pocula prætereunte Lympha?
 Quis denium scortum eliciet domo
 Lyden? eburna dic age cum lyra
 Maturet incomptum Lacenæ
 More comam religata nodum.

AD MECOENATEM NON CONVE-
 nire res graues Lyricæ carmini.

Ode. XII. Diolos tetraastrophos, ut, Scriberis
 uario fortis, et hostium.

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

n Olis longa fera bella Numantia,
 Nec dirum Hannibalem, nec siculū mare

Pæno Purpureum sanguine mollibus
 Aptari Citharæ modis,
 Nec sæuos Lapithas, et nimium mero
 Hylæum, domitosq; Herculeæ manu
 Telluris iuuenes, unde periculum
 Fulgens contremuit Domus
 Saturni ueteris. Tuq; pedestribus
 Dices Historiis prælia Cæsaris
 Mecænas melius, ductaq; per uias
 Regum colla minantium.
 Me dulas dominæ nusa Lyciniæ
 Cantus, me uoluit dicere lucidum
 Fulgentis oculos, et bene mutuis
 Fidum pectus amoribus,
 Quam nec ferre pedem dedecuit Choris,
 Nec certare ioco, nec dare brachia
 Ludentem nitidis uirginibus, sacro
 Dianæ celebris die.
 Num tu, quæ tenuit diues Achemenes,
 Aut pinguis Phrygiæ Mygdonias opes
 Permutare uelis crine Lyciniæ?
 Plenas aut Arabum domos?
 Dum flagrantia detorquet ad oscula
 Cervicem, aut fœali sæuitia negat,
 Quæ poscente magis gaudeat eripi,
 Interdum rapere occupet?

AD ARBOREM, CUIUS CASU IN
 agro suo Sabino penè oppressus est.

Ode. XIII. Tricolos tetraſtrophos, ut, Vides,
 ut alta stet nix candidum.

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

Lle et nefasto te posuit die,
 i Quicumq; primum, et sacrilega manu
 Produxit arbor, in nepotum
 Perniciem, opprobriumq; Pagi.
 1 Illum et parentis crediderim sui
 Fregisse æruicem, et penetralia
 Sparsisse nocturno cruore
 Hospitis, ille uenena colchica,
 Et quidquid usquam concipitur, nefas
 Tractauit, Agro qui statuit meo
 Te triste lignum, te caducum
 In domini caput immerentis.
 Quid quisq; uitet, nunquam homini satis
 Cautum est in horas nauita bosphorum
 Pæmus perhorrescit, neq; ultra
 Cæca timet aliunde fata.
 Miles sagittas, et celerem fugam
 Parthi, Cathenas Parthus, et Italum
 Robur. sed improuisa leti
 Vis rapuit, rapietq; gentes.
 Quàm penè furuæ regna Proserpinæ,
 Et iudicantem uidimus Acacum,
 Sedensq; discretas piorum, et
 Acolis fidibus querentem
 S apphò puellis de popularibus.

Et te so

Alcæe

Dura

V tring

Miran

Dugnet

Denfunt

Quid mat

Demitt

Antres

Emmer

Quin et T

Dula la

Nec ca

Antim

AD

Ode X

--

--

--

--

e

Affe

Non si

Et te sonantem plenius aureo
 Alcæe Plectro dura nauis,
 Dura fugæ mala, dura belli.
 V trunq; sacro digna silentio
 Mirantur umbræ dicere, sed magis
 Pugnas, et exactos Tyrannos
 Densum humeris bibit aure vulgus.
 Quid mirum ubi illis carminibus stupens
 Demittit atras bellua centiceps
 Aureis? et intorti capillis
 Eumenidum recreantur angues?
 Quin et Prometheus, et Pelopis parens
 Dulci laborum decipitur sono,
 Nec curat Orion leones,
 Aut timidos agitare lyncas.

AD POSTHVMVM DE VITAE
 breuitate.

Ode. XIII. Tricolos tetra strophos, ut, Vides
 ut alta stet niue candidum.

-- u - - - u u - u u
 -- u - - - u u - u
 -- u - - - u - -
 - u u - u u - u - -

Heu fugaces Posthume Posthume
 e Labuntur anni, nec pietas moram
 Rugis, et instanti senectæ
 Afferet, indomitæq; morti.
 Non si tricenis, quotquot eunt dies,

- A**micæ places illacrymabilem
 Plutona tauris, qui ter amplum
 Geryonen, Tityonq; tristi
Compeſcit unda ſcilicet omnibus,
 Quicunque terræ munere uſcimus,
 Enauigenda, ſiue reges,
 Siue inopes erimus coloni.
Fruſtra cruento Marte carebimus,
 Fractisq; rauci fluctibus Adriæ,
 Fruſtra per autumnos nocentem
 Corporibus metuemus Austrum.
Viſendus ater flumine languido
 Cocytus errans, et Danaï genus
 Infame, damnatusq; longi
 ſiſyphus Aeolides laboris.
Linquenda tellus, et domus, et placens
 Vxor, neq; harum, quas colis arborum
 Te præter inuiſas Cupreſſos
 Vlla breuem dominum ſequetur.
Aſſumet hæres cæcuba dignior
 ſeruata centum clauibus, et mero
 Tinguet pauimentum ſu perbo
 Pontificum potiore cœnis.

DE LVXVRIA PRÆSENTIS SECVLI.

Ode. XV. Tricolos tetraſtrophos, ut, Vides,
 ut alta ſit niue candidum.

-- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --

Am pauca Aratro iugera regiae
Moles relinquent undiq; latius
 Extenta uisentur Lucrino

Stagna lacu, platanusq; coelebs
Euincet ulmos, tum uiolaria, et
 Myrtus, et omnis copia narium
 Spargent oliuetis odorem
 Fertilibus domino priori.

Tum spissa ramis laurea feruidos
 Excludet ictus, non ita Romuli
 Praescriptum, et intonsi Catonis
 Auspicijs, ueterumq; norma.

Priuatus illis census erat breuis,
 Commune magnum, nulla decempedis
 Metata priuatis opacum
 Porticus excipiebat Arcton,

Nec fortuitum spernere cespitem
 Leges sinebant, oppida publico:
 Sumptu iubentes, et Deorum
 Tempia nouo decorare saxo.

AD GROS PHVM, NEMINI NON
 otium gratum esse, atq; optabile.

Ode. XVI. Dicolos terrastrophos, ut, Iam
 satis terris niuis, atq; dirae.

- u - - - u - -
 - u - - - u - -
 - u - - - u - -
 - u - -

Tium diuos rogat in patenti

- Prensus Aegæo, simul atra nubes
Condidit Lunam, neq; certa fulgent
Sydera nautis.

O tium bello furiosa Thrace,

O tium Medi pharetra decori

- G rossphe non gemmis, neq; purpura ue-
nale, nec auro.

N on enim Gaze, neq; consularis
S ummouet lictor miser os tumultus
M entis, et curas laqueata circum
Tecta uolantes.

V iuitur paruo bene, cui paternum
S plendet in mensa tenui salinum,
N ec leuere somnos timor, aut cupido
Sordidus aufert.

Quid breui fortes iaculamur æuo
M ulta? quid terras alio, calentes
S ole mutamus? patriæ quis exul
Se quoque fugit?

S cindit æratas uittosa Nauers
C ura, nec turmas equitum relinquit
O cyor ceruis, et agente nimbos
Ocyor Euro.

L ætus in præsens animus, quod ultra est,
O derit curare, et amara lento
T emperet risu. Nihil est ab omni
Parte beatum.

A bstulit clarum cita mors Achillem.
L onga Tithonem minuit senectus.

Et mihi

Et mihi forsan, tibi quod negarit,
Porriget hora.

Te greges centum, siculaeque circum
Mugiunt uaccæ: tibi tollit hinnitum
Apta quadrigis equa. te bis Afro
Murice tinctæ
Vestunt lanæ. Mihi parua rura, et
Spiritus graiæ tenuem Camœnæ
Parca non mendax dedit, et malignum
Spernere vulgus.

AD MECOENATEM AEGROTVM,
negans uelle se ei uiuere supersitẽ.

Ode. XVII. Tricolos tetrastrophos, ut, Vi-
des, ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- u --
-- u -- -- u --
u u -- u u
-- u -- u u

Vr me querelis exanimas tuis?
Nec Dis amicum est, nec mihi, te prius
Obire Mecœnas mearum
Grande decus, columenque rerum.
Ah te meæ si partem animæ rapit
Maturior uis, quid moror altera?
Nec carus æque, nec superstes
Integer. Ille dies utranque
Ducet ruinam. Non ego perfidum

f

Dixi sacramentum, ibimus, ibimus
 Vt cunque præcedes, supremum
 Carpere iter comites parati.

Me nec Chimææ spiritus igneæ,
 Nec si resurgat centimanus Gyges,
 Diuellet unquam. Sic potenti
 Iustitiæ, placitumq; Parcis.

Seu Libra, seu me Scorpionus aspiciat
 Formidolosus, pars uiolentior
 Natalis horæ, seu Tyrannus
 Hesperiae Capricornus undæ,

Vtrunq; nostrum incredibili modo
 Consentit astrum. Te Iouis impio
 Tutela Saturno refulgens
 Eripuit, uolucrisq; fatis

Tardauit alas, cum populus frequens
 Lætum theatris ter crepuit sonum.
 Me truncus illapsus cerebro
 Sustulerat, nisi Faunus ictum

Dextra leuasset Mercurialium
 Custos uirorum. Reddere uictimas,
 Aedemq; notuiam memento.
 Nos humilem feriemus agnam.

IN EVM, QVI OBLITVS BREVIS VI-
 tæ, cupiditatibus, et diuitiis studet.

Ode. XVIII. Dicolos distrophos. Primus quisq;
 uersus est Iambicus Archilochius dimeter A catale-
 ctus constans Amphimacro et duobus Iambis, uel ul-
 timo Pyrrhichio, hoc modo.

Non ebit
 Secundus q
 Dimeter A
 laba, recept
 hoc modo
 Mēd u - rēn

On
 n M
 Non

Premunt
 A fiam ne q
 Ignorant

Nec Latine
 Trachina

At fides, et
 Benigna
 Me pete, nū
 Deos late

Largiora fl
 Sans bea

Trachina
 Non e q;
 Tu secun

Locis su
 Immemor
 Mari q;
 S utrimo

Nōn ēbūr - - nēque aū - - rēum - -

Secundus quisq; uersus est Iambicus Archilochius
Dimeter A. catalectus constans e quiq; iambis et syl-
laba, recepto tamen in locis imparibus etiam Spōdeo,
hoc modo.

Mēā - - rēnī - - dēt in - - dōmō - - lācū - - nār -

- - - - -

- - - - -

On ebur, neq; aureum

n Mea renidet in domo lacunar.

Non trabes Hymettiae

Premunt columnas ultima recisas

A frica. neq; Attali

Ignotus hæres regiam occupauit.

Nec Laconicas mihi

Trahunt honestæ purpuras Clientes.

A t fides, et ingeni

Benigna uena est, pauperemq; diues

M e petit, nihil supra

Deos lasso. nec potentem amicum

Largiora flagito.

Satis beatus unicus Sabinis.

T ruditur dies die,

Non æq; pergunt interire Lunæ.

T u secunda marmora

Locas sub ipsum funus. et sepulchri

I mmemor, struis domos.

Marisq; Baiis obstrepentis urges

S ummonere littora,

f ii

Parum locuples continente ripa.
 Quid? quod usque proximos
 Reuellis agri terminos? et ultra
 L imites clientium
 Salis auarus? pellitur paternos
 I n sinu ferens Deos
 Et uxor, et uir, sordidosq; natos.
 N ulla certior tamen
 Rapacis Horci fine destinata
 A ula diuitem manet
 Herum. Quid ultra tendis? æqua tellus
 P auperi recluditur,
 Regumq; pueris. Nec satellites Horci
 C allidum Promethæa
 Renexit auro captus. Hic superbum
 T antalum, atque Tantali
 Genus coercet. Hic lenare functum
 P auperem laboribus,
 Vocatus, atque non uocatus audit.

QVOD LIBERVM PATREM IN SECRE
 tis nemoribus carmina docentē uiderit.

Ode. XIX. Tricolos tetraſtrophos, ut, vides,
 ut alta ſtet nīue candidum.

-- u -- -- uu --uu

-- u -- -- uu --u--

-- u -- -- u --

uuu --uu --u --

Acchum in remotis carmina rupibus

b Vidi docentem, credite Posteris,
Nymphasq; discentes, et aureis
Capripedum Satyrorum acutas.

E nā recentī mens trepidat metu,
Plenoq; Bacchi pectore turbidum
Lætatur. enā paræ Liber,
Paræ graui metuende Thyrsō.

F as peruiacens est mihi Thyadas,
Viniq; fontem, lactis et uberes
Cantare riuos, atque truncis
Lapsa cavis iterare mella.

F as et beatæ coniugis additum
Stellis honorem, tectaq; Penthēi
Disiecta non leui ruina,
Thracis et exitum Lycurgi.

T u flectis Amneis. tu mare Barbarum.
Tu separatis unidus in iugis
Nodo coerces uiperino
Bistonidum sine fraude crineis.

T u cum Parentis regna per arduum
Cohors gigantum scanderet impia,
Rhætum retorsisti Leonis
Vnguibus, horribiliq; mala.

Quamquam choreis aptior, et iocis,
Ludoq; dictus, non sat idoneus
Pugnæ ferebaris, sed idem
Pacis eras, mediusq; belli.

T e uidit insons Cerberus aureo
Cornu decorum, leniter atterens

f iii

Caudam, et recedentis trilingui
Ore pedes, tetigitq; crura.

AD MECOENATEM, QVOD IN CYGNI
formam sit transiturus, cantuq; imple
turus totum orbem.

Ode. XX. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides,
ut alta stet niue candidum.

-- u -- --uu --uu
-- u -- --uu --uu
-- u -- -- u -- u
--uu --uu -- u -- u

On usitata, nec tenui ferar
n Penna, biformis per liquidum aethera
Vates neque in terris morabor
Longius inuidiaq; maior
V rberis relinquam. Non ego pauperum
Sanguis parentum, non ego, quem uocas
Dilecte, Mecoenas obibo.
Nec Stygia cohibebor unda.
I an iam residunt cruribus asperæ
Pelles. et album nutor in alitem
Superne nascunturq; leues
Per digitos, humerosq; plumæ.
I am Dædaleo ocyor Icaro,
Visam gementis littora Bosphori,
Syrtesq; Getulas canorus
Ales, Hyperboreosq; campos.
M e Colchus, et qui dissimulat metum

Mayfa
Nofce
Disce
A bfini in
Luctu
Compe
Mite fa

QVIN

Ode. I.

Reges
Clari
Cuncti
E st, Me

Marsæ cohortis Dacus, et ultimæ
 Noscent Geloni me peritus
 Disæt Iber, Rhodaniq; potor.
 Absint inani funere Neniæ,
 Luctusq; turpes, et querimonie.
 Compesce clamorem, ac sepulchri
 Mitte supernacuos honores.

QVINTI HORATII FLACCI CARMINVM
 LIBER TERTIVS.

VARIA ESSE HOMINVM
 ingenia, variasq; fortunas.

Ode. I. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides, ut
 alta stet niue candidum.

-- u -- -- uu --
 -- u -- -- uu --
 -- u -- -- u --
 -- uu -- uu -- u --

Di profanum vulgus, et arceo.
 Fauete linguis. Carmina nõ prius
 Audita Musarum sacerdos
 Virginibus, puerisq; canto.
 Regum timendorum in proprios
 greges,

Reges in ipsos imperium est Iouis
 Clari giganteo triumpho,
 Cuncta super alio mouentis.

Est, ut viro uir latius ordinet

f iiii

Arbusta sulcis. Hic generosior
 Descendat in campum petitor.
 Moribus Hic, meliorq; fama
 Contendat. Illi turba clientium
 Sit maior. Aequa lege necessitas
 Sortitur insignes, et imos.
 Omne capax mouet urna nomen.
 Distinctus ensis, cui super impia
 Cervicæ pendet, non siculæ dapes
 Dulcem elaborarunt saporem,
 Non auium, Citharæq; cantus
 Somnum reducent. Somnus agrestium
 Lenis uirorum non humilis domos
 Fastidit, umbrosamq; ripam,
 Non Zephyris agitata tempe.
 Desyderantem quod satis est, neque
 Tumultuosum sollicitat mare,
 Nec sæuus arcturi cadentis
 Impetus, aut orientis hœdi,
 Non uerberatæ grandine uineæ,
 Fundusq; mendax, Arbore nunc aquas
 Culpante, nunc torrentia agros
 Sydera, nunc Hyemes iniquas.
 Contracta pisces æquora sentiunt
 Iactis in altum molibus. huc frequens
 Cementa demittit Redemptor
 Cum famulis, dominusq; terræ
 Fastidiosus. Sed timor, et minæ
 Scandunt eodem, quo Dominus, neque
 Decedit ærata triremi, et

Post eg
 Quod si d
 Nec pa
 Delin
 Vitis, A
 Crimus
 Sublime
 Cur na
 Dinita
 AD AM
 ters n

Ode. I

N

F

C

Vexet
 Vitamq;
 In reb
 Matro
 Prosp
 S uipre
 Spon

Post equitem sedet atra cura.
 Quod si dolentem nec Phrygius lapis,
 Nec purpurarum sydere clarior
 Delinit usus, nec falernæ
 Vitis, Achæmeniumq; costum,
 Cur inuidendis postibus, et nouo
 Sublime ritu moliar atrium?
 Cur ualle permutem Sabina
 Diuitias operosiores?

AD AMICOS SVADENS ADOLESCEN-
 ters institui debere, ut paupertate, et ex-
 eratio ad militiâ firmentur.

Ode. II. Tricolos tetrastraphos, ut, Vides,
 ut alta stet nive candidum.

-- u- - -uu -u-
 -- u- - -uu -uu
 -- u- -- u- -
 -uu -uu -u --

Ngustam Amici pauperiem pati
 Robustus acrimilitia puer
 Condiscat, et Parthos feroces
 Vexet eques metuendus hasta.
 Vitamq; sub dio, et trepidis agat
 In rebus. illum ex mœnibus hostias
 Matrona bellantis tyranni
 Prospiciens, et adulta uirgo
 Susspiret, eheu ne rudis agminum
 Sponsus laceſſat regius asperum.

Tactu leonem, quem cruenta
Per medias rapit ira caders.

Dulce, et decorum est pro patria mori.
Mors et fugacem persequitur uirum,
Nec parat imbellis inuentæ
Poplitibus, timidoq; tergo.

Virtus repulsæ nescia sordidæ
Intaminatis fulget honoribus.
Nec sumit, aut ponit se currens
Arbitrio popularis auræ.

Virtus recludens immeritis mori
Cælum, negata tentat iter uia.
Cœtusq; uulgarens, et udam
Spernit humum fugiente penna.

Est et fideli tuta silentio
Merces. uetabo, qui Cereris sacrum
Vulgarit arcana, sub isdem
Sit trabibus, fragilemq; mecum.
Soluat phaselum. sæpe Diespiter
Neglectus, incesto addidit integrum.
Raro antecedentem scelestum
Deseruit pede pœna claudo.

IVSTVM, ET HONESTI PROPOSITI
uirum nullo modo induci posse
ad male agendum.

Ode. III. Tricolos tetrastraphos, uir, Vides, ut
alta stet niue candidum

-- 0 -- -- 00 -- 00

-- 0 -- -- 00 -- 00

Vstum, et tenacem propositi uirum,
 Non ciuium ardor praua iubentium,
 Non uultus instantis tyranni
 Mente quatit solida, neq; Auster
 Dux iniqui turbidus Adriæ,
 Nec fulminantis magna manus Iouis.
 Si fractus illabatur orbis,
 Impavidum ferient ruinae.
 Hæc arte Pollux, et uagus Hercules
 Innixus arcibus attigit igneas.
 Quos inter Augustus recumbens
 Purpureo bibit ore nectar.
 Hæc te merentem Bacche pater, tuæ
 Vexere tigres indocili iugum
 Collo trahentes. hæc Quirinus
 Martis equis Achærona fugit
 Gratum elocuta consiliantibus
 Iunone diuis. Ilion, Ilion
 Fatalis, incestusq; iudex,
 Et mulier peregrina uertit
 In puluerem, ex quo destituit deos
 Mercede pacta Laomedon mihi,
 Castæq; damnatum Mineruæ
 Cum populo, et duce fraudulento.
 Iam nec lacænæ splendet adulteræ,
 Famosus hospes, nec Priami domus
 Periura, pugnaces Achivos

Hectoreis opibus refringit,
 N ostrisq; ductum seditionibus
 Bellum resedit protinus, et graues
 Iras, et inuisum Nepotem,
 Troia quem peperit sacerdos,
 M arti redonabo. illum ego lucidas
 Inire sedens, ducere nectaris
 Suatos, et adscribi quietis
 Ordinibus patiar deorum.
 D um longus inter sæuiat Ilium,
 Romamq; pontus, qualibet exules
 In parte regnanto beati.
 Dum Priami, Paridisq; busto
 I nsultet armentum, et catulos feræ
 Cælent inultæ, stet Capitolium
 Fulgens, triumphatisq; possit
 Roma ferox dare iura Medis.
 H orrenda late nomen in ultimas
 Extendat oras, qua medius liquor
 Secernit Europen ab Afro,
 Qua tumidus rigat arua Nilus,
 A urum irrepertum, et sic melius situm,
 Cum terra cælat, spernere fortior,
 Quam cogere humanos in usus,
 Omne sacrum rapiente dextra.
 Quicunq; mundo terminus obstitit,
 Hunc tangat armis uisere gestiens,
 Qua parte debacchentur ignes,
 Qua nebulae, pluuiiq; rores.
 S ed bellicosæ fatæ Quiritibus

Hac lege
 Rebusq;
 Tectis ne
 Troia rem
 Fortuna
 Ducebat
 Coniuge
 Trisire
 Ancore P
 Exas
 Capite
 Non hoc ioc
 Quo Ma
 Referre
 Magna
 AD C
 Ode III
 E
 d R
 S
 seu fidi
 A uditore

Hac lege dico, ne nimium pii,
Rebusq; fidentes, auitæ
Tecta uelint reparare Troiæ.

Troiæ renascens alite lugubri
Fortuna tristi clade iterabitur
Ducente uictrices æternas
Coniuge me Iouis, et sorore.

Ter si resurgat murus aeneus
Autore Phœbo, ter pereat meis
Exasus argiuis, ter uxor
Capta uirum, puerosq; ploret.

Non hoc iocosa conueniet lyra.
Quo Musa tendis desine peruiatæ
Referre sermones deorum, et
Magna modis tenuare paruis.

AD CALLIOPEN ut sit adiumento
sibi in carminibus.

Ode. IIII. Tricolos tetraſtrophos, ut, Vides,
ut alta stet niue candidum.

-- u - - uu -uu
-- u - - uu -uu
-- u - - u - -
-uu -uu -u --

Eſcende cælo, et dic age tibia
d Regina longum Calliope melos,
Seu uoce nunc manis acuta,
Seu fidibus, atharæue Phæbi.
Auditis? an me ludit amabilis

Insania? audire et uideor pios
 Errare per lucos, amœnæ,
 Quos et aquæ subeunt, et auræ.
Me fibulosæ Vulture in appulo
 Altrius extra limen Apulix
 Ludo, fatigatumq; somno,
 Fronde noua puerum palumbes
Texere, mirum quod foret omnibus,
 Quicunq; celsæ nidum Acherontix,
 Saltusq; Batinos, et aruum
 Pingue tenent humilis Ferenti,
Vt tuto ab atris corpore Viperis
 Dormirem, et Vrsis, ut premerer sacra
 Lauroq; collataq; myrto,
 Non sine Dis animosus infans.
Vester Camœnæ, uester in arduos
 Tollor Sabinos, seu mihi frigidum
 Præneste, seu Tybur supinum,
 Seu liquidæ placere Baia.
Vestris amicis fontibus, et choris,
 Non me Philippis uersa acies retro,
 Denota non extinxit arbos,
 Nec sicula Palinurus unda.
Vt cunq; mecum uos eritis, libens
 Insanientem nauita Bosphorum
 Tentabo, et arentis arenas
 Littoris Assyrii uiator.
Visam Britânos hospitibus feros,
 Et letum equino sanguine Concanum.
 Visam pharetratos Gelonos,

Et Scyth
 vos Casat
 Fessas co
 Finire qu
 Pictio rec
 vos lene con
 Gaudet
 Titmas, q
 Fulmine
 Qui terram
 Vento sum
 Dimosq; m
 Imperio re
 Magnam ill
 Fidens in
 Fractis q
 Pelion m
 id quod Ty
 Ane quid
 Quid Rho
 Encladus
 Contra Gona
 Possent r
 Vulcanus
 Nunquam
 Quivore po
 Crines
 Dumeta
 Delius, et
 vis consili

Et Scythicum inuiolatus amnem.

Vos Cæsarem altum, militia simul
Fessas cohortes abdidit oppidis,
Finire quærentem labores
Pierio recreatis antro.

Vos lene consilium, et datis, et dato
Gaudetis almæ scimus ut impior
Titanas, immanemq; turmam
Fulmine sustulerit caduco,

Qui terram inertem, qui mare temperat
Vento sum, et urbes, regnaq; tristia,
Diuosq; mortalesq; turmas
Imperio regit unus æquo.

Magnum illa terrorem intulerat Ioni
Fidens iuuentus, horrida brachiis,
Fratresq; tendentes opaco
Pelion imposuisse olympo.

Sed quid Typhœus, et ualidus Minas,
Aut quid minaci Porphyrion statu,
Quid Rhætus, euulsisq; truncis
Enceladus iaculator audax

Contra sonantem Palladis Aegida
Possent ruentes? hinc auidus stetit
Vulcanus, hinc matrona Iuno, et
Nunquam humeris positurus arcum,

Qui rore puro Castaliæ lauit
Crines solutos, qui Lyciæ tenet
Dumeta, natalemq; syluam
Delius, et Patareus A pollo.

Vis consili expers, mole ruit sua.

*Vim temperatam Di quoq; prouehunt
In maius idem odere uireis
Omne nefas animo mouentes.*

Testis Mearum Centimanus Gyges
Sententiarum notus, et integræ
Tentator Orion Dianæ
Virgine a domitus sagitta.

Iniecta monstris terra dolet suis,
Mæretq; partus fulmine luridum
Missos ad Horcum, nec perêdit
Impositam celer ignis Aetnam.

Incontinentis nec Tityi iecur
Relinquit ales, nequitia additus
Custos. Amatorem trecentæ
Pirithoum cohibent cæthenæ.

VIRTVTEM ET POTENTIAM IOVIS

*audiri tantum, sed Augusti Cæsaris nō
solum audiri, sed etiam uideri.*

Ode. V. Tricolos tetraastrophos, ut, vides, ut
alta stet nix candidum

-- u -- -- u -- -- u

-- u -- -- u -- -- u

-- u -- -- u -- --

-- u -- -- u -- --

Oelo tonantem credidimus Iouem
Regnare. Præsens diuus habebitur
Augustus, adiectis Britānis
Imperio, grauib; Persis.

Milés ne

Milés ne
Turpis m
(Pro curi
Consensu
Ab rege ad
Analorum
Oblitus, a
Inalim
Hoc tunc erat
Dissensu
Fadit, et e
Peruicacem
Inon perit
Captiua p
Affixa de
Milibus
Inrepta uide
Retorta ter
Portusq; na
Marte colli
Auro repen
Miles red
Dammum
Lana refe
Nec uera m
Curat re
Sic pugna
Cerna pl
Qui perfid
Et Mart

Milēs ne Crassi coniuge barbara

Turpis maritus uixit? et hostium

(Pro curia, inuersiq; mores)

Consenuit socerorum in armis?

S ub rege Medo, Marsus, et Appulus

Analiorum nominis, et togæ

Oblitus, æternæq; Vestæ

Incolumi Ioue, et urbe Roma?

H oc cauerat mens prouida Reguli

Dissentientis conditionibus

Fœdis, et exemplo trahentis

Perniciem ueniens in æuum,

S i non periret immiserabilis

Captiua pubes. Signa ego punicis

Affixa delubris, et arma

Militibus sine cæde dixit

D irepta uidi. uidi ego ciuium

Retorta tergo brachia libero,

Portasq; non clausas, et arua

Marte coli populata nostro.

A uro repensus scilicet acrior

Miles redibit? flagitio additis

Damnum, neq; amissos colores

Lana refert medicata fūco,

N ec uera uirtus, cum semel excidit,

Curat reponi deterioribus.

Sic pugnat extricata densis

Cerna plagis. Erit ille fortis,

Qui perfidis se credidit hostibus?

Et Marte Pœnos proteret altero,

Qui lora restrictis lacertis

Sensit iners, timuitq; mortem?

Hic unde uitam sumeret inscius,
Pacem duello miscuit. O pudor,
O magna Carthago probrosis
Altior Italiae ruinis.

Fertur pudica coniugis osculum,
Paruosq; natos, ut capitis minor,
A se remouisse, et uirilem
Toruus humi posuisse uultum,

Donec labanters consilio patres
Firmaret autor nunquam aliâs dato,
Interq; murenters amicos
Egregius properaret exul.

At qui sciebat, quæ sibi barbarus
Tortor pararet. non aliter tamen
Dimouit obstanters propinquos,
Et populum reditus morantem,

Quam si clientum longa negocia
Diudicata lite relinqueret,
Tendens Venafranos in agros,
Aut Lacedæmonium Tarentum.

AD ROMANOS, quod sæpe posteri pœnas
luant, quas maiores effugerint.

Ode. VI. Tricolos Tetrastrophos, ut, Vides,
ut alta stet nix candidum.

-- u -- -- u --
-- u -- -- u --
-- u -- -- u --
-- u -- -- u --

- Elicta maiorum immeritus lues*
d Romane, donec templa refeceris,
Aedensq; labentis deorum, et
Fæda nigro simulachra fumo.
D is, te minorem quod geris imperas.
Hinc omne principium. huc refer exitum.
Di multa neglecti dederunt
Hesperia mala luctuosæ.
I am bis Monæses, et Pachori manus
Non auspicatos contudit impetus
Nostros, et adicasse prædam
Torquibus exiguis renidet.
P enè occupatam seditionibus
Delevit urbem Dacus, et Aethiops,
Hic classe formidatus, ille
Missilibus melior sagittis.
F œcunda culpæ secula, nuptias
Primum inquinavere, et genus, et domos.
Hoc fonte derivata clades,
In patriam, populumq; fluxit.
M otus doceri gaudet Ionicos
Matura Virgo, et fingitur artibus
Iam nunc, et incestos amores
De tenero meditatur ungui.
M ox iuniores quærit adulteros
Inter mariti uina, neque eligit,
Cui donet immissa raptum
Gaudia luminibus remotis.
S ed iussa coràm non sine conscio
Surgit marito, seu vocat institor,

Seu nauis Hispanæ magister
Dedecorum pretiosus emptor.

Non his iuuentus orta parentibus
Infecit equor sanguine punico,
Tyrhumq; et ingentem cecidit
Antiochum, Hannibalemq; dirum,

Sed rusticorum mascula militum
Proles, Sabellis docta ligonibus
Versare glebas, et seueræ
Matris ad arbitrium recisos

Portare fustes, solubi montium
Mutaret umbras, et iuga demeret
Bobus fatigatis, amicum
Tempus agens abeunte curru.

Damnosa quid non imminuit dies?
Aetas parentum peior auis, tulit
Nos nequiores, mox daturus
Progeniem uitiosiore.

AD ASTERIEN DESYDERIO MARITI
mœstam, solans eam, monensq;, ne cu-
iusq; blâditus, specie ne capiatur.

Ode. VII, Tricolos Tetraastrophos, ut, Quis
multa gracilis te puer in rosa.

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

Vid fies A sterie, quem tibi candidi
 q Primo restituent uere Fauonii
 Thyna merce beatum
 Constanti iuuenem fide
 Gygen? ille notis actus ad Oricum
 Post insana capræ sydera frigidæ
 Nocters, non sine multis
 Insomnis lacrymis agit.
 A t qui solliatæ nuntius hospitæ
 Suspirare Chloen, et miseram tuis
 Dicens ignibus uri,
 Tentat mille uaser medis,
 V t Prætum mulier perfida credulum
 Falsis impulcrit criminibus, nimis
 Casto Bellerophonti
 Maturare necem refert.
 N arrat penè datum Pelé a Tartaro,
 Magnessam Hippolyten dum fugit abstinentis:
 Et peccare docentes
 Fallax historias monet
 F rustra nam scopulis surdior Iari
 Voces audit adhuc integer. At tibi,
 Ne uicinus Enipeus
 Plus iusto placeat, caue.
 Q uamuis non alius flectere equum sciens
 A eque conspiciatur gramine Martio,
 Nec quisquam citus æque
 Tusco denatat alueo.
 P rima nocte domum claude neq; in uias
 Sub cantu querulæ despicere tibiæ.

Et te sæpe uocanti
Duram, difficilis mane.

AD MECOENATEM ne miretur quod Calendis
Martis, cum sit sine uxore, sacrificet. nam
eo die maximum effugit periculum
arbore fracta penè elisus.

Ode. VIII. Diolos Tetraastrophos, ut, Iam sa-
tis terris, niuis, atq; diræ.

- u - - - u - u - -

- u - - - u - u - u

- u - - - u - u - u

- u - -

Artis cælebs quid agam Calendis,
m Quid uelint flores, et acerra thuris
Plena, miraris, positusq; carbo in
Cesspite uiuo,

D octe sermonis utriusq; linguæ?

V oueram dulcers epulas, et album

L ibero caprum propè funeratus
Arboris ictu.

H ic dies, anno redeunte, festus

C orticem astrictum pice dimouebit

A mphoræ fumum bibere institutæ

Consule Iulio.

S ume Mecœnas cyathos amici

S ospitis centum, et uigileis lucernas

P erfer in lucem. Procul omnis esto

Clamor, et ira.

Mitte ciuilem super urbe curas.

O cedit Daci Cotisonis agmen.

M edus infestus sibi luctuosus
Diffidet armis.

S eruit Hispanæ uetus hostis oræ

C antaber fera domitus cathena.

I am Scythæ laxo meditantur arcu
Cedere campis.

N egligens, nequa populus labore.

P arce priuatus nimium cauere, et

D ona præsentis cape lætus horæ, ac
Linque seuera.

AD LYDIAM, inducens eam singulis
quatuor uersibus respondentem.

Ode. IX. Dicolos distrophos, ut, Sic te
dina potens Cypri.

-- -- -- --

-- -- -- --

HO.

O nec gratus eram tibi,
d Nec quisquā potior brachia candidæ
Ceruici iuuenis dabat,
Persarum uigui Rege beator.

LY. D onec non aliam magis

Arsisti, neq; erat Lydia post Chloen,

M ulti Lydia nominis

Romana uigui clarior Ilia.

HO. M e nunc Thressa Chloe regit

Dulcers docta modos, et catharæ sciens,

g iiii

P ro qua non metuum mori,
Si parcent animæ fata superstiti.

LY. M et torret face mutua
Thurini Calais filius Ornithi,

P ro quo bis patiar mori,
Si parcent puero fata superstiti.

HO. Quid, si prisca redit Venus,
Diductosq; iugo cogit aheneo,
S i flava excutitur Chloe,
Reiectæq; patet ianua Lydiæ?

LY. Quamquam sydere pulchrior
Ille est, tu leuior cortice, et improbo
I racundior Adria,
Tecum uiuere anem, tecum obeam libens.

AD LYCEN ASPERAM, ET IN-
tractabilem.

Ode. X. Diolos Tetrastrophos, ut, Scriberis
uatio fortis, et hostium.

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

-- -- -- --

Xtremum Tanaim si biberes Lyce

Sæuo nupta uiro, me tamen asperas
Porrectum ante fores obicere incolis

Plorares aquilonibus.

A udis quo strepitu ianua, quo nemus
Inter pulchra situm tecta remugiat

Ventis? et positas ut gladiet niuers
Puro numine Iuppiter?

I ngratam Veneri pone superbiam,
Ne currente retro funis eat rota.
Non te Penelopen difficilem proci
Tyrrhenus genuit parens.

O, quamuis neque te munera, nec preces,
Nec tinctus viola pallor amantium,
Nec uir Pieria pellice saucius
Curuat, supplicibus tuis

P arcas, nec rigida mollior æsculo,
Nec mauris animo mitior anguibus.
Non hoc semper erit liminis, aut aquæ
Cælestis patiens latus.

AD MERCVRIVM, VT INSPIRET SI-
bi modos, quibus Lyde amica
aureis obstinatas applicet.

Ode. XI. Dicolos Tetraastrophos, ut, Iam satis
terris niuis, atque diræ.

-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- --

Eruri, nam te docilis magistro
m Mouit Amphion lapides canendo,
Tuq; testudo resonare septem
Callida neruis,
Nec loquax olim, neque grata, nunc et

D iuitum mensis, et amica templis,
D ic modos, Lyde, quibus obstinatas
A pplicet aureis.

Quæ uelut latis equa trima campis,
L udit exultum, metuitq; tangi
N uptiarum expers, et adhuc proteruo
C ruda marito.

T u potes tigres, comitesq; Syluas
D ucere, et riuos celeris morari.
C essit immanis tibi blandienti
I anitor aulæ

C erberus, quamuis furiale centum
M uniant angues caput eius, atque
S piritus teter, saniesq; manet
O re trilingui.

Quin et Ixion, Tityosq; multu
R isit inuito. Stetit urna paulum
S iata, dum grato Danaï puellas
C armine mulces.

A udiat Lyde scelus, atque notas
V irginum pœnas, et inane Lymphæ
D olium fundo pereuntis imo,
S eraq; fata.

Quæ manent culpas etiam sub Horæ
I mpie nam quid potuere maius?
I mpie sponso potuere duro
P erdere ferro.

V na de multis face nuptiali
D igna periurum fuit in parentem
S plendide mendax, et in omne uirgo

Nobilis ævum,
 Surge quæ dixit iuveni marito,
 Surge, ne longus tibi somnus, unde
 Non times, detur. socerum, et scælestas
 Falle sorores.

Quæ uelut nactæ uitulos Leana
 Singulos eheu lacerant. Ego illis
 Mollior, nec te feriam, nec intra
 Claustra tenebo.

Me pater sæuis oneret catenis,
 Quod uiro clemens misero peperci,
 Me uel extremos numidarum in agros
 Classe relêget.

I, pedes, quo te rapiunt, et auræ.
 Dum fauet nox, et Venus, i secundo
 Omne, et nostri memorem sepulchro
 Scalpe querelam.

AD NEOBVLEN AMICAM, IN SVAVEM
 esse uitam sine hilaritate, amarique ab
 ea Hebrum fortis adolescentem.

Ode. XII. Dicolos tristrophos. Primi quique duo
 uersus sunt Ionici a minore Saphici Trimetri Acata-
 lecti, qui constant è tribus Ionicis à minore, uel ulti-
 mo Pæonæ tertio, hoc modo.

Miserarum est 00-- neque amorì 00-- dare lū
 dum 00--
 Neque dūlcī 00-- mālā uīnō 00-- lauere aut
 ex 00--

Tertius item uersus est Ionicus à minore sapphicus

acatalectus, sed tetrameter constans è quatuor Ioni-
cis à minore, hoc modo.

animari oo-- metuētes oo-- patrūa uer oo--
berā linguā oo--

oo-- oo-- oo--

oo-- oo-- oo--

oo-- oo-- oo-- oo--

Iserarum est neq; amorì dare ludum,
m Neq; dulcè mala uino lauere, aut ex-
animari metuētes patrūa uerbera liguā.

Tibi qualum Cirhereæ puer ales,
Tibi telas, operosæq; Mineruæ
Studium aufert Neobule Liparæi nitor Hebrì.

Eques ipso melior Bellerophonte,
Neq; pugno, neq; segni pede uictus,
Simul unctos Tyberinis humeros lauit in undis,

Catus idem per apertum fugientes
Agitato grege ceruos iaculari, et
Celer alto latitantem fruticeto excipere aprum.

AD FONTEM BLANDVSIAM, QVOD
magis perspicuus sit, quam uitrum.

Ode. XIII. Tricolos tetraastrophos, ut, Quis
multa gracili te puer in rosa.

-- oo-- oo-- oo--

-- oo-- oo-- oo--

-- oo-- --

-- oo-- oo--

Fons Blandusiae splendidior uitro
 o Dulci digne mero, non sine floribus
 Cras donaberis haedo,

Cui frons turgida cornibus
 P rimis et Venerem, et praelia destinat
 Frustra nam gelidos inficiet tibi
 Rubro sanguine riuos
 Lasciui soboles gregis.

T e flagrantis atrox hora caniculæ
 Nescit tangere tu frigus amabile
 Fessis uomere tauris
 Præbes, et pecori uago.

F ies nobilium tu quoq; fontium,
 Me dicente cuius impositam ilicem
 Saxis, unde loquaces
 Lymphæ defiliunt tuæ.

DE LAUDIBVS AVGVSTI VICTORIS EX
 Hispania reuertentis, comparans eum Her
 culi, quod non per alios, sed per se
 laborem administret.

Ode. XIII. Diculos tetraastrophos, ut, Iam sa
 tis terris niuis, atque diræ.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- --

h Erculis ritu modo dictus o plebs
 Morte uenalem petuisse laurum.

Cæsar, Hispana repetit penatibus
Victor ab ora.

Vnico gaudens Mulier marito
Prodeat iustis operata diuis,
Et Soror clari ducis, et decoræ
Supplice uitta

Virginum matres iuuenumq; nū per
Sospitum. Vos o pueri, et puellæ
Iam uirum expertæ male ominatis
Parcite uerbis.

Hic dies uere mihi festus atrox
Eximet curas ego nec tumultum,
Nec mori per uim metuam, tenente
Cæsare terras.

I, pete unguentum puer, et coronas,
Et cadum Marfi memorem duelli,
Spartacum si qua potuit uagantem
Fallere testa.

Dic et argutæ properet Neeræ
Murrheum nodo cohibere crinem,
Si per inui sum mora ianitorem
Fiet, abito.

Lenit albescent animos capillus
Litium, et rixæ cupidos proteruæ.
Non ego hæc ferrem calidus inuenta
Consule Planco.

IN CHLORIM MOECHAM, ET VE=
tulam luxuriosam.

Ode. XV

XO

W T

Fam

Mauo pr

I ner ludere

Et stillis na

Non siquid E

Etæ Chlor

Expugnat: in

Pulso Thy

I lam cogit a

Lafane si

Telane pro

Tonsa Lu

Nec flos pur

Nec poti

AD MEC

hil nō

Ode. XV

Ode. XV. Diæolos distrophos, ut, Sic te diua
potens Cypri.

-- --oo-- oo--

-- --oo-- --oo-- oo--

Xor pauperis Ibici,

¶ Tandem nequitiae fige modum tuæ,
Famosisq; laboribus.

Maturo propior desine funeri

I nter ludere uirgines,
Et stellis nebulam spargere candidis.

N on, siquid Pholoen satis,
Et te Chlora decet. Filia rectius

E xpugnat iuuenum domos,
Pulsò Thyas uti conata tympano.

I llam cogit amor N othi
Lasciuæ similem ludere caprea.

T e lanæ prope nobilem
Tonsæ Luceriam, non citharæ decet,

N ec flos purpureus rosæ,
Nec poti uetulam fecit tenuis cadi.

AD MECOENATEM OSTENDENS NI-
hil nõ posse auro, aut pecunia expugnari.

Ode. XVI. Diæolos tetraastrophos, ut, Scriberis
uatio fortis et hostium.

-- --oo-- --oo-- oo

-- --oo-- --oo-- oo

-- --oo-- --oo-- oo

-- --oo-- oo

Nclusam Danaen turris Ahenea,
 i Robustæq; fores, et uigilum carum
 Tristes excubiæ, munerant saus
 Nocturnis ab adulteris,

S i non Acrisium uirginis abditæ
 Custodem pauidum Iuppiter, et Venus
 Risissent (fore enim tutum iter) et patens
 Conuerso in pretium deo.

A urum per medios ire satellites,
 Et perrumpere amat saxa, potentius
 Ictu fulmineo. Conadit auguris
 Argui domus ob lucrum

D emersa exidio. Diffidit urbium
 Portas uir Macedo, et subruit æmulos
 Reges muneribus. Munera nauium
 Sæuos illaqueant duces.

C rescentem sequitur cura pecuniam,
 Maiorumq; fames. Iure perhorru
 Late conspicuum tollere uerticem
 Mecænas equitum decus.

Quanto quisq; sibi plura negauerit,
 A Dis plura feret. Nil cupientium
 Nudus castra peto, et trans fuga, diuitum
 Partem relinquere gesto

C ontemptæ dominus splendidior rei,
 Quàm, si quidquid arat non piger Appulus,
 Occultare meis diceret horreis
 Magnas inter opes inops.

P uræ riuis aquæ, Syluæq; iugerum
 Paucorum, et segetis certa fides meæ,

Fulgentem

Fulgentem
 Fallit so
 Quamquam
 Nec Læ
 Languet
 Crescant
 Importuna
 Nec, si pla
 Contracto
 Vestigali
 Quam si M
 Campis
 Desunt m
 Parca, qu
 AD AELIV
 Lomo Form
 tis lign
 Ode XV
 E
 Q
 D
 Per me

Fulgentem imperio fertilis Africa
Fallit sorte beator.

Quamquam nec Calabriae mella ferunt apes,
Nec Laestrigonia Bacchus in amphora
Languescit mihi, nec pinguis gallicis
Crescunt uellera pascuis,

Importuna tamen pauperies abest.
Nec, si plura uelim, tu dare deneges.
Contracto melius parua Cupidine
Vectigalia porrigam,

Quam si Mygdoniis regnum Alyattici
Campis continuem. Multa petentibus,
Desunt multa. Bene est, cui deus obtulit
Parca, quod satis est, manu.

AD AELIVM LAMIAM SENATOREM AB
Lamo Formiarum rege ortum, admonens, ut para-
tis lignis curet genium propter futuram
tempestatem.

Ode. XVII. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides
ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- uu -- u --

-- u -- -- uu -- u --

-- u -- -- u -- u

-- uu -- uu -- u --

Eli uetusto nobilis ab Lamo,
Quando et priores hinc Lamias ferunt
Denominatos, et nepotum
Per memores genus omne fastos.

h

A utore ab illo ducas originem,
 Qui Formiarum mœnia dicitur
 Princeps, et innantem Maricæ
 Littoribus tenuisse Lyrin

L ate tyrannus. Cras foliis nemus
 Multis, et alga littus inutili
 Demissa tempestas ab Euro
 Sternet, aquæ nisi fallit augur

A nnoſa cornix. Dum potes, aridum,
 Com pone lignum. cras genium mero
 Curabis, et porco bimeſtri
 Cum famulis operum ſolutis.

AD FAVNUM, ORANS VT PER SVOS
 agros lenis tranſeat.

Ode XVIII. Tricolos tetraſtrophos, ut, Iam
 ſatis terris niuis, atq; diræ.

— u — — u — u — u —
 — u — — u — u — u —
 — u — — u — u — —
 — u — —

A une Nympharū fugientum amator,
 f Per meos finis, et aprica rura
 Lenis incedas, abeasq; paruis
 A equis alumnis.

S i tener pleno cecidit hædus anno,
 L arga nec deſunt v eneris ſodali
 V ina cratre, uetus ara multo
 Fumat odore.

L udit herboſo pecus omne campo,
C um tibi Nonæ redeunt decembres.
F eſtus in pratis uacat ocioſo
Cum bone pagus.

I nter audaces lupo errat agnos.
S pargit agreſters tibi ſylua fronderis.
G audet inuiſam pepuliſſe foſſor
Ter pede terram.

AD TELEPHVM IOCOSE EVM CORRI
piens, quod hiftorias non pertinen-
ters ad rem ſcribat.

Ode. XIX. Dicolos diſtrophos, ut, ſic te diua
potens Cypri.

-- -- 00 -- 0 --

-- -- 00 -- 00 -- 0 --

Vantum diſtet ab Inacho
q Codrus, pro patria non timidus mori
Narras, et genus Aeaci,
Et pugnatæ ſacro bella ſub Illo.
Q uo Chium pretio cadum
Mercenur, quis aquam temperet ignibus,
Q uo præbente domum, et quota
Pelignis caream frigribus, taces.
D a Lunæ propere nouæ,
Da noctis mediæ, da puer auguris
M urenæ. tribus, aut nouem
Miſcentur Cyathis pocula commodis.
Q ui muſas amat impareis,

h ii

Ternos ter Cyathos' attonitus petet
 Vates. Treis prohibet supra
 Rixarum metuens tangere gratia
 Nudis iuncta sororibus.
 Insanire iuvat. Cur Berecynthia
 Cessant flamina tibia?
 Cur pendet tacita fistula cum lyra?
 Parcentes ego dexteris
 Odi. Sparge rosas. Audiat inuidus
 Dementem strepitum Lycus,
 Et uicina seni non habilis Lyco.
 Spissa te nitidum coma,
 Puro te similem Telephe uestpero,
 Tempestiua petit Chloe.
 Me lentus Glyceræ torret amor meæ.

AD PYRRHVM SODALEM admonēs,
 ne ab Amante fœmina abstrahat Puerū,
 ob futurū periculum.

Ode. XX. Tricolos Tetraastrophos, ut, Iam sa-
 tis terris niuis atq; diræ.

- u - - - u - -
 - u - - - u - -
 - u - - - u - -
 - u - - - u - -

On uides quanto moueas periclo
 n Pyrrhe getulæ catulos leænæ.
 Dura post paulo fugies inaudax
 Prælia raptor,
 Cum per obstantes inueniunt caternas

Ibit insignem repetens Nearchum.
Grande certamen, tibi præda cedat
Maior, an illi.

I nterim dum tu celeris sagittas
Promis, hæc dentes acuit timendos.
Arbiter pugnae posuisse nudo
Sub pede palmam

F ertur, et leni recreare uento
Sparsum odoratis humerum capillis,
Qualis aut Nireus fuit, aut aquosa
Raptus ab Ida.

AD AMPHORAM EODEM SECVM AN-
no natam, ut in Coruini gratiam
ueterusta uina promat.

Ode. XXI. Dicolos tetraastrophos, ut, Vides,
ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- u --
-- u -- -- u --
-- u -- -- u --
-- u -- -- u --

Nata mecum consule Manlio,
Seu tu querelas, siue geris iocos,
Seu rixam, et insanos amores,
Seu facilem pia Testa somnum,
Quocunq; lectum nomine, massicum
Seruas, moueri digna bono die,
Descende, Coruino iubente,
Promere languidiora uina.

h iii

Non ille, quanquam Socraticis madet
Sermionibus, te negliget horridus.
Narratur et prisca Catonis
Sæpe mero caluisse uirtus.

Tu lene tormentum ingenio admoues
Plerumq; duro. tu sapientium
Curas, et arcana ioco
Consilium retegis Lyæo.

Tu ssem reducis mentibus anxii,
Vireisq; et addis cornua pauperi,
Post te neque iratos trementi
Regum apices, neque militum arma.

Te, Liber, et si læta aderit Venus,
Segnesq; nodum solvere Gratia,
Vinaq; producent lucernæ,
Dum rediens fugat astra Phæbus.

INDIANAM.

Ode. XXII. Diolos tetraastrophos, ut, Iam
satis terris niuis, atque diræ.

- u - - - u - - u

- u - - - u - - u

- u - - - u - - u

- u - - - u

Ontium custos, nemorumq; uirgo,
m Quæ laboranters utero puellas
Ter uocata audis, adimisq; leto
Dina triformis,
Immineas uillæ tuæ pinus esto,

Quam per exactos ego lætus annos,
 Verris obliquum meditantis ictum
 Sanguine donem.

AD PHILLYREN, SV ADENS DEOS
 puris manibus, et bona conscien-
 tia colendos esse.

Ode. XXIII. Tricolos tetraastrophos, ut, Vi-
 des, ut alta stet nive candidum.

-- u - - - u - - u -
 -- u - - - u - - u -
 -- u - - - u - -
 - u - - u - -

Oelo supinas si tuleris manus
 Nascente Luna rustica Philyre,
 Si thure placaris, et horna
 Fruge lareis, auida q; porca,
 Nec pestilentem sentiet Africum
 Fœcunda uitis, nec sterilem seges
 Rubiginem, aut dulces alumni
 Pomifero graue tempus anno.
 Nam quæ nivali pascitur Alcido
 Denota, quercus inter, et ilices,
 Aut crescit Albanus in herbis
 Victima, pontificum secures
 Cervicæ tinget. Te nihil attinet
 Tentare multa cæde bidentium
 Paruos coronantem marino
 Rore deos, fragiliq; myrto.

h iiii

I mmunis aram si tetigit manus,
 Non sumptuosa blandior hostia,
 Molliabit auersos penates
 Farre pio, et saliente mica.

IN AVARVM, MINANS RELINQVEN-
 das esse diuitias indigno heredi, per
 luxuriam omnia consum-
 pturo, quæ male paratæ,
 male dilabuntur.

Ode. XXIIII. Dicolos distrophos, ut, Sic
 te diua potens Cypri.

-- -- -- --

-- -- -- --

Natis opulentior
 i Thesauris Arabum, et diuitis Indiæ,
 Cæmentis licet occupes
 Tyrrhenum omne tuis, et mare ponticum,
 si figit Adamantinos
 summis uerticibus dira necessitas
 C lauos, non animum metu,
 Non mortis laqueis expedit caput.
 C ampestres melius Scythæ,
 Quorum plaustra uagis rite trahunt domos,
 Viunt, et rigidi Getæ,
 Immetata quibus iugera liberæ
 F ruges, et cæcerem ferunt,
 Nec cultura placet longior annua,
 D esunctumque laboribus

Aequali recreat sorte Vicarius.
Illic matre carentibus
Privignis mulier temperat innocens,
Nec dotata regit uirum
Coniux, nec nitido fedit adultero.
Dos est magna parentum
Virtus, et metuens alterius uiri
Certo foedere castitas.
Et peccare nefas, aut pretium est mori.
O quisquis uolet impias
Cedere, aut rabiem tollere ciuiam,
Si quæret pater urbium
Subscribi statuis, indomitam audeat
Refrenare licentiam
Clarius post genitis. quatenus, heu nefas,
Virtutem incolumem odimus,
Sublatam ex oculis quærimus inuidi?
Quid tristes querimonie,
Si non supplicio culpa reconditur?
Quid leges sine moribus
Vanæ proficiunt? si, neq; feruidis
Pars inclusa caloribus
Mundi, nec boreæ finitimum latus,
Duratæq; solo nives
Mercatorem abigunt? Horrida callidi
Vincunt æquora nauitæ.
Magnum pauperies opprobrium, iubet
Quid uis et facere, et pati,
Virtutisq; uiam deserit arduæ.
Vel nos in Capitolium,

Quo clamor uocat, et turba fauentium,
 Vel nos in mare proximum
 Gemmas, et lapides, aurum et inutile,
 Summi materiam mali,
 Mittamus. Scelerum si bene poenitet,
 Eradenda cupidinis
 Praui sunt elementa, et teneræ nimis
 Mentes asperioribus
 Formandæ studiis. Nescit equo rudis
 Hæreret ingenuus puer,
 Venariq; timet ludere doctior,
 Seu græco iubeas trocho,
 Seu malis, uetita legibus alea.
 Cum periura patris fides
 Consortem socrum fallat, et hospitem,
 Indignoq; pecuniam
 Hæredi properet. Scilicet improbæ
 Crescunt diuinæ. Tamen
 Curta nescio quid semper abest rei.

AD BACCHVM petens, ut se in suorū nemorū
 secreta ducat, ubi numine eius repletus,
 Cæsaris Augusti laudes canat.

Ode. XXV. Dicolos distrophos, ut, sic te diua
 potens Cypri.

-- -- -- --

-- -- -- --

Vo me Bacche rapis tui
 q Plenū? quæ nemora, et quos agor in specus

V elox mente noua? quibus
 Antris egregii Caesaris audiar
A eternum meditans decus
 Stellis inferere, et concilio Iouis,
D icam in signe recens, adhuc
 Indictum ore alio. non secus in iugis
E somnis stupet Euhyas
 Hebrum prospiciens, et niue candidam
T hracen, ac pede barbaro
 Lustratam Rhodopen, ut mihi deuio
R ipas, et uacuum nemus
 Mirari libet o Naiadum potens,
B accharumq; ualentium
 Proceras manibus uertere fraxinos,
N il paruum, aut humili modo,
 Nil mortale loquar. dulce periculum est
O Lenæe sequi deum
 Cingentem uiridi tempora pampino.

AD VENEREM, quod uelit illi lyram cōsecrare,
 et amare desinere, rogans ut uel una amoris
 plagæ superbam percutiat Chloen.

Ode. XXVI. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides
 ut alta stet niue candidum.

-- 0 -- -- 00 -- 00
 -- 0 -- -- 00 -- 00
 -- 0 -- -- 0 --
 -- 00 -- 00 -- 0 -- 0

Ixi puellis nuper idoneus,
 Et militavi non sine gloria.
 Nunc arma, defunctumq; bello
 Barbiton hic paries habebit,
 Leuon Marinae qui veneris latus
 Custodit. Hic hic ponite lucida
 Funalia, et uecters, et arcus
 Oppositis foribus minacers.
 O, quae beatam diua tenes Cyprum, et
 Memphim carentem Sythonia niue
 Regina, sublimi flagello
 Tange Chloen semel, arrogantem.

AD GALATEAM nauigaturam, eam de-
 terrens à nauigatione exemplo Europa.

Ode. XXVII. Diolos Tetrastrophos, ut, Iam
 satis terris inuis, atq; diræ.

- u - - - u - u - u

- u - - - u - u - -

- u - - - u - u - -

- u - -

Mpios parræ recinentis omen
 Ducat, et prægnans canis, aut ab agro
 Rana decurrens lupa Laniuino,
 Foetaq; Vulpes.
 Rumpat et serpens iter institutum,
 Si per obliquum similis sagittæ
 Terruit Mannos. Ego quid timebo
 Pronidus auspex?

A nte qua
 I mbrum
 O sinem
 So
 s is licet f
 E t memot
 T è que ne
 Ne
 s ed uides
 P ronus C
 A dria no
 Pen
 H ofium u
 s entant
 A equoris
 V e
 s ic et Eui
 C redidit d
 B ellwig po
 Pa
 N uper in
 D ebita m
 N otre sub
 V i
 Que sim
 O ppidis
 F ilia ne
 V
 V nde q
 V irgine

Ante quam stanters repetat paluders
Imbrium diuina auis imminutum,
Oscinem coruum prece suscitabo
Solis ab ortu.

Sis licet felix ubicunq; mauis,
Et memor nostri Galatea uiuas,
Tequae nec leuius uetet ire picus,
Nec uagat Cornix.

Sed uides quanto trepidet tumultus
Pronus Orion? ego quid sit ater
Adriae noui sinus, et quid albus
Peccet Iapix.

Hosium uxores, pueriq; caecos
Sentiant motus orientis Austri, et
Aequoris nigri fremitum, et trementers
Verbere ripas.

Sic et Europæ niueum dolofo
Credidit tauro latus, et scitentem
Belluis pontum, mediasq; fraudes
Palluit audax.

Nuper in pratis studiosa florum, et
Debitæ nymphis opifex coronæ
Nocte sublustri nihil, astra præter
Vidit et undas.

Quæ simul centum tetigit potentem
Oppidis Creten, pater o relictum
Filiæ nomen, pietasq; dixit
Victa furore.

Vnde? quo ueni? leuis una mors est
Virginum culpæ. uigilans ne ploro

Turpe commissum? an uitius carentem

Ludit imago

Vana quæ portæ fugiens eburna

Somnium ducat? melius ne fluctus

Ire per longos fuit, an recentis

Carpere flores?

Si quis infanem mihi nunc iuuentum

Dedit iratæ, lacerare ferro, et

Frangere enitar modo multum amati

Cornua tauri.

Impudens liqui patrios penates,

Impudens Horum moror. O Deorum

Si quis hæc audis. utinam inter errorem

Nuda leones.

Ante, quam turpis macies decentis

Occipet malas, teneræq; succus

Defluat prædæ, speciosa quero

Pascere tigres.

Vilis Europe, pater urget absens,

Quid mori cessas? potes hac ab orno

Pendulum Zona bene te secuta,

Lædere collum.

Sive te rupes, et acuta leto

Saxa delectant. age te procellæ

Crede ueloci, nisi herile manis

Carpere pensum

Regius sanguis, domnæq; tradi

Barbaræ pellex. Aderat querenti

Perfidum ridens Venus, et remisso

Filius arcu.

Mox ubi lufit fatis, abftineto
Dixit irarum, calidæq; rixæ,
Cum tibi inuifus laceranda reddet

Cornua taurus.

Vxor inuicti Iouis eſſe neſcis?
Mitte ſingultus. Bene ferre magnam
Diſcæ fortunam. Tua ſectus orbis
Nomina ducet.

AD LYDEN, quod feſto die Neptunaliſſimum
 nil potius facturum ſit, quàm
 uinum depromere.

Ode. XXVIII. Dicolos diſtrophos, ut, Sic te
 diua potens Cypri.

-- -- -- --

-- -- -- --

Eſto quid potius die
f Neptuni faciam? prome reconditum
Lyde ſtrenua cæcubum.

Munitæq; adhibe uim ſapientiæ.

Inclinare meridiem
 Sentis, ac ueluti ſtet uolucris dies,

Paras diripere horreo
 Ceſſantem Bibuli conſulis amphoram.

Nos cantabimus inuicem
 Neptunum, et uirides Nereidum comas.

Tu curua recines lyra
 Latonam, et celeris ſpicula Cynthiæ

Summo carmine, quæ Cnidon

Fulgentisq; tenet Cycládas, et Paphon
Iunctis uisit oloribus.

Dicetur merita nox quoq; Nenia.

AD MECOENATEM INVI-
 tans eum ad epulas.

Ode XXIX. Dicolos tetraastrophos, ut, Vides,
 ut alta stet niue candidum.

-- 0 -- -- 00 -- 00

-- 0 -- -- 00 -- 00

-- 0 -- -- 0 -- 0

-- 00 -- 00 -- 0 --

Yrrhena regum Progenies, tibi

• Non ante uerso lenae merum cado

Cum flore Mecœnas rosarum, et

Pressa tuis balamus capillis

Iandudum apud me est. Eripe te moræ,

Ne semper udum Tybur, et Esulæ

Decliuè contempleris aruum, et

Telegoni iuga parricidæ.

Fastidiosam desere copiam, et

Molem propinquam nubibus arduis.

Obmitte mirari beatæ

Fumum, et opes, strepitumq; Romæ.

Plerumq; gratæ diuitibus uices,

Mundæq; paruo sublare pauperum

Cœnæ, sine aulæis, et ostro

Solliatam explicuere frontem.

Iam clarus occultum Andromedes pater

Ostendit

Ostendit ignem, iam Procyon furit,
Et stella uesani Leonis,
Sole dies referente siatros,

I am pastor umbras cum grege languido,
Riuumq; fessus quærit, et horridi
Dumeta Syluani, cæretq;
Ripa uagis taciturna uentis.

T u ciuitatem quis deceat status,
Curas, et Vrbi sollicitus times,
Quid Seres, et regnata Cyro
Bactra parent, Tanaisq; discors.

P rudens futuri temporis exitum
Caliginosa nocte premit Deus,
Ridetq; si mortalis ultra
Fastrepidat. Quod adest memento

C omponere æquus. Cætera fluminis,
Ritu feruntur, nunc medio alueo
Cum pace dilabentis Hetruscum
In mare, nunc lapides adesos,

S tirpisq; raptas, et pecus, et domos
Voluentis una, non sine montium
Clamore, uicinaq; syluæ,
Cum fera dilunies quietos

I rritat amens. Ille potens sui,
Lætusq; deget, cui licet in diem
Dixisse uixi. Cras uel atra
Nube polum Fater occupato,

V el sole puro, non tamen irritum
Quodcunq; retro est, efficiet, neq;
Diffinget, infectumq; reddet,

Quod fugiens semel hora uexit.

Fortuna saeuo laeta negocio, et
Ludum insolentem ludere pertinax,
Transmutat incertos honores,
Nunc mihi, nunc alii benigna.

Laudo manentem, si celeris quatit
Pennas, resigno quae dedit, et mea
Virtute me inuoluo, probamq;
Pauperiem sine dote quaero.

Non est meum, si mugiat a fricis
Malus procellis, ad miseras preces
Decurrere, et uotis pasci
Ne Cypriae, Tyriaeq; merces

Addant auaro diuitias mari.
Tunc me biremis praesidio scaphae
Tutum per Aegaeos tumultus
Aura feret, geminusq; Pollux.

AD MELPOMENEN, quod carmen
suum magis duraturum sit, quam
regum Pyramides.

Ode. XXXI. Monocolos, ut Mecenas
atauis edite regibus.

-- -- -- --

Xegi monumentum aere perennius,
Regaliq; situ Pyramidum altius,
Quod non imber edax, non Aquilo im-
Possit diruere, aut innumerabilis (tens
Annorum series, et fuga temporum.

Non omnis moriar, multa q̃ pars mei
 Vitabit Libitinam. usq; ego postera
 Crescam laude recens, dum Capitolium
 Scandet cum tacita Virgine Pontifex.
 Dicar, qua uiolens obstrepit Aufidus,
 Et qua pauper aquæ Daunus agrestium
 Regnator populorum, ex humili potens
 Princeps, Aeolium carmen ad Italos
 Deduxisse modos. Sume superbiam
 Quæsitam meritis, et mihi Delphica
 Lauro cinge uolens Melpomene comam.

QVINTI HORATII FLACCI
 CARMINVM LIBER
 QVARTVS.

AD VENEREM, quod iam .L. annos natus
 indecenter res amatorias scribere
 cogatur ab Augusto.

Ode. I. Dicolos distrophos, ut, Sic te
 diua potens Cypri.

-- -- -- --
 -- -- -- --

i Ntermissa Venus diu
 Rurſus bella moues? paræ precor, precor.
 Non ſum qualis eram, bonæ
 Sub regno Cynaræ. deſine dulcium
 Mater ſæna cupidinum

i ii

Circa lustra decem flectere mollibus
 Iam durum imperiis. Abi
 Quo blandæ iuuenum te reuocant preces.
 Tempestuius in domo
 Pauli purpureis ales oloribus
 Comestabere Maximi,
 Si torrere iecur quæris idoneum.
 Nanq; et nobilis, et decens,
 Et pro sollicitis non tacitus reis,
 Et centum puer artium,
 Late signa feret militiæ tuæ.
 Et quandoq; potentior
 Largis muneribus riserit æmuli,
 Albanos prope te lacus
 Ponet marmoream sub trabe Cypria.
 Illic plurima naribus
 Duces thura, lyræq; et Berecynthiæ
 Delectabere tibiæ
 Mistis carminibus non sine fistula.
 Illic bis pueri die
 Numen cum teneris uirginibus tuum
 Laudantes, pede candido
 In morem salium, ter quatient humum.
 Me nec Fœmina, nec Puer,
 Iam nec spes animi credula mutui,
 Nec certare iuvat mero,
 Nec uincere nouis tempora floribus.
 Sed cur heu Ligurine, cur
 Manat rara meas lacryma per genas?
 Cur facunda parum decoro

Inter uerba cadit lingua silentio?
 N octurnis ego somniis
 Iam captum teneo, iam uolucrum sequor
 T e per gramina Martii
 Campi, te per aquas dure uolubilers.

AD ANTONIVM IVLIVM DE
 laudibus Pindari Lyrici poetæ.

Ode. II. Diolos Tetrastrophos, ut, Iam
 satis terris niuis, atq; diræ.

- u - - - u - - -
 - u - - - u - - -
 - u - - - u - - -
 - u - - -

Indarum quisquis studet amulari
 P Iule, ceratis ope Dædalea
 Nititur pennis, uitreo daturus
 Nomina ponto.

M onte decurrens, uelut Amnis, imbres,
 Quem super notas aluere ripas,
 F eruet, immensusq; ruit profundo
 Pindarus ore,

L aurea donandus Apollinari,
 S eu per audaces noua Dithyrambos
 V erba deuoluit, numerisq; fertur
 Lege solutis,

S eu Deos, Regesq; canit, Deorum
 S anguinem, per quos cecidere iusta
 M orte Centauri, cecidit tremende

i iii

Flamma Chimææ,

Sive quos Elea domum reducit

Palma cœlestis, pugilem'ue, equum'ue

Dicit, et centum potiore signis

Munere donat.

Lebili sponsæ iuvenem'ue raptum

Plorat, et uires, animumq; moresq;

Aureos deducit in astra, nigroq;

Invidet Horco.

Multa Dircaum lenat aura cycnum,

Tendit Antoni quoties in altos

Nubium tractus. Ego Apis Matinæ

More, modoq;

Grata carpentis Thyma per laborem

Plurimum, circa nemus, unidiq;

Tyburis ripas, operosa parvus

Carmina fingo.

Concines maiore Poeta plectro

Cæsarem, quandoq; trahet ferocis

Per sacrum clium merita decorus

Fronde Siccambros,

Quo nihil maius, melius'ue terris

Fata donauere, boniq; diui,

Nec dabunt, quamuis redeant in aurum

Tempora priscum.

Concines lætosq; dies, et urbis

Publicum ludum, super impetrato

Fortis Augusti reditu, forumq;

Litibus orbem.

Tum meæ, siquid loquar audiendum,

Vocis accedet bona pars, et o Sol
Pulcher, o laudande, canam recepto
Cæsare felix.

Tuq; dum procedis, Iò triumphæ,
Non semel dicemus Iò triumphæ
Ciuitas omnis, dabimusq; diuis
Thura benignis.

Te decem tauri, totidemq; uaccæ,
Me tener soluet vitulus relictæ
Matre, qui largis inuenescit herbis
In mea uota.

Fronte curuatos imitatus igneis
Tertium Lunæ referentis ortum,
Qua notam duxit niueus uideri,
Cætera fuluus.

AD MELPOMENEN, non posse stu-
dio poetico deditū, alii rei uacare.
hinc de laudibus Deorum.

Ode. III. Dicolos distrophos, ut, Sic te
diua potens Cypri.

-- -- -- --
-- -- -- --

Vem tu Melpomene semel
q Nascentem placido lumine uideris,
Illum non labor Isthmius
Clarabit pugilem, non equus impiger
Currus ducet Achaico
Victorem, neq; res bellica delis

i iiii

O rnatum foliis ducem,
 Quod regum tumidas contuderit minas,
 O stendet Capitolio.
 Sed quæ Tybur aquæ fertile perfluuæ,
 Et spissæ nemorum comæ,
 Fingent Aeolio carmine nobilem.
 Romæ principis urbium
 Dignatur soboles inter amabiles
 Vatum ponere me choros.
 Et iam dente minus mordeor inuido.
 O testudinis aureæ
 Dulcem quæ strepitum Pieri temperas,
 O mutis quoque piscibus
 Donatura Cycni, si libeat, sonum,
 Totum muneris hoc tui,
 Quod monstror digito prætereuntium
 Romanæ fidicen lyra.
 Quod spiro, et placeo, si placeo, tuum est.

DE LAUDIBVS

Drusi.

Ode. IIII. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides,
 ut alta stet nive candidum.

-- u - - - u - u
 -- u - - - u - u
 -- u - - u - u
 - u - u - u -

Valem ministrum fulminis alitem,
 Cui rex Deorum regnum in auers uagas

Permisit expertus fidelem
Iuppiter in Ganymede flauo,
Olim iuuentas, et patrius uigor
Nido laborum protulit inscium,
Verniq; iam nimbis remotis,
Insolitos docuere nifus
Venti, pauentem mox in ouilia
Demisit hostem uiuidus impetus,
Nunc in reluctantis dracones
Egit amor dapis, atq; pugnae,
Qualẽm ue lætis caprea pascuis
Intenta fuluæ matris ab ubere
Iam lacte depulsum leonem,
Dente nouo peritura uidit,
Videre Rhæti bella sub alpibus
Drusum gerentem, vindelici, quibus
Mos unde deductus per omne
Tempus Amazonia securi
Dextras obarmet, quærere distuli.
Nec scire fas est omnia. sed diu,
Lateq; uictrices cateruæ
Consiliis iuuenis reuictæ
Sensere quid mens rite, quid indoles
Nutrita faustis sub penetralibus
Posset, quid Augusti paternus
In pueros animus Neronis.
Fortes creantur fortibus, et bonis.
Est in iuuenis, est in equis patrum
Virtus, nec imbellem feroces
Progenerant aquilæ columbam.

D octrina sed uim promouet insita
 Recti q; cultus pectora roborant.
 Ut cunque defecere mores,
 Dedecorant bene nata culpæ.

Q uid debeas o Roma Neronibus
 Testis Metaurum flumen, et Hasdrubal
 Deuictus, et pulcher fugatis
 Ille dies Latio tenèbris,

Q ui primus alma risit adorea.
 Dirus per urbes Afer it Italas,
 Ceu flamma per tedas, uel Eurus
 Per siculas equitauit undas.

P ost hoc secundis usque laboribus
 Romana pubes creuit, et impio
 Vastata Pœnorum tumultu
 Fana deos habuere rectos.

D ixit q; tandem perfidus H annibal,
 Cerni luporum præda rapacium
 Sectamur ultro, quos opinus
 Fallere, et effugere est triumphus.

G ens, quæ cremato fortis ab Illo
 Iactata Thuscis æquoribus sacra,
 Natos q;, maturos q; patres
 Pertulit Ausonias ad urbes,

D uris ut ilex tonsa bipennibus
 Nigræ feraci frondis in Alcido
 Per damna, per cædes ab ipso
 Ducit opes, animum q; ferro.

N on Hydra secto corpore firmior
 Vina dolentem creuit in Herculem,

Monstrumue summisere Colchi
Maius, Echioniæ ue Thebæ.

Merses profundo, pulchrior euenit.
Lucifere, multa proruet integrum
Cum laude uictorem, geretq;
Prælia coniugibus loquenda.

Carthagini iam non ego nuntios
Mittam superbos. occidit, occidit
Spes omnis, et fortuna nostri
Nominis, Hasdrubale interempto.

Nil Claudie non efficient manus,
Quas et benigno numine Iuppiter
Defendit, et curæ sagaces
Expediunt per acuta bella.

AD AVGVSTVM diutius in transmarinis
prouinciis morantem.

Ode. V. Dicolos tetraastrophos, ut, Scriberis
uaro fortis et hostium.

-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --

Iuis orte bonis, optime Romulæ
d Custos gentis, abes iam nimium diu
Maturum reditum pollicitus, patrum
sancto concilio redi.

L uam redde tuæ dux bone Patriæ.
I nstar ueris enim uultus ubi tuus

Affulsit, populo gravior it dies,
Et soles melius nitent.

Vt mater iuuenem, quem notus inuido

Flatu Carpathii trans maris æquora

Cunctantem spacio longius annuo

Dulci detinet à domo,

Votis omnibusq; et precibus uocat,

Curruo nec faciem littore dimouet,

Sic desyderiis icta fidelibus

Quærit patria Cæsarem.

Tutus bos etenim rura perambulat.

Nutrit rura Ceres, almaq; faustitas.

Pacatum uolitant per mare Nauitæ.

Culpari metuit fides.

Nullis polluitur castæ domus stupris.

Mos, et lex maculo sum edomuit nefas.

Laudantur simili prole puerperæ.

Culpam poena premit comes.

Quis Parthum paueat? quis gelidum Scythen?

Quis, Germania quos horrida parturit,

Fætus incolumi Cæsare? quis feræ

Bellum curet Iberiæ?

Condit quisq; diem collibus in suis,

Et uitem uiduas ducit ad arbores,

Hinc ad uina redit lætus, et alteris

Te mensis adhibet Deum.

Te multa prece, te prosequitur mero

Dissuso pateris, et laribus tuum

Miscet numen, uti Græcia Castoris,

Et magni memor Herculis.

Longis o utinam Dux bone ferias
 Præstes Hesperia, dicimus integro
 Sici mane die, dicimus uidi
 Cum sol Oceano subest.

AD APOLLINEM LAUDANS IPSVM,
 docensq; pueros, puellasq; armẽ seculare.

Ode. VI. Dicolos tetraastrophos, ut, Iam sa-
 tis terris niuis, atq; diræ.

- u - - - u - u - -
 - u - - - u - u - u
 - u - - - u - u - -
 - u - -

Iue, quem proles Niobæa magnæ
 d Vindicem linguæ, Tityosq; raptor
 Sensit, et Troiæ propè victor altæ
 Phthius Achilles

Cæteris maior, tibi niles impar,
 Filius quamuis Thetidos Marinæ
 Dardanas turrens quateret tremenda
 Cuspide pugnax.

Ille mordaci uelut icta ferro
 Pinus, aut impulsa cupressus Euro,
 Procidit late, posuitq; collum
 Pulvere teucro.

Ille non inclusus equo Minervæ
 Sacra mentito male feriatos
 Troas, et lætam Priami choreis,
 Falleret aulam,

Sed palàm captis grauis, heu nefas heu,

Nescios fari pueros Achivis

Vreret flammis, etiam latentis

Matris in aluo,

Ni tuis uictus, Venerisq; gratæ

Vocibus diuûm pater annuisset

Rebus Aeneæ potiore ductos

Alite muros.

Doctor argutæ Fidicen Thalïæ

Phœbe, qui Xantho lauis amne criners,

Dauriæ defende decus Camœnæ

Lenis Agyriû.

Spiritus Phœbus mihi, Phœbus artem

Carminis, nomenq; dedit poetæ.

Virginum primæ, pueriq; claris

Patribus orti,

Delia tutela deæ, fugacis

Lyncas, et ceruos cohibentis arcu,

Lesbium seruate pedem, mei q;

Pollicis ictum,

Rite Latonæ puerum carentes,

Rite crescentem face noctilucam,

Prosperam frugum, celeremq; pronos

Voluere mensers.

Nupta iam, dices ego Dis amicum,

Seculo festas referente luces,

Reddidi carmen docilis modorum

Vatis Horati.

AD TO

rmp

Ode. VII

verfus est Hen

Laudabunt al

modo.

Diffu -- gere

graminis -- u

secundus quif

Hyperatid

leba, hoc na

diti -- u

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

AD TORQVATVM, notans per uerni
temporis descriptionem, rerum
omnium uicissitudinē.

Ode. VII. Diolos distrophos. Primus quisque
uersus est Heroicus hexameter catalecticus, Qualis,
Laudabunt alii claram Rhodon, aut Mitylenen, hoc
modo.

Dīffū -- gērē nī -- uēs rēdē -- ūnt iam --
grāmīnā -- cāmpīs --

Secundus quisq; est Dactylicus Archilochius dimi-
ter Hypercatalectus, constans duobus dactylis et syl-
laba, hoc modo.

ārbōrī -- būsq; cō -- mē --

-- -- -- -- --
-- -- --

Iffugere nives, redeunt iā gramina cāpis,
d Arboribusq; comæ.

Mutat terra uicēs, et decreſcentia ripas

Flumina prætereunt.

Gratia cum nymphis, geminisq; sororibus audet
Ducere nuda choros.

Immortalia ne ſperes monet Annus, et alnum,
Quæ rapit Hora diem.

Frigora miteſcunt Zephyris. uer proterit Aeſtas
Interitura, ſimul

Pomifer Autumnus fruges effuderit, et mox
Bruma recurrit iners.

Damna tamen celeres reparant cœleſtia Lunæ.

Nos ubi decedimus,
 Quo pius Aeneas, quo Tullus dives, et Ancus,
 Pulvis, et umbra sumus.
 Quis scit an adiciant hodiernæ crastina summa
 Tempora Di superi?
 Cuncta manus avidas fugient hæredis, amico
 Quæ dederis animo.
 Cum semel occideris, et de te splendida Minos
 Fecerit arbitria,
 Non Torquate genus, non te facundia, non te
 Restituet pietas.
 Infernis neque enim tenebris Diana pudicum
 Liberat Hippolytum.
 Nec lethæa valet Theseus abrumperæ caro
 Vincula Perithoo.

AD MARTIVM Censorinum, nihil esse,
 quod homines magis immortales red
 dere possit, quam carmina.

Ode. VIII. Monocolos, ut, Mecænas ata
 uis edite regibus.

Onarem pateras, grataq; commodis
 d Censorine meis æra sodalibus,
 Donarem tripodas præmia fortium
 Graiorum, neque tu pessima munerum
 Ferres, diuite me scilicet artium,
 Quas aut Parrhasius protulit, aut Scopas,
 Hic saxo, liquidis ille coloribus

Solers

S olers nunc Hominem ponere, nunc Deum.
S ed non hæc mihi uis, non tibi talium
R es est, aut animus delitiarum egens.
G audes. carminibus, carmina possumus
D onare, et pretium dicere muneri.
N on incisa notis marmora publicis,
P er quæ spiritus, et uita redit bonis
P ost mortem duabus, non celeres fugæ,
R eictæq; retrorsum Hannibalis minæ,
N on incendia Carthaginis impiæ
E ius, qui domita nomen ab Africa
L ucratus rediit, clarius indicant
L audes, quam Calabræ Pierides. Neque
S i chartæ sileant, quod benefeceris,
M ercedem tuleris. Quid foret Iliæ,
M auortisq; puer, si taciturnitas
O bstaret meritis inuida Romuli?
E reptum stygiis fluctibus Aëacum
V irtus, et fauor, et lingua potentium
V atum diuitibus consecrat insulis.
D I G N V M laude uirum Musa uetat mori.
C ælo Musa beat. Sic Iouis interest
O ptatis epulis impiger Hercules.
C larum Tyndaridæ sydus ab infimis
Q uassas eripiunt æquoribus rateris.
O rnatus uiridi tempora Pampino
L iber uota bonos ducit ad exitus.

AD MARCV M LOLLIV M, AFFIRMANS
immortalia fore sua scripta.

Ode IX. Tricolos Tetraastrophos, ut, Vides
ut alta stet niue candidum.

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

-- u -- -- u --

FI

E forte credas interitura, quæ

N Longe sonantem natus ad Ausfidum,

Non ante *uulgatas* per artibus

Verba loquor socianda chordis.

Non, si priores Mæonius tenet

Sedens Homerus, Pindaricæ latent,

Cææq; et Alcæi minaces,

Stesichoriq; graues Camænæ.

Nec, siquid olim lusit Anacræon,

Deleuit ætas. spirat adhuc amor,

Viuuntq; commissi calores

Acolæ fidibus Puellæ.

Non sola comptos arsit adulteri

Crines, et aurum uestibus illitum

Mirata, regalesq; cultus,

Et comites, Helène Lacæna.

Primus ue Teucer tela Cydonio

Direxit arcu. Non semel Ilios

Vexata. Non pugnavit ingens

Idomeneus, Sthenelus ue solus.

Dicenda musis prælia, non ferox

Hector, vel acer Deiphobus grauis

Excepit ictus pro pudicis

Coniugib;
vixere forte
Mula. Sed
Vrgentur,
Noct. car
P AVL V
Calata vir
Charis in
Tot ne tuos
Impune Lo
Oblivione
Rerumq; p
Temporib;
Vindex an
DVCEN
Consulq;
Sed quon
Index HO
Rient al
Vulva, et p
Explicio
NON poss
Rite de an
Nomen be
Numerib;
Dramq; an
Piusq; le
Non ille
Ant part

Coniugibus, puerisq; primus.
Vixere fortes ante Agememnona
 Multi. Sed omnes illacrymabiles
 Vrgentur, ignoti; longa
 Nocte, carent quia Vate sacro.
PAULVM sepultæ distat inertiae
 Caelata uirtus. Non ego te meis
 Chartis inornatum silebo,
 Tot ue tuos patiar labores
Impune Lolli carpere linidas
 Obliviones. Est animus tibi,
 Rerumq; prudens, et secundis
 Temporibus, dubisq; rectus
Vindex auaræ fraudis, et abstinens
 DVCENTIS ad se cuncta pecuniæ,
 Consulq; non unius anni,
 Sed quoties bonus, atque fidus
Iudex HONESTVM prætulit utili, et
 Reiecit alto dona nocentium
 Vultu, et per obstantes catervas
 Explicuit sua victor arma.
NON possidentem multa, uocaueris
 Recte beatum. RECTIVS occupat
 Nomen beati, qui deorum
 Muneribus sapienter uti,
Duramq; callet pauperiem pati,
 Peiusq; leto flagitium timet.
 Non ille pro caris amicis,
 Aut patria timidus perire.

IN LIGVRINVM *superbum pulchritu-*
dine, et donis veneris, sed aliquan-
do turpem futurum.

Ode. X. Menecolos, ut, Tu ne quaesieris
 scire nefas quē mihi, quem tibi.

-- -- -- -- --

Crudelis adhuc, et veneris muneribus
 o *potens,*

Insuperata tuæ cum ueniet pluma superbiæ,
E t quæ nunc humeris inuolitant, deciderit comæ,
N unc et qui color est puniceæ flore prior rosæ,
M utatus Ligurinum in faciem uerterit hispidam,
D ices, heu (quoties te speculo uideris alterum)
Quæ mens est hodie, cur eadem non puero fuit?
V el cur his animis incolumes non redeunt genæ?

AD PHYLLIDEM *inuitans eam ad lætitiā*
conuiuii exhibendi Natali Mecænatis.

Ode. XI. Diocolos *tetrapstrophos, ut, Iam sa-*
tis terris niuis, atque diræ.

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

e *St mihi nonum superantis annum*
Plenus Albani Cadus. est in horto
Phylli neclendis Apium coronis.

Est ede
 M ulta, quæ
 R idet argen
 V incta uerbi
 sparg
 C uncta fessim
 C urstare non
 S ordidum fla
 V erit
 V i tamen not
 C audis idem
 Qui dies men
 Finit
 I nre solenni
 P enè natali
 L uat Mecæna
 Ordi
 T elephum, qu
 N on tuæ fura
 D inos, et la
 Comp
 T erret ambo
 S pes, et exen
 P egius, terr
 Belle
 S E M P E
 Quam licet
 D isparem
 Finit
 (N on enim

E st edera uis

M ulta, qua crineis religata fulges.

R idet argento domus. ara castis

V incta uerbenis, auet immolato

Spargier agno.

C uncta festinat manus. Huc, et illuc

C ursitant mistæ pueris puellæ.

S ordidum flammæ trepidant rotantes

Vertice fumum.

V t tamen noris, quibus aduocaris

G audiis, idus tibi sunt agendæ,

Q ui dies mensem Veneris Marinæ

Findit Aprilem.

I ure solennis mihi, sanctiorq;

P enè natali proprio, quod ex hac

L uce Mecænas meus affluenteris

Ordinat annos.

T elephum, quem tu petis, occupauit

N on tuæ sortis iuuenem puella

D ines, et lasciuia, tenetq; grata

Compede uinctum.

T erret ambustus Phaëthon auaras

S pes, et exemplum graue præbet ales

P egasus, terrenum equitem grauatus

Bellerophonem.

S E M P E R et te digna sequare, et ultra

Q uam licet, sperare, nefas putando,

D isparem uites, Age iam meorum

Finis amorum,

(N on enim posthac alia alebo

k iiii

Fœmina)condiscē modos, amanda
Vocē quos reddas. Minuentur atræ
Carminē curæ.

AD VERGILIUM negotiatorem, inuitans
eum ad Conuiuia, quod tempora ue=
ris sitim adduxerint.

Ode XII. Dicolos tetraſtrophos, ut, Scribe=
ris uario fortis, et hostium.

-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --
-- -- -- --

Am ueris comites, quæ mare temperant,
Impellunt animæ linthea Thraciæ,
Iam nec prata rigent, nec fluiui strepunt
Hyberna niue turgidi.

Nidum ponit, Itym flebiliter gemens
Infelix auis, et Cecropiæ domus
Aeternum opprobrium, quod male barbaras
Regum est ulta libidines.

Dicunt in tenero gramine pinguium
Custodes ouium carmina fistula,
Delectantq; Deum, cui pecus, et nigri
Colles Arcadiæ placent.

Adduxere sitim tempora Vergili.
Sed pressum calibus ducere Liberum
Sigestis, iuuenum nobilium cliens,
Nardo uina merebere.

Nardi pa
Quinque
s per dona

CUR

A d quæ

Velox mer

I m m m m

Plena

V erum po

N igro rum

M iſe ſe d r

D V L C E

IN LY C

Ode X

m

V

A

V

Ludo

E r c m m

Lentur

Doctæ

Pulch

Nardi parvus onyx eliciet cadum,
 Qui nunc Sulpitiis accubat horreis,
 Spes donare nouas largus, amaraq;
 Curarum eluere efficit.

Ad quæ si properas gaudia, cum tua
 Verox mercede ueni. non ego te meis
 Immunem meditor tinguere poculis,
 Plena diues ut in domo.

Verum pone moras, et studium lucri.
 Nigrorumq; memor dum licet ignium
 Misce stultitiam consiliis breuem.
 DVLCE est desipere in loco.

IN LYCEN ANVM FACTAM, FASTI-
 diri à iuuenibus.

Ode. XIII. Tricolos tetrastrophos, ut, Quis
 multa gracilis te puer in rosa.

-- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --
 -- -- -- --

Vdiuere Lyce Di mea uota, Di
 Audiuere Lyce. sis anus, et tamen
 Vis formosa uideri.
 Ludisq; et bibis impudens.
 Et tantu tremulo pota cupidinem
 Lentum sollicitas ille uirentis, et
 Docte psallere Chiæ,
 Pulchris excubat in genis.

k iiii

I mportunus enim transuolat aridas
Quercus, et refugit te, quia luridi
 Dentes, te quia rugæ
 Turpant, et capitis niues.

N ec cœ referunt iam tibi purpuræ,
 Nec clari lapides tempora, quæ semel
 Notis condita fâstis,
 Inclusit uolucris dies.

Q uo fugit Venus? heu quôue color decens?
 Quo motus? quid habes illius, illius,
 Quæ spirabat amores,
 Quæ me surpuerat mihi?

F elix post Cynaram, notâq; et artium
 Gratarum facies. sed Cynaræ breuiter
 Annos fata dederunt,
 Seruatura diu parem

C orniciſ uetulæ temporibus Lycen,
 Poſſent ut iuuenes uiſere feruidi
 Multo non ſine riſu
 Dilapſam in cineres facem.

AD AVGVSTVM oſtendens neq; a ſenatu,
 neq; à populo dignos illi unquam pro
 meritis honores reddi poſſe.

Ode. XIII. Tricolos Tetraſtrophos, ut, Vi-
 des, ut alta ſtet niue candidum.

-- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --
 -- u -- -- u --

Væ cura patrum, quæ ue Quiritium
 q Plenis honorum muneribus, tuas
 Auguste uirtutes in æuum
 Per titulos, memoresq; fastos
 A eternet?o qua sol habitabilis
 Illustrat oras Maxime Principum,
 Quem Legis expertes Latine
 Vindelici didicere nuper,
 Quid Marte posses. milite nam tuo
 Drusus Gelonos, implacidum genus,
 Brennosq; uelocis, et arcis
 Alpibus impositas tremendis
 D eiecit acer plus uice simplici.
 Maior Neronum mox graue prælium
 Commisit, immanesq; Rhætos
 Auspiciis pepulit secundis,
 S pectandus in certamine Martio,
 Deuota morti pectora liberæ
 Quantis fatigaret ruinis,
 Indomitas prope qualis undas
 E xercet Auster Pleiadum choro
 Scindente nubem, impiger hostium
 Vexare turmas, et frementem
 Mittere equum medios per ignes.
 S ic tauriformis uoluitur Aufidus,
 Qui regna Dauni præfluit Appuli,
 Cum sæuit, horrendamq; cultis
 Diluuiem minitatur agris,
 V t barbarorum Claudius agmina
 Ferrata uasto diruit impetu,

Primosq; et extremos metendo
 Strauit humi sine clade uictor,
Te copias, te consilium, et tuos
 Præbente diuos. nam tibi, quo die
 Portus Alexandræa supplex,
 Et uacuum patefecit aulam,
Fortuna lustrò prospera tertio
 Belli secundos reddidit exitus,
 Laudemq; et optatum per actis
 Imperius decus arrogauit.
Te Cantaber non ante domabilis,
 Medusq; et Indus, te profugus Scythes
 Miratur, o tutela præsens
 Italiæ, dominæq; Romæ.
Te fontium qui cælat origines
 Nilusq; et Ister, te rapidus Tigris,
 Te belluosus qui remotis
 Obstrepit Oceanus Britânis,
Te non pauentis funera Galliæ,
 Duræq; tellus audit Iberiæ.
 Te cæde gaudentes Sicambri,
 Compositis uenerantur armis.

DE LAUDIBVS AVGVSTI
 Cæsaris.

Ode. XV. Tricolos tetraastrophos, ut, Vides
 ut alta stet nunc candidum.

-- u -- -- uu --
 -- u -- -- uu --
 -- u -- -- u --
 -- uu -- uu --

Hæbus uolentem prælia me loqui,
P victas et Vrbes, increpuit lyra,
Ne parua Tyrrhenum per æquor
Vela darem. Tua Cæsar ætas
F ruges et agris rettulit uberes,
Et signa nostro restituit Ioui,
Direpta Parthorum superbis
Postibus, et uacuum duellis
I anum Quirini clausit, et ordinem
Rectum, et uaganti frena licentiæ
Iniecit, amouitq; culpas,
Et ueteres reuocauit artes,
P er quas Latinum nomen, et Italæ
Creuere uires, famaq; et imperi
Porrecta Maestas ad ortum
Solis ab Hesperio cubili.
C ustode rerum Cæsare, non furor
Ciuis, aut uis eximet otium,
Non ira, quæ procūdit enses,
Et miseras inimicat urbes.
N on qui profundum Danubium bibune
Edicta rumpent Iulia, non Getæ,
Non Seres, infidiue Persæ,
Non Tanaim prope flumen orti.
N osq; et profestis lucibus, et sacris
Inter iocosi munera Liberi
Cum prole, matronisq; nostris,
Rite deos prius apprecati,
V irtute functos more patrum duces,
Lydis remisto carmine tibiis,

Troiamq; et Anchisen, et almae
Progeniem Veneris canemus.

QVINTI HORATII FLACCI
EPODON LIBER.

AD MECOENATEM euntem cum
Augusto aduersum Antoniũ,
et Cleopatram.

Ode prima. Dicolos distrophos. Primus quisq; uer-
sus est Iambicus Hipponactius Trimeter Acatale-
ctus, constans è sex Iambis, recepto tamen in locis im-
paribus etiam Spondeo, hoc modo.

Ibis -- libũr -- nis in -- tẽr al -- tã nã --
uũm --

Secundus quisq; est Iambicus Archilochius Dime-
ter Acatalectus constans quatuor Iambis, recepto ta-
men in locis imparibus etiam Spondeo, hoc modo.

Ami -- cẽ prõ -- pũgnã -- cũlã --

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

Bis Liburnis inter alta nauium

Amice propugnacula,

i Paratus omne Cæsaris periculum

Subire Mecænas tuo.

Quid nos? quibus te uita sit superstite

Iucunda, si contra grauis,

Vtrum ne iussi persequemur otium

Non dulce, ni tecum simul?

An hunc laborem mente laturo, decet

Quem ferre non molles viros,

Feremus? et te uel per alpium iuga,

Inhospitalem et Caucasum,

Vel occidentis usque ad ultimum sinum,

Forti sequemur pectore?

Roges, tuum labore quid iuueni meo

Imbellis, ac firmus parum,

Comes minore sum futurus in metu,

Qui maior absentes habet,

Vt assidens implumibus pullis aus

Serpentum allapsus timet

Magis relictis, non, ut adsit, auxili

Latura plus praesentibus.

Libenter hoc, et omne militabitur

Bellum in tuae spem gratiae,

Non ut iuuenas illigata pluribus

Aratra nitantur meis,

Pecus ue Calabris ante sydus feruidum

Lucana mutet pascua,

Nec ut superni uilla candens Thusculi

Circa tangat moenia.

Satis superq; me benignitas tua

Ditauit. Haud parauero,

Quod, aut auarus, ut Chremes, terra premam,

Disiunctus aut perdam ut nepos.

DE LAUDIBVS

rusticae uitae.

Ode. II. Dicolos distrophos, ut, Ibis
liburnis inter alta navium.

— — — — —
— — — — —

Eatus ille, qui procul negociis,
b Ut prisca gens mortalium,
Paterna rura bobus exercet suis,
Solutus omni foenore.

Nec excitatur classico miles truci,
Nec horret iratum mare.

Forumq; uitat, et superba ciuium
Potentiorum limina.

Ergo aut adulta uitium propagine
Altas maritat populos,

Aut in reducta ualle mugientium
Prospectat errantes greges.

Inutilesq; falce ramos amputans,
Feliciores inserit.

Aut pressa puris mella condit amphoris,
Aut tondet infirmas oues.

Vel cum decorum mitibus pomis caput
Autumnus aruis extulit,

Ut gaudet insitua decerpens pyra,
Certantem et unam purpure,

Qua muneretur te Priape, et te pater
Syluane tutor finium.

Libet iacere modo sub antiqua ilice,
Modo in tenaci gramine.

Labuntur altis interim ripis aquæ.

Queruntur in syluis aues.

Fontesq; lymphis obstrepunt manantibus,
Somnos quod inuitet leuers.

At cum tonantis annus Hybernus Iouis
Imbreis, niuersq; comparat,

Aut trudit acres hinc et hinc multa cane
Apros in obstantes plagas,

Aut amite leui rara tendit retia,
Turdibus edacibus dolos.

Pavidumq; leporem, et aduenam laqueo gruem
Iucunda capiat præmia.

Quis non malorum, quas amor curas habet,
Hæc inter obliuiscitur?

Quod si pudica mulier in partem inuict
Domum, atque dulces liberos,

Sabina qualis, aut perusta solibus
Pernias uxor Appuli,

Sacrum uetustis extruat lignis focum
Lassi sub aduentum uiri,

Claudensq; textis cratibus lætum pecus,
Distenta si cæet ubera,

Et horna dulci uina promens dolio
Dapes inemptas apparet,

Non me lucrina inuerint conchylia,
Magis ue Rhombus, aut Scari,

Si quos Eois intonata fluctibus
Hyems ad hoc uertat mare.

Non A fra auis descendat in uentrem meum.
Non Attagen Ionicus

Iucundior, quam lecta de pinguißimis

Oliua ramis arborum,
Aut herba Lapatbi prata amantis, et graui
 Maluæ salubres corpori,
Vel agna festis cæsa terminalibus,
 Vel hædus ereptus Lupo.
Has inter epulas, ut iuuat pastas oues
 Videre properantes domum,
Videre fessos uomeres inuersum boues
 Collo trahentes languido,
Positosq; uernas, ditis examen domus,
 Circumrenidentes lareis.
Hæc ubi locutus fœnerator Alphius,
 Iam iam futurus rusticus,
Omnem relegit idibus pecuniam,
 Quærit Calendis ponere.

AD MECOENATEM
 allium detestans.

Ode. III. Diolos Distrophos, ut, Ibis
 liburnis inter alta nauum.

— — — — —
 — — — — —

Arentis olim si quis impia manus
psenile guttur fregerit,
 Edat acutis allium nocentius.
O dura messorum Ilia,
 Quid hoc ueneni scuit in præcordiis?
 Num uiperinus his cruor
Inocuus herbis me fefellit? an malus
 Canidia tractauit dapēs?

Vt Argonautas

Vt Argonautas præter omnes candidum
Medea mirata est ducem

I gnota tauris illigaturum iuga,
Perunxit hoc Iasonem.

Hoc delibutis ulta donis pellicem,
Serpente fugit alite.

Nec tantus unquam syderum in se dit uapor
Siticulosæ Apuliæ,

Nec nūnus humeris efficax Herculis
Inarsit æstuosius.

At siquid unquam tale concupiueris
Iocose Mecænas, precor

Manum puella suauio opponat tuo,
Extrema et in sponda cubet.

IN MENAM LIBERTVM
Pompeii magni.

Ecloga. III. Diolos distrophos, ut, Ibis
liburnis inter alta nauium.

— — — — —
— — — — —

Vpis, et agnis quanta sortito obtigit,
Tecum mihi discordia est,
Ibericis peruste funibus latus,
Et crura dura compe de.

Licet superbus ambules pecunia,
FORTVNA non mutat genus.

Vides ne sacram metiente te uiam
Cum bis ter ulnarum toga,

V t ora uertat huc, et huc euntium
 Liberrima indignatio?
 S ectus flagellis hic triumviralibus
 Praecons ad fastidium,
 A rat Falerni mille fundi iugera,
 Et A ppiam mannis terit,
 S edilibusq; magnus in primis eques
 Othone contempto sedet.
 Quid attinet tot ora nauium graui
 Rostrata duci pondere
 C ontra latrones, atque seruilem manum,
 Hoc hoc tribuno militum?

IN CANIDIAM

Veneticam

Ode. V. Diolos distrophos, ut, Ibis libur-
 nis inter alta nauium.

— — — — —
 — — — — —

T o deorum quisquis in caelo regis
 a Terras, et humanum genus,
 Quid iste fert tumultus? aut quid omnium
 Vultus in unum me truces?
 P er liberos te, si uocata partibus
 Lucina ueris affuit,
 P er hoc inane purpuræ decus precor,
 Per improbatum hæc Iouem,
 Quid ut noueræ me intueris? aut uti
 Petita ferro bellua?

Vt hæc trementi questus ore constitit
Insignibus raptis puer
Impube corpus, quale posset impia
Mollire Thracum pectora,
Canidia breuibus implicata uiperis,
Crines, et incompertum caput,
Iubet sepulchris caprificos erutas,
Iubet Cupressus funebres,
Et uncta turpis oua ranæ sanguine,
Plumamq; nocturnæ strigis,
Herbasq; quas et Colchos, atq; Iberia
Mittit uenenorum ferax,
Et ossa ab ore raptæ ieiunæ canis
Flammis aduri Colchias.
At expedita Sagana, per totam domum
Spargens auernales aquas,
Horret capillis, ut marinus asperis
Echinus, aut currens A per.
Abacta nulla uia conscientia,
Ligonibus duris humum
Exhauriebat, ingemens laboribus,
Quo posset infossus puer
Longo die bis, ter uel mutata dapis
Inemori spectaculo,
Cum promineret ore, quantum extant aqua
Suspensa mento corpora,
Exerta uti medulla, et aridum iecur
Amoris esset poculum,
Interminato cum semel fixæ cibo
Intabuiscent pupulæ.

Non defuisse masculæ libidinis
 Ariminensem Foliam
 Et otiosa credidit Neapolis,
 Et omne uicinum oppidum,
 Quæ sydera excantata uoce Thessala,
 Lunamq; cælo deripit.
 Hic irrefectum sæua dente liuido
 Canidia rodens pollicem,
 Quid dixit? aut quid tacuit? O Rebus meis
 Non infideles arbitra
 Nex, et Diana, quæ silentium regis,
 Arcana cum fiunt sacra,
 Nunc nunc adeste, nunc in hostiles domos
 Iram, atque numen uertite.
 Formidolosis dum latent syluis feræ
 Dulci sopore languidæ,
 Senem, quod omnes rideant, adulterum
 Latrent suburbanæ canes,
 Nardeo perunctum, quale non perfectius
 Mææ laborarunt manus.
 Quid accidit? cur dira barbaræ munus
 Venena Medæe ualent?
 Quibus superba fugit ulta pellicem
 Magni Creontis filiam,
 Cum Palla, tabo munus imbutum, nouam
 Incendio nuptam abstulit?
 Atqui nec herba, nec latens in asperis
 Radix fefellit me locus.
 Indormit unctis omnium cubilibus
 Oblivione pellicum.

A h, ab, Gola
 Scenior
 Non uisitat
 O multu
 A d me reu
 Maris re
 M. alius para
 Fastidien
 P. riuq; cæ
 Tellure p
 Quam non a
 Balamen a
 I ab hac p
 Lenire ne
 I ed dubius
 Miste elyze
 Venena, mag
 Conuerter
 D. in agum
 Nulla ex
 Quin, ubi p
 Nocturn
 P. etiamq; an
 Que ma
 E. iniquit
 Pauore
 V. os turb
 Conuul
 P. ostin, e p
 Et ex q

A h, ah, solutus ambulat ueneficæ
Scientioris carmine.
N on usitatis V are potionibus
O multa fleturum caput,
A d me recurres, nec uocata mens tua
Marsis redibit uocibus.
M aius parabo, maius infundam tibi
Fastidienti poculum,
P riusq; cœlum sidet inferius mari
Tellure porrecta super,
Q uam non amore sic meo flagres, uti
Bitumen atris ignibus.
S ub hæc puer, iam non, ut ante, mollibus
Lenire uerbis impias,
S ed dubius unde rumperet silentium,
Misit thyeſteas preces.
V enena, magnum fas, nefasq; non ualent
Conuertere humanam uicem.
D iris agam uos. dira detestatio
Nulla expiatur uictima.
Q uin, ubi perire iussus expirauero,
Nocturnus occurram furor,
P etamq; uultus umbra curuis unguibus,
Q uæ uis Deorum est manium,
E t inquietis assidens præcordiis,
Pauore somnos auferam.
V os turba uicatim hinc, et hinc saxis petens
Contundet obscœnas anus.
P ost insepulta membra different lupi,
Et exquilinae alites.

N eq; hoc, parentes heu mihi superstites,
Effugerit spectaculum.

IN QVENDAM MALEDICVM
Poetam.

Ode. VI. Dicolos distrophos, ut, Ibis libur-
nis inter alta nauium

— — — — —
— — — — —

Vid immerenters hospites uexas canis
q Ignauus aduersum lupos?
Quin huc inaners, si potes, uertis minas,
Et me remorsurum petis.
N am qualis aut molossus, aut fuluus Lacon,
Amicauis pastoribus,
A gam per altas aure sublata niuers,
Quaecunq; præcedet fera.
T u cum timenda uoce complesti nemus,
Proiectum odoraris cibum.
C aue, caue, nanq; in malos asperrimus
Parata tollo cornua.
Qualis Lycambæ spretus infido gener,
Aut acer hostis Bubalo.
A n si quis atro dente me petiuerit,
Inultus ut flebo puer.

IN BELLVM CIVILE GESTVM
contra Brutum, et Cassium.

Ode. VII. Dicolos distrophos, ut, Ibis liburnis inter alta navium.

-- 0 -- 00 0 -- 0 --
-- 0 -- 0 -- 0 --

Voquo scelesti ruitis? aut cur dexteris
 ¶ Aptantur enses conditi?
 Parum ne campis, atq; Neptuno super
 Fusum est Latini sanguinis?
 Non ut superbas inuidæ Carthagini
 Romanus arcis ureret,
 Intactus aut Britanus ut descenderet
 Sacra catenatus uia,
 Sed ut secundum uota Parthorum, sua,
 Urbs hæc periret dextera.
 Neq; hic lupis mos, nec fuit leonibus
 Vnquam, nisi indisspar feris.
 Furor ne cæcus, an rapit uis acrior,
 An culpa: responsum date.
 Tacent, et ora pallor albus inficit,
 Mentisq; perculsæ stupent.
 Sic est. acerba fata Romanos agunt,
 Scelusq; fraternæ necis,
 Ut immerentis fluxit in terram Remi
 Sacer nepotibus cruor.

IN ANVM LIBI
 dinosam.

Ode. VIII. Dicolos distrophos, ut, Ibis
 liburnis inter alta navium.

l iiii

Ogare longo putidam te seculo,
 r Vireis quid enervet meas,
 Cum sit tibi dens ater, et rugis uetus
 Frontem senectus exaret,
 Hietq; turpis inter aridas nates
 Podex, uelut crudæ bouis.
 Sed incitat me pectus, et mammæ putres,
 Equina quales ubera,
 Venterq; mollis, et femur tumentibus
 Exile furis additum.
 Esto beata. funus, atq; imagines
 Ducant triumphales tuum,
 Nec sit marita, quæ rotundioribus
 Onusta Bacis ambulet.
 Quid? quod libelli Stoici inter sericos
 Iacere puluillos amant?
 Illitterati num minus nerui rigent?
 Minus ne languet fascinum?
 Quod ut superbo prouoces ab inguine,
 Ore allaborandum est tibi.

DE BELLO ACTIACO, QVOD
 cum Antonio & Cleopatra à Cæsare
 Augusto gestum est.

Ode. IX. Dicolos distrophos, ut, Ibis libur-
 nis inter alta nauium.

Vando repostum cæcubū ad festas dapes
q Victore lætus Cæsare,
Tecum sub alta (sic Ioui gratum) domo
Beate Mecænas bibam,
S onante mistum tibiis cæmæn lyra,
Hac Dorium, illis Barbarum,
V t nuper, actus tum freto Neptunius
Dux fugit uestis nauibus,
M inatus Vrbi vincla, quæ detraxerat
Seruis amicus perfidis?
R omanus, (eheu posteri negabitis,)
E manapatus fœminæ
F ert uallum, et arma miles, et spadonibus
Seruire rugosis potest,
I nterq; signa turpe militaria
Sol assiat Conopeum.
A d hūc frementes uerterunt bis mille equos
Galli canentes Cæsarem,
H ostiliumq; nauium portu latent
Puppæ sinistrorsum citæ.
I ò triumphæ, tu moraris aureos
Currus, et intactas boues.
I ò triumphæ, nec Iugurthino parem
Bello reportasti ducem,
N eq; Africano, cui super Carthaginem
Virtus sepulchrum condidit.
T erra, mariq; uictus hostis punico
Lugubre mutauit sagum,
A ut ille centum nobilem Cretam urbibus
Ventis iturus non suis,

Exercitatus aut petit Syrteris noto,
Aut fertur incerto mari.

Capaciores affer huc puer Scyphos,
Et chia uina, aut Lesbia,

Vel quod fluentem nauseam coerceat,
Metire nobis cecubum.

Curam, metumq; Cæsaris rerum, iuuat
Dulci lyæo soluere.

IMPRECATUR TEMPESTATEM IN
Menium pessimum Poetam.

Ode. X. Dicolos distrophos, ut, Ibis liburnis
inter alta nauium.

— — — — —
— — — — —

Ala soluta nauis exit alite
m Ferens olentem Menium.
Vt horridis utrumque uerberes latus,
Auster memento fluctibus.

Niger rudentes Euris inuerso mari,
Fractesq; remos differat.

Insurgat Aquilo, quantus altis montibus
Frangit trementis ilices.

Nec sydus atra nocte amicum appareat,
Quatristis Orion cadit.

Quietiore nec feratur æquore,
Quam Graia uictorum manus,
Cum Pallàs usto uertit iram ab Ilío
In impiam Aiæcis ratem.

O quantus
Tibiq;
E illa non
Preces et
I orius uide
Noti car
O pium quo
Perrecta
Libidino su
Et Agna

AD PEC
pua

Ode. XI.
Ius est Iambi
Qualis ille
modo.
Picti -- uil
nat uo
Secundus uo
monere Hem
Dactylis, et
piti tamen
modo.
Scribere --
ciliu --

O quantus instat nauidis sudor tuis,
 Tibiq; pallor luteus,
 Et illa non uirilis ciulatio,
 Preces et auersum ad Iouem,
 I onius udo cum remugiens sinus,
 Noto carinam ruperit.
 O pima quod si præda curuo littore
 Porrecta mergos iuuerit,
 Libidinosus immolabitur Caper,
 Et Agna tempestatibus.

AD PECTIVM INDICANS, se amore ca-
 ptum non posse uersus scribere.

Ode. XI. Diolos distrophos. Primus quisq; uer-
 sus est Iambicus Hipponactius Trimeter Acatalectus
 Qualis ille, Ibis liburnis inter alta nauium, hoc
 modo.

Pēcti -- nīhīl -- mē sī -- cūt ān -- tēā -- iu-
 uat --

Secundus uero quisq; est Sapphicus constans Penthe-
 mimere Heroica et Dimetro Iambico idest e duobus
 Dactylis, et syllaba, deinde e quatuor Iambis, recep-
 to tamen in locis imparibus etiam Spondeo, hoc
 modo.

Scribēre -- uērsicū -- lōs -- amō -- rēpēr --
 cūlsūm -- grāuī --

-- -- -- -- --
 -- -- -- -- --

Etti, nihil me, sicut antea, iuuat
 p Scribere uersiculos, amore perculsum graui,
 Amore, qui me præter omnes, expetit
 Mollibus in pueris, aut in puellis urere.
 H ic tertius Decembris, ex quo desisti
 Inachia furere, syluis honorem decutit.
 H eu me per urbem (nam pudet tanti mali)
 Fabula quanta fui. conuiuiorum et poenitet,
 I n quis amantem et languor, et silentium
 Arguit, et latere petitus imo spiritus.
 C ontraq; lucrum, nil ualere candidum
 Rauperis ingenium querebar applorans tibi,
 S imul calentis inuerecundus Deus
 Feruidiora mero arcana promorat loco.
 Q uod si meis inæstuat præcordiis
 Libera bilis, ut hæc ingrata uentis diuidat
 F omenta uulnus nil malum leuantia,
 Desinet imparibus certare summotus pudor.
 V bi hæc seuerus te palàm laudaueram,
 Iussus abire domum, ferebar incerto pede
 A d non amicos heu mihi posteros, et heu
 Limina dura, quibus lumbos, et infregi latus.
 N unc gloriantis quanlibet mulierculam
 Vincere mollitia, amor Lycæi me tenet,
 V nde expedire non amicorum queant
 Libera consilia, nec contumeliæ graues,
 S ed alius ardor, aut puellæ candidæ,
 Aut teretis pueri longam renodantis comam.

AD MV
Ode XII

Vidit

q M
Mittit

Namq; sag

p olypus, an

Quam can

Que fuder

Crescit odor

I ndomatum p

Iam manet

I amore pluri

Tensa cubi

V el mea crura

Inachia la

I n achiam ter

Mollis opus

I bibia quæ

Cura muli

Cuius in ma

Quam m

M uiribus

Cui prop

AD MULIEREM FOEDAM, et animum.

Ode. XII. Dicolos distrophos, ut, Laudabunt
alii clarā Rhodon aut
Mitylenen.

-- -- -- -- --
-- -- -- -- --

Vid tibi uis mulier nigris dignissima barris?
q Munera cur mihi, quid ne tabellas
Mittis nec firmo iuueni, nec naris obesæ?
Nanq; sagacius unus odoror,
P olypus, an grauis hirsutis cubet hircus in alis,
Quam canis acer, ubi lateat sus.
Quis sudor uietis, et quam malus undiq; membris
Crescit odor, cum pene soluto
I ndomitam properat rabiem sedare, nec illi
Iam manet humida creta, colorq;
S tercore phucatus crocodili, iamq; subando
Tenta cubilia, tecta'q, rumpit,
V el mea cum sæuis agitat fastidia uerbis,
Inachia langues minus, ac me.
I nachiam ter nocte potes, mihi semper ad unum
Mollis opus. Pereat male, quæ te
L esbia quærenti taurum monstrauit inertem.
Cum mihi Chous adesset Amyntas,
Cuius in indomito constantior inguine nervus,
Quam noua collibus arbor inhæret,
M uriabus Tyrius iteratæ uellera lanæ,
Cui properabantur? tibi nempe.

N e foret æquales inter conuina magis, quem
Diligeret mulier sua, quàm te.

O ego nō felix, quem tu fugis, ut pauet acreis
A gna lupos, capreaq; Leones.

AD AMICOS ut plunio aere, quo aliud
facere nō possunt, poculis idulgeant.

Ode. XIII. Dicolos Distrophos. Primus quisque
uersus est Heroicus Hexameter Catalecticis, qualis
ille, Laudabunt alii clarā Rhodon, aut Mitylenen,
hoc modo.

Hōrridā -- -- tēpē -- -- stās cœ -- -- lūm cōn -- --
trāxit et -- -- imbrēis -- --

Secundus uero quisq; est Archilochius constans Di-
metro Iambico et Penthemimere Heroica, idest ē qua-
tuor Iambis, recepto tamen in locis imparibus etiam
Spondeo. Deinde ē duobus Dactylis, et syllaba, hoc
modo.

Niues -- -- quē dē -- -- dūcunt -- -- Iōuē -- -- nūc
mārē -- -- nūc sŷlā -- -- ā --

-- -- -- -- -- -- -- --

-- -- -- -- -- -- -- --

Orrida tēpestas cœlū contraxit, et ibres,
h Niuesq; deducunt Iouem. nunc mare,
nunc sŷlā

T hreicio Aquilone sonant. Rapiamus amici
Ocasione de die, dumq; uirent genua,
E t decet, obducti soluaturs fronte senectus,
Tu uina Torquato moue consule pressa meo.

I llic omne malum uino, cantuq; lenato
Deformis ægrimonie, dulcibus alloquiis.

AD MECOENATEM ideo coeptos iā bos non
absolvere, quia Phrynes amore ureretur.

Ode. XIII. Diocolos Distrophos Primus quisque
uerfus est, qualis, Laudabunt alii claram Rhodon,
aut Mitilynen.

mōllis īn -- ērtiā -- cūr tān -- tām dif --
fudērīt -- īmīs --

Secundus aut quisq; est Iambicus Archilochius Di-
meter Catalectus, qualis ille, Amice propugnacula,
hoc modo.

oblī -- nīō -- nēm sēn -- sībūs --

Ollis inertia cur tantam diffuderit imis

Obliuionem sensibus,
Pocula Lethæos ut si ducentia somnos

Arente fauce traxerim,
 Candide Mecænas occidis sæpe rogando.
 Deus deus nam me uetat,
 Inceptos, olim promissum carmen, iambos
 Ad umbilicum ducere.
 Non aliter Samio dicunt arsisse Batillo
 Anacræonta Teium,
 Qui persæpe cava testudine fleuit amorem
 Non elaboratum ad pedem.
 Vreris ipse miser. quod si non pulchrior ignis
 Accendit obsessam Ilion,
 Gaude sorte tua. Me Libertina neque uno
 Contenta Phryne macerat.

AD NEAERAM, CONQVERENS PER=
 iuriis illius se deceptum.

Ode. XV. Dicolos Distrophos, ut, Mollis iner-
 tia cur tantam diffuderit imis.

Ox erat, et cælo fulgebat luna sereno
 Inter minora sydera,
 Cum tu magnorum numen læsura deorū
 In uerba iurabas mea,

Aretius, atq; edera procera astringitur ilex'
 Lentis adhærens brachiis,
 Dum pecori lupus, et nautis infestus Orion
 Turbaret Hybernum mare,
 Intonsosq; agitaret A pollinis aura capillos,

Fore

Fore hunc amorem mutuum.

O dolitura mea multum uirtute Neæra.

Nam siquid in Flacco uiri est,

Non feret assiduas potiori te dare noctis,
Et quæret iratus parem.

Nec semel offensæ cedit constantia formæ,
Si certus intrarit dolor.

At tu quicumque es felicior, atque meo nunc
Superbus incedis malo,

Sis pecore, et multa diues tellure licebit,
Tibiq; Pactòlus fluat,

Nec te Pythagoræ fallant arcana renati,
Formaq; uinctas Niræa,

Eheu translatos aliò mœrebit amores,
Ast ego uicissim risero.

QVERITVR BELLIS CIVILIBVS
nullum imponi finem.

Ode. XVI. Diocolos Distrophos. Primus quisque
uersus est Heroicus Hexameter, hoc modo.

ālterā - 00 iām tērī - 00 tūrbēl - - līs cī - - uīlī-
būs - 00 ætās - -

Secundus uero quisq; est Iambicus Hipponactæus Tri-
meter, Qualis ille, Ibis Liburnis inter alta nauū.

Quanquam in hac oda secundus quisq; uersus con-
stat è solis Iambis, quod semel tantum legitur fuisse
Horatius. Quam ob rem uersus ille, Eamus omnes
execrata ciuitas, sic est legendus, Eamus omnis exe-
crata ciuitas. Quod et Porphyrioni placet, ut sit fi-
gurata locutio, eamus omnis ciuitas execrata hæc, et

m

quæ poterunt reditus abscondere dulces. Sunt enim omnes iambi, hoc modo.

Sūis u- ē- tīp u- sã Rō u- mānī u- rībūs u-
rūt u-

- u u - u u - - - - u u - -
u - u - u - u - u - u u

Ltera iam teritur bellis civilibus ætas,
a Suis et ipsa Roma uiribus ruit.

Quæ neq; finitimi ualuerūt perdere Marſi,
Minaci aut Etrusci Porſenæ manus,

A emula nec uirtus Capuæ, nec Spartacus acer,
Nouusq; rebus infidelis Allobrox,

N ec fera cœrulea domuit Germania pube,
Parentibusq; abominatus Hannibal,

I mpia perdemus deuoti sanguinis ætas,
Feriſq; rurſus occupabitur ſolum.

B arbarus heu cineres infistet uictor, et Urbem
Eques ſonante uerberabit ungula.

Quæq; carent uentis, et ſolibus offa Quirini,
Nefas uideri, diſſipabit inſolens.

F orte quid expediat, communiter, aut melior pars
Malis carere quæritis laboribus.

N ulla ſit hac potior ſententia, Phocæorum
Velut profugit execrata ciuitas,

A gros, atque lareis proprios, habitandaq; ſana
A pris reliquit, et rapacibus lupis,

I re pedes quocunque ferunt, quocunq; per undas
Notus uocabit, aut proteruus Africus.

S ic placet? an melius quis habet ſuadere? ſecunda

Ratem occupare quid moramur alite?
Sed iuremus in hæc, simul imis saxa renarint
Vadis lenata, ne redire sit nefas.
Neu conuersa domum pigeat dare lintea, quando
Padus matina lauerit cacumina,
In mare seu celsus procurrerit Apenninus,
Nonaq; monstra iunxerit libidine
Mirus amor, iunct ut Tigres subsidere Cernis,
Adulteretur et Columba Miluio,
Credula nec flauos timeant armenta Leones,
Ametq; salsa leuis Hircus æquora,
Hæc, et quæ poterunt reditus abscondere dulces
Eamus omnis execrata Ciuitas,
Aut pars indocili melior grege. Mollis, et expes
Inominata perprimat cubilia.
Vos, quibus est uirtus, muliebrem tollite luctum,
Hetrusca præter et uolate littora.
Nos manet Oceanus circumuagus, arua beata
Petamus arua, diuites et insulas,
Reddit ubi Cererem tellus inarata quotannis,
Et imputata floret usque uinea,
Germinat et nunquam fallentis termes oliuæ,
Suamq; pulla ficus ornat arborem,
Mella caua manant ex ilice, montibus altis
Leuis crepante lymphæ defilit pede,
Illic iniussæ ueniunt ad mulctra capellæ,
Refertq; tenta grex amicus ubera,
Nec uespertinus circungemit ursus ouile,
Nec intumescit alta uiperis humus,
Puraq; felices mirabimur, ut neque largis

A quosus Eurus arua radat imbribus,
Pingua nec siccis urantur semina glebis,
 Vtrunque rege temperante cœlitum.
Non huc argeo contendit remige pinus,
 Neque impudica Colchis intulit pedem.
Non huc sydonii torserunt cornua nautæ,
 Laboriosa nec cohors Vlyssæi.
Nulla nocent pecori contagia, nullius astri
 Gregem æstiosa torret impotentia,
Iuppiter illa piæ secrevit littora genti,
 Vt inquinavit ære tempus aureum,
Aere, dehinc ferro duravit secula, quorum
 Piis secunda nate me datur fuga.

ROGAT CANIDIAM MAGAM,
 ut sibi parcat.

Ode. XVII. Monocolos. Sunt enim omnes uersus
 Iambi Hipponactei Trimetri A catalecti, Qualis il-
 le, Ibis Liburnis inter alta nauium, hoc modo.
 Iā iam ēf -- fīcā -- cī dō -- mānūs -- sciēn --
 tiā --
 Sūpplēx -- ēt ō -- rō rē -- gnāpēr -- Prōsēr --
 pinā --

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

Am iam effica do manus scientiæ
 i Supplex, et oro regna per Proserpinæ,
 Per et Dianæ non mouenda numina,
Per atque libros carminum valentium

D^efixa cœlo deuocare sydera,
C^anidia parce uocibus tandem sacris,
Cⁱtumq; retro solue solue turbinem.
M^ouit nepotem Telephus Nereium,
Iⁿ quem superbus ordinarat agmina
M^ysorum, et in quem tela acuta torserat.
L^uxere matres Iliæ addictum feris
A^linbus, atque canibus homicidam Hectorem,
P^ostquam relictis mœnibus rex procidit
H^eu peruiacis ad pedes Achillei.
S^etosa duris exuere pellibus
L^aboriosi remiges Vlyssæi
V^olente Circe membra tunc mens, et sonus
R^elapsus, atque notus in uultus honor.
D^edi satis, superq; pœnarum tibi
A^mata nautis multum, et infortioribus.
F^ugit iuuentas, et uerecundus color
R^eliquit ossa pelle amicta lurida.
T^uis capillus albus est odoribus.
N^ullum à labore me reclinat otium.
V^rget diem nox, et dies noctem. neque est
L^euare tenta spiritu præcordia.
E^rgo negatum uincor, ut credam miser
S^abella pectus increpare carmina,
C^aputq; Marsa dissilire Nenia.
Q^uid amplius uis? o mare, et terra, ardeo,
Q^uantum neque atro delibutus Hercules
N^essi cruore, nec sicana feruida
V^rens in Aetna flamma. tu, donec cinis
Iⁿ iuriis aridus uentis ferar,

Cales uenenis officina Colchicis.
 Quæ finis? aut quod me manet stipendium?
 Effare, iussas cum fide pœnas luam,
 Paratus expiare, seu poposceris
 Centum iuuenecos, siue mendaci lyra
 Voles sonari, tu pudica, tu proba
 Perambulabis astra sydus aureum.
 Infamis Helenæ Castor offensus uice,
 Fateri quæ magni Castoris, uicti prece
 Adempta uati reddidere lumina.
 Et tu (potes nam) solue me dementia,
 O nec paternis obsoleta sordibus,
 Nec in sepulchris pauperum prudens anus
 Nouendiales dissipare pulueres.
 Tibi hospitale pectus, et puræ manus,
 Tuisque uenter Pactumeius, et tuo
 Cruore rubros obstetrix pannos lauit,
 Vt cunque fortis exilis puerpera.

CANIDIA RESPONDENS.

inducitur eodem carmine.

Quid obseratis auribus fundis preces?
 Non saxa nudis surdiora nauitis
 Neptunus alto tundit Hybernus salo.
 Inultus, et tu riseris coryttia
 Vulgata sacrum liberi Cupidinis?
 Et exquilini Pontifex uenefici
 Impune ut urbem nomine impleris meo?
 Quid proderit ditasse pelignas anus?
 Velocius ue miscuisse toxicum?

s iardior
 I ngratū
 N onis ut
 O pnat quā
 E gens bene
 O pnat Pro
 O pnat su
 I n monte
 V oles mod
 M odo en se
 F rustrāq;
 F astidia
 V ertuor
 M eāq; terr
 A nquæ m
 V t ipse mo
 D eripere L
 P ossim cre
 D esyderiq;
 P lorem a

S i tardiora fata te uotis manent?
I ngrata misero uita ducenda est in hoc,
N ouis ut usque suppetas doloribus.
O ptat quietem Pelopis infidus pater
E gens benignæ Tantalus semper dapis.
O ptat Prometheus obligatus aliti,
O ptat supremo collocare Sisyphus
I n monte saxum, sed uctant leges Iouis.
V oles modo altis desilire turribus,
M odo ense pectus norico recludere.
F rustra q; uincla gutturi innectes tuo,
F astidiosa tristis ægrimonia.
V ectabor humeris tunc ego inimicis eques,
M eæq; terra cedit insolentiæ.
A n quæ mouere cercas imagines,
V t ipse nosti curiosus, et polo
D eripere Lunam uocibus possum meis,
P ossum crematos excitare mortuos,
D esyderi q; temperare poculum,
P lorem artis in te nil habentis exitum?

QVINTI HORATII FLACCI

CARMEN SECVLARE. AD

Deos pro Imperio Romano.

Ode Diolos tetraastrophos, *Qualis ille, Iam*
satis terris, hoc modo.

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

-- -- -- -- --

-- --

Hæbe, sylvarumq; potens Diana,
Lucidum cæli decus ò colendi
Semper, et culti, date quæ precamur
Tempore sacro,

Quod Sibyllini monuere uersus,
Virgines lectas, puerosq; castos
D iis, quibus septem placuere colles
Dicere carmen.

Alme Sol, curru nitido diem quî
P romis, et cælas, aliisq; et idem
N asceris, possis nihil urbe Roma
Visere maius.

R ite maturos aperire partus
L enis Ilithyia tuere matres,
S iue tu Lucina probas uocari,
Seu genitalis.

D ina producat sobolem, patrumq;
P rospere decreta super iugundis
F æminis, prolisq; nouæ feraci
Lege marita,

Certus undenos decies per annos
Orbis, et cantus, referatq; ludos
Ter die claro, totiesq; grata
Nocte frequenters.

Vosq; ueraces cecinisse parca,
Quod semel dictum est, stabilisq; rerum
Terminus seruat, bona iam peractis
Iungite fata.

Fertilis frugum, pecorisq; tellus
Sipicea donet Cererem corona.
Nutriant foetus et aquae salubres,
Et Iouis aera.

Condito mitis, placidusq; telo
Supplices audi pueros Apollo,
Syderum Regina bicornis audi
Luna puellas.

Roma si uestrum est opus, Iliæq;
Littus Hetruscum tenere turmae,
Iussa pars nutare laevis, et urbem
Sospite cursu,

Cui per ardentem sine fraude Troiam
Castus Aeneas patriæ superstes
Liberum munivit iter daturus
Plura relictis.

Di probos mores docti inuentæ,
Di senectuti placidæ quietem,
Romulæ genti date, remq; prolemq;
Et decus omne.

Quiq; uos bobus ueneratur albis
Clarus Anchisæ, Venerisq; sanguis

I mperet bellante prior, iacentem
Lenis in hostem.

I am mari, terrâq; manus potentes
M edus, albanasq; timet securis,
I am Scythæ responsa petunt superbi
Nuper, et Indi.

I am fides, et pax, et honor, pudorq;
P risus, et neglecta redire uirtus
A uidet, apparetq; beata pleno
Copia cornu.

A ugur, et fulgente decorus arcu
P hœbus, acceptusq; nouem camœnis,
Q ui saluari lenat arte fessos
Corporis artus.

S i palatinas uidet equus arceis,
R emq; Romanam, Latiumq; felix
A lterum in lustrum, meliusq; semper
Proroget æuum.

Q uæque Auentinum tenet, Algidumq;
Q uindecim Diana preces uirorum
C uret, et uotis puerorum amicus,
Applicet aureis,

H æc Iouem sentire, deosq; cunctos
S pem bonam, certamq; domum reporto
D octus, et Phœbi chorus, et Dianæ
Dicere laudes.

FINIS.

QV. HO
AD PI

h

D elinat in
S pectant
C redit Pa
P er simile
F ingentur
R eddatur
Q uidlibet
S amus, et
S ed non u
S erpent
Inceptis
P arpare
A ssuet
E t prope
A uo summa
S ed non
S as sima
N auibus
I nstaur
D eniq;
Maxim
D eapin

QV. HO. F. LIBER DE ARTE POETICA
AD PIONES.

V MANO CAPITI CER-

uicem pictor equinam

h

Iungere si uelit, et uarias inducere
plumas

Vndiq; collatis membris, ut turpi-
ter atrum

D esinat in piscem mulier formosa superne,
S pectatum admissi risum teneatis amici?
C redite Piones isti Tabulae fore librum
P ersimilem, cuius uelut ægri somnia, uanae
F ingentur species, ut nec pes, nec caput uni
R eddatur formæ. Pictoribus, atq; poetis
Q uidlibet audendi semper fuit æqua potestas.
S amus, et hæc ueniam petimusq; damusq; uicissim.
S ed non ut placidis coeant immitia, non ut
S erpentes Auibus gementur, Tigribus Agni.
I nceptis grauib; plerunq; et magna professis
P urpureus, late qui splendeat, unus, et alter
A ssuitur pannus, cum lucus, et ara Dianæ,
E t properantis aquæ per amœnos ambitus agros,
A ut flumen Rhenum, aut pluuius describitur arcus.
S ed nunc non erat his locus, et fortasse cupressum
S cis simulare. quid hoc? si fractis enatat expes
N auibus ære dato, qui pingitur? amphora cœpit
I nstitui, currente rota, cur urceus exit?
D eniq; sit quod uis simplex diintaxat, et unum.
M axima pars natum pater, et Iuuenes patre digni.
D ecipimur specie recti. Breuis esse laboro,

O bscurus fio. sectantem leuia nervi
 Deficiunt, animi q; , professus grandia turget.
 S erpit humi tutus nimium, timidus q; procellæ.

Qui uariare cupit rem prodigialiter unam,
 Delphinum syluis appingit, fluctibus aprum.
 I nuitium ducit culpæ fuga, si caret arte.

Aemylum circa ludum faber Imus et unguers
 E xprimet, et molles imitabitur ære capillos.
 I nfelix operis summa, quia ponere totum,
 N esciet, hunc ego me, si quid componere curem,
 N on magis esse uelim, quàm prauo uiuere naso
 S pectandum nigris oculis, nigro q; capillo.

S V M I T E materiam uestris qui scribitis æquam
 V iribus, et uersate diu, quid ferre recusent,
 Quid ualeant humeri. cui lecta potenter erit res,
 N ec facundia deseret hunc, nec luadus ordo.
 O rdinis hæc uirtus erit, et Venus, aut ego fallor,
 V t iam nunc dicat, iam nunc debentia dica
 P leraq; differat, et præsens in tempus omittat.
 H oc amet, hoc spernat promissi carminis autor.

In uerbis etiam tenuis, cautus q; serendis
 D ixeris egregie, notum si callida uerbum
 R eddiderit iunctura nouum, si forte necesse est
 I ndiciis monstrare recentibus abdita rerum, et
 F ingere cinctutis non exaudita Cethegis,
 C ontinet, dabitur q; licentia sumpta pudenter.

Et noua, ficta q; nuper habebunt uerba fidem, si,
 G raco fonte cadant parce detorta. quid autem
 C ælio, Plauto q; dabit Romanus, ademptum
 V ergilio, Vario q;? Ego, cur acquirere pauca

S i possunt
 S eruat
 N omia p
 S ignat
 Vt sylu
 P rima cad
 E t inuen
 DE B E
 T erra Nep
 R egis op
 V itas uir
 S en cur sum
 D octus ite
 N edum ser
 M ulta uen
 Q uia nunc
 Q uem pene
 R ei gestæ
 Q uo scribi
 V ersibus
 P est etiam
 Q uoq; tam
 C rammat
 Archiloe
 H unc fort
 A lternis
 V incent
 M uia de
 E t pugi
 E t inue

Si possum inuideor? cum Lingua Catonis, et Ennii
Sermonem patrium ditauerit, et noua rerum
Nomina protulerit? Licuit semperq; licebit
Signatum præsente nota producere nomen.
Vt syluæ foliis pronos mutantur in annos.

Prima cadunt, ita uerborum uetus interit ætas,
Et iuuenum ritu florent modo nata, vigentq;.

DEBEM V R morti nos, nostraq; siue receptus
Terra Neptunus, classis Aquilonibus arcet.
Regis opus, sterilisq; diu palus, aptaq; remis
Vicianas urbes alit, et graue sentit aratrum,
Seu cursum mutauit iniquum frugibus Annis
Doctus iter melius. mortalia facta peribunt.

Nedum sermonum stethonos, et gratia uiuax,
Multa renascentur, quæ iam cecidere, cadentq;
Quæ nunc sunt in honore uocabula, si uolet usus,
Quem penes arbitrium est, et uis, et norma loquendi.

Res gestæ, regumq; ducumq; et tristia bella
Quo scribi possent numero, monstrauit Homerus.
Versibus impariter iunctis querimonia primum,
Post etiam inclusa est uoti sententia compos.

Quis tamen exiguos elegos emisit autor,
Grammatica certant, et adhuc sub iudice lis est.

Archilochum Proprio rabies armauit iambo,
Hunc socii cepere pedem, grandesq; cothurni
Alternis aptum sermonibus, et popularis
Vincens strepitus, et natum rebus agendis.

Musa dedit fidibus diuos, puerosq; Deorum,
Et pugilem uictorem, et equum certamine primum,
Et iuuenum curas, et libera uina referre,

D escriptas seruare uices, operumq; colores.
 C ur ego si nequeo? ignoroq; poeta salutor?
 C ur nescire pudens praeue, quàm discere malo?
 Versibus exponi Tragicas res comica non uult.

I ndignatur item priuatis, ac propè socto
 D ignis carminibus narrari coena Thyestæ.
 S ingula quæq; locum teneant sortita decenter.
 I nterdum tamen et uocem Comœdia tollit.
 I ratusq; Chremes tumido delingat ore.

E t tragicus plerumq; dolet sermone pedestri.
 Telephus, et Peleüs, cum pauper, et exul uterq;
 P roicit ampullas, et sesquipedalia uerba,
 S i curat cor spectantis tetigisse querela.

Non satis est pulchra esse poemata, dulcia sunt,
 E t quocunq; uolent, animum auditoris agunt.
 V t ridentibus arrident, ita flentibus adsunt
 H umani uultus. S I V I S me flere, dolendum est
 P rimum ipsi tibi, tunc tua me infortunia lædent.

Telephe, uel Peleü, male si mandata loqueris
 A ut dormitabo, aut ridebo. Tristia mœstum
 V ultum uerba decent, iratum, plena minarum.
 L udentem, lasciuia. seuerum, seria dictu.

Format enim natura prius nos intus ad omnem
 F ortunarum habitum, iuuat, aut impellit ad iram,
 A ut ad humum mœrore graui deducat, et angit.
 P ost effert animi motus interprete lingua.
 S i dicentis erunt fortunis absona dicta,
 R omani tollent equites, peditesq; cæchinum.

Intererit multum Dauidus ne loquatur, an Heros,
 Maturus ne Senex, an adhuc florente iuuenta

f. eruidus, a
 M. erator na
 C. olchus, an
 Am. f. m. a
 S. criptor, bo
 I. m. p. i. g. i. r.
 I. ora. neget
 S. i. Medea f.
 P. erfidus. I.
 S. i. quid. in ex
 P. erfidus. I.
 Q. u. al. s. i. do. in
 D. i. f. f. i. l. e. e. s. t. p.
 A. c. t. u. s. i. l. i. a.
 Q. u. a. m. s. i. p. r. o.
 P. u. b. l. i. c. a. m. a.
 S. i. e. a. r. a. u. l. e.
 N. e. c. u. e. r. b. u. m.
 I. n. t. e. r. p. r. e. s. m.
 V. a. l. e. p. e. d. e. m.
 N. e. c. s. i. c. i. n. a.
 F. o. r. t. u. n. a. m. D.
 Q. u. i. d. d. i. g. n. a. m.
 P. A. R. T. V. R.
 Q. u. a. n. t. o. r. e. l.
 D. i. c. i. m. u. s. M.
 Q. u. i. m. o. r. e. s.
 N. o. n. s. u. m. m. a.
 C. o. g. n. a. t. u. s.
 A. n. a. p. h. o. r. e.

F eruidus, an matrona potens, an sedula nutritrix,
M ercatōr ne uagus, cultōr ne uirentis agelli,
C olchus, an Aſſyrius, Thebis nutritus, an Argis.
 Aut famam ſequere, aut ſibi conuenientia finge
S criptor, honoratum ſi forte reponis Achillem,
I m piger. iracundus. inexorabilis. acer
I ura neget ſibi nata, nihil non arroget armis.
 Sit Medea ferox, inuicta q; , flebilis Ino.
P erfidus Ixion. Io uaga. triſtis Oreſtes.
S iquid inexpertum ſcæne committis, et audes
P erſonam formare nouam, ſeruetur ad imum,
 Qualis ab incepto proceſſerit, et ſibi conſtet.
 Difficile eſt proprie communia dicere, tu q;
R ectius Iliacum carmen deducis in actus,
 Quàm ſi proferres ignota, indicta q; primus.
 Publica materies priuati iuris erit, ſi
N ec circa uilem, patulum q; moraberis orbem,
N ec uerbum uerbo curabis reddere fidus
I nterpres, ne deſilies imitator in arctum,
V nde pedem proferre pudor uetet, aut operis lex.
 Nec ſic incipies, ut ſcriptor Cyclicus olim,
F ortunam Priami cantabo, et nobile bellum.
 Quid dignum tanto feret hic promiſſor hiatu?
P ARTURIENT montes, naſcetur ridiculus muſ.
 Quanto rectius hic, qui nil molitur inepte.
D ic mihi Muſa uirum, captæ poſt tempora Troiæ,
 Qui mores hominum multorum uidit, et urbes.
N on ſumum ex fulgore, ſed ex fumo dare lucem
C ogitat, ut ſpecioſa dehinc miracula promat,
A ntiſphaten, Scyllam q; , et cū Cyclope Charybdim.

Nec reditum Diomedis ab interitu Meleagri,
 Nec gemino bellum Troianum orditur ab ovo.
 Semper ad euentum festinat, et in medias res
 Non secus, ac notas auditorem rapit, et quæ
 Desperat tractata nitescere posse, relinquit.
 Atque ita mentitur, sic ueris falsa remiscet,
 Primo ne medium, medio ne discrepet immum.

Tu quid ego, et populus mecum desyderet, audi,
 Si plausoris eges aulae a manentis, et usque
 Sessuri, donec cantor, uos plaudite, dicat,
 Aetatis cuiusque notandi sunt tibi mores,
 Mobilibusq; decor naturis dandus, et annis.

Reddere qui uoces iam scit puer, et pede certo
 Signat humum, gestit paribus colludere, et iram
 Colligit, ac ponit temere, et mutatur in horas.

Imberbis iuuenis tandem custode remoto
 Gaudet equis, canibusq; et aprici gramine campi,
 Creus in uitium flecti. monitoribus asper.
 Vitium tardus prouisor. prodigus æris.
 Sublimis, cupidusq; et amata relinquere, pernix.

Conuersis studiis ætas, animusq; uirilis
 Querit opes, et amicitias, inseruit honori.
 Commisisse cauet, quod mox mutare laboret.

Multa senem circumueniunt incommoda, uel quod
 Querit, et inuentis miser abstinet, ac timet uti,
 Vel quod res omnes timide, gelideq; ministrat,
 Dilator, spe longus, iners, auidusq; futuri,
 Difficilis, querulus, laudator temporis acti.
 Se puero censor, castigatork; minorum.

Multa ferunt anni uenientes commoda secum,

Multa

Multa recedentes adimunt. ne forte seniles
 Mandentur iuueni partes, pueróq; uiriles,
 Semper in adiunctis, æuoq; morabimur aptis.

Aut agitur res in scenis, aut acta refertur.

Segnius irritant animos demissa per aurem,
 Quàm quæ sunt oculis subiecta fidelibus, et quæ

Ipsæ sibi tradit spectator, non tamen intus

Digna geri, promes in scenam, multaq; tolles

Ex oculis, quæ mox narret facundia præsens.

Nec pueros coràm populo Medea trucidet,

Aut humana palàm coquat exta nefarius Atreus,

Aut in auem Progne uertatur, Cadmus in anguem.

Quodcunque ostendis mihi sic, incredulus odi.

Nè ue minor quinto, neu sit productior actu

Fabula, quæ posci uult, et spectata reponi.

Nec Deus intersit, nisi dignus uindice nodus

Inciderit, nec quarta loqui persona laboret.

Autoris partes chorus, officiumq; uirile

Defendat, neu quid medios intercanat actus,

Quod non proposito conducat, et hæreat apte.

Ille bonis faueatq; et concilietur amicæ,

Et t'regat iratos, et amet peccare timentis,

Ille dapēs laudet mensæ breuis, ille salubrem

Iustitiam, legesq; et apertis otia portis.

Ille tegat commissæ, Deosq; precetur, et oret,

Vt redeat miseris, abeat fortuna superbis.

Tibia non ut nunc orichalco uincta, tubæq;

Æmula, sed tenuis, simplexq; foramine pauco

Aspirare, et adesse choris erat utilis, atque

Non dum spissa nimis complere sedilia flatu,

n

Quo sanè populus numerabilis, utpote parvus,
 Et frugi, castusq; uerecundusq; coibat.

Postquam cœpit agros extendere uictor, et urbem
 Latior amplecti murus, uinoq; diurno
 Placari Genius festis impune diebus,
 Accessit, numerisq; modisq; licentia maior.
 Indoctus quid enim saperet, liberq; laborum,
 Rusticus urbano confusus, turpis honesto?
 Sic priscae motumq; et luxuriam addidit arti
 Tibicen, traxitq; uagus per pulpita uestem.
 Sic etiam fidibus uoces creuere seueris.
 Et tulit eloquium insolitum facundia præeps.
 Vtiliumq; sagax rerum, et diuina futuri
 Sortilegis non discrepuit sententia Delphis.

Carmine qui tragico uilem certauit ob hircum,
 Mox etiam agrestis Satyros nudauit, et asper
 Incolumi grauitate iocum tentauit, eò quod
 Illecebris erat, et grata nouitate morandus
 Spectator, functusq; sacris, et potus, et exlex.
 Verum ita riores, ita commendare dicæces
 Conueniet Satyros, ita uertere seria ludo,
 Ne, quicunque Deus, quicunq; adhibebitur heros
 Regali conspectus in auro nuper, et ostro,
 Migret in obscuras humili sermone tabernas,
 Aut dum uitat humum, nubes, et inania captet.
 Effutire leuiter indigna tragœdia uersus,
 Vt festis matrona moueri iussa diebus,
 Intererit Satyris paulum pudibunda proteritis.
 Non ego inornata, et dominantia nomina solum,
 Verbaq; Pisones Satyrorum scriptor amabo,

Nec sic enitar tragico differre colori,
 Vt nihil intersit Dauid ne loquatur, an audax
 Pithias emuncto lucrata Simone talentum,
 An custos, famulusq; Dei Silenus alumni.

Ex noto fictum carmen sequar, ut sibi quis
 Speret idem. sudet multum, frustra q; laboret
 Ausus idem. tantum series, iunctura q; pollet,
 Tantum de medio sumptis accedit honoris.

Syluis deducti caueant me iudice Fauni,
 Ne uelut innati triuiis, ac penè forenses
 Aut nimium teneris inuenientur uersibus unquam,
 Aut immunda crepent, ignominiosa q; dicta.
 Offenduntur enim, quibus est equus, et pater, et res.
 Nec si quid fracti cicerus probat, et nugas emptor,
 Aquis accipiunt animus, donant ue corona.

Syllaba longa breui subiecta, uocatur Iambus
 Pes atus, unde etiam trimetris accrescere iussit
 Nomen Iambeis, cum senos redderet ictus,
 Primus ad extremum similis sibi, non ita pridem.
 Tardior ut Paulò, grauior q; ueniret ad aures,
 Spondeos stabiliens in iura paterna recepit
 Commodus, et patiens, non ut de sede secunda
 Cederet, aut quarta socialiter. Hic et in Acti
 Nobilibus trimetris apparet rarus, et Enni.

In scenam missos magno cum pondere uersus,
 Aut operæ celeris nimium, curaq; carentis,
 Aut ignoratæ premit artis crimine turpi.
 Non quibus uidet immodulata poemata iudex.
 Et data Romanis uenia est indigna poetis,
 Icirco ne uager, scribam q; licenter? an omnes

V i suros peccata putem mea tutus et intra
 Spem ueniae cautus? uitauit denique culpam,
 N on laudem merui. V os exemplaria græcæ
 N octurna uersate manu, uersate diurna.

A t nostri Proui Plautinos et numeros, et
 L audauere salers, nimium patienter utrunque,
 N e dicam stulte mirati, si modo ego, et uos
 S cinus inurbanum lepidò seponere dicto,
 L egitimumq; sònum digitis callemus, et aure.

Ignotum Tragicæ genus inuenisse camœnæ
 D icitur, et plaustis uexisse poemata Thespi,
 Quæ canerent, agerentq; peruncti scabibus ora.

Post hunc personæ, Pallæq; repertor honestæ
 A eschylus, et modicis instrauit pulpita tignis,
 E t docuit, magnumq; loqui, nitiq; cothurno.

Successit uetus his comœdia, non sine multa
 L aude, sed in uitium libertas excidit, et uim
 D ignam lege regi, lex est accepta, chorusq;
 T urpiter obtinuit sublato iure nocendi.

N il intentatum nostri liquere poetæ,
 N ec minimum meruere decus, uestigia græcæ
 A usi deferere, et celebrare domestica facta,
 V el qui prætextas, uel qui docuere togatas.

Nec uirtute foret, claris ue potentius armis,
 Quàm lingua Latium, si non offenderet unum
 Quenq; poetarum, limæ labor, et mora. V os o
 P ompilius sanguis carmen reprehendite, quod non
 M ulta dies, et multa litura coercuit, atque
 P erfectum decies non castigauit ad unguem.

Ingenium misera, quia fortunatius arte

C redit, et excludit sanos Helicone poetas
D emocritus, bona pars non unguens ponere curat,
N on barbam, secretæ petit loca, balnea uitat.
N anascetur enim pretium, nomenq; poetæ,
S i tribus anticyris caput insanabile nunquam
T onfori Lycino commiserit. O ego leuus,
Q ui purgor bilem sub uerni temporis horam.
N on alius faceret meliora poemata. uerum
N il tanti est. Ergo fungar uice cotis, acutum
R eddere quæ ferrum ualet ex fors ipsa secandi.
M unus, et officium nil scribens ipse docebo,
V nde parentur opes, quid alat, formetq; poetam,
Q uid deceat, quid non, quo uirtus, quo ferat error.
S cribendi recte sapere est, et principium, et fons.
R em tibi Socraticæ poterunt ostendere chartæ,
V erbaq; prouisam rem non inuita sequentur.

Q ui didicit patriæ, quid debeat, et quid amicis,
Q uo sit amore parës, quo frater amandus, et hospes,
Q uod sit conscripti, quod iudicis officium, quæ
P artes in bellum missi ducis, ille profecto
R eddere personæ scit conuenientia cuique.
R espicere exemplar uitæ, morumq; iubebo
D octum imitatore, et ueras hinc ducere uoces.
I nterdum speciosa iocis, morataq; recte
F abula nullius ueneris sine pondere, et arte,
V aldius oblectat populum, meliusq; moratur,
Q uam uersus inopes rerum, nugæq; canoræ.
G rati ingenium, Grati dedit ore rotundo
M usa loqui, præter laudem nullius auariz.
R omani pueri longis rationibus affem

D ifcunt in partem centum diducere. Dicat
 F ilius Albini, si de quincunce remota est
 V ncia, quid superat? Poteras dixisse triens. Oe
 R em poteris seruare tuam. redit uncia, quid fit?
 S emis. Ad hæc animos erugo, et cura peculi,
 C um semel imbuerit, speramus carmina fingi
 P osse linenda Cedro, et leui seruanda Cupresso?
 A ut prodesse uolunt, aut delectare Poetæ,
 A ut simul et iucunda, et idonea dicere uitæ.
 QUID QUID præcipies, esto brevis, ut cito dicta
 P ercipiant animi doctes, teneantq; fideles.
 O MNE superuacuum pleno de pectore manat.
 Ficta uoluptatis caussa, sint proxima ueris.
 N ec quodcunque uolet, poscat sibi fabula credi,
 N eu pransæ Lamiæ uinum puerum extrahat aluo.
 C enturiæ seniorum agitant expertia frugis.
 C elsi prætereunt austerâ poemata Rhamnes.
 O MNE tulit punctum, qui miscuit utile dulci,
 L ectorem delectando, pariterq; monendo.
 H ic meret æra Liber Sosis, hic et mare transit,
 E t longum noto Scriptori prorogat æuum.
 Sunt delicta tamen, quibus ignouisse uelimus.
 Nã neq; chorda sonum reddit, quæ uult manus, et mæs,
 P oscentiq; grauem persæpe remittit acutum,
 N ec semper feriet quodcunq; minabitur arcus.
 V erum ubi plura nitent in carmine, non ego paucis
 O ffendar maculis, quas aut incuria fudit,
 A ut humana parum cæuit natura, quid ergo?
 V t Scriptor si peccat idem librarius usque,
 Q uamuis est monitus, uenia caret, et citharædus

Ridetur, chorda qui semper oberrat eadem,
 Sic mihi qui multum cessat fit Cherilus ille,
 Quem bis, terq; bonum cum risu miror, et idem
 Indignor. Quandoq; bonus dormitat Homerus.
 Verum opere in longo fas est obrepere somnum.

Vt pictura poesis erit, quæ, si propius stes,
 Te capiet magis, et quædam si longius abstes.
 Hæc amat obscurum, uolet hæc sub luce uideri,
 Iudicis argutum quæ non formidat acumen.
 Hæc placuit semel, hæc decies repetita placebit.

O maior iuuenum, quamuis et uoce paterna
 Fingaris ad rectum, et per te sapis, hoc tibi dictum
 Tolle memor, certis medium, et tolerabile rebus
 Recte concedi. consultus iuris, et actor
 Causarum mediocris abest uirtute disertis
 Messalæ, nescit quantum Casellius Aulus,
 Sed tamen in pretio est. Mediocribus esse poetis
 NON DI, non homines, non concessere columnæ.

Vt gratas inter mensas symphonia discors,
 Et crassum unguentum, et sardo cum melle papauer
 Offendunt. poterat duci quia cæna sine istis,
 Sic animis natum, inuentumq; poema iuuandis,
 Si paulum summo discessit, uergit ad inum.

Ludere qui nescit, campestribus abstinet armis,
 Indoctusq; pilæ, disciue, trochiue quiescit,
 Ne spissæ risum tollant impune coronæ,
 Qui nescit, uersus tamen audet fingere. quid ni?
 Liber et ingenuus, præsertim census equestrem
 Summam nummorum, uitioq; remotus ab omni.
 TV NIHIL inuita dices, faciesq; Minerva.

n iiii

Id tibi iudicium est, ea mens, siquid tamen olim
 Scripseris, in Metii descendat iudicis aures,
 Et Patris, et nostras, nonumq; prematur in annū.
 Membranis intus positus delere licebit
 Quod non edideris. N E S C I T uox missa reuerti.

Syluestres homines sacer, interpretq; Deorum
 Cædibus, et uictu fœdo deterruit Orpheus,
 Dictus ob hoc lenire Tigres, rapidosq; Leones,
 Dictus et Amphion Thebanæ conditor arcis
 Saxa mouere sono testudinis, et prece blanda
 Ducere quo uellet. Fuit hæc sapientia quondam
 Publica priuatis secernere, sacra profanis,
 Concubitu prohibere uago, dare iura maritis,
 Oppida moliri, leges incidere ligno.
 Sic honor, et nomen diuinis uatibus, atq;
 Carminibus uenit. Post hos insignis Homerus.

Tyrtæusq; mares animos in martia bella
 Versibus exacuit. dictæ per carmina sortes,
 Et uitæ monstrata uia est, et gratia regum
 Pieriis tentata modis, ludusq; repertus,
 Et longorum operum finis, ne forte pudori
 Sit tibi musa Lyræ solers, et cantor Apollo.
 Natura fieret laudabile carmen, an arte
 Quæsitum est. ego nec studium sine diuite uena,
 Nec rude quid prosit uideo ingenium, alterius sic
 Altera poscit opem res, et coniurat amice.

Qui studet optatam cursu contingere metam,
 Multa tulit, fecitq; puer, sudauit, et alsit.
 Abstulit Venere, et Vino. Qui Pythia cantat
 Tibicen, didicit prius, extimuitq; magistrum.

Nunc satis est dixisse, ego mira poemata pango.
O cupet extremum scabies mihi turpe relinqui est,
Et quod non didici, sane nescire fateri.

Vt præco ad mercæ turbam qui cogit emendas,
Assentatores iubet ad lucrum ire Poeta
Diues agris, diues positus in fœnore nummis.
Si uero est, unctum qui recte ponere possit,
Et spondere leui pro paupe, et eripere atris
Litibus implicatum, mirabor si sciet inter
Noscere mendacem, uerumq; beatus amicum.

Tu seu donaris, seu quid donare uoles cui,
Nolito ad uersus tibi factos ducere plenum
Lætitiæ. clamabit enim pulchre, bene, recte,
Pallescet super his. etiam stillabit amicis
Ex oculis rorem. saliet, tundet pede terram.
Vt qui conducti plorant in funere, dicunt,
Et faciunt prope plura dolentibus ex animo, sic
Derisor uero plus laudatore mouetur.

Reges dicuntur multis urgere culullis,
Et torquere mero, quem perspexisse laborent,
An sit amicitia dignus. Si carmina condes,
Nunquam te fallant animi sub uulpe latentes.

Quintilio siquid reatares, corrige sodes
Hoc aiebat, et hoc. melius te posse negares,
His, terq; expertum frustra, delere iubebat,
Et male tornatos incudi reddere uersus.
Si defendere delictum, quam uertere mallets,
Nullum ultra uerbum, aut operâ sumebat inanē,
Quin sine rinali teq; et tua solus amares.

Vir bonus, et prudēs uersus reprehēdet inertes,
Culpabit duos, incompitis allinet atrum.

T r a n s u e r s o c a l a m o s i g n u m . a m b i t i o s a r e c i d e t
 O r n a m e n t a . p a r u m c l a r i s l u c e m d a r e c o g e t .
 A r g u e t a m b i g u e d i c t u m . m u t a n d a n o t a b i t
 F i e t A r i s t a r c h u s , n e c d i c e t , c u r e g o a m i c u m
 O f f e n d a m i n n u g i s : h æ n u g æ s e r i a d u c e n t
 I n m a l a d e r i s u m s e m e l , e x c e p t u m q ; s i n i s t r e .
 V t m a l a q u æ s c a b i e s , a u t m o r b u s r e g i u s u r g e t ,
 A u t P h a n a t i c u s e r r o r , e t i r a c u n d a D i a n a ,
 V e s a n u m t e t i g i s s e t i m e n t , f u g i u n t q ; p o e t a m ,
 Q u i s a p i u n t , a g i t a n t p u e r i i n c a u t i q ; s e q u u n t u r .
 H i c , d u m s u b l i m e r s u e r s u s r u c t a t u r , e t e r r a t ,
 S i c u e l u t i m e r u l i s i n t e n t u s d e c i d i t a u c e p s
 I n p u t e u m , f o u e a m u e , l i c e t s u c c u r r i t e l o n g u m
 C l a m e t I o c i u e s , n o n s i t , q u i t o l l e r e c u r e t .
 S i q u i s c u r e t o p e m f e r r e , e t d e m i t t e r e f i n e m ,
 Q u i s c i s , a n p r u d e n s h u c s e d e i c e r i t , a t q ;
 S e r u a r i n o l i t ? D i c a m , s i c u l i q ; P o e t æ
 N a r r a b o i n t e r i t u m . D e u s i m m o r t a l i s h a b e r i
 D u m c u p i t E m p e d o c l e s , a r d e n t e m f r i g i d u s A e t n æ
 I n s i l u i t . S i t i u s , l i c e a t q ; p e r i r e P o e t i s .
 I N V I T V M q u i s e r u a t , i d e m f a c i t o c c i d e n t i .
 N e c s e m e l h o c f e c i t , n e c s i r e t r a c t u s e r i t , i a m
 F i e t h o m o , e t p o n e t f a m o s æ m o r t i s a m o r e m .
 N e c s a t i s a p p a r e t , c u r u e r s u s f a c t i t e t , u t r u m
 M i n x e r i t i n p a t r i o s a n e r e s , a n t r i s t e b i d e n t a l
 M o u e r i t i n c e s t u s , c e r t e f u r i t , a c u e l u t v r s u s
 O b i e c t o s c a u e æ u a l u i t s i f r a n g e r e c l a t h r o s .
 I N D O C T V M , d o c t u m q ; f u g a t r e c i t a t o r a c e r b u s .
 Q u e m u e r o a r r i p u i t , t e n e t , o c c i d i t q ; l e g e n d o ,
 N O N M I S S V R A c u t e m n i s i p l e n a c r u o r i s i r u d o .
 F I N I S .

QVINTI HORATII FLACCII EPI
STOLARVM LIBER PRIMVS.

AD MECOENATEM.

RIMA DICTE MIHI SVM=
MA DICENDE CAMOENA
Spectatum satis, et donatum iam

P

rude, quæris
Mecœnas iterum antiquo me i clu
dere ludo,

N on eadem est ætas, non mens. V eianius armis
H erculis ad postem fixis latet abditus agro,
N e populum extrema toties exoret arena.

Est mihi, purgatam crebro qui per sonet aurem,
S olue senescentem mature sanus equum, ne
P ecet ad extremum ridendus, et ilia ducat.

N unc itaq; et uersus, et cætera ludicra pono,
Q uid uerũ, atq; decēs curo, et rogo, et ois i hoc sum,
C ondo, et compono, quæ mox depromere possim.

A c ne forte roges, quo me duce, quo lare tuter,
N ullius addictus iurare in uerba magistri,
Q uo me cunq; rapit tempestas deferor Hospes,

N unc agilis fio, et uersor ciuilibus undis
V irtutis ueræ custos, rigidusq; satelles,
N unc in Aristippi furtim præcepta relabor,
E t mihi res, non me rebus submittere conor.

V t nox longa, quibus mentitur amica, diesq;
L onga uidetur opus debentibus, ut piger annus
P upillis, quos dura premit custodia matrum,

Sic mihi tarda fluunt, ingrataq; tēpora, quæ spem,
 Consiliumq; morantur agendi gnaviter, id quod
 Aequè pauperibus prodest, locupletibus æque,
 Aequè neglectum pueris, senibusq; nocēbit.

Restat ut his ego me ipse regam, solerq; elemētis,
 Non possis oculo quantum contendere Lynceus,
 Non tamen idcirco contempnas lippus inungi,
 Et quia desperes inuicti membra Glyconis,
 Nodosa corpus nolis prohibere chiragra.

EST quoddam prodire tenus, si non datur ultra.

Feruet avaritia, miseraq; cupidine pectus.

Sunt uerba, et uoces, quibus hunc lenire dolorem
 Possis, et magnam morbi deponere partem.
 Laudis amore tumes. sunt certa piacula, quæ te
 Ter pure lecto poterunt recreare libello.

Inuidus, iracundus, iners, uinosus, amator,

Nemo adeo ferus est, ut non mitescere possit,
 Si modo culturæ patientem commodet aurem.

Virtus est uitium fugere, et sapientia prima

Sultitia caruisse. Vides quæ maxima credis
 Esse mala, exiguum censum, turpemq; repulsam,
 Quanto deuites animi, capitisq; labore.

Impiger extremos curris mercator ad Indos,
 Per mare pauperiem fugiens, per saxa, per igneis,
 Ne cures ea, quæ stulte miraris, et optas,
 Discere, et audire, et meliori credere non uis.

Quis circum pagos, et circum compita pugna,
 Magna coronari contemnat olympia, cui spes,
 Cui sit conditio dulcis sine puluere palmæ?

VILIVS argentū est auro, uirtutibus aurum.

O ciues ciues, quærenda pecunia primum est.
Virtus post nummos, hæc Ianus summus ab imo
Perdocet, hæc recitant iuuenes dictata, senesq;
Leuo suspensi loculos, tabulamq; lacerto.
Si quadringentis sex septem millia desunt,
Est animus tibi, sunt mores, et lingua, fidesq;
Plæbs eris. at pueri ludentes, rex eris, aiunt,
Si recte facies. Hic murus Aheneus esto,
NIL conscire sibi, nulla pallescere culpa.

Roscia, dic sodes, melior lex, an puerorum
Nenia, quæ recte regnum facientibus offert,
Et maribus, Curuis, et decantata Camillis?

Is ne tibi melius suadet, qui ut rem facias, rem
Si possis recte, si non, quocunq; modo rem,
Vt propius spectes lacrymosa poemata Puppi?
An qui fortunæ te responsare superbæ
Liberum, et erectum præsens hortatur, et optat?

Quod si me populus Romanus forte roget, cur
Non ut portibus, sic iudiciis fruam isdem,
Nec sequar, ac fugiam, quæ diligit ipse, uel odit,
Olim quod vulpes agroto cauta Leoni
Respondit, referam, quia me uestigia terrent
Omnia te aduersum spectantia, nulla retrorsum.

Bellua multorum es capitum. nã quid sequar, aut quæ?
Pars hominum gestit conducere publica, sunt qui
Frustis, et pomis uiduas uenentur auaras.
Exapiantq; senes, quos in uiuaria mittant.
Multis occulto crescit res fœnore. uerum
Esto aliis alios rebus, studiisq; teneri,
Idem eadem possunt horam durare probantes?

Nullus in orbe sinus Baiis prælucet amœnis,
 Si dixit diues, lacus, et mare sentit amorem
 Festinantis heri. Cui si uitiosa libido
 Fecerit auspiciū, cras ferramenta Theanum
 Tolletis fabri. Lectus genialis in aula est,
 Nil ait esse prius, melius nil cœlibe uita.
 Si non est, iurat bene solis esse maritis.
 Quo teneam uultus mutantem Protœa nodo?
 Quid pauper? ride, mutat cœnacula, lectos,
 Balnea, tonsores, conducto nauigio æque
 Nauseat, ac locuples, quem ducit priuati remis.
 Si curatus inæquali tonsore capillos
 Occurri, rides, si forte subucula pexæ
 Trita subest tunicæ, uel si toga dissidet impar,
 Rides. quid, mea cum pugnat sententia secum?
 Quod petit, spernit. repetit, quod nuper omisit.
 Aestuatur, et uitæ disconuenit ordine toto.
 Diruit, ædificat, mutat quadrata rotundis.
 Insanire putas solennia me, neq; rides,
 Nec medici credis, nec curatoris egere
 A prætore dati. rerum tutela mearum
 Cum sis, et prauæ sectum stomacheris ob unguem
 De te pendentis, te respicientis amici.
 Ad summum sapiens uno minor est Ioue, diues,
 Liber, honoratus, pulcher, rex deniq; regum,
 Præcipue sanus, nisi cum pituita molesta est.

AD LOLLIVM.

t Roiani belli Scriptorem, maxime Lolli
 Dum tu declamas Romæ, Præneste relegi,

Qui quid sit pulchrum, qd turpe, quid utile, qd nō,
P lenius, ac melius Chrysippo, et Crantore dicit.
C ur ita crediderim, nisi quid te detinet, audi.

Fabula, qua Paridis propter narratur amorem.
G racia Barbariae lento collisa duello,
S ultorum Regum, et populorū continet aestus.
A ntenor aenset belli praecidere causam.

Q uid Paris? ut saluus regnet, uiuatq; beatus.

C ogi posse negat. Nestor componere liters

I nter Peliden festinat, et inter Atriden,

H unc amor, ira quidem communiter urit utrumq;

Q U I D Q U I D delirant reges, plectuntur Achini.

S editone dolis, scelere, atque libidine, et ira,

I liacos intra muros peccatur, et extra.

Rursum quid uirtus, et quid sapientia possit,

V tile proposuit nobis exemplar Ulysses,

Q ui domitor Troiae, multorum prouidus, urbers,

E t mores hominum inspexit, latumq; per aequor,

D um sibi, dum sociis reditum parat, aspera multa

P ertulit, aduersis rerum immerfabilis undis.

S irenum uoces, et Circes pocula nosti,

Q uae si cum sociis stultus, cupidusq; bibisset,

S ub domina meretrice fuisset turpis, et excors

V ixisset canis immundus, uel amica luto, sus.

Nos numerus sumus, et fruges consumere nati,

S ponsi Penelopes, Nebulones, Alanoiq;

I n cute curanda plus aequo operata iuuentus,

C ui pulchrum fuit in medios dormire dies, et

A dstrepitum citharae cessatum ducere curam.

V t iugulent homines surgunt de nocte latrones,

Vt teipsum serues, non ex pergis ceris? at qui
 Si nolis sanus, curres hydropicus. Et ni
 Posces ante diem librum cum lumine, si non
 Intendes animum studiis, et rebus honestis,
 Inuidia, uel amore uigil torquere. Nam cur
 Quæ lædunt oculos festinas demere, si quod
 Est animum, differs curandi tempus in annum?
 DIMIDIUM facti, qui cœpit habet. sapere, aude,
 Inape. Viuendi qui recte prorogat horam
 Rusticus, expectat dum defluat amnis, at ille
 Labitur, et labetur in omne uolubilis æuum.

Quæritur argentum, puerisq; beata creandis
 Vxor, et incultæ pacantur uomere syluæ.
 Quod satis est, cui contingit, nihil amplius optet.
 Non domus, et fundus, non æris acernus, et auri
 Aegroto domini deduxit corpore febres,
 Non animo curas. Valeat possessor oportet,
 Si comportatis rebus bene cogitat uti.

Qui cupit, aut metuit, iuuat illū sic domus, aut res,
 Vt lippum pictæ tabulæ, fomenta podagram,
 Auriculas catharæ collecta sorde dolentes.
 INCERUM est, nisi uas, quodcūq; in fundis, acscit.
 Sperne uoluptates. nocet emptæ dolore uoluptas.
 SEMPER auarus eget. certum uoto pete finem.
 Inuidus alterius macrescit rebus optimis.
 INUIDIA Siculi non inuenere tyranni
 Maius tormentum. QUI NON moderabitur iræ,
 Infectum uolet esse, dolor quod suaserit, et mens,
 Dum pœnas odio per uim festinat inulto.

Ira furor breuis est. animum rege, qui nisi paret,
 Imperat

I mperat, hunc frenis, hunc tu compeſce cathena.
 F ingit equum tenera docilem ceruice magiſter
 I re uiam, quam monſtrat equeſ. uenaticus ex quo
 T empoſe ceruinam pellem latrauit in aula,
 M ilitat in ſyluis catulus. nunc ad bibe puro
 P ectore uerba puer, nunc te melioribus offer.

QVO ſemel eſt imbuta recens, ſeruabit odorem
 T eſta diu. Quod ſi ceſſas, aut ſtrenuus anters,
 N ec tardum opperior, nec præcedentibus inſto.

AD IULIUM FLORVM.

3.

V li Flore, quibus terrarum militet oris
 i Claudius Auguſti priuignus ſcire laboro,
 Thracæ ne uos, Ebruſq; nivali cõpede uictus,
 A n freta uicinas inter currentia turreis,
 A n pingues Aſiæ campi, collesq; morentur.
 Quid ſtudioſa cohors operũ ſtruit, hæc quoq; curo,
 Q uis ſibi reſ geſtas Auguſti ſcribere ſumit,
 B ella quiſ, et paces longum diffundit in æuum.

Quid Tityus Romana breui uenturus in ora,
 P indarici fontis qui non expalluit hauſtus,
 F aſtidire lacus, et riuos auſus apertos,
 V t ualet, ut meminit noſtri, fidibũs ne Latinis
 T hebanos aptare modos ſtudet auſpice muſa,
 A n tragica deſæuit, et ampullatur in arte.
 Quid mihi Celſus agit, monitus, multũq; monẽdus
 P riuatas ut quærat opes, et tangere uitet
 S cripta, Palatinus quæcunq; recepit A pollo,
 N e, ſi forte ſuas repetitum uenerit olim

o

G rex auium plumas, moueat cornicula risum
 F urtiuis nudata coloribus. Ipse quid audes?
 Q uæ circūuolitas agilis thyma? non tibi paruum
 I ngenium, non incultum est, nec turpiter hirtum.
 S eu linguam caussis acuis, seu ciuica iura
 R espondere paras, seu condis amabile carmen,
 P rima feres ederæ uictoris præmia. quod si
 F rigida curarum fomenta relinquere posses,
 Q uo te cælestis sapientia duceret, ires.

Hoc opus, hoc studiū parui properemus, et ampli,
 S i patriæ uolumus, si nobis uiuere cari.
 D ebes hoc etiam rescribere, si tibi curæ,
 Q uantæ conueniat N umatius, an male sarta
 G rata nequicquam coit, et rescinditur at uos
 S eu calidus sanguis, seu rerum inscitia uexat,
 I ndomita ceruicæ feros, ubicunq; locorum
 V iuitis indigni fraternum rumpere fœdus,
 P ascitur in uestrum reditum uotina inuenta.

AD ALBIVM TIBVLLVM ELE-
GORVM SCRIPTOREM.

4

a Lbi nostrorum sermonum candide iudex,
 Quid nūc te dicā facere in regione Pedana?
 Scribere quod Cassi Parmēsis opuscula uincat?
 A n tacitū syluas inter reptare salubres?
 C urantem quidquid dignum sapiente, bonoq; est?
 N on tu corpus eras sine pectore. Di tibi formam,
 D i tibi diuitias dederant, artemq; fruendi.

Quid noueat dula nutricula maius alumna,
 Q uam sapere, et fari possit, quæ sentiat, et cui

G rata, farta
 E i mundus
 Inter spem
 O mitem crea
 G RATA fa
 Me pingam
 C mridere m

AD

I pot
 Nec mo
 Supre
 V ind bibes inter
 I ner Minutia
 Sin melius qu
 I andidum fidi
 M ite leuere fere
 i Moschi can
 D a ueniam, f
 A ctuam fere
 Q V O mibi For
 Patris ob ha
 A ffidet in fana
 I napiam, par
 Quid non ebr
 S peribet ej
 S ollicitis am
 F OECVND
 C ontracta q

G ratia, fama, ualetudo contingat abunde,
 E t mundus uictus non deficiente Crumena?
 Inter spem, curamq; timores, inter et iras
 O mnem crede diem tibi diluxisse supremum.
 G RATA superueniet, quæ non sperabitur, hora.
 M e pinguem, et nitidum bene curata cute uises,
 C um ridere uoles Epicuri de grege porcum.

AD TORQUATVM.

S.

I potes Archiacis cõuiua recumbere lectis,
 Nec modica cœnare times olus oẽ patella,
 Supremo te sole domi Torquate manebo.
 V ina bibes iterum Tauro diffusa, palustres
 I nter Minturnas, sinue sanumq; Petrinum.
 Sin melius quid habes, acerse, uel imperium fer.
 I andudum splendet focus, et tibi munda supellex.
 M itte leuers spes, et certamina diuitiarum,
 E t Moschi caussam. Cras nato Cæsare festus
 D at ueniam, somnumq; dies impune licebit
 A estuam sermone benigno tendere noctem.
 Q V O mihi Fortuna est, si non conceditur uti?
 Parcus ob hæredis curam, nimiumq; seuerus
 A ssidet insano, potare, et spargere flores
 I napiam, patiarq; uel inconsultus haberi.
 Quid non ebrietas designat? operta recludit,
 S pes iubet esse ratas, in prælia trudit inermem,
 S ollicitis animis onus eximit, addocet artes.
 F OECVNDI calices, quem non fecere disertum?
 C ontracta quem non in paupertate solutum?

Hæc ego procurare, et idoneus imperor, et non
 Inuitus, ne turpe toral, ne sordida mappa
 Corruget nareis, nenon et cantharus, et lanx
 Ostendat tibi te, ne fidos inter amicos
 Sit, qui dicta foras eliminat, ut coeat par,
 Iungaturq; pari, Brutam tibi, Septiciumq;
 Et nisi cœna prior, potiorq; puella Sabinum
 Detinet, assummam. Locus est et pluribus umbris.
 Sed nimis arcta premunt olidæ conuiuia capræ.
 Tu quotus esse uelis, rescribe, et rebus omiſſis
 Atria seruantem postico falle Clientem.

AD NUMICIVM.

6.

IL admirari, propè res est una Numici,
 n Solâq; quæ possit facere, et seruare beatû.
 Hunc solem, et stellas, et decedentia certis
 Tempora momentis sunt qui formidine nulla
 Imbuti spectent. quid censes munera terræ?
 Quid maris extremos Arabas ditantis, et Indos?
 Ludicra quid, plausus, et amici dona Quiritis
 Quo spectanda modo, quo sensu credis, et ore?
 Qui timet his aduersa, ferè miratur eodem,
 Quo cupiens, pacto. pauor est utrique molestus.
 Improvisa simul species exterretr utrunque.
 Gaudeat, an doleat, cupiat, metuât ue, quid ad rē?
 Si quidquid uidit melius, peiûs ue sua spe,
 Defixis oculis, animoq; et corpore torpet?
 Insani sapiens nomen ferat, æquus iniqui,
 Vltra, quam satis est, uirtutem si petat ipsam.

I nunc argentum, et marmor uetus, ærâq; et artibus
 S uscipe, cum gemmis tyrios mirare colores,
 G aude quod spectant oculi te nulle loquentem,
 G nauius mane forum, et uespertinus pete tectum,
 N e plus frumenti dotalibus emetat agris
 M utius, indignum quod sit peioribus ortus,
 H ic tibi sit potius, quàm tu mirabilis illi,
 Quidquid sub terra est, in apricum proferet ætas,
 D efodiet, condetq; nitentia. cum bene notum
 P orticus Agrippæ, et uia te conspexerit Appi,
 I re tamen restat Numa, quo deuēnit, et Ancus.
 S i latus, aut renes morbo tentantur acuto,
 Q uære fugam morbi. uis recte uiuere? quis non?
 S i uirtus hæc una potest dare? fortis omissis
 H oc age deliciis. uirtutem uerba putas, ut
 L ucum ligna. caue ne portus occupet alter
 N e Cybira, ne Bythina negocia perdas.
 M ille talenta rotundentur, totidem altera porro
 T ertia succedant, et quæ pars quadret aceruum.
 SCILICET uxorem cum dote, fidemq; et amicos,
 E t genus, et formam regina pecunia donat.
 A c bene nummatum decorat suadela, Venusq;.
 M anapiis locuples, eget æris Cappadocum Rex.
 N e fueris hic tu. Chlamydes Lucullus, ut aiunt,
 S i posset centum scenæ præbere rogatus,
 Q uis possum tot? ait, tamē et quærā, et quot habeo
 M ittam. post paulo scribit sibi millia quinque
 E sse domi Chlamydū, partem, uel tolleret omnes.
 E xilis domus est, ubi non et multa super sunt.
 E t dominum fallunt, et prosunt furibus. ergo

Si res sola potest facere, et seruare beatum
Hoc primus repetas opus, hoc postrenus omittas.
Si fortunatum species, et gratia præstat,
Mercemur seruum, qui dicet nomina, seuum
Qui fodiat latus, et cogat trans pondera dextram
Porrigere, hic multum in Fabia ualet, ille, Velina,
Cuilibet hic fassus eris dabit, eripietq; curules
Cui uolet importunus ebur. frater, pater adde,
Vt cuique est ætas, ita quenque facetus adopta.
 Si bene qui cœnat, bene uiuit, lucet eamus,
Quo ducit gula, piscemur uenemur, ut olim
Gargilius, qui mane plagas, uenabula, seruos,
Differtum transire forum, populumq; iubebat,
Vnus ut è multis populo spectante referret
Empum nulus aprum. crudi, tumidiq; lauemur
Quid deceat, quid non obliti, cerite cera
Digni, Remigum uitiosum Ithacensis Vlyset.
Cui potior patria fuit interdicta uoluptas.
Si, Mimerminus uti censeret, sine amore, iocisq;
Nil est iucundum, uiuas in amore, iocisq;.
Vive, uale. si quid nouisti rectius istis,
Candidus imperti, si non, his utere mecum.

AD MECOENATEM.

7.
 Vique dies tibi pollicitus merure futurū,
q Sextilem totum mendax desyderor. atqui
 Si me uiuere uis sanum, recte q; ualentem,
Quam mihi das ægro, dabis ægrotare timenti
Mecœnas ueniam, dum ficus prima, calorq;

Designatorem decorat lictoribus atris,
 Dum pueris omnis pater, et matercula pallet,
 Officiosaq; sedulitas, et opella forensis
 Adducit febreis, et testamenta resignat.

Quod si bruma niuers Albanis illinet agris,
 Ad mare descendet Vates tuus, et sibi parcat,
 Contractusq; leget, te dulcis amice reuifet
 Cum Zephyris, si concedes, et hirundine prima.

Non quo more pyris uesti Calaber iub et hospes,
 Tu me fecisti locupletem. Vescere sodes.

Iam satis est. At tu quantumuis tolle benigne.

Non inuisa feres pueris munuscula paruis.

Tam teneor dono, quam si dimittar onustus.

Vt libet. hec porcis hodie comedenda relinques.

PRODIGVSs, et stultus donat quæ spernit, et odit.

Hæc seges ingratos tulit, et feret omnibus annis.

Vir bonus, et sapiens dignis ait esse paratum
 Nec tamen ignorat quid distent æra lupinis.

Dignum præstabo me etiam pro laude merentis

Quod si me nolles usquam discedere, reddes

Forte latus, nigros angusta fronte capillos,

Reddes dulcè loqui, reddes ridere decorum, et

Inter uina fugam Cynaræ mœrere proteruæ.

Forte per angustam tenuis uulpecula rimam

Repperat in cumeram frumenti, pastaq; rursus

Ire foras pleno tendebat corpore frustra,

Cui mustella procul, si uis ait effugere istinc,

Macra cauum repetes, arctum quem macra subisti.

Hæc ego si compellar imagine, cuncta resigno.

Nec somnum plebis laudo satur altilium, nec

o iiii

O tia diuitiis Arabum liberrima muto.
 S æpe uerecundum laudasti rexq; paterq;
 A udisti coràm, nec uerbo parcaus absens.
 I nspice, si possum donata reponere lætus.
 Haud male Telemachus proles patientis Vlysses,
 N on est aptus equis ithacæ locus, ut neque planis
 P orrectus spatii, nec multæ prodigus herbae.
 A tride magis apta tibi tua dona relinquam.
 P ARuum parua decent. mihi iam non regia Roma,
 S ed uacuum Tybur placet, aut imbellis Tarentum.
 S trenuus, et fortis, caussisq; Philippus agendis
 C larus ab officiis, octauam circiter horam
 D um redit, atq; foro nimium distare carinas
 I am grandis natu queritur, conspexit, ut aiunt
 A dra sum quendam uacua tonsoris in umbra
 C ultello proprios purgantem leniter unguers.
 Demetri (puer hic non leue iussa Philippi
 A cipiebat) abi, quære, et refer unde domo, quis,
 C uius fortunæ, quo sit patre, quò ue patrono.
 I t, redit, et narrat Vulteium nomine Menam,
 P ræconem tenui censu sine crimine notum,
 E t properare loco, et cessare, et quærere, et uti,
 G audentem paruisq; sodalibus, et lare certo,
 E t ludis, et post deasa negocia, campo.
 S citari licet ex ipso, quodcunq; refers. dic
 A d cœnam ueniat. non sane credere Mena,
 M irari se cum tacitus. quid multa? benigne
 R espondet. negat ille mihi negat improbus, et te
 N egligit, aut horret. Vulteium mane Philippus
 V ilia uendentem tunicato scrutata popello.

O conpat,
 E xgare
 Quod non
 P roudiffi
 M eobi, si
 P ost nona
 V amentu
 T andem d
 O calumia
 M aie clien
 R ora subu
 I mpositu
 N on cessat
 E t sibi d
 O am se p
 P ronnat
 M eratur
 Quam satis
 S naps, et
 I mmoitay
 V erum m
 S pem m
 O ffensu
 A rripit, i
 Quem sum
 D uis aie
 E sse m
 S iueller,
 Quod te p
 O bsecro,

O cupat, et saluere iubet prior. ille Philippo
E xcusare laborem, et mercenaria uincla,
Q uod non mane domum uenisset, deniq; quod non
P roudisset eum. Sic ignouisse putato
M e tibi, si coenas hodie mecum. Vt liber. Ergo
P ost nonam uenies. nunc i, rem strenuus auge.
V t uentū ad coenam est, dicenda, tacenda locutus,
T andem dormitum dimittitur. hic ubi sæpe
O ccultum uisus decurrere pisces ad hamum,
M ane cliens, etiam certus conuiua, iubetur
R ura suburbana indictis comes ire Latinis.
I mpositus mannis, aurum, cælumq; sabinum
N on cessat laudare. uidet, ridetq; Philippus,
E t sibi dum requiem, dum risus undique querit,
D um septem donat sextertia, mutua septem
P romittit, Persuadet uti mercetur agellum.
M ercatur. ne te longis ambagibus ultra,
Q uam satis est, morer, ex nitido fit rusticus, atq;
S ulcos, et uineta crepat mera, præparat ulmos,
I mmoritur studiis, et amore senescit habendi.
V erum ubi oues furto, morbo periere capellæ,
S pem mentita seges, bos est enectus arando,
O ffensus damnis, media de nocte caballum
A rripit, iratusq; Philippi tendit ad ædēs.
Q uem simul aspexit scabrū, intonsūq; Philippus,
D urus ait Vultes nimis, attentusq; uideris
E sse mihi. Pol me miserum patrone uocares,
S i uelles, inquit, uerum mihi dicere nomen.
Q uod te per genium, dextramq; deosq; penates
O bsacro, et obtestor, uitæ me redde priori.

Qui simul aspexit, quantum dimissa petitis
 Praestent, mature redeat, repetatq; relicta.
 METIRI se quenq; suo modulo, ac pede, uerū est.

8.

AD CELSV M ALBINO VANVM.

Elso gaudere, et bene rē gerere Albinouano
 Musa rogata refer Comiti, scrib æq; Neronis.
 Si quæret quid agā, dic multa, et pulchra, minā tē
 Viuere, nec recte, nec suauiter, haud qā grā do,
 Contuderit uiteris, oleamq; momorderit æstus,
 Nec quia longinquis armentum ægrotet in aruis,
 Sed quia mente minus ualidus, quam corpore toto,
 Nil audire uelim, nil discere, quod leuet ægrum.
 Fidis offendar medicis, irascar amicis,
 Cur me funesto properent arcere ueterno.
 Quæ nocere sequar, fugiam quæ profore credā.
 Romæ Tybur amem, uento sus, Tybure Romam.
 Post hæc ut ualeat, quo pacto rem gerat, et se,
 Ut placeat iuueni percontare, atq; cohorti.
 Si dicet recte, primum gaudere, subinde
 Preceptum auriculis hoc instillare memento,
 Ut tu fortunam, sic nos te Celse feremus.

AD CLAUDI VM NERONEM.

9.

Eptimius Claudi nimirum intelligit unus,
 Quā tū me facias nā me rogat, et prece cogit
 Salicet ut tibi se laudare, et tradere coner
 Dignum mente, domoq; legentis honesta Neronis,
 Munere cum fungi propioris cōset amici.

Quid possim uidet, ac nouit me ualdius ipso.
 Multa quidem dixi, cur excusatus abirem,
 Sed tinnui, mea ne finxisse minora putarer,
 Dissimulator opis propriae, mihi commodus uni.
 Sic ego maioris fugiens obprobria culpæ,
 Frontis ad urbanæ descendi præmia quod si,
 Deposuit laudas ob amici iussa pudorem,
 Scribe tui gregis hunc, et fortem crede, bonumq;

AD FVSCVM ARISTIVM.

Rbis amatorem Fuscum saluere iubemus
 Ruris amatores, hac in re scilicet una
 Multum dissimiles, ad cætera penè gemelli.
 Fraternalis animis quidquid negat alter, et alter.
 Annuimus pariter uetuli, notiq; columbi.
 Tu nidum seruas, ego laudo ruris amœni
 Riuos, et nusco circumlita saxa, nemusq;
 Quid quæris? uiuo, et regno, simul ista reliqui,
 Quæ uos ad cælum effertis rumore secundo.
 Vtq; sacerdotis fugitiuus, liba recusō,
 Pone ego iam mellitis potiore placentis.
 Viuere naturæ si conuenienter oportet,
 Ponendæq; domo quærenda est area primum,
 Nouisti ne locum potiore rure beato?
 Est ubi plus te peant hyemes? ubi gratiores aura
 Leniat et rabiem canis, et momenta leonis,
 Cum semel accipit solem furibundus acutum?
 Est ubi diuellat somnos minus inuida cura?
 Deterius libyas olet, aut nitet herba lapillis?
 Purior in uicis aqua tendit rumpere plumbum,

Quā, quæ per pronum trepidat cū murmure riui?
 N empe inter uarias nutritur sylua columnas,
 L audaturq; domus, longos quæ prospicit agros.
 N aturam expellas furca, tamen usq; recurrat,
 E t male perumpet furtim fastigia uictrix.
 N on qui Sidonio contendere callidus ostro
 N escit Aquinatam potantia uellera suum,
 C ertius accipiet damnum, propiusue medullis,
 Quā qui non poterit uero distinguere falsum.

Quem res plus nimio delectauere secundæ,
 M utatæ quatiens: siquid mirabere, pones
 I nuitus: fuge magna, licet sub paupere tecto
 R eges, et regum uita præcurrere amicos.

Cernus equum pugna melior communibus herbis
 P ellebat, donec minor in certamine longo
 I mplorauit opes hominis, frenumq; recepit.
 S ed postquam uictor uiolens discessit ab hoste,
 N on equitem dorso, non frenum depulit ore,
 S ic qui pauperiem ueritus, potiore metallis
 LIBERTATE caret, dominum uehet improbus, atq;
 SERVIET æternum, qui paruo nescit uti.
 C ui non conueniet sua res, ut calceus olim
 S i pede maior erit, subuertet, si minor, uret.
 L AETVS SORTE TUA uiues sapienter Arist.
 N ec me dimittes incastigatum, ubi plura
 C ogere, quam satis est, ac non cessare uidebor.
 IMPERAT, aut seruit collecta pecunia cuiq;
 T ortum digna sequi potius, quam ducere funem.
 Hæc tibi dictabam post fanum putre vacinæ,
 E xcepto quod non simul esses, cætera lætus.

Vid tibi uisa Chios Bullati, notaq; Lesbos? XI
 q Quid cōcina Samos? qd Cræsi regia Sardis?
 Smyrna, qd, et colophō? maiora, minorā ne fā
 Cūctāne præ cāpo, et Tyberino flumie sordēt? (ma?
 A n uenit in uotum Attalias ex urbibus una?
 A n Lebedum laudas odio maris, atq; uiarum?
 Scis Lebedus quādm sit Gabiis desertior, atq;
 F idenis uicis, tamen illic uiuere uellem,
 Oblitusq; meorum, obliuiscendus et illis
 N eptunum procul è terra spectare furentem.
 S ed neq; qui Capua Romam petit imbre, lutoq;
 A sper sus, uolet in caupona uiuere, nec qui
 F rigus collegit, furnos et balnea laudat
 V t fortunatam plene præstantia uitam.
 N ec si te ualidus iactauerit auster in alto,
 I circo nauem trans Aegæum mare uendas.
 I ncolumi Rhodos, et Mitylene pulchra facit, quod
 P enula solstitio, Campestre nivalibus auris,
 P er brumam Tyberis, sextili mense Caminus.
 Dum licet, et uultum seruat fortuna benignum,
 R omæ laudetur Samos, et Chios, et Rhodos absens.
 T u quancunq; Deus tibi fortunauerit horam
 G rata sume manu, nec dulcia differ in annum,
 V t quocunq; loco fueris, uixisse libenter
 T e dicas. nam si ratio, et prudentia curas,
 N on locus effusi late maris arbiter aufert,
 C OELVM, non animū mutant, q trās mare currūt.
 S tremua nos exercet, inertia nauibus, atq;

Quadrigis petimus bene uiuere, quod petis hic est,
 Est v'lubris, animus si te non deficit æquus.

AD ICCIVM.

12.

Rustibus Agrippæ Siculis, quos colligis, Icti
 Si recte frueris, non est ut copia maior
 Ab Ioue donari possit tibi, tolle querelas.

AVPER enim non est, cui rerum suppetit usus.
 Si uentri bene, si lateri est, pedibusq; tuis, nil

Diuitiæ poterunt regales addere maius.

Si forte in medio positorum abstemius herbis

Viuis, et urtica, sic uiues protinus, ut te

Confestim liquidus fortunæ riuus inauret.

Vel quia naturam mutare pecunia nescit,

Vel quia cuncta putas una uirtute minora.

Miranur si Democriti pecus edit agellos,

Cultaq; dum peregre est animus sine corpore uelox,

Cum tu inter scabiem tantam, et contagia lucri,

Nil paruum sapias, et adhuc sublimia cures,

Quæ mare compeſcant cauſſæ, quid temperet annû,

Stellæ sponte sua iussæ ne uagentur, et errent,

Quid premat obscurum Lunæ, quid proferat orbẽ,

Quid uelit, et possit rerum concordia discors,

Empedocles, an Sertinii deliret acumen.

Verum seu pisces, seu porrum, et æpe trucidas,

Vtere Pompeio Grossho, et siquid petet, ultro

Defer, nil Grossphus nisi uerum orabit, et æquum.

VILIS amicorum est annona bonis, ubi quid deest.

Ne tamen ignores quo sit Romana locores,

Cantaber Agrippæ, Claudii uirtute Neronis

Armenius cecidit .Ius, imperiumq; Phraotes
Cæsaris accepit genibus minor. Aurea fruges
Italiæ pleno diffudit copia cornu.

AD VINNIVM ASELLAM.

13

T proficiscentem docui te sæpe, diuq;
" Augusto reddes signata uolumina Vinni
 Si ualidus, si lætus erit, si deniq; poscet.
Ne studio nostri pecces, odiumq; libellis
Sedulus importes, opera uehemente minister.
 Si te forte meæ grauis uret sarcina chartæ,
Abiecto potius, quàm quo perferre iuberis
Clitellas ferus impingas, A sinæq; paternum
Cognomen, uertas in risum, et fabula fias.
Viribus uteris per cliuos, flumina, lamas.
 Victor propositi simulac perueneris illuc,
Sic positum seruabis onus, ne forte sub ala
Fasciculum portes librorum, ut rusticus agnum,
Vt uinosa globos furtivæ Pyrrhia læne,
Vt cum pilleolo soleas conuina tribulis.
Ne uulgo narres te sudauisse ferendo
Carmina, quæ possunt oculos, auresq; morari
Cæsaris .oratus multa prece nitere porrò.
Vade, uale, caue ne titubes, mandataq; frangas.

AD VILLICVM SVVM.

14

" Illice sylvarum, et mihi me reddentis agelli,
 Quem tu fastidis habitatũ quinq; focis, et
Quinq; bonos solitum Bariam dimittere patres,
Certemus, spinas animò ne ego fortius, an tu

Euellas agro, et melior sit Horatius, an res.
Me quamuis Lamiæ pietas, et cura moratur
Fratrem moerentis, raptò de fratre dolentis
Insolabiliter, tamen istuc mens, animusq;
Fert, et amat spatii obstantia rumpere claustra.
 Rure ego uiuentem, tu dicis in urbe beatum.
CVI placet alterius, sua nimirum est odio, fors.
Stultus uterq; locum immeritum causatur inique.
In culpa est animus, qui se non effugit unquam.
 Tu Mediastynus tacita prece rura petebas,
Nunc urbem, et ludos, et balnea uillicus optas.
Me constare mihi scis, et discedere tristem,
Quandounque trahunt inuisa negocia Romam.
 Non eadem miramur, eò disconuenit inter,
Me q; et te. nam quæ deserta, et inhospita, Tesqua
Credis, amœna uocat, mecum qui sentit, et odit,
Quæ tu pulchra uocas. fornix tibi, et uncta popina
Iucutiunt urbis desyderium uideo, et quod
Angulus iste feret piper, et thus ocyus una,
Nec uicina subest uinum præbere taberna
Quæ possit tibi, nec meretrix tibiana, cuius
Ad strepitum salias terræ grauis. et tamen urges
Iam pridem non tacta ligonibus arua, bouemq;
Disiunctum curas, et strictis frondibus explēs.
Addit opus pigro riuus, si decedit imber
Multa mole docendus aprico parcere prato.
 Nunc age quid nostrum concentum diuidat, audi,
Quem tennes decuere togæ, nitidiq; capilli,
Quem scis immunem Cynaræ placuisse rapac,
Quem bibulum liquidi media de luce falerni

Cœna

Cæna brevis iuuat, et propè riuū somnus i herba.

Nec lusisse pudet, sed non incidere ludum.

Non istuc obliquo oculo mea commoda quisquam.

Limat non odio obscuro, morsuq; uenenat.

Rident uicini glebas, et saxa mouentem.

Cum seruis urbana diaria rodere mauis.

Horum tu in numerum notoruis inuidet usum

Lignorum, et pecoris tibi calo argutus, et horti.

Optat Ehippia bos piger, optat arare caballus.

QVAM scit uterq; libens, censebo, exerceat artem.

AD VALLAM.

15.

q Væ sit hyems Velia, quod coelū Valla salerni

Quorū hoīum regio, et glis uia, Nā mihi Ba-

Musa superuacuas Antonius, et tamen illis (ias

Me facit inuisum, gelida cum perluor unda

Per medium frigus, sanè myrteta relinqui,

Dictaq; cessantem neruis elidere morbum

Sulfura contemni, uicus gemit inuidus ægris.

Qui caput, et stomachum supponere fontibus audet

Cusinis, Gabiosq; petunt, et frigida rura.

Mutandus locus est, et diuersoria nota

Præteragendus equus. quo tendis? nō mihi Cumas

Est iter, aut Baias lena stomachosus habena

Dicit eques. Sed equi frenato est auris in ore.

Maior utrum populum frumenti copia pascat,

Collectos ne bibant imbres, puteos ne perennes

Dulcis aquæ, nam uina nihil moror illius oræ.

Rure meo possum quid uis perferre, pati q;

p

A d mare cum ueni, generosum, et lene requiro,
 Quod curas abigat, quod cum spe diuite manet
 I nuenas, animumq; meum, quod uerba ministret,
 Quod me Lucanæ iuuenem commendet amicæ,
 T ractus uter plures lepores, uter educet apros,
 V tra magis pisces, et echinos æquora cælent,
 P inguis ut inde domum possim, Phæaxq; reuerti,
 S cribere te nobis, ac nos tibi credere par est.

AD EVNDEM.

16.

Enius, ut rebus, maternis, atque paternis
 m Fortiter absumptis, urbanus cœpit haberi
 Curra uagus, nō qui certū præsepe teneret
 I mpransus, non qui ciuem dignosceret hoste,
 Quælibet in quemuis obprobria fingere sæuus,
 P ernicies, et tempestas, barathrumq; macelli,
 Quidquid quæsierat, uentri donabat auaro.
 Hic ubi nequitiaë fautoribus, et timidis, nil,
 A ut paulum abstulerat, patinas cœnabat Omasi
 V ilis et agnini, tribus Vrsis quod satis esset.
 S alicet ut uentres lamna candente nepotum
 D iceret urendos correctus. Menius idem
 Quidquid erat nactus prædæ maioris, ubi omne
 V erterat in fumum, et cinerem, non Hercule miror
 A iebat, si qui comedunt bene, cum sit obeso
 N il melius turdo, nil uulua pulchrius ampla,
 Nimirū hic ego sum. Nā tuta, et paruula Laudo,
 C um res deficiunt satis inter uilia fortis.
 V crum ubi quid melius contingit, et unctius, idem
 V os sapere, et solos aio bene uiuere, quorum
 C onspiciatur nitidis fundata pecunia uillis.

AD QUINTIVM.

E perconteris¹ fundus meus optime Quinti,
Aruo pascat herū, an batis opulēter oliuæ,
Pomis ne, et pratis, an amicta uitibus ulmo,
Scribetur tibi forma loquaciter, et situs agri.

Continui montes, nisi dissociantur opaca
V alle, sed ut ueniens dextrum latus aspiciat Sol,
Leuū discedens curru fugiente uaporet.
Temperiem laudes. quid? si rubicunda benigne
Corna vepres, et Pruna ferēt, et Quercus, et Ilex,
Multa fruge pecus, multa dominum iuuēt umbra,
Dicis adductum propius frondere Tarentum.
Fons etiam riuo dare nomen idoneus, ut nec
Frigidior thracem, nec purior ambiat Ebrus,
Infirmō capiti fluit utilis, utilis aluo.

Hæ latebræ dulcēs, etiam (si credis) amœnæ
Incolumem tibi me præstant septembribus horis.
Tu recte uiuus, si curas esse, quod audis.
Iactamus iam pridem omnis te Roma beatum.
Sed uereor ne cui de te plus, quàm tibi credas,
Né ue putes alium sapiente, bonoq: beatum,
Neu si te populus sanum, recteq: ualentem
Dicitur, occultam febrem sub tempus edendi
Dissimules, donec manibus tremor incidat unctis.
S TVLTORŭ incurata pudor malus ulcera cælat.
Siquis bella tibi terra pugnata, mariq;
Dicat, et his uerbis uacuas permulceat aures,
Té ne magis saluum populus uelit, an populum tu,
S eruet in ambiguo qui consulit, et tibi, et urbi

Iuppiter, Augusti laudes agnoscere possis,
 Cum pateris sapiens, emendatusq; uocari,
 Respondes ne tuo dic sodes nomine? nempe
 Vir bonus, et prudens dici delector ego, ac tu.

Qui dedit hoc hodie, cras, si uolet, auferet, ut si
 Detulerit fascis indigno, detrahet idem.
 Pone, meum est, inquit, pono, tristisq; recedo.
 Idem si clamet furem, neget esse pudicum,
 Contendat laqueo collum pressisse paternum,
 Mordeat obprobriis falsis, mutemq; colores?

Falsus honor iuuat, et mendax infamia terret
 Quē, nisi mēdosum, et mēdacē? Vir bonus est quis?
 Qui consulta patrum, qui leges, iuraq; seruat,
 Quo multæ, magnæq; secantur iudice lites,
 Quo responfore, et quo causæ teste tenentur.

Sed uidet hunc omnis domus, et uicinia tota
 Introrsum turpem speciosum pelle decora.
 Nec furtum fecit, nec fugi, si mihi dicat
 Seruus, Habes pretium, loris non ureris aio.
 Non hominem occidi, Non pascas in cruce cornos.
 Sum bonus, et frugi, renuit, negat, atq; Sabellus.

Cautus enim metuit foueam Lupus, Accipiterq;
 Suspectos laqueos, et opertum Miluius hamum.
 ODERVNT PECCARE boni uirtutis amore.

Tu nihil admittes in te, formidine pœnæ.
 Sit spes fallendi. Miscebis sacra profanis.
 Nam de mille fabæ modiis cum surripis unum,
 Damnum est, non facinus mihi pacto lenius isto.

Vir bonus? omne forū, quē spectat, et oē tribunal
 Quandoq; Deos uel porco, uel bone placat

I ane pater clare, clare cum dixit A pollo,
 L abra mouet metuens audiri, pulchra Lauerna
 D a mihi fallere, da iustum, sanctumq; uideri,
 N octem peccatis, et fraudibus obice nubem?

Quo melior seruo, quo liberior sit anarus
 I n triuiis fixum cum se demittit ob assem,
 N on uideo. nam qui cupiet, metuet quoq; porro.
 QVI metuens uiuit, liber mihi non erit unquam.
 P erdidit arma, locum uirtutis deseruit, qui
 S emper in augenda festinat, et obruitur re.

Vendere cum possis captiuum, occidere noli.
 S eruiet utiliter. sine pascat durus, aretq;
 N auiget, ac mediis hyemet mercator in undis,
 A nnonæ profit. portet frumenta, penusq;.

Vir bonus, et sapiens audebit dicere, Penthe u
 R ector Thebarum quid me perferre, pati q;
 I ndignum coges? Adimam bona. Nempe pecus, rem
 L ectos, argentum tollas licet. In manibus, et
 C ompedibus sæuo te sub custode tenebo.
 I pse Deus, simulatque uolam, me soluet opinor.
 H oc sentit, moriar. MORS ultima linea rerum est.

AD SÆVAM.

Vaniis Sæua satis per te tibi cōsulis, et scis,
 q Quo tandem pacto deceat maioribus uti,
 Disce docēdus adhuc, q̄ cēsset amicus, ut s̄
 C æcus iter monstrare uelit, tamen aspice siquid,
 E t nos quod cures proprium fecisse loquamur,
 S i te grata quies, et primam somnus in horam
 D electat, si te puluis, si repitusq; rotarum,

p iii

*S*i lēdit caupona, Ferentinum ire iubebo.

*N*am neque diuitibus contingunt gaudia solis.

*N*ec uixit male, qui natus, moriensq; fefellit.

*S*i prodesse tuis, pauloq; benignius ipsum

*T*e tractare uoles, accedes siccus ad unctum.

*S*i pranderet olus, patienter regibus uti

*N*ollet Aristippus, si sciret regibus uti,

*F*astidiret olus, qui me notat utrius horum

*V*erba probes et facta, doce, uel iunior audi,

*C*ur sit Aristippi potior sententia. nanque

*M*ordacem Cynicum sic eludebat, ut aiunt,

*S*curror ego ipse mihi. populo tu, rectius hoc, et

*S*plendidius multo est. equus ut me portet, alit rex,

*O*fficium facio, tu poscis uilia uerum es

*D*ante minor, quamuis fers te nullius egentem.

*O*mnis Aristippum decuit color, et status, et res.

*T*entantem maiora, ferè præsentiis æquum.

*C*ontra, quem duplici panno patientia uelat,

*M*irabor uitæ uia si conuersa decebit.

*A*lter purpureum non expectabit amictum,

*Q*uidlibet indutus celeberrima per loca uadet,

*P*ersonamq; feret non inconcinuus utranque.

*A*lter Miletæ textam cane peius et angui

*V*itabit chlamydem, morietur frigore, si non

*R*ettuleris pannum refer, et sine uiuat ineptus.

*R*es gerere, et captos ostendere quibus hostes

*A*ttingit solum Iouis, et cœlestia tentat.

*P*incipibus placuisse uiris, non ultima laus est,

*N*on civis homini cōtingit adire Corinthum.

*S*edit, qui timuit, ne non succederet, esto.

Quid quæ

Hic est, au

Vt parus

Hic subit,

Aur deca

Coram

Plus pos

Aurapias

Indotat

Etfundus

Qui dicit

Etmobi

Sad lacus

Plus dapi

Branda

Qui queri

Aurapias

Nota refe

Sape per

Nulla fides

Ner fem

Fracto

Lacryma

Credite

Quere per

Quid? qui peruenit, fecit ne uiriliter? at qui
 Hic est, aut usquā, quod q̄rimus, hic onus horret,
 Vt paruis animis, et paruo corpore maius,
 Hic subit, et perfert. aut uirtus nomen inane est,
 Aut decus, et pretium recte petit experiens uir.

Coram Rege suo de paupertate tacentes
 Plus poscente ferent. distat, sumas ne pudenter,
 An rapias. at qui rerum caput hoc erat, hic fons.

Indotata mihi soror est, pauperula mater,
 Et fundus nec uendibilis, nec pascere firmus,
 Qui dicit, clamat uictum date. succinit alter,
 Et mihi diuiduo findetur munere quadra.

Sed tacitus pasci si posset coruus, haberet
 Plus dapis, et rixæ multo minus, inuidiæq;

Brundisium comes, aut Surrentū ductus amœnū.

Qui queritur salebras, et acerbū frigus, et imbreis,

Aut cistam effractam, et subducta uiatica plorat,

Nota refert meretricis acunina sæpe catellam

Sæpe perischelidem raptam sibi flentis, uti mox

Nulla fides damnus, uerisq; doloribus adsit.

Nec semel irrisus truiis attollere curat

Facto crure planum, licet illi plurima manet

Lacryma, per sanctum iuratus dicat Osirim

Credite, non ludo, crudeles tollite claudum.

Quære peregrinum uicinia rauca reclamat.

AD LOLLIVM.

I bene te noui, metues liberrime Lolli

Scurrantis speciē præbere, professus amicū,

Vt matrona meretrici dispar erit, atq;

p iiii

Discolor infido scurræ distabit amicus.

Est huic diuersum uitio uitium prope maius

Asperitas agrestis, et inconcinna, grauisq;

Quæ se commendat tonsa cute dentibus atris,

Dum uult libertas mera dici, ueraq; uirtus.

Virtus est medium uitiorum utrinq; reductum,

Alter in obsequium plus æquo pronus, et imi

Derisor lecti, sic nutum diuitis horret,

Sic iterat uoces, et uerba cadentia tollit,

Vt puerum credas sæuo dictata magistro

Reddere, uel partem minimum tractare secundas.

Alter rixatur de lana sæpe caprina,

Propugnat nugis armatus, scilicet ut non

Sit mihi prima fides, et uere quod placet, ut non

Acriter elatrem. pretium ætas altera sordet.

Ambigitur, quid enim Castor sciat, an Docilis plus

Brundusium Numia melius uia ducat, an Appi.

Quem damnoſa Venus, quæ præceptis alea nudat

Gloria, quem supra uirens, et uestit, et ungit,

Quem tenet argenti sitis importuna, famesq;

Quem paupertatis pudor, et fuga, diues amicus

Sæpe decem uitis instructor odit, et horret.

Aut si non odit, regit, ac ueluti pia mater

Plus, quam se sapere, et uirtutibus esse priorem

Vult, et ait prope uera. mecum contendere noli.

STVLTitiam patiuntur opes. tibi paruula res est.

Arecta decet sanum comitem togæ. desine mecum

Certare. Eutrapelus cuiusq; nocere uolebat,

Vestimenta dabat pretiosa. beatus enim iam

Cum pulchris tunicis sumet noua consilia, et spes,

Dormiet in lucem, scorto postponet honestum
Officium, nummos alienos pascet, ad inum
Thrax erit, aut olitoris aget mercede caballum.
Arcanum neq; tu scrutaberis ullius unquam,
Commissumq; teges, et uino tortus, et ira.
Nec tua laudabis studia, aut aliena reprendes,
Nec cum uenari uolet ille, poemata panges.
Gratia sic fratrum geminorum Amphionis, atq;
Zethi dissiluit, donec suspecta seuerio
Conticuit lyra, fraternis cecidisse putatur
Moribus Amphion. tu cede potentis amici
Lenibus imperiis, quotiesq; educet in agros
Aetolis onerata plagis iumenta, canesq;
Surge, et inhumanae senium deponere cœnæ,
Cœnes ut pariter pulmenta laboribus empta.
Romanis solenne, uiris opus, utile famæ,
Vitæq; et membris, præsertim cum ualeas, et
Vel cursu superare canem, uel uiribus aprum
Possis, adde, uirilia quod speciosius arma
Non est qui tractet, scis quo clamore coronæ
Prælia sustineas campestria, deniq; sæuam
Militem puer, et cantabrica bella tulisti
Sub duce, qui templis parthorum signa refixit.
Et nunc, si quid abest Italis adiudicat armis.
Ac ne te retrahas, et inexcusabilis absis,
Quamuis nil extra numerum fecisse, modumq;
Curas, interdum nugaris rure paterno.
Partitur lintres exercitus. Aethia pugna
Te duce per pueros hostili more refertur.
Aduersarius est frater, Læus, Adria, donec

A literutrum uelox uictoria fronde coronet.

Consentire suis studiis, qui crediderit te

Fautor utroq; tuum laudabit pollice ludum.

Protinus ut moneam, si quid monitoris eges tu,

Quid de quoque uiro, et cui dicas sæpe uideto.

Percontatorem fugito, nam garrulus idem est.

Nec retinent patulae commissa fideliter aures.

ET SEMEL emissum uolat irrenuocabile uerbum.

Non ancilla tuum iecur ulceret ulla, puë r ue

Intra marmoreum uenerandi limen amici.

Ne dominus pueri pulchri, caræue puellæ

Munere te paruo beet, aut incommodus angat.

Qualẽ commẽdes etiam atq; etiã aspice, ne mox

Incutiant aliena tibi peccata pudorem.

Fallimur, et quondam, non dignum tradimus, ergo

Quem sua culpa premet, deceptus omitte tueri,

Vt penitus notum si tentent crimina serues,

Tuterisq; tuo fidentem præsidio, qui

Dente Theonino cum arcum roditur. ecquid?

Ad te post paulo uentura pericula sentis?

NAM tua res agitur, paries cum proximus ardet,

Et neglecta solent incendia sumere uires.

Dulcis inexpertis cultura potentis amici.

Expertus metuit. tu dum tua nauis in alto est,

Hoc age, ne mutata retrorsum, te ferat aura.

Oderunt hilarem tristes, tristemq; iocosi.

Sedatum celeres, agilem, gnavumq; remissi.

Potiores bibuli media de nocte filerni

Oderunt porrecta negentem pocula, quamuis

Nocturnos iures te formidare uapores.

Deme super alio nubem plerunq; modestus
O cupat obscuri speciem, taciturnus acerbi.

Inter cuncta leges, et percontabere doctos,
Qua ratione que astraducere leniter ævum,
N e te semper inops agitet, uexetq; cupido,
N e pauor, et rerum mediocriter utilium spes.
V irtutem doctrina paret, natura ne donet,
Quid minuatur curas, quid tibi reddat amicum,
Quid pure tranquillet, honos, an dulce lucellum,
A n secretum iter, et fallentis semita uitæ.

Me quoties refiat gelidus Digentia riuus,
Quem Mandela bibit rugosus frigore pagus,
Quid sentire putas? quid credis amice precari?
S it mihi, quod nunc est, etiam minus, ut mihi uiuā
Quod superest æui, si quid superisse uolunt Di.
S it bona librorum, et prouisæ frugis in annum
C opia, neu fluitem dubie spe pendulus horæ.
S ED SATIS est orare Iouem, qui donat, et auferet,
D ET uitā, det opes, æquū m animū ipse parabo.

AD MECOENATEM.

20.

P Risco si credis Mecænas docte Cratino,
Nulla placere diu, nec uiuere carmina pnt,
Quæ scribuntur aquæ potoribus, ut male sanos
A dscribit Liber Satyris, Faunisq; poetas.
V ina ferè dulces oluerunt mane camanæ.
I audibus arguitur uini uinosus Homerus.
E nnius ipse pater nunquam nisi potus ad arma
P rosiluit dicenda, forum, putealq; Libonis
M andabo sicis, adimam cantare seueris.

Hoc simul edixit, non cessauere poetæ
Nocturno certare mero, putere diurno.

Quid? si quis uultu toruo ferus, et pede nudo,
Exiguæq; togæ simulet textore Catonem,
Virtutem ne repræsentet, moresq; Catonis?
Rupit Hyarbitam Timagēnis æmula lingua,
Dum studet urbanus, tēditq; disertus haberi.
Decipit exemplar uitii imitabile. quod si
Pallerem casu, biberent ex angue cuminum.
O imitatores seruum pecus, ut mihi sæpe
Bilem, sæpe iocum uestri mouere tumultus.

Libera per uacuum posui uestigia princeps.
Non aliena meo pressi pede. qui sibi fidit
Dux, regit examen. Parios ego primus iambos
Ostendi Latio numeros, animosq; secutus
Archilochi, non res, et agentia uerba Lycambem.

At ne me foliis ideo breuioribus ornes,
Quod timui mutare modos, et carminis artem,
Tēperat Archilochi musam pede mascula sapphō,
Temperat Alcæus, sed rebus, et ordine dispar.
Nec socerū quærit, quem uersibus oblinat atris,
Nec sponsæ laqueum famoso carmine nequit.
Hunc ego non alio dictum prius ore, Latinis
Vulgavi Fidicen. inuocat innumerosa ferentem
Ingeniis, oculisq; legi, manibusq; teneri.
Scire uelis mea cur ingratus opuscula lector
Laudet, ametq; domi, premat extra limen iniquus,
Non ego uentosæ plebis suffragia uenor
Impensis cœnarum, et tritæ munere uestis.
Non ego nobilium scriptorum auditor, et ultor,

Grammaticas ambire tribus, et pulpitæ dignor.

Hinc illæ lacrymæ. spissis indigna theatris

Scripta pudet recitare, et nugis addere pondus,

Si dixi, rides ait, et Iouis auribus ista

Seruas. fides enim manare poetica mella

Te solum, tibi pulcher. Ad hæc ego naribus uti

Formido, luctantis a cuto ne secer ungui.

Displicet iste locus clamo, et diludia posco.

Ludus enim genuit trepidum certamen, et iram,

Ira truces inimizias, et funebre bellum.

AD LIBRVM SVVM.

21.

Uertumnū, Ianumq; liber spectare uideris,
Salicet ut prostes Sossiorū pumice mūdus.

Odisti clauers, et grata sigilla pudico.

Paucis ostendi gemis, et communia laudas.

Non ita nutritus, fuge, quo discedere gestis,

Non erit emissio reditus tibi. quid miser egi,

Quid uolui? dices, ubi quis te læserit. et scis

In breue te cogi, cum plenus languet amator.

Quod si non odio peccantis desipit augur,

Carus eris Romæ, donec te deserat ætas.

Contrectatus ubi manibus sordescere vulgi

Cœperis, aut tineas pascas taciturnus inertis,

Aut fugies Vtica, aut unctus mitteris Ilerdam.

Ridebit monitor non exauditus, ut ille

Qui male parentem in rupes detrusit a sellum

Iratus. QVIS ENIM inuitum seruare labore?

Hoc quoq; te manet, ut pueros elementa docentem

Occupet extremis in uias balba senectus.

Cum tibi sol tepidus plures admouerit aures,
 Me libertino natum patre, et in tenui re
 Maiores pennas nido extendisse loqueris,
 Vt quantum generi demas, uirtutibus addas.
 Me primis urbis belli placuisse, domq;
 Corporis exigui, præcænum, solibus aptum,
 I rasci celerem, tamen ut placabilis essem.
 Forte meum, si quis te percontabitur ænum,
 Me quater undenos sciat impluisse decembres,
 Collegam Lepidum quo duxit Lollius anno.

QVINTI HORATII FLACCI EPISTO
 LARVM LIBER SECVNDVS.

AD AVGVSTVM.

Vm tot sustineas, et tanta nego-
 cia solus,
 Res Italas armis tuteris, mori-
 bus ornes,
 Legibus emēdes, in publica cō-
 moda peccem,
 Si longo sermone morer tua tempora Cæsar.
 Ronius, et Liber pater, et cum Castore Pollux
 Post ingentia facta, deorum in templa recepti.
 Dum terras, hominumq; colunt genus, aspera bella
 Componunt, agros assignant, oppida condunt,
 Plorauere suis non respondere fauorem
 Speratum meritis. Diram qui contudit hydram,
 Notaq; fatali portenta labore subegit,
 Comperit inuidiam supremo fine domari.

V RIT enim fulgore suo qui prægrauat arters
I nfra se positus, extinctus amabitur idem.
P ræsenti tibi maturos largimur honores,
I urandasq; tuum per nomen ponimus ards,
N il oriturum aliâs, nil ortum tale fatentes.
S ed tuus hic populus sapiens, et iustus in uno,
T e nostris duabus, te Graius anteferendo,
C ætera nequaquam simili ratione, modoq;
A estimat, et nisi quæ terris semota, suisq;
T emporibus defuncti uidet, fastidit, et odit,
S ic fautor ueterum, ut tabulas peccare uetantes,
Q uas bis quinque uiri sanxerunt, fœdera regum
V el Gabiis, uel cum rigidis æquata Sabinis,
P ontificum libros, anno sa uolumina uatum,
D iſſitet Albano musas in monte locutas.

Si quia Græcorum sunt antiquissima quæque
S cripta, uel optima, Romani pensantur eadem
S criptores Trutina, non est quod multa loquamur.
N il intra est oleam, nil extra est in nuce duri.
V enimus ad summum Fortune. pinguis, atque
P fallimus, et luctamur Achius doctus unctis.

Si meliora dies, ut uina, poemata reddit,
S cire uelim pretium chartis quotus arroget annus.
S criptor ab hinc annos centum qui decedit, inter
P erfectos, ueteresq; referri debet? an inter
V iles, atque nouos? excludat iurgia finis.
E st uetus, atque probus centum qui perficit annos,
Q uid? qui deperiit minor uno mense, uel anno,
I nter quos referendus erit ueteres ne Poetas,
A n quos et præsens, et postera respuet ætas?

Iste quidem ueteres inter ponetur honeste,
Qui uel mense breui, uel toto est iunior anno.
Utor promisso, caudæq; pilos, ut equinæ
Paulatim uello, et demo unū, demo etiam unum,
Dum cadet elusus ratione ruentis acerui,
Qui redit ad fastos, et uirtutem æstimat annis,
Miraturq; nihil, nisi quod Libitina sacrauit.
Ennius et sapiens, et fortis, et alter Homerus,
Ut Critici dicunt, leuiter curare uidetur,
Quo promissa cadant, et somnia Pythagorea.
Neuius in manibus non est, et mentibus hæret
Penè recens, adeo sanctum est uetus omne poema,
Ambigitur quoties uter utro sit prior, aufert
Pacuius docti famam senis. Accius alti
Dicitur Afrani toga conuenisse Menandro,
Plautus ad exemplar Siculi properare Epicurmi.
Vincere Cælius grauitate, Terentius arte.
Hos ediscit, et hos arcto stygata theatro
Spectet Roma potens, habet hos, numeratq; poetas
Ad nostrum tempus Liui scriptoris ab æuo.
Interdum uulgus rectum uidet. est ubi peccat.
Si ueteres ita miratur, laudatq; poetas,
Ut nihil anteferat, nihil illis comparet, errat.
Si quædam nimis antiquæ, si pleraq; dure
Dicere credat eos, ignaue multa, fatetur,
Et sapit, et mecum facit, et Ioue iudicat æquo.
Non equidem insector, delendaq; carmina Liui
Esse reor, memini quæ plagosum mihi paruo
Orbilium dictare, sed emendata uideri,
Pulchraq; et exactis minimum distantia, miror.

Inter

I nter quæ uerbum emicuit si forte decorum, et
S i uersus paulo concinnior unus, et alter
I niuste totum ducit, uenditq; poema,
I ndignor quidquã reprehendi, non quia crasse
C ompositum, illepidè ue putetur, sed quia nuper,
N ec ueniam antiquis, sed honorè, et præmia posci.

Recte nècne crocum, floresq; perambulet Attæ
F abula, si dubitem, clament periisse pudorem
C uncti penè patres, ea cum reprehendere coner,
Quæ grauis Aesopus, quæ doctus Roscius egit,
V el quia nil rectum, nisi quod placuit sibi, dicunt,
V el quia turpe putant parere minoribus, et quæ
I mberbes didicere senes, perdenda fateri.

Iam saliare Numæ carmen qui laudat, et illud,
Quod mecum ignorat, solus uult scire uideri,
I ngeniis non ille fauet, plauditq; sepultis,
N ostræ sed impugnat, nos, nostraq; liuidus odit.

Quod si tam Græcis nouitas inuisa fuisset,
Quàm nobis, qd nūc esset uetus, aut quid haberet,
Quod legeret, tereretq; uiritim publicus usus?

Vt primum positis nugari Græcia bellis
C æpit, et in uitium Fortuna labier æqua,
N unc Athletarum studis, nunc arsit equorum,
M armoris, aut eboris fabros, aut æris amauit,
S uspendit picta uultum, mentemq; tabella,
N unc tibicinibus, nunc est gauisa tragædis,
S ub nutrice puella, uelut si luderet infans,
Quod cupide petiit, mature plena reliquit.

Quid placet, aut odio ē, quod nō mutabile credas?
H oc paces habuere bonæ, uentiq; secundi.

Roma dulce diu fuit, et solenne, reclusa
Mane domo uigilare. clienti promere iura.
Cautos nominibus certis expendere nummos.
Maiores audire. minori dicere, per quæ
Crescere res posset, minui damnoſa libido.
 Mutauit mentem populus leuis, et calet uno
Scribendi studio. pueri, patresq; ſeueri
Fronde comas uincti cœnant, et carmina dictant.
Ipſe ego, qui nullos me affirmo ſcribere uerſus,
Inuenior Parthus mendacior, et prius orto
Sole, uigil calamum, et chartas, et ſcrinia poſco.
 Nauē agere ignarus nauis timet, abrotanum ægro
Non audet, niſi q didicit, dare. QVOD medicorū eſt,
Promittunt medica. TRACTANT fabrilia fabri.
 Scribimus indocti, doctiq; poemata paſſim.
Hic error tamen, et leuis hæc inſania, quantas
Virtutes habeat, ſic collige. Vatis auarus
Non temere eſt aiſus, uerſus amat, hoc ſtudet unū,
Detrimenta. ſuſtus ſeruorum. incendia ridet,
Non fraudem ſocio. puero non cogitat ullam
Pupillo. uiuit ſiliquis, et pane ſecundo.
Militiæ quanquam piger, et malus, utilis urbi.
 Si das hoc, paruis quoque rebus magna iuuari,
Os tenerum pueri, balbumq; Poeta figurat,
Torquet ab obſcœnis iam nunc ſermonibus aurem.
Mox etiam pectus præceptis format amicis,
Aſperitatis, et inuidiæ corrector, et iræ.
Recte facta refert. orientia tempora notis
Inſtruit exemplis. inopem ſolatur, et ægrum.
Caſtis cum pueris ignara puella mariti

D isceret unde preces, uatem ni Musa dedisset?
 P oscit opem Chorus, et praesentia numina sentit.
 C aelestes implorat aquas docta prece blandus.
 A uertit morbos, metuenda pericula pellit.

I mpetrat et pacē, et locupletem frugibus annum.

C armine Di superi placantur, carmine Manes.

Agricolæ prisca, fortes, paruoq; beati

C ondita post frumenta, leuantes tempore festo

C orpus, et ipsum animū spe finis dura ferentem,

C um sociis operum, et pueris, et coniuge fida

T ellurem porco, syluanum lacte piabant,

F loribus et uino Geniū memorem breuis æui.

Fescenina per hunc inuenta licentia morem

V ersibus alternis obprobria rustica fudit,

L ibertasq; recurrentes accepta per annos

L usit amabiliter, donec iam sæuus apertam

I n rabiem uerti cæpit iocus, et per honestas

I re domos impune minax, doluere cruento

D ente laceßiti, fuit intactis quoque cura

C onditione super communi, quin etiam lex,

P ænaq; lata malo, quæ nollit carmine quenquam

D escribi, uertēre modum formidine fustis

A d benedicendum, delectandumq; redacti.

Græcia capta, ferum uictorem cepit, et artes

I ntulit agresti Latino, sic horridus ille

D efluxit numerus Saturnius, et graue uirus

M unditiæ pepulere, sed in longum tamen æuum

M anferunt, hodieq; manent uestigia ruris.

Serus enim Græcis admouit acumina chartis,

E t post punica bella quietus, quærere cæpit,

q ii

Quid sophocles, et Thespis, et Aeschylus utile fer=
Tentauit quoq; rem si digne uertere posset, (rēt,
Et placuit sibi natura sublimis, et acer.

Nam spirat tragicum satis, et feliciter audet,
Sed turpem putat in scriptis, metuitq; lituram.

Creditur ex medio, quia res accessit, habere
Sudoris minimum, sed habet Comœdia tanto
Plus oneris, quanto ueniæ minus. assice Plautus

Quo pacto partes tutetur amantis E phœbi,
Vt patris attenti, lenonis ut insidiosi,

Quantus sit Dorsennus edacibus in parasitis,
Quam non adstricto percurrat pulpita sôco.

Gestit enim nummum in loculos dimittere, post hac
Securus cadat. an recto stet fabula talo.

Quem tulit ad scenam uento so gloria curru
Examinat lentus spectator, sedulus inflat,
Sic leue, sic paruum est, animû quod laudis auarû
Subruit, aut reficit. Valeat res ludicra, si me
Palma negata, macrum, donata reducat opimum.

Sæpe etiam audacem fugat hoc, terretq; Poetam,
Quod numero plures, uirtute et honore minores,
Indocti, stolidi q; et depugnare parati,
Si discordet eques, media inter carmina poscunt,
Aut ut ur sum, aut pugiles. his nam plebecula gaudet.
Verû equitis quoq; iâ migravit ab aure uoluptas
Omnis ad incertos oculos, et gaudia uana,
Quattuor, aut plurcis aulæ premuntur in horas,
Dum fugiunt equitum turmæ, peditumq; cæternæ.
Mox trahitur manibus regum fortuna retortis.
Esse da festinant. pilenta petorita naues.

Captiuum portatur ebur. captiuus Corinthus.

Si foret in terris rideret Democritus, seu
 Diuersum confusa genus panthera camelo,
 Siue elephas albus vulgi conuerteret ora,
 Spectaret populum ludis attentius ipsis,
 Ut sibi præbentem mimo spectacula plura,
 Scriptores autem narrare putaret a sello
 Fabellam surdo. nam quæ peruincere uoces
 Eualuere sonum, referunt quæ nostra theatra?
 Garganum mugire putes nemus, aut mare Thuscū
 Tanto cum strepitu ludi spectantur, et artes,
 Diuitiæq; peregrinæ, quibus oblitus actor
 Cum stetit in scena, concurrit dextera leuæ.
 Dixit adhuc aliquid? nil sane. quid placet ergo?
 Lana Tarentino uolas imitata ueneno.

Ac ne forte putes me. quæ facere ipse recussem,
 Cum recte tractent alii, laudare maligne,
 Ille per extantum funem mihi posse uidetur
 Ire poeta, meum qui pectus inaniter angit.
 Irritat. mulcet. falsis terroribus implet.
 Ut magus, et modo me Thebis, modo ponit Athenis.
 Verum age, et is, qui se lectori credere malunt,
 Quam spectatoris fastidia ferre superbi,
 Curâ redde breuem, si munus Apolline dignum
 Vis complere libris, et uatibus addere calcar,
 Ut studio maiore petant Heliconâ uirentem.
 Multa quidem nobis facimus mala sæpe poetæ,
 Ut uincta egomet cædam mea, cum tibi librum
 Sollicito damus, aut fesso, cum lædimur, unum
 Siquis amicorum est ausus reprehendere uersum,

q iii

Cum loca iam recitata reuoluimus irreuocati,
 Cum lamentamur, non apparere labores
 Nostros, et tenui deducta poemata filo,
 Cum speramus eò rem uenturam, ut simulatq;
 Carmina rescieris nos fingere commodus ultro
 Accersas, et egere uetes, et scribere cogas.
 Sed tamen est operæ pretiū cognoscere, quales
 Aedituos habeat belli spectata, domiq;
 Virtus indigno non committenda Poetæ.

Gratus Alexandro Regi Magno fuit ille
 Cherilus, incultis qui uersibus, et male natis
 Rettulit, acceptos, regale numisma, Philippos.
 Sed ueluti tractata notam, labemq; remittunt
 Atramenta, ferè Scriptores carmine fædo
 Splendida facta linunt. Idem rex ille, poema
 Qui tam ridiculum, tam care prodigus emit,
 E dicto uetuit, nequis se, præter Apellem
 Pingeret, aut alius Iysippo duceret æra
 Fortis Alexandri uultum simulantia, quod si
 Iudicium subtile uidendis artibus, illud
 Ad libros, et ad hæc musarum dona uocares,
 Bæotum crasso iurares ære natum.

At neque dedecorant tua de se iudicia, atque
 Munera, quæ multa dantis cum laude tulerunt
 Dilecti tibi Vergilius, Variusq; Poetæ.
 Nec magis expressi uultus per ahenea signa,
 Quam per uatis opus merces, animiq; uirorum
 Clarorum, apparent. nec sermones ego mallem
 Repentes per humum, quam res componere gestas,
 Terrarumq; situs, et flumina discere, et arces

Montibus impositas, et Barbara regna, tuisq;
Auspiciis totum confecta duella per orbem,
Claustra q; custodem pacis cohibentia Ianum,
Et formidatam Parthis te principe Romam,
Si quantum cupere, possem quoq; . Sed neq; paruum
Carmen maiestas recipit tua, nec meus audet
Rem tentare pudor, quam uires ferre recusent.
Sedulitas autem, stulte quem diligit, urget,
Praepue cum se numeris commēdat, et arte.
DISCIT enim atius, meminit q; libentius illud,
Quod quis deridet, quā quod probat, et ueneratur.
 Nil moror officium, quod me grauat, ac neq; ficto
In peius uultu proponi cæreus usquam,
Nec prae factis decorari uersibus opto,
Nerubeam pingui donatus munere, et unā
Cum scriptore meo capsula porrectus aperta
Deferar in uicū uendentem thus, et odores,
Et piper, et quidquid chartis amicitur ineptis.

AD IULIUM FLORVM. 2.

Lore bono, claroq; fidelis amice Neroni,
f Siquis forte uelit puerū tibi uēdere, natū
 Tybure, uel Gabiis, et tecū sic agat, Hic et
Candidus, et talos à uertice pulcher ad imos,
Fiet, eritq; tuus nummorum millibus octo
Verna ministeris ad natus aptus heriles,
Litterulis græcis imbutus, idoneus arti
 Cuilibet, ARGILLA quid uis imitabitur uda.
Qu in etiam canet indoctum, sed dulce bibenti.
MVLTA fidem promissa leuant, ubi plenius æquo

LAUDAT uenales, qui uult extrudere, merces.

Res urget me nulla, meo sum pauper in ære.

Nemo hoc mangonũ faceret tibi non temere a me

Qui uis ferret idem, semel hic cessauit, et, ut fit,

In scalis latuit metuens pendentis habenæ,

Des nummos, excepta nihil te si fuga lædat.

Ille ferat pretium pœnæ securus opinor.

Prudens emisti uitiosum, dicta tibi lex

Insequeris tamen hunc et lite moraris iniqua.

Dixi me pigrum proficiscenti tibi, dixi

Talibus officiis propè mancum, ne mea sæuus

Iurgares ad te quod epistola nulla ueniret.

Quid tunc profeci, mecum facientia iura

Si tamen attentas? quereris super hoc etiam, quod

Expectata tibi non mittam carmina mendax.

Luculli miles collecta uiatica multis

Erumnis, lassus dum noctu stertit, ad assen-

Perdiderat, post hoc uehemens lupus et sibi, et hosti

Iratus pariter, ieiunis dentibus acer,

Præsidium regale loco deiecit, ut aiunt,

Summe munito, et multarum diuite rerum.

Clarus ob id factum, donis ornatur honestis,

Acipit et bis dena super sestertia nummum,

Forte sub hoc tempus caste llum euertere prætor

Nescio quod cupiens, hortari cœpit eundem

Verbis, quæ timido quoq; possent addere mentem.

I bone, quo uirtus tua te uocat, i pede fausto

Grandia laturus meritorum præmia. quid stas?

Post hæc ille catus, quantum uis rusticus ibit,

Ibit co, quo uis, qui zonam perdidit, inquit.

Romæ nutriti mihi contigit, atque doceri,
I ratus Graiis quantum noctasset Achilles.
A dicere bonæ paulò plus artis Athenæ,
S alicet ut possem curuo dignoscere rectum,
A tque inter sylvas Achademî quærere uerum.
D ura sed amouere loco me tempora grato,
C iuiliſq; rudem belli tulit æstus in arma
C æſaris Auguſti non reſponſura lacertis.

Vnde ſimul primum me dimiſere Philippi
D eaſis humilem penniſ, inopemq; paterni
E t laris, et fundi, paupertas impulit audax,
V t uerſus ſacerem. ſed, quod non deſit, habentem
Q uæ poterunt unquam ſatus expurgare acutæ,
N i melius dormire putem, quàm ſcribere uerſus?

ſingula de nobis anni prædantur euntes.
Eripuere iocos. uenerem. conuiuia. ludum.
T endunt extorquere poemata. quid faciam uiſ?
DENIQUE non omnes eadem mirantur, amantiſq;.

Carmine tu gaudeſ, hic delectatur iambiſ.
I lle Bioneiſ ſermonibus, et ſale nigro.
T res mihi conuiuæ propè diſſentire uidentur
P oſcentes uario multum diuerſa palato.
Q uid dem? quid nò dem: renuiſ tu, quod iubet alter.
Q uod petiſ, id ſanè eſt inuiſum, acidumq; duobuſ.

Præter cætera Romæ me ne poemata cenſeſ
S cribere poſſe inter tot curas, totq; labores?
H ic ſponſum uocat, hic auditum ſcripta, relictis
O mnibuſ officiis, cubat hic in colle Quirini,
H ic extremo in Auentino, uiſendus uerque.
I nternalla uideſ humane commoda. uerum

Plures sunt plateæ, nihil ut meditantibus obstat?
 Festinat calidus mulis, gerulisq; redemptor.
 Torquet nunc lapidem, nunc ingens machina tignū.
 Tristia robustis luctantur funera plaustis,
 Hæc rabiosa fugit canis, hæc lutulenta ruit sus.
 I nunc, et uersus tecum meditare canoros.
 Scriptorum chorus omnis amat nemus, et fugit urbes
 Rite cliens Bacchi somno gaudentis, et umbra.
 Tu me inter strepitus nocturnos, atq; diurnos
 Vis canere, et contracta sequi uestigia natum?
 Ingenium sibi quod uacuas desumpsit Athenas,
 Et studiis annos septem dedit, insenuitq;
 Libris, et curis, statua taciturnius exit,
 Plerunq; et risu populum quatit. Hic ego rerum
 Luctibus in mediis, et tempestatibus urbis
 Verba lyrae motura sonum connectere digner?
 Frater erat Romæ consulti Rhetor, ut alter
 Alterius sermone meros audiret honores,
 Gracchus ut hic illi foret, hic ut Mutius illi.
 Qui minus argutos uexat furor iste poetas?
 Carmina compono, hic elegos, mirabile uisu,
 Cælaturq; nouem Musis opus. aspice primum,
 Quanto cum fastu, quanto molimine circum
 Spectemus uacuum Romanis uatibus ædem.
 Mox etiam, si forte uacis, sequere, et procul audi,
 Quid ferat, et quare sibi nectat uterq; coronam
 Cædimur, et totidem plagis consumimus hostem
 Lento Samnites ad lumina prima duello.
 Discedo Alcæus puncto illius, ille meo quis?
 Quis? nisi Callimachus? si plus adposcere uisus,

Fit Mimermnus, et optiuo cognomine crescit.

Multa fero, ut placem genus irritabile uatum,

Cum scribo, et supplex populi suffragia capto,

Idem finitis studiis, et mente recepta,

Obturem patulas impune legentibus aures.

Ridentur, mala qui componunt carmina, uerum

Gaudent scribentes, et se uenerantur et ultro

Si taceas, laudant, quid quid scripsere, beati.

At qui legitimum cupiet fecisse poema

Cum tabulis animum censoris sumet honesti,

Audebit quaecumq; parum splendoris habebunt,

Et sine pondere erunt, et honore indigna ferentur,

Verba mouere loco, quamuis inuita recedant,

Et uersentur adhuc intra penetralia Vestæ

Obscurata diu populo, bonus eruet, atq;

Proferet in lucem speciosa uocabula rerum,

Quæ priscis memorata Catonibus, atq; Cethegis,

Nunc situs informis premit, et deserta uetustas.

Adsiscet noua, quæ genitor produxerit usus

Vehemens et liquidus, puroq; simillimus amni

Fundet opes, latumq; beabit diuite lingua.

Luxuriantia compescet nimis aspera sano

Leuabit cultu uirtutis carentia tollet.

Ludentis speciem dabit, et torquetur, ut qui

Nunc saryrum nunc agrestem Cyclopa mouetur.

Frætulerim scriptor delirus, inersq; uideri

Dum mea delectent mala me, uel deniq; fillant,

Quam sapere, et ringi. Fuit, haud ignobilis **A**rgis,

Qui se credebat miros audire tragædos

In uacuo lætus seffor, plausorq; theatro.

Cætera qui uitæ seruaret munia recto
 More, bonus sane uicinus, amabilis hospes,
 Comis in uxorem, posset qui ignoscere seruis,
 Et signo læso non insanire lagenæ,
 Posset qui rupem, et puteum uitare patentem.
 Hic ubi cognatorum opibus, curisq; relictus,
 Expulit helleboro morbum, bilemq; meraco,
 Et redit ad sese, pol me occidisti amici,
 Non seruastis ait, cui sic extorta uoluptas,
 Et demptus per uim mentis gratissimus error.

Nimirum sapere est, abiectis utile nugis,
 Et tempestuum pueris concedere ludum,
 Ac non uerba sequi fidibus modulanda Latinis,
 Sed uere, numerosq; modosq; ediscere uitæ.

Quo circa mecum loquor hæc, tacitusq; recordor,
 Si tibi nulla sitim finiret copia lymphæ,
 Narrares medicis, quod quanto plura parasti,
 Tanto plura cupis, nulli ne faterier audes?
 Si uulnus tibi, monstrata radice, uel herba
 Non fieret leuius, fugeres radice, uel herba
 Proficiente nihil curarier. Audieras cui
 Rem Di Donarent, illi decedere prauam
 Sultitiam, et cum sis nihilo sapientior, ex quo
 Plenior es, tamen uteris monitoribus isdem.

At si diuitiæ prudentem reddere possent,
 Si cupidum, timidumq; minus te, nempe ruberes,
 Viueret in terris te si quis auarior uno,
 Si proprium est, quod quis libra mercatur, et ære.
 Quædam (si credis Consultis) manapat usus.
 Qui te pascit ager tuus est, et uillicus Orbi

Cum segetes orat, tibi mox frumenta daturus,
Te dominum sentit, das nummos, accipis unam.
Pullos, ova, cadum tibi nempè modo isto
Paulatim mercaris agrum fortasse crecentis,
Aut etiam supra nummorum nullibus emptum.
Quid refert uiuas numerato nuper, an olim?

Emptor Aricani quondam, uicinis et arui,
Emptum cœnat olus, quamuis aliter putat, emptis
Sub noctem gelidam lignis calefactat ahenum,
Sed uocat usq; suum, qua populus adsita certis
Limitibus uicina, refugit iurgia, tanquam
Sit proprium cuiquam, puncto quod mobilis horæ,
Nunc prece, nunc pretio, nunc ui, nunc sorte suprema
Permutet dominos, et cedat in altera iura.

SIC QVI A perpetuus nulli datur usus, et hæres
Hæredem alterius, uelut unda superuenit undam,
Quid uia profunt, aut horrea? quid ne calâbris
Saltibus adiecti Lucani? SI METIT HORCVS
Grandia cum paruis non exorabilis auro?

Gemmas marmor, ebur, tyrrhena sigilla, tabellas.
Argentum, uestes getulo murice tinctas
Sunt qui non habeant, est qui non curat habere.
Cur alter fratrum cessare, et ludere, et ungi
Præferat Herodis palmetis pinguibus, alter
Diues, et importunus, ad umbram lucis ab ortu,
Syluestrem flammis, et ferro mitiget agrum,
Scit genius, natale comes qui temperat astrum,
Naturæ Deus humanæ, mortalis in unum.

Quodque caput, uultu mutabilis, albus, et ater.
Ut ar, et ex modico, quantum res poscet, aceruo

Tollam, nec metuam, quid de me iudicet haeres,
 Quod non plura datis inuenerit. et tamen idem
 Scire uolam, quantum simplex, hilarisq; nepoti
 Discrepet, et quantum discordet parcus auaro.

Distat enim spargis tua prodigus, an neq; sumptus
 Inuitis facias, neq; plura parare labores.

Ac potius, puer ut festis quinquatribus, olim

Exiguo, gratoq; fruaris tempore raptim.

Pauperies imunda domus procul absit ego, utrum

Nauae ferar magna, an parua, ferar unus, et idem.

Non agimur tumidis uelis Aquilone secundo.

Non tamen aduersis aetatem ducimus austris,

Viribus ingenio. specie uirtute loco re

Extremi primorum, extremus usq; priores.

Non es auarus, abi. Quid caetera? num simul isto

Cum uitio fugere? caret tibi pectus inani

Ambitione? caret mortis formidine, et ira?

Somnia terrores magicos. miracula. sagas.

Nocturnos lemures portentaq; Thessala rides?

Natales grate numeras? ignoscis amicis?

Lenior, et melior sis accedente senectate?

Quid te exempta iuuat spinis de pluribus una?

Vivere si recte nescis, decede peritis.

Lusisti satis, edisti satis, atq; bibisti.

Tempus abire tibi est, ne potum largus aequo

Rideat, et pulset lascina decentius aetas.

FINIS.

QVINTI HORATII FLACCI SER-
MONVM LIBER PRIMVS.

SATYRA PRIMA.

VI FIT MECOENAS, V T
nemo, quam sibi sortem,
9 Seu ratio dederit, seu fors obiece-
rit, illa
Contentus uiuat, laudet diuersa
sequentes?

O fortunati mercatores, grauis annis
Miles ait, multo iam fractus membra labore.
C ontra, mercator, naum iactantibus austris,
M ilitia est potior. quid enim? concurritur horæ
M omento cita mors uenit, aut uictoria læta.

Agricolam laudat iuris, legumq; peritus,
S ub galli cantum consultor ubi hostia pulsat.
I lle datis uadibus, qui rure extractus in urbem est,
S olos felices uiuentes clamat in urbe.

Cætera de genere hoc, adeo sunt multa, loquacem
D elassare ualent Fabium. ne te morer, audi,
Q uo rem' deducam. Siquis Deus, en ego, dicat,
I am faciam, quod uultis. eris tu, qui modo miles,
M ercator, tu consultus modo, rusticus. hinc uos,
V os hinc mutatis discedite partibus. Eia
Q uid statis? nolunt. atqui licet esse beatis.

Q uid cussæ est, merito quin illis Iuppiter ambas
I ratus buas inflet, neque se fore posthac
T am facilem dicat, uotis ut præbeat aurem?

Præterea, ne sic, ut qui iocularia, ridens
 Percurram, quanquam ridentem dicere uerum
 Quid uetat? ut pueris olim dant crustula blandi
 Doctores, elementa uelint ut discere prima,
 Sed tamen amoto quæramus seria ludo.
 Ille grauem duro terram, qui uertit aratro,
 Persidus hic caupo, miles, nautæq; per omne
 Audaces mare qui currunt, hac mente laborem
 Sese ferre, senes ut in otia tuta recedant.
 Aiunt, cum sibi sint congesta cibaria, SICVT
 PARuula (nam exemplo est) magni formica laboris
 Ore trahit quodcunque potest, atq; addit acervo,
 Quem struit haud dignara, ac non incaluta futuri.
 Quæ, simul inuersum contristat Aquarius annum,
 Non usquam prorepat, et illis utitur ante
 Quæsitis patiens. Cum te neque feruidus æstus
 Dimoueat lucro, neque hyems ignis mare. ferrum
 Nil obstat tibi, dum ne sit te ditior alter,
 Quid iuuat immensum te argenti pondus, et auri
 Furtim defossa timidum deponere terra?
 Quod si comminuas, uilem redigatur ad assem,
 At ni id sit, quid habet pulchri constructus acervus?
 Illia frumenti tua triuerit area centum,
 Non tuus hic capiet uenter plus, quam meus, V F SI
 RETICVLVM panis uenales inter hominibus
 Forte uehas humero, nihilo plus accipias, quam
 Qui nil portarit. Vel dic, quid referat intra
 Naturæ finis uiuenti, iugera centum, an
 Mille aret? at suauis es ex magno tollere acervo.
 Dum ex paruo nobis tantūdem haurire relinquis,
 Cur tua

Curtua plus laudas cumeris granaria nostris?
Vt tibi si sit opus liquidi non amplius urna,
Vel cyatho, et dicas magno de flumine malle,
Quam ex hoc fonticulo tantundem sumere. eo fit
Pleuior ut si quos delectet copia iusto.

Cum ripa simul annulos ferat Ausidus acer
At qui tantuli eget, quanto est opus, is neq; limo
Turbatam haurit aqua, neq; uitam amittit i undis.

At bona pars hominum decepta cupidine falso,
Nil satis est, inquit, quia tanti, quantum habeas, sis.

Quid facias illi iubeas miserum esse libenter,
Quatenus id faciat. Vt quidam memoratur Athenis
Sordidus, ac diues, populi contemnere uoces
Sic solitus, Populus me sibilat, at mihi plaudo
Ipse domi, simul ac nummos contemplor in arca.

Tantalus a labris sitiens fugientia captat
F lumina. quid rides? mutato nomine de te
Fabula narratur. congestis undique sacris
Indormis inhians, et tanquam parcere sacris
Cogeris, aut pictis tanquam gaudere tabellis.

Nescis quid ualeat nummus, quē praebeat usum.
Panis ematur. olus. uini sextarius. adde,
Quis humana sibi doleat natura negatis.

An uigilare metu exanimem, noctesq; diesq;
Formidare malos fures. incendia. seruos,
Ne te compilent, fugientes, hoc inuat. horum
Semper ego optarim pauperrimus esse bonorum.

At si condoluit tentatum frigore corpus,
Aut alius casus lecto te affixit, habes qui
Assideat. fomenta paret. medicum roget, ut te

Suscipit, ac reddat natis, carisq; propinquis.

Non uxor saluum te uult, non filius, omnes

Viani oderunt, noti, pueri, atque puellæ.

Miraris, cum tu argento post omnia ponas,

Si nemo præstet, quem non merearis, amorem?

An si cognatos, nullo natura labore

Quos tibi dat, retinere uelis, seruareq; amicos,

Infelix operam perdas, ut si quis a sellum

In campum doceat parentem currere frenis?

Denique sit finis quærendi, cumq; habeas plus,

Pauperiem metuas minus, et finire laborem

Incipias parto, quod auebas, nec facias, quod

Vuidius quidam (non longæ est fabula) diues,

Vt metiretur nummos, ita sordidus, ut se

Non unquam seruo melius uestiret ad usque

Supremum tempus, ne se penuria uictus

Opprimeret, metuebat, at hunc liberta securi

Diuisit medium fortissima Tyndaridarum.

Quid mi igitur suades? ut uinam Neniis? aut sic,

Vt Nomentanus? pergis pugnantia secum

Frontibus aduersi componere, non ego auarum

Cum ueto te fieri, Vappam iubeo, ac Nebulonem.

Est inter Tanaim quiddam, socerumq; Viselli.

Est modus in rebus. sunt certi denique fines,

Quos ultra, citraq; nequit consistere rectum.

Illuc, unde abi, redeo, nemon ut auarus

Se probet, ac potius laudet diuersa sequentes,

Quodque aliena capella gerat distentius uber,

Tabescat, neque se maiori pauperiorum

Turbæ comparet, hunc, atq; hunc superare laboret.

Sic festinanti semper, locupletior obstat,
 Vt cum carceribus missos rapit ungula currus,
 Instat equis auriga, suos uincens, illum
 Præteritum temnens extremos inter euntem.

Inde fit, ut raro, qui se uixisse beatum
 Dicat, et exacto contentus tempore uitæ
 Cedat, uti conuiua satur, reperire queamus.
 Iam satis est, ne me Crispini scrinia Lippi
 Compilasse putes, uerbum non amplius addam.

SATYRA. II.

Mubaiarum collegia, pharmacopolæ,
 Mendicæ, mīmæ, balatriones, hoc genus omne
 Mæstū, ac sollicitū est cātoris morte Tigelli.
 Quippe benignus erat. contra, hic ne prodigus esse
 Dicatur metuens, inopi dare nolit amico,
 Rigus quo, duramq; famem depellere possit.
 Hunc si perconteris, aui cur, atque parentis
 Præclaram ingrata stringat malus ingluwie rem,
 Omnia conductis coemens obsonia nummis,
 Sordidus, atque animi quod parui nolit haberi,
 Respondet. laudatur ab his, culpatur ab illis.
 Fusidius uappæ famam timet, ac nebulonis,
 Diues agris, diues positus in fœnore nummis.
 Quinas hic capiti mercedes exigit, atque
 Quanto perditior quisque est, tanto acrius urget.
 Nomina sectatur modo sumpta ueste uirili
 Sub patribus duris Tironum. maxime quis non
 Iuppiter exclamet, simulatq; audiuit? at ipse
 Pro quæstu sumptum facit. Hic uix credere possis,

Quam sibi non sit amicus, ita ut pater ille, Terenti
 Fabula quem miserum nato uixisse fignato
 Induat, non se peius cruciauerit, atque hic.
 Siquis nunc quærat, quo res hæc pertinet? illuc,
 DVM uitam stulti uitia, in contraria currunt.
 Malchinus tunicis demissis ambulat est qui
 Inguen ad obscænum subductis usq; factus.
 Paphillos Rufillus olet. Gorgonius hircum.
 NIL medium est: sunt qui nolunt tetigisse, nisi illas,
 Quarum subsuta talos tegit instita ueste.
 Contra, alius nullam, nisi olenti in fornice stantem.

Quidam notus homo, cum exiret fornice, mactæ
 Virtute esto inquit sententia dia Catonis.
 Nam simulac uenas inflauit tetra libido,
 Huc iuuenes æquum est descendere, non alienas
 Permolere uxores: nolim laudari, inquit,
 Sic me, mirator cunni Cupennius albi.

Audire est operæ pretium, procedere recte
 Qui mæchis non uultis, ut omni parte laborent,
 Vtq; illis multo corrupta dolore uoluptas,
 Atque hæc rara cadat dura inter sæpe pericla.
 Hic se præcipitem tecto dedit, ille flagellis
 Ad mortem cæsus, fugiens hic deaudit acrem
 Prædonū in turbā, dedit hic pro corpore nummos,
 Hunc perminxerunt calones: quin etiam illud
 Accidit, ut quidam testis, caudamq; salacem
 Demeteret ferro. Iure omnes, Galba negabat.

Tutior at quanto merx est in classe secunda,
 Libertinarum dico, Sallustius in quas
 Non minus insanit, quam qui mæchatur. At hic si,

Qua res, qua ratio suaderet, quâq; modeste
 Munificum esse licet, uellet bonus, atque benignus
 Esse, daret quantum satis esset, nec sibi damno,
 D edecoriq; foret, uerum hoc se amplectitur uno,
 H oc amat, et laudat, matronam nullam ego tango.

Vt quondam Marsæus amator Originis, ille
 Qui patrum mimæ donat, fundumq; laremq;
 N i fuerit mi, inquit, cum uxoribus unquã alienis.
 V erum cum mimus est, cum meretricibus. Vnde
 F ama malû grauius, quã res, trahit. an tibi abûde
 P ersonam satis est, non illud, quidquid ubique
 O fficiat, euitare, bonam deperdere famam?
 REM PATRIS oblimare malû est ubicunq; qd inter =
 E st in matrona, ancilla, peccet' ue togata?

Villius in Fausta Syllæ gener, hoc miser uno
 N omine deceptus, pœnas dedit usque, superq;
 Q uam satis est, pugnis cæsus. ferroq; petitus
 E xclusus fore, cum Longarenius foret intus.
 H uic si Mutonis uerbis mala tanta uidentis
 D iceret hæc animus, quid uis tibi? nûquid ego à te
 M agno prognatum de posco consule cunnum,
 V elatumq; stola, mea cum conferbuit ira?
 Q uid responderet? magno patre nata puella est.

At quanto meliora monet, pugnant. i q; istis
 D iues opis natura suæ? tu si modo recte
 D ispensare uelis, ac non fugienda petendis
 I mmiscere, tuo uitio, rerum ne labores
 N il referre putas? quare, ne pœniteat te,
 D esine matronas sectarier, unde laboris
 P lus haurire mali est, quã ex re decerpere fructus.

Nec magis huic inter niueos, uiridesq; lapillos,
Sic licet hoc Chærinte tuū, tenerū est femur, aut crus
Rectius, atque etiam melius persæpe togatæ.

Addæ huc, quod mercem sine fucis gestat, aperte
Quod uenale habet, ostendit, neq; siquid honesti est,
Iactat, habetq; palam, quærit quo turpia cœlet.

Regibus hic mos est, ubi equos mercantur, opertos
Inspectant, ne, si facies (ut sæpe) decora
Molli fulta pede est, emptorem inducat hiantem,
Quod pulchræ clunes, breue quod caput, ardua cer
Hoc illi recte, ne corporis optima lynceis (uix.

Contemplare oculis, Hypsæa cæcor, illa,
Quæ mala sunt, spectes o crus, o brachia, uerum
Dæpygis, nascuta, breui latere, ac pede longo est.

Matronæ, præter faciem, nil cernere possis,
Cætera, ni Catia est, demissa ueste tegentis.

Si interdicta petes, nullo circumdata, (nam te
Hoc facit insanum) multæ tibi tum officient res,
Custodes, lecticæ, aniflones, parasitæ,

Ad talos stola demissa, et circumdata palla
Purpura, quæ inuideant pure apparere tibi rem.

Altera nil obstat cois tibi, penè uidere est,
Vt nudam, ne crure malo, ne sit pede turpi,
Metiri possis oculo latus. an tibi manus
Insidias fieri, prætiumq; auellier ante,
Quam mercem ostendi? Leporem uenator, ut alta
In niue sectatur, positum sic tangere nolit,
Cantat, et apponit, meus est amor huic similis, nam
Transuolat in medio posita, et fugientia captat.
Hiscè ne uersiculis speras tibi posse dolores,

Aiq; est
Nonne
Quid Latet
Querere p
Nimbi, c
P otalain
P auone, ro
A nalla, aut
C ontinuo fi
Non ego, nec
I llam poss
C ally hanc
S ut pretio,
C andida, re
Nec magis a
Hæc ubi fi
I lia, et Aeg
Nec uereor n
I ania fr
P nsa dom
D osiliat ma
C truibus, h
D i sancta m
N e ruum
DEPREN

A t q; æstus, curasq; graues è pectore pelli?

Nonne cupidinibus statuit natura modum, quem,

Quid latura sibi, quid sit dolitura negatum,

Quærere plus prodest, et inane abscondere soldo?

N um ibi, cum fauces urit sitis, aurea quæris

P ocula? num esuriens fastidis omnia præter

P auonē, robumq;? Tument tibi cū iuguina. num, si

A ncilla, aut uerna est præsto puer, impetus in quem

C ontinuo fiat, malis tentigine rumpi?

N on ego, nanq; parabilem amo v enerem, faciemq;.

I llam post paulo, sed pluris, si exierit uir.

G allis hanc philodemus ait, sibi, quæ neq; magno

S tet pretio, neq; cunctetur, cum est iussa, uenire,

C andida, rectaq; sit, munda hætenus, ut neq; longa,

N ec magis alba uelit, quam det natura, uideri.

Hæc ubi supposituit dextro corpus mihi leuum,

I lia, et Aegeria est. do nomen quodlibet illi.

N ec uereor ne, dum futuo, uir rure recurrat,

I annua frangatur, latret canis, undiq; magno

P ulsa donus strepitu resonet, uæ pallida lecto

D esiliat mulier, miseram se conscia clamet

C ruribus, hæc, metuat doti, deprensa. egomet mi.

D isincta tunica fugiendum est, ac pede nudo,

N e nummi pereant, aut pygæ, aut deniq; fama.

D EPRENDI miserum est, Fabio uel iudice uincam.

SATYRA. III.

Mnibus hoc uitū est cantoribus, iter amicos

Vt, nunq; inducant animū cantare, rogati,

Iniussi nunquā desistant. sardus habebat

r iiii

I lle Tigellius hoc. Cæsar, qui cogere posset?
 S i peteret per amicitiam patris, atq; suam, non
 Quidquam proficeret, si collibuisse, ab ouo
 V sq; ad mala citaret, Io Bacche, modo summa
 V oce, modo hac resonās, quæ chordis quattuor ima.
 Nil æquale homini fuit illi, sæpe uelut qui
 C urrebat fugiens hostem per sæpe uelut qui
 I unonis sacra ferret. habebat sæpe ducentos,
 S æpe decem seruos. modo reges atq; tetrarchas
 O mnia magna loquēs. modo sit mihi mēsa tripes, et
 C oncha salis puri, et togæ, quæ defendere frigus,
 Q uamuis crassa queat. decies centena dedisses
 H uic parco paucis contento, quinque diebus
 N il erat in oculis. noctes uigilabat. ad ipsum
 M ane. diem totum sternebat. nil fuit unquam
 S ic impar sibi. Nunc aliquis dicat mihi? quid tu,
 N ullā ne hēs uitia? imo alia, haud fortasse minora.

Mæuius absentem Neuium cum carperet, heus tu
 Quidam ait, ignoras te, an ut ignotum dare nobis
 V erba putas? Ego met mi ignosco Mæuius inquit.
 S ultus, et improbus hic amor est, dignusq; notari.
 CVM T V a peruideas oculis mala lippus inunctis,
 C ur in amicorum uitis tam cernis acutum,
 Q uā, ut aquila, aut serpēs Epidaurius? at tibi cōtra
 E uenit, inquirant uitia ut tua rursus et illi.

Iracundior est paulo, minus aptus acutis
 N aribus horum hominum rideri possit, eo quod
 R usticius tonsō togæ defluit, et male laxus
 I n pede calceus hæret, at est bonus, ut melior uir
 N on alius quisquam, at tibi amicus, at igeniū ingēs

I nculto later hoc sub corpore. deniq; te ipsum
 C oncute, nunqua tibi uitiorum in se uerit olim
 N atura, aut etiam consuetudo mala. nanq;
 N E G L E C T I S urenda filix innascitur agris.
 I lluc praeuertamur, amatorem quod amicæ
 T urpia decipiunt cæcum uitia, aut etiam ipsa hæc
 D electant, ueluti Balbinum pōlypūs Agnæ.
 V ellem in amicitia sic erraremus, et isti
 E rrori nomen uirtus posuisset honestum.

At pater ut gnati, sic nos debemus amici,
 S iquod sit uitium, non fastidire. Strabonem
 A ppellat, pætum pater. et pullum, male paruus
 S icui filius est, ut abortiuus fuit olim,
 S isyphus. hunc uarum distortis cruribus, illum
 B albutit scaurum prauis fultum male talis.

Parcius hic uiuit, frugi dicatur ineptus
 E t iactantior hic paulo est, concinnus amicus
 P ostulat, ut uideatur. at est truculentior, atq;
 P lus æquo liber, simplex, fortisq; habeatur.
 C aldius est, acres inter numeretur. opinor,
 H æc res et iungit, iunctos et seruat amicos.

At nos uirtutes ipsas inuertimus, atq;
 S incerum cupimus uas incrustare. probus quis
 N obiscum uiuit, multum demissus homo, illi
 T ardo cognomen pingui damus. hic fugit omnes
 I nsidias, nulliq; malo latus obdit apertum,
 C um genus hoc inter uitæ uersetur, ubi acris
 I nuidia, atq; uigent ubi crimina, pro bene sano,
 A c non incauto, fictum, astutumq; uocamus.
 S implicior si quis, qualem me sæpe libenter

O btulerim tibi Mecænas, ut forte legentem,
 A ut tacitum impellat, quouis sermone molestus,
 C omuni sensu plane caret, inquinus. cheu
 Q uam temere in nosmet legem sancimus iniquam,
 N AM VITIIS nemo sine nascitur. optimus ille est,
 Q ui minimus urgetur. amicus dulcis, ut æquum est,
 C um mea compenset VITIIS bona pluribus hiscæ.
 (S i modo plura mihi bona sunt) inclinet, amari
 S i uolet. hac lege in trutina ponetur eadem.
 Q ui, ne tuberibus propriis offendant amicum,
 P ostulat, ignoscat uerucis illius. æquum est
 P ECCATIS ueniam poscentem, reddere rursum.
 Deniq; quatinus excidi penitus uitium iræ,
 C ætera item nequeunt stultis hærentia, cur non
 P onderibus, modulisq; suis ratio utitur? ac res
 V t quæq; est, ita supplicis delicta coercet?
 S i quis eum seruum, patinam qui tollere iussus,
 S emesos pisces, tepidumq; Lygurierit ius,
 I n cruce suffigat Labeone insanius, inter
 S anos dicatur, quanto hoc furiosius, atq;
 M aius peccatum est? Paulum deliquit amicus,
 Q uod nisi concedas, habere insuauis, acerbis-
 O disti, et fugis, ut Drusonem debitor æris,
 Q ui nisi, cum tristes misero venère Calendæ,
 M ercedem, aut nummos unde unde extricat, ama-
 P orrecto iugulo historias, captiuus ut, audit. (ras
 C omminxit lectum potus, mensa'ue catillum
 E uandri manibus tritum deiecit, ob hanc rem,
 A ut positum ante mea quia pullum in parte catini
 S ustulit e suriens, minus hoc iucundus amicus

S it mihi? quid faciam. si furtum fecerit? aut si
 P rodiderit commissa fide, sponsum' ue negarit?
 Q uis paria esse ferè placuit peccata, laborant,
 C um uentū ad uerū est, sensus, moresq; repugnāt,
 A tq; ipsa utilitas iusti prope mater, et æqui.

Cum prorepserunt primis animalia terris,
 M utū, et turpe pecus, glandem, atq; cubilia propter,
 V nguibus, et pugnis, dein fustibus, atq; ita porro
 P ugnabant armis, quæ post fabricauerat usus.
 D onec uerba, quibus uoces, sensusq; notarent,
 N omina q; inuenere. dehinc abstinere bello,
 O ppida cœperunt munire, et ponere leges,
 N equis fur esset, neu latro, neu quis adulter.

Nam fuit ante Helenam cunnus deterrima belli
 C aussa, sed ignotis perierunt mortibus illi,
 Q uos V enerè incertam rapientes more ferarum,
 V iribus editior cædebat, ut in grege taurus.
 I ura inuenta metu iniusti fateare necesse est,
 T empora si, fastosq; uelis euoluere mundi.

Nec natura potest iusto scernere iniquum,
 D iuidit ut bona diuersis, fugienda petendis,
 Nec uincet ratio hoc, tantundem ut peccet, idemq;.
 Q ui teneros caules alieni fregerit horti,
 E t qui nocturnus sacra diuū legerit. adsit
 R EGVLA peccatis, quæ pœnas irroget æquas,
 N e scutica dignum, horribili sectere flagello.
 N am ut ferula cædas meritum maiora subire
 V erbera, non uereor, cum dicas esse pareis res
 F urta latrocinis, et magnis parua, mineris
 F alce recisurum simile te, si tibi regnum

P ermittant homines, si diues, qui sapiens est,
 E t sutor bonus, et solus formosus, et est Rex,
 C ur optas, quod habes? nō nosti quid pater, inquit,
 C hrysippus dicat, sapiens crepidas sibi nunquam,
 N ec soleas fecit, sutor tamen est sapiens. quo?
 V t quāuis tacet Hermogenes, cantor tamen, atq;
 O ptimus est modulator, ut A lfenus uaser omni
 A biecto instrumento artis, clausaq; taberna
 S utor erat sapiens operis, sic optimus omnis
 E st opifex, sic rex solus. vellunt tibi barbam
 L asciui pueri, quos tu nisi fuisse coerces,
 V rgeris turba circum te stante, miserq;
 R umperis, et latras magnorum maxime regum.
 Ne longum faciam, dum tu quadrante lauatum
 R ex ibis, neq; te quisquam stipator ineptum
 P ræter Crispinum sectabitur, et mihi dulces
 I gnoscant, siquid peccauero stultus, amici,
 I nq; uicem illorum patiar delicta libenter,
 P rinatusq; magis uinam te Rege beatus.

SATYRA. IIII.

V polis, atq; Cratinus, Aristophanesq; poetæ,
 e t q; alii, quorū Comædia prisca uirorū est,
 Sigs erat dignus describi, quod malus, aut fur,
 Q uod mæchus foret, aut sicarius, aut alioqui
 F amosus, multa cum libertate notabant.
 H inc omnis pendet Lucretius hosce secutus,
 M utatis tantum pedibus, numerisq; factus,
 E munctæ naris, durus componere uersus.
 N am fuit hoc uitiosus, in hora sæpe ducentos,

Vt magnum, uersus dictabat stans pede in uno.
 Cum flueret lutulentus, erat, quod tollere uelles,
 Garrulus, atq; piger scribendi ferre laborem,
 SCRIBENDI recte, nam ut multum, nil moror. Ecce
 Crispinus minimo me prouocat, accipe si uis
 Accipe iam tabulas. detur nobis locus, hora,
 Cussides, uideamus uter plus scribere possit.

Di bene fecerunt, inopis me, quodq; pusilli
 Finxerunt animi raro, et per pauca loquentis.
 At tu conclusas hircanis follibus auras
 Vsq; laborantes, dum ferrum molliat ignis,
 Vt maui imitare. Beatus Fannius, ultro
 Delatis capsis, et imagine, cum mea nemo
 Scripta legat, uulgo recitare timens, ob hanc rem,
 Quod sūt, quos genus hoc minime iuuat, ut pote plu
 Culpari dignos. Quē uis media erue turba, (reis
 Aut ob auaritiam, aut misera ambitione laborat.
 Hic nuptiarum insanit amoribus, hic puerorum,
 Hunc capit argenti splendor, stupet Albius ære,
 Hic mutat merces surgente a sole ad eum, quo
 Vespertina tepet regio, quin per mala præceps
 Fertur, uti puluis collectus turbine, nequid
 Summa deperdat metuens, aut ampliet ut rem,
 Omnes hi metuunt uersus. odere poetas.
 FOENVM habet in cornu, lōge fuge. dū modo risum
 Excusat sibi, non hic cuiquam parcat amico.
 Et quodcunq; semel chartis illeuerit omnes
 Gestet a furno redeunters scire, lacuq;
 Et pueros, et anus. Agendum pauca accipe contra,
 Primum ego me illorū, dederim quibus esse poetas,

E xcerptam numero. neq; enim concludere uersum
 D ixeris esse satis, neq; si quis scribat, uti nos,
 S ermoni propiora, putes hunc esse poetam.
 I ngenium cui sit, cui mens diuinior, atq; os
 M agna sonaturum, des nominis huius honorem.

Idcirco quidam Comœdia, necne Poema
 E sset, quæ sinere, quod acer spiritus, ac uis,
 N ec uerbis, nec rebus inest, nisi quod pede certo
 D iffert sermoni sermo merus. at pater ardens
 S æuit, quod meretrice nepos insanit amica
 F ilius, uxorem grandi cum dote recuset,
 E brius et magnum quod dedecus, ambulet ante
 N octem cum facibus. nunquid Pomponius istis
 A udiret leuiores, pater si uiueret? ergo
 N on satis est puris uersum perscribere uerbis,
 Q uem si dissoluas, qui uis stomachetur eodem,
 Q uo personatus, pacto pater. his, ego quæ nunc,
 O lim quæ scripsit Lucilius, eripias si
 T èpora certa, modosq; et quod prius ordine uerbum
 P osterius facias præponens ultima primis, (est,
 N on, ut si soluas, Postquam discordia tetra
 B elli feratos postes. portasq; refregit,
 I nuenias etiam disiecti membra poetæ.
 H actenus hæc, aliàs iustum sit necne, poema.
 Nunc illud tantum quæram merito ne tibi sit
 S uspectum genus hoc scribendi. Sulcius acer
 A mbulat, et Caprius, rauca male, cumq; libellis,
 M agnus uterq; timor latronibus, at bene si quis,
 E t uiuat puris manibus, contemnat utrunq;
 V t sis tu similis Celi, Byriq; latronum,

Non ego sum Capri, neq; Sulci, cur metuas me?

Nulla taberna meos habeat, neq; pila libellos,

Quis manus insudet vulgi, Hermogenisq; Tigelli.

Non recito cuiquam, nisi amicis, idq; coactus.

Non ubi vis, coram ue quibuslibet. In medio qui

Scripta foro recitent, sunt multi, quiq; lauantes.

Suaue locus uoci resonat conclusus inanes

Hoc iuuat, haud illud quærentes, num sine sensu,

Tempore num faciant alieno. Lædere gaudes

Inquis, et hoc studio prauus facis. unde pettum

Hoc in me iacis? est autor quis denique eorum?

Vixi cum quibus? Absentem qui rodit amicum,

Qui non defendit alio culpante, solutos

Qui captat risus hominum, famamq; dictis,

Finger qui non uisa potest, commissâ tacere

Qui nequit, hic niger est, hunc tu Romane caueo.

Sæpe tribus lectis uidcas cænare quaternos,

E quibus unus auet, qua uis aspergere cunctos,

Præter eû, qui præbet aquâ, post hûc quoq; potus,

Condita cum uerax aperit præcordia Liber.

Hic tibi comis, et urbanus, liberq; uidetur

In festo nigris? ego si risi, quod ineptus

Pastillos Rufillus olet, Gorgonius hircum,

Liuidus, et mordax uideor tibi? mentio si qua

De Capitolini furtis iniecta Petilli

Te coram fuerit, defendas, ut tuus est mo?

Me Capitolinus conuictore usus, amicoq;

A puero est, atussa q; mea perimulta rogatus

Fecit, et incolumis lætor quod uiuit in urbe.

Sed tamen admiror, quo pacto iudicium illud

F ugerit. hic nigræ succus loliginis, hæc est
E rugo mera, quod uitium procul abfore chartis,
A tq; animo prius, ut si quid promittere de me
P ossum aliud, uere promitto. liberius si
D ixero quid, si forte iocosius, hoc mihi iuris
C um uenia dabis. insuevit pater optimus hoc me
V t fugerem, ex eplis uitiorum quæq; notando.
C um me hortaretur parce, frugaliter, atq;
V iuerem uti contentus eo, quod mi ipse parasset.
 Non ne uides Albi ut male uiuat filius? utq;
B arus inops? magnum documētum, ne patriam rem
P erdere quis uelit, à turpi meretricis amore
C um deterreret, sectani dissimilis sis,
N e sequer mæchas, concessa cum Venere uti
P ossēm. deprēsi nō bella est fama Treboni,
A iebat. sapiens uitatu, quidq; penitu
S it melius, causas reddet tibi. mi satis est, si
T raditum ab antiquis morem seruare, tuamq;
D um custodis eges, uitam, famamq; tueri
I ncolumem possim. simulac durauerit ætas
 Mēbra, animūq; tuum, NABIS sine cortice. sic me
F ormabat puerum dictis, et siue iubebat
V t facrem quid, habes autorem, quo facias hoc,
V num ex indiabus selectis obiiacebat.
S iue uetabat, an hoc inhonestū, et inutile factu
N ec ne sit, addubites? flagret rumore malo cum
H ic, atq; ille. AVIDOS VICINUM funus ut ægros
E xanimat, mortisq; metu sibi parcere cogit,
S ic teneros animos aliena obprobria sæpe
A bsterrent uitis. Ex hoc ego sanus ab illis,

Perniciem

P erniciem quæcunque ferunt, mediocribus, et quis
 I gnoscas, vitis teneor, fortassis et istinc
 L argiter abstulerit longa ætas, liber amicus,
 C onsilium proprium. neque enim cum lectulus, aut me
 P orticus excepit, desum mihi. Rectius hoc est.
 H oc faciens uiuam melius. sic dulcis amicus
 O currâ. Hoc quidam non belle. Nunquid ego illi
 I mprudens olim faciam simile? Hæc ego mecum
 C ompressis agito labris. Vbi quid datur oci,
 I lludo chartis. Hoc est mediocribus illis
 E x uitiis unum, cui si concedere nolis,
 M ulta poetarum ueniat manus, auxilio quæ
 S it mihi. Nam multo plures sumus, ac ueluti te
 I udæi cogens in hanc concedere turbam.

SATYRA .V.

Gressum magna, me excepit Aritia, Roma
 e Hospitio modico, rhetor comes Heliodorus
 Græcorum longe doctissimus, inde forū Appi
 D iffertum nautis, cauponibus atque malignis.
 H oc iter ignari diuissimus, altius ac nos
 P ræcunctis unum, minus est grauis Appia tardis.
 H ic ego propter aquam, quod erat teterrima, uentri
 I ndico bellum, cœnantes haud animo æquo
 E xpectans comites. Iam nox inducere terris
 V mbras, et cælo diffundere signa parabat.
 Tum pueri nautis, pueris conuitia nautæ
 I ngerere. Huc Appelle. trecentos inferis. ohe
 I am satis est. dum æs exigitur, dum mula ligatur,
 Tota abit hora. Mali culices, ranæque palustres

A uertunt somnos. absentem cantat amicam
 Multa prolutus uappa nauta, atque uiator
C ertatim. tandem fessus dormire uiator
I napit, ac missæ pastum retinacula mulæ
N auta piger saxo religat, stertitq; supinus.
 Iamq; dies aderat, nil cum procedere lintrem
S entimus, donec cerebro sus prosilit unus,
A c mulæ, nautæq; caput, lumbosq; saligno
F uste dolat. quarta uix denu exponimur hora.
O ra, manusq; tua lauimus Feronia lympa.
 Millia tum pransi tria repsimus, atque subimus
I mpositum saxi late candentibus Anxur.
H uc uenturus erat Mecænas optimus, atque
C oæius, missi magnus de rebus uterque
L egati, auersos soliti componere amicos.
H ic oculis ego nigra meis collyria lippus
I llinere. interea Mecænas aduenit, atque
C oæius, Capitoq; simul Fonteius ad unguem
F actus homo, Antoni, non ut magis alter, amicus.
 Fundos Aufidio Lusco prætor libenter
L inquius, insani ridentes præmia scribæ,
P rætextam, et latum clauum, prunæq; batillum.
I n murrarum lassi deinde urbe manemus,
M urena præbente domum, Capitone culinam.
 Postera lux oritur multo gratissima, nanque
P locius, et Varius Sinuæ, Vergiliusq;
O ccurrunt, animæ, quales neque candidiores
T erra tulit, neque quis me sit deuinctior alter.
O qui complexus, et gaudia quanta fuerunt.
NIL EG O contulerim iocundo sanus amico.

Proxima Campano ponti quæ uillula, tectum
Præbuit, et Parochi quæ debent, ligna, salemq;
Hinc muli Capuæ clitellas tempore ponunt.
Lusum it Mecænas, dormitum ego, Vergiliusq;
Nanq; pila lippis inimicum, et ludere crudis.

Hinc nos Cocæii recipit plenissima uilla,
 Quæ superest Caudi cauponas. Nunc mihi paucas
Sarmenti scurræ pugnam, Messiq; Cicerri
Musa uelim memores, et quo patre natus uterq;
Contulerit lites. Messî clarum genus Osci,
Sarmenti domina extat ab his maioribus orti
Ad pugnam uenêre, prior Sarmentus, equi te
Esse feri similem dico, ridemus, et ipse
Messius, accipio, caput et mouet, o tua cornu
Ni foret execto frons inquit, quid faceres, cum
Sic Mutilus minitaris? at illi fœda acatrix
Setosam leui frontem turpauerat oris
Campanum in morbu in faciem permulta iocatus,
Pastorem saltaret uti Cyclopa rogabat,
Nil illi larua, aut tragicis opus esse cothurnis.

Multa Cicerrus ad hæc, donasset iam ne cithenâ
Ex uoto laribus quærebat. scribe quod esset,
Deterius nihilo dominæ ius esse rogabat.
Denique cur nunquam fugisset, cui satis una
Farris libra foret gracili sic, tamq; pusillo.
Prorus iocunde cœnam produximus illam.
Tendimus hic recte Beneuentû, ubi sedulus hospes
Penè Macros arsit dum turdos uersat in igne
Nam uagæ per ueterem dilapsa flamma culinam,
Vulcano summum properabat lambere tectum.

Conuiuas auidos cœnam, seruosq; timentis
Tum rapere, atq; omnes restinguere uelle uideres.

Incipit ex illo montes A pulia notos

Ostentare mihi, quos torret A tabulus, et quos
Nunquam erepsimus, nisi nos uicina Triuici
Villa recepisset lacrymoso non sine fumo,
Vdos cum foliis ramos urente camino.

Hic ego mendacem stultissimus usque puellam
Ad mediam noctem ex pecto. somnus tamen auferit
Intentum ueneri. tum immundo somnia uisu
Nocturnam uestem maculant, ueniremq; supinum.

Quattuor hinc rapimur, uiginti et millia, redis,
Man suri oppidulo, quod uer su dicere non est.
Signis persuale est. uenit uilissima rerum
Hic aqua, sed panis longe pulcherrimus, ulcro
Callidus ut soleat humeris portare uiator,
Nam Canusi lapidosus aquæ non ditior urna,
Qui locus à forti Diomede est conditus olim.

Flentibus hinc Varius discedit mœstus amicis.

In Rubos fessi peruenimus, ut pote longum
Carpentes iter, et factum corruptius imbri.

Postera tempestas melior. uia peior adusque
Bari mœnia piscosi. Dehinc Gnatio lymphis
Iratis extructa dedit risusq; iocosq;
Dum flamma sine, thura liquefcere limine sacro
Persuadere cupit. Credat iudæus apella,
Non ego. nanq; deos didici securum agere æuum,
Nec si quid miri faciat natura, deos id
Tristers ex alto cœli dimittere tecto.

Brundusium longe finis chartæq; uiæq; est.

SATYRA .VI.

On quia Mecænas, Lydorū qdqd Hetruscos
 n Incoluit finis, nemo generosior est te,
 Nec quod avus tibi maternus fuit, atq; pa-
 O lim qui magnis legionibus i peritarint, (ternus
 V t pleriq; solent, nasō suspendis adunco
 I gnotos, ut me libertino patre natum,
 C um referre negas, quali sit quisque parente
 N atus, dum ingenuus. persuades hoc tibi uere
 A nte potestatem Tulli, atque ignobile regnum,
 M ultos sæpe uiros nullis maioribus ortos,
 E t uixisse probos, amplis et honoribus auctos.

Contra Leuinū Valeri genus, unde superbus
 T arquinus regno pulsus fuit, unius assis
 N on unquam pretio pluris licuisse, notante
 I udice, quem nosti populo, qui stultus honores
 S æpe dat indignis, et famæ seruit ineptus,
 Q ui, iupet in titulis, et imaginibus. Quid oportet
 N os facere à vulgo longe, lateq; remotos?
 N anq; esto, populus Leuino mallet honorem,
 Q uam Decio mandare nouo, censorq; moueret
 A ppius, ingenuo si non essem patre natus,
 V el merito, quoniam in propria nō pelle quiessem.

Sed fulgente trahit constrictos gloria curru
 N on minus ignotos generosis. Quo tibi Tulli
 S umere depositum clauum, fieriq; tribunum,
 I nuidia accreuit, priuato quæ minor esset?
 N am ut quisq; insanus nigris mediū impediit crus
 P ellibus, et latum dimisit pectore clauum

s iii

A udit cōtinuo, quis homo hic? aut quo patre natus?
 V t si qui ægrotet, quo morbo Barrus, haberi
 E t cupiat formosus, eat quacunque, puellis
 I niiciat curam quærendi singula, quali
 S it facie, sura, quali pede, dente, capillo,
 S ic qui promittit, ciuens, urbem sibi curæ,
 I mperium fore, et Italiam, et delubra deorum,
 Q uo patre sit natus, num ignota matre inhonestus,
 O mnes mortales curare, et quærere cogit.
 Tu ne syridamæ, aut Dionysi filius audes
 D eiicere è saxo ciuens, aut tradere Cadmo?
 A t Nouius collega gradu post me sedet uno.
 N ãq; est ille, pater quod erat meus. hoc tibi Paulus,
 E t Messala uideris. at hic si plostra ducenta,
 C oncurrantq; foro tria funera, magna sonabit,
 C ornua quod, uicatq; tubas. saltem tenet hoc nos.
 Nunc ad me redeo libertino patre natum,
 Q uem rodunt omnes libertino patre natum,
 N unc quia Mecænas tibi sim conuictor, at olim
 Q uod mihi pareret legio Romana tribuno.
 D issimile hoc illi est, quia non ut fors an honorem
 I ure mihi inuideat qui uis, ita te quoq; amicum,
 P ræsertim cautum dignos assumere, praua
 A mbitione procul, felicem dicere non hoc
 M e possum casu, quod te sortitus amicum.
 N ulla etenim mihi te fors obtulit. optimus olim
 V ergilius, post hunc Varius dixere, quid essem.
 V t ueni coram, singultim pauca locutus,
 (INFANS nanq; pudor prohibebat plura profari)
 N on ego me claro natum patre, non ego circum

Me satüreiano uectari rura caballo,
Sed, quod eram, narro. respondes (ut tuus est mos)
Pauca abeo. et reuocas nono post mense, iubesq;
Esse in amicorum numero. magnum hoc ego ducō,
Quod placui tibi, qui turpi secernis honestum,
Non patre præclaro, sed uita, et pectore puro.

Atqui si uitiis mediocribus, ac mea paucis
Mendosa est natura, alioqui recta, uelut si
Egregio inpersos reprehendas corpore naeuos,
Si neq; auaritiā, neq; sordēs, ac mala lustra
Obiiciet uere quisquam mihi, purus, et insons,
 (Ut me collaudem) si et uiuo carus amicis.

Causa fuit pater his, qui macro pauper Agello
Noluit in Flauī ludum me mittere magni,
Quo pueri magnis ē Centurionibus orti
Leuo suspensi loculos, tabulamq; lacerto
Ibant octonis referentes idibus æra.
Sed puerum est ausus Romam portare docendum
Artes, quas doceat qui uis eques, atq; Senator
Semet prognatos. uestem, seruosq; sequentes
In magno ut populo si quis uidisset, auita
Ex re, præberi sumptus mihi crederet illos.
Ipse mihi custos incorruptissimus omnes
Circum doctores aderat. quid multa? pudicum
QUI PRIMVS uirtutis honos, seruauit ab omni
Non solum factō, uerum ob probrio quoq; turpi
Nec timuit sibi ne uitio quis uerteret, olim
Si præco paruas, aut, ut fuit ipse, coactor
Mercedes sequeretur, neq; ego essem q̄stus. ob hoc, nūc
Laus illi debetur, et a me gratia maior.

Nil me pœniteat sanum patris huius, eoq;
 Non, ut magna dolo factum negat esse suo pars,
 Quod non ingenuos habeat, clarosq; parentes,
 Sic me defendam. longe mea discrepat istis
 Et uox, et ratio. Nam si natura iuberet
 A certis annis æuū remeare peractum,
 Atq; alios legere ad fastum quoscunq; parentis
 Optaret sibi quisq; meis contentus honestos
 Fascibus, et sellis, nolim mihi sumere demens
 Iudicio vulgi, sanus fortasse tuo, quod
 Nollē onus haud unquam solitus portare molestū.
 Nam mihi continuo maior quærenda foret res,
 Atq; salutandi plures, ducendus et unus,
 Et comes alter, uti ne solus, rūs ue, peregrine,
 Exirem. plures calones, atq; caballi
 Pascendi, ducenda petorrita. nunc mihi curto
 Ireliaet mulo, uel, si libet, usque Tarentum,
 Mantica cui lumbos onere ulceret, atq; eques armos.

Obiiciet nemo sordens mihi, quas tibi Tulli,
 Cum Tyburte uia prætorem quinq; sequuntur
 Te pueri la sanum portantes, ænophorumq;
 Hoc ego commodius, quam tu præclare Senator,
 Milibus atq; aliis uiuo. quacunq; libido est.
 Incedo solus. percontor quanti olus, ac far.
 Fallacem Circum, uespertinumq; pererro
 Sæpe forum. assisto diuinis, inde domum me
 Ad porri, et acris refero, Laganiq; catinum.

Cœna ministratur pueris tribus, et lapis albus
 Pocula cum Cyatho duo sustinet. astat echinus
 Vilis, cum patera guttus, campana supellex.

Deinde eo dormitū, nō sollicitus, mihi quod cras
 S urgendum sit mane, obeundus sit Marsia, qui se
 V ultum ferre negat nouiorum posse minoris.

Ad quartam iaceo post hanc uagor, aut ego lecto,
 A ut scripto, quod me tacitum inuuet. ungor oliuo,
 N on quo fraudatis immundus N atta lucernis.

A st ubi me fessum sol acrior ire lauatum
 A dmonuit, fugio rabiosi tempora signi
 P ransus non auide, quantum inter pellet inani
 V entre diem durare, domesticus otior. Hæc est
 V ita solutorum misera ambitione, grauiq;
 H is me consolor uicturum suauius, ac si
 Quæstor auus, pater atq; meus, patruusq; fuissent.

SATYRA. VII.

R oscripti regis R upuli pus, atq; uenenum
 P Hybrida quo pacto sit Persius ultus, o pinor
 Omnibus et lippis notum, et tonsoribus esse.
 P ersius hic permagna negocia diues habebat
 C lazomenus, etiam lites cum Rege molestas
 D urus homo, atq; odio qui posset uincere Regem,
 C onfidens, tumidusq; adeo sermonis amari,
 S isennas, Barros ut equis præcurreret albis.

A d Regem redeo, post quam nihil inter utrunq;
 C onuenit hoc etenim sunt omnes iure molesti,
 Q uo fortes, quibus aduersum bellum inadit. inter
 H ectora Priamiden, animosum atq; inter Achillem
 I ra fuit capitalis, ut ultima diuideret mors,
 N on aliam ob causam, nisi quod uirtus in utroq;
 S umma fuit. duo si discordia uexat inertes,

A ut si disparibus bellum incadat, ut Diomed
C um Lyao Glauco, discedet pigrior ultro
M uneribus missis. Bruto prætorē tenente
D item Asiam, Rupili, et Persi par pugnāt, uti non
C ompositus melius cum Bitho Bacchius in ius
A cres concurrunt, magnum spectaculum uterq;
P ersius exponit causam. ridetur ab omni
C onuentu. laudat Brutum, laudatq; cohortem.
S olem Asiæ Brutum appellat, stellasq; salubres
A ppellat comites, excepto Rege, cænem illum
I nuisum agricolis sydus uenisse ruebat
F lumen ut hybernum, fertur quo rara securis.
 Tum prænestinus salso, multumq; fluenti
E xpressa arbusto regerit conuitia, durus
V indemator, et inuictus, cui sæpe uiator
C essisset, magna compellans uoce cucullum.
A t Græcus, postquam est Italo persus acetō,
P ersius exclamat, per magnos Brute deos te
O ro, qui reges consueris tollere, cur non
H ūc Regē ingulas? operū hoc (mihi crede) tuorū est.

S A T Y R A. VIII.

Lim truncus erā ficulnus, inutile lignum,
 • Cū faber incertus scānum, faceret ne Priapū,
 Maluit esse deū, deus idē ego furū, auiumq;
M axima formido. nam fures dextra coerçet,
O bscænoq; ruber porrectus ab inguine palus,
A si importunas uolucres in uertice arundo
T erret fixa, uetatq; nouis considere in hortis.
H uc prius angustis eiecta cadauera cellis

C onferu
 H or mifer
 P antalab
 M ille pede
 H ic dabit
 Nunc lic
 A egere in
 A los infir
 C um mhi
 H umc uexat
 Q uantum
 H umaros an
 N ee prohibe
 P uulit os
 V idi egre
 C anidiam p
 C um Sagitta
 P erat hor
 V ngulos, et
 C aperunt
 M anens elia
 L anea et et
 L anea, qua
 C erea supp
 I am perina
 A lera Tif
 I nfermas
 N e foret h
 M entior a
 C otworwa

Conseruus uili portanda locabat in arca.

Hoc miseræ plebi stabat commune sepulchrum,

Pantalabo scurræ, Nomentanoq; nepoti

Mille pedes in fronte, trecentos cippus in agrum

Hic dabat, hæredes monumentum ne sequerentur.

Nunc licet æsquiliis habitare salubribus, atque

Aggere in aprico spaciari, quo modo tristes

Albis informem spectabant ossibus agrum.

Cum mihi non tantum furesq; feræq; suetæ

Hunc uexare locum, curæ sunt, atq; labori,

Quantum, carminibus quæ uersant, atq; uenenis

Humanos animos, has nullo perdere possum,

Nec prohibere modo, simulac uaga Luna decorum

Protulit os, quin ossa legant, herbasq; nocentes.

Vidi egomet nigra succinctam uadere palla

Canidiam pedibus nudis, passoq; capillo

Cum sagana maiore ululanti (pallor utraq;

Fecerat horrendas aspectu) scalpere terram

Vnguibus, et pullam diuellere mordicus agnam

Cæperunt. cruor in fossam confusus, ut inde

Maneis elicerent, animas responsa daturas.

Lanea et effigies erat, altera cerea. maior

Lanea, quæ pænis compesceret inferiorem.

Cerea suppliciter stabat seruilibus, utq;

Iam peritura, modis. Hecaten uocat altera, senam

Altera Tisiphonen, serpentes, atq; uideres

Infernas errare canes, Lunamq; rubentem.

Ne foret his testis. post magna latere sepulchra.

Mentior at siquid, merdis caput inquiner albis

Coruorum, atq; in me ueniat mictum, atq; catatum

I ulius, et fragilis Pedatua, furq; Voranus.
 S ingula quid memorem, quo pacto alterna loquētes
 V mbræ cum Sagana resonarent triste, et acutum?
 V tq; lupi barbam uariæ cum dente colubræ
 A bdiderint furtim terris? et imagine cerea
 L argior arserit ignis? et ut non testis inultus
 H orruerim uoces furiarum, et facta duarum?
 N am, displosa sonat quantum uestica, pepedi
 D iffusa nate ficus. at illæ currere in vrbem.
 Canidiæ dentes, altum saginæ aliendum
 E xcidere, atq; herbas, atq; incantata lacertis
 V incula, cum magno risuq; iocoq; uideres.

SATYRA IX.

B am forte uia sacra, sicut meus est mos,
 i Nescio quid meditans mugarū, totus in illis.
 Accurrit quidā notus mihi nomine tantū,
 A rreptaq; manu, quid agis dulcissime rerum?
 S uauiter, ut nūc est. inquā, et cupio omnia, quæ uis.
 C um affectaretur, nunquid uis occupo? at ille
 N oris nos? inquit. docti sumus. hic ego pluris
 H oc inquam mihi eris. misere discedere quærens
 I re modo ocyus, interdum consistere, in aurem
 D icere nescio quid puero, cum sudor ad imos
 M anaret talos. o te Bollane cerebri
 F elicem aiebam tacitus. cum quidlibet ille
 G arriret, uicos, urbem laudaret, ut illi
 N il respondebam, misere cupis inquit abire
 I andudum uideo, sed nil agis, usq; tenebo.
 P rosequar hinc. quo nunc iter est tibi? nil opus est te

Circumagi, quendam uolo uisere, non tibi notum,
Trans tyberim, longe cubat is prope Cæsaris hortos.
Nil habeo, quod agā, et nō sum piger. usq; sequar te,
Demitto auriculas, ut iniquæ mentis asellus,
Cum grauius dorso subiit onus. incipit ille.

Si bene me noui, non viscum pluris amicum,
Non varium facies. nam quis me scribere plureis,
Aut citius possit uersus? quis membra mouere
Mollius? inuideat quod et Hermogenes, ego canto.
Interpellandi locus hic erat est tibi mater?
Cognati? quis te saluo est opus? Haud mihi quisquā.
Omnes composui. Felices. Nunc ego resto.
Confice. nanq; instat fatum mihi triste, sabella
Quod puero cecinit, diuina mota anus urna.

Hunc neq; dira uenena nec hosticus auferet ensis,
Nec laterum dolor, aut tussis, nec tarda podagra.
Garrulus hunc quando consumet cunq; loquacis
Si sapiat uitet, simulac adoleuerit ætas.

Ventum erat ad vestræ quarta iam parte diei
Præterita, et casu tunc respondere uadato
Debebat, quod ni fecisset, perdere litem.
Si me amas, inquit, paulum hic ades. inteream si
Aut ualeo stare, aut noui ciuilia iura,
Et propero quo scis. Dubius sum, qd faciā, inquit,
Tene relinquam an rem. Me sodes. Nō faciam ille.
Et præcedere cœpit. ego, ut contendere durum est
Cum uictore, sequor. Mecænas quo modo tecum?
Hic repetit. Paucorum hominū, et mētis bene sanæ,
Nemo dexterius fortuna est usus. Haberes
Magnum adiutorem, posset qui ferre secundas,

Hunc hominem si uelles tradere, dispaream ni
Summosses omnes. Non isto uiuimus illic,
Quo tu rere, modo. domus hac nec purior ulla est,
Nec magis his aliena malis. nil mi officit unquam
Ditior hic, aut est quia doctior. est locus uni
Cuiq; suus. Magnum narras, uix credibile. At qui
Sic habet. Accendis, quare cupiam magis illi
Proximus esse. Velis tantummodo, quæ tua uirtus,
Expugnabis. et est qui uinci possit, eoq;
Difficilis aditus primos habet. Haud mihi deero,
Muneribus seruos corrumpam. non, hodie si
Exclusus fuero, desistam tempora quæram.
Occurram in triuiis. deducam. Nil sine magno
VITA labore dedit mortalibus hæc dum agit, ecce
Fuscus Aristus occurrit mihi carus, et illum
Qui pulchre nosset. consistimus, unde uenis, et
Quo tendis? rogat, et respondet. uellere cœpi,
Et prensare manu lentissima brachia, nutans,
Distorquens oculos, ut me eriperet. male sal sus
Ridens dissimulare. meum iecur urere bilis.

Certe nescio quid secreto uelle loqui te
Aiebas mecum. Memini bene, sed meliori
Tempore dicam. hodie tricesima sabbata. uin tu
Curtis iudeis oppedere? Nulla mihi inquam
Relligio est. At mi, sum paulo infirmior unus
Multorum, ignosces. aliàs loquar. hunc tunc solem
Tam nigrum surresse mihi. fugit improbus, ac me
Sub cultro linquit. Casu uenit obuius illi
Aduersarius, et quo turpissime? magna
Exclamat uoce. et licet ante stari? ego uero

O ppono auriculam. rapit in ius. clamor utrinque.
V ndique concursus. sic me seruauit A pollo.

SATYRA. X.

V ali quam sis mendosus, teste Catone
I Defensore tuo peruinam, qui male factor
Emendare parat uersus. hoc lenius ille,
E st quo uir melior, longe subtilior illo,
Qui uultum puer et loris, et funibus udis
E xhortatus, ut esset opem qui ferre poetis
A ntiquis posset, contra fastidia nostra
G rāmaticorum equitum doctissimus, ut redeā illuc.
Nempe incompósito dixi pede currere uersus
L uali. quis tam Lucili fautor inepte est,
V t non hoc fateatur? at idem quod sale multo
V rbem defricuit, charta laudatur eadem.
N ec tamē hoc tribuens, dederim quoq; cætera. nā sic
E t Laberi Mimos, ut pulchra poemata, mirer.
Ergo non satis est risu diducere rictum
A uditoris, et est quædam tamen hic quoq; uirtus.
E st breuitate opus, ut currat sententia, neu se
I mpediat uerbis lassas onerantibus aures.
E t sermone opus est modo tristi, sæpe iocoso
D efendente uicem, modo Rhetoris, atque poetæ
I nterdum Urbani parentis uiribus, atque
E xtenuantis eas consulto, Ridiculum acri
F ortius, et melius magnas plerumq; secat res.
Illi, scripta quibus comœdia prisca uiris est,
H oc stabant, hoc sunt imitandi, quos neque pulcher

Hermogenes unquam legit, neque simius iste
Nil præter Calvum et doctus cantare Catullum.

At magnum fecit, quod uerbis græca latinis
Miscuit. oseri studiorum, quid ne putatis
Difficile, et mirum, Rhodio quod Pitholconti
Contigit? At sermo lingua concinnus utraque
Suauior, ut Chio nota si commissa Falerni est.

Cum uersus facias, te ipsum percontor, an et cum
Dura tibi peragenda rei sit causa Petilli?
Salacet oblitus patriæq; patrisq; Latini?
Cum Pedius causas exudet publicola, atque
Coruius patriis, intermiscere petita
Verba foris malis, Canusini more bilinguis.

Atque ego cum græcos facerem natus mare citra
Versiculos, uetuit me tali uoce Quirinus
Post mediam noctem uisus, cum somnia uera,
In syluam non ligna feras insanius, ac si
Magnas græcorum malis implere cæternas.

Turgidus Alpinus iugulat dū Memnona, dumq;
Defingit Rheni luteum caput, hæc ego ludo,
Quæ nec in æde sonent certantia iudice Tarpa,
Nec redeant iterū, atque iterū spectanda Theatris.
Arguta meretrice potes, Dauoq; Chremeta
Eludente senem, comis garrere libellos
Vnus uiuorum Fundani. Polio regum
Facta canit, pede ter percusso. forte epos acer
Vt nemo, Varius duat molle atque facetum
Vergilio annuerant gaudentes rure camœnæ

Hoc erat, experto frustra Varrone A tacino,
Atque quibusdā aliis, melius quod scribere possem
Inuentore

I nuentore minor, neque ego illi detrahere ausim

H ærentem capiti multa cum laude coronam.

A t dixi fluere hunc lutulentum, sæpe ferentem

P lura quidem tollenda relinquendis. age quæso,

T u nihil in magno doctus reprendis Homero?

N il comis Tragicæ mutat Lucilius Aci?

N on ridet uersus Enni gravitate minores,

C um de se loquitur non ut maiore reprensus?

Quid uetat, et nosmet Lucili scripta legentes

Quærare, num illius, num rerum dura negarit

V ersiculos natura magis factos, et euntes

M ollius? At si quis pedibus quid claudere senis

H oc tantum contentus, amet scripsisse ducentos

A nte abum uersus, totidem cœnatus, Hetrusci

Quale fuit Cassi rapido feruentius amni

I ngenium, capsis quem fama est esse, librisq;

A mbustum propriis, fuerit Lucilius inquam

C omis et urbanus, fuerit limatior idem,

Quam rudis, et Græcis intacti carminis autor,

Quamq; poetarum seniorum turba, sed ille

S i foret hoc nostrum fato delapsus in ævum,

D etereret sibi multa, recideret omne, quod ultra

P erfectum traheretur, et in uersus faciendo

S æpe caput scaberet, uiuos et roderet unguis.

S æpe stilum uertas, iterum, quæ digna legi sint,

S cripturus, neque te ut miretur turba labores,

C ontentus paucis lectoribus. an tua demens

V ilibus in ludis dictari carmina malis?

N on ego, nã satis est equitẽ mihi plaudere, ut audax

C ontemptis aliis, explosa Arbuscula dixit.

M en moueat amex Pantilius? aut cruciet, quod

f

V ellicet absentem Demetrius, aut quod ineptus
 F annius Hermogenis lædat conuiua Tigelli?
 Plotius, et Varius, Mecænas, Vergiliusq;
 V algius, et probet hæc Octavius optimus, atque
 F uscus, et hæc utinam Viscorum laudet uterque.
 A mbitione relegata te dicere possum
 P ollio, te Messala tuo cum fratre, simulq;
 V os Bibuli, et Serui, simul his te candide Furni,
 C omplureis alios, doctos ego quos, et amicos
 P rudens prætereo, quibus hæc, sunt qualiacūque,
 A rridere uelim, doliturus si placeant spe
 D etrius nostra. Demetri, teq; Tigelli
 D iscipularum inter iubeo plorare cathedras.
 I puer, atque meo citus hæc subscribe libello.

QVINTI HORATII FLACCI SER-
 MONVM LIBER SECVNDVS.

SATYRA PRIMA.

V NT, QVIBVS IN SATYRA
 uidear nimis acer, et ultra
 s Legem tendere opus, sine nervis
 altera quidquid
 Composui pars esse putat, simi-
 lersq; meorum
 M ille die uersus deduci posse Trebati,
 Quid faciã, præscribe. Tr. qesctas. Ho. ne faciã, inq;
 O mnino uersus? Tr. aio. Ho. pereã male, si non
 O ptimum erat, uerũ nequeo dormire. Tr. ter uncti
 T ransnanto Tyberim, somno quibus est opus alto,

Irriguumq; mero sub noctem corpus habento.

A ut, si tantus amor scribendi te rapit, aude

Cæsaris inuicti res dicere, multa laborum

Praemia laturus. Ho. cupidum pater optime uires

Deficiunt, neq; enim quiuis horrentia pilis

Agmina, nec fracta pereuntes cuspide Gallos,

A ut labentis equo describat uulnera Parthi.

Tr. Attamen et iustum poteras, et scribere fortem

Sapiadā, ut Sapiens Lucretius. Ho. haud mihi deero,

Cum res ipsa feret. nisi dextro tempora Flacci

Verba per attentam non ibunt Cæsaris aurem,

Cui male si palpare, recalcitrat undique tutus.

Tr. Quanto rectius hoc, quam tristi lœdere uersu

Pantolabam scuram, Nomentanumq; nepotem?

Cum sibi quisque timet, quāquā est itactus, et odit.

Ho. Quid faciam? Saltat Milonius, ut semel icto

Accessit feruor capiti, numerusq; lucernis.

Caster gaudet equis, ouo prognatus eodem,

Pugnis. QVOT capitum uiuent, totidem studiorū

Millia. Me pedibus delectat claudere uerba

Luali ritu nostrum melioris utroque.

Ille uelut fidis arcana sodalibus olim

Credebat libris, neq; si male cesserat usquam,

Decurrens aliud, neq; si bene. quo fit, ut omnis

Votina pateat ueluti descripta tabella,

Vita senis. sequor hūc Lucanus an Appulus, anæps.

Nam Venusinus arat finem sub utrunq; colonus,

Missus ad hoc pulsus (uetus est ut fama) Sabellis,

Quo ne per uacuum Romano incurreret hostis,

Sive quod Appula gens, seu quod Lucania bellum

Inuiteret uiolenta. sed hic stilus haud petet ultro

t ii

Quenquam animantem, et me ueluti custodiet ensis
 Vagina tectus, quem cur distringere coner
 Tutus ab infestis latronibus? O pater, et Rex
 Iuppiter, ut pereat positum rubigine telum,
 Nec quisquam noceat cupido mihi pacis. at ille,
 Qui me commoritur (melius non tangere clamo)
 Falebit, et insignis tota cantabitur urbe.

Ceruius iratus leges minuitur, et urnam.
 Canidia Albuti, quibus est inimica, uenenum.
 Grande malum Turius, si quis se iudice certet.
 Ut quo quisque ualet suspectos terreat, utq;
 Imperet hoc natura potens, sic collige mecum.
 Dente lupus, cornu taurus petit. unde, nisi intus
 Monstratum? Scæuæ uinacem crede nepoti
 Matrem, nil faciet sceleris pia dextera. mirum,
 Ut neque calce lupus quenquā, neq; dente petit bos.
 Sed mala tollet anum uitiato melle acuta.

Ne longum faciam, seu me tranquilla senectus
 Expectat, seu mors atris circumuolat alis,
 Diues, inops, Romæ, seu, fors ita iusserit, exul,
 Quisquis erit uitæ scribam color. O puer, ut sis
 Vitalis metuo, et maiorum nequis amicus
 F rigore te feriat. Quid cum est Lucilius ausus
 Præsumere in hunc operis componere carmina morem?
 Detrahere et pellem, nitidus qua quisque per ora
 Cederet, introrsum turpis? Num Lælius, aut qui
 Duxit ab oppressa meritum Carthagine nomen
 Ingenio offensi? aut læso doluere Metello?
 Famosisq; Lupo cooperto uersibus? At qui
 Priores populi arripuit, populūq; tributum,
 S alicet uni æquis uirtuti, atque eius amicus.

Quin-
 Virtus Sc
 Nigri G
 D coquer
 I ntra Lm
 Cum mag
 I nuidia,
 O ffendet
 D issentis,
 Sed tam
 I nouat m
 S imala co
 I udiuim d
 I udiuim
 O bprobr
 S oluentur

 V
 q No

 R uisitas
 D isitate, mo
 Cum stupe
 A cclimor
 V erum in
 D iam si
 C orrupt
 L affus
 M ilitia
 M olliter

Quin, ubi se a vulgo, et scena. in secreta remorant
 Virtus Sapiadæ, et mitis sapientia T.æli,
 Nugari cum illo, et discipuli ludere, donec
 Deoqueretur holus soliti. Quidquid sum ego, quis
 Infra Luali censum, ingeniumq; tamen me
 Cum magnis uixisse inuita fatebitur usque
 Inuidia, et fragili querens illidere dentem,
 Offendet solido. Nisi quid tu docte Trebati
 Dissentis, equidem nihil huic diffingere possum.
 Sed tamen ut monitus caueas, ne forte negoa
 Innotiat tibi quid sanctarum inscitia legum.
 Si mala condiderit in quem quis carmina, ius est,
 Iudiciumq; esto, si quis mala, sed bona si quis
 Iudice condiderit laudatur Cæsare, si quis
 Obprobriis dignum latruerit, integer ipse,
 Soluentur risu tabulæ, tu missus abibis.

SATYRA .II.

Væ uirtus, et quanta bonis sit uiuere paruo,
 Nec meus hic sermo est, sed quem præcepit
 Ofellus

Rusticus, anormis, sapiens, crassaq; Minerva,
 Discite, non inter lances, mensasq; nutentis,
 Cum stupet insanis acies fulgoribus, et cum
 Acciliis falsis animus, meliora recusat,
 Verum impransi mecum disquirite. cur hoc?
 Dicam si potero. MALE VERVM examinat omnis
 Corruptus iudex. leporem sectatus, equo'ue
 Lassus ab indomito, uel si Romana fatigat
 Militia assuetum græcari, seu pila uelox,
 Molliter austerum studio fallente laborem,

t iii

S eu te discus agit, pete cedentem aera disco,
 C um labor extulerit fastidia, siccus, inanis
 S perne cibum uilem, nisi hymettia mella falerno
 N e biberis diluta: foris est promus, et atrum
 D efendens pisces hyemat mare, cum sale panis
 L atrantem stomachum bene leniet. unde putas? aut
 Q ui partum? non in caro nidore uoluptas
 S umma, sed in te ipso est. tu pulmentaria quære
 S VDANDO. pinguem uitis, albumq; nec ostrea,
 N ec Scurus, aut poterit peregrina iuuare lagois.
 V ix tamen eripiam posito pauone, uelis quin
 H oc potius, quam gallina tergere palatum,
 C orruptus uanis rerum quia ueneat auro
 R ara auis, et picta pandat spectacula cauda,
 T anquã ad rē attineat quidquã. num uesceris ista,
 Q uã laudas, pluma? cocto ue num adest honor idē?
 C arne tamen quamuis distat nihil hac magis illa,
 I mparibus formis deceptum te patet esto,
 V nde datum sentis, lupus hic tyberinus, an alto
 C aptus hiet, pontes ne inter iactatus, an amnis
 H ostra sub tusci laudas insane trilibem
 M ulum, in singula quẽ minuas pulmẽta necesse est.
 D uat te species uideo. quid pertinet ergo
 P roceros odisse lupos? quia scilicet illis
 M aiores natura modum dedit, his breue pondus.
 I EIVNVS stomachus raro uulgaria tenuit.
 P orrectum magno magnum spectare catino
 V ellem ait harpyis gula digna rapacibus. at uos
 P ræsentes austri conquite horum obsonia. quamuis
 P utet aper, rhombusq; recens, mala copia quando
 A egrum sollicitat stomachum, cum rapula plenus,

Atq; acidas manuunt inulas. nec dum omnis abacta
P auperies epulis regum. nam uilibus ouis,
Nigrisq; est oleis hodie locus. haud ita pridem
Galloni praconis erat acipensere mensa
Infamis. quid, tum rhombos minus æquora alebāt?
Tutus erat rhombus, tutoq; ciconia nido,
Donec uos autor docuit prætorius. ergo
Siquis nunc mergos suauers edixerit assos,
Parebit prauis doctis Romana inuentus.
Sordidus a tenui uictu distabit O fello
Iudice. **NAM FRVSTRA** uitiū uitaueris illud,
Si te aliò prauum detorseris. Auidienus
Cui canis ex uero dictum cognomen adhæret,
Quinquenners oleas est, et syluestria corna,
Ac nisi mutatum parcat diffundere uinum, et
Cuius odorem olei nequeas perferre, licebit
Ille repotia, natalens, aliòs ue dierum
Festus albatu celebret, cornu ipse bilibri
Caulibus instillat, ueteris non parcus aceti.
Quali igitur uictu sapiens utetur? et horum
Vtrum imitabitur? hac urget lupo, hac canis angit.
Mundus erit, qui non offendat sordibus, atque
In neutram partem cultus miser. hic neque seruis
Albuti senis exemplo, dum munia didit,
Sæuus erit, nec, si cut simplex Neuius, unctam
Conuiuiis præbebit aquam, uitiū hoc quoq; magnū.
Acipe nunc uictus tenuis quæ, quantaq; secum
Afferat, in primis ualeas bene. nam uariæ res
Vt noceant homini, credas memor illius escæ,
Quæ simplex olim tibi sederit, at simul assis
Miscueris elixa, simul conchyliis turdis,

t iiii

Dulcia se in bilem uertent, stomachoq; tumultum
Lenta feret petuita. uides, ut pallidus omnis
Cæna de surgat dubia? Quin corpus honestum
He sternis uitis animam quoq; prægauat una,
Atque affigit humo diuinæ particulam auræ.

Alter, ubi dicto citius, curata sopori
Membra dedit, uegetus præscripta ad munia surgit.
Hic tamen ad melius poterit transcurrere quodam,
Sive diem festum rediens adduxerit annus,
Seu recreare uolet tenuatum corpus, ubiq;
Acce dent anni, et tractari mollius ætas
Imbecilla uolet. Tibi quidnam accedet ad istam,
Quam puer et ualidus præsumis, molliciem, seu
Dura ualetudo inciderit, seu tarda senectus?

Rancidum aprum antiqui laudabant, nõ quia nasus
Illis nullus erat, sed credo hac mente, quod hospes
Tardius adueniens, uitiatum commodius, quàm
Integrum edax dominus cõsumeret. hos utinã inter
Heros natum tellus me prima tulisset.

Das aliquid famæ, quæ carmine gravior aurem
Occupat humanam? grandes rhombi, patinæq;
Grande ferunt unã cum damno dedecus. adde
Iratum patrum, uicinos, te tibi iniquum,
Et frustra mortis cupidum, cum deerit egenti
AES, LAQVEI pretium. iure inquit Trasius istis
Iurgatur uerbis. ego uetigalia magna,
Diuiciasq; habeo tribus amplas regibus. ergo
Quod superat, non est melius quo in sumere possis?

Cur eget indignus quisquam te diuite? quare
Templa ruunt antiqua deum? cur improbe caræ
Non aliquid patriæ tanto emetiris æceruo?

V ni in
O mag
A d ca
P luri
A n, qui
I n pace
Quo ma
I negri
Quam m
C um pe
N on eg
Quidqua
A c m m
S iue ope
V i m m
S ed pul
E r m a
P o s t hoc
A c u e n
x p l i c
S e n i a
Q u a r u
O p u e r
N a m p
N e c m e
I l l u m
P o s t r e
N u m
D i c t u
N u m
F o r

Vni nimirum recte tibi semper erunt res?
O magnus post hac inimicis risus. Vter nam
Ad casus dubios fides sibi certius, hic, qui
Pluribus assuerit mentem, corpusq; superbum?
An, qui contentus paruo, metuensq; futuri,
In pace ut sapiens aptaret idonea bello?
Quo magis his credas, puer hunc ego paruos O fellū
Integrus opibus noui, non latius usum
Quam nunc actis, uideas metato in agello
Cum pecore, et gnatis fortem mercede colonum,
Non ego narrantem temere edi in luce profesta
Quidquam prater holus fumosæ cum pede pernae,
Ac mihi seu longum tempus post uenerat hospes,
Siue operum uacuo gratis conuiuia per imbrem
Vicinus, bene erat, non piscibus urbe petitis,
Sed pullo, atq; hædo, tum pensilis uua secundas,
Et nux ornabat mensas cum duplici fici.
Post hoc ludus erat culpa potare magistra
Ac uenerata Ceres ut culmo surgeret alto,
Explicuit uino contractæ seria frontis.
Sæuiat, atq; nouos moueat fortuna tumultus,
Quātū hinc iminuet? quāto aut ego parcius, aut uos
O pueri nitistis, ut huc nouus incola uenit?
Nam propriæ telluris herum natura neq; illum,
Nec me, nec quenquam statuit. Nos expulit ille,
Illum aut nequities, aut uasri inscitia iuris,
Postremum expellet certe uinacior hæres.
Nunc ager Umbreni sub nomine, nuper O fellū
Dictus, erit nulli proprius, sed cedit in usum
Nunc mihi, nunc alii. Quo circa uiuite fortes,
Fortiaq; aduersis opponite pectora rebus.

SATYRA. III. Damasippus loquitur.

I craro scribis, ut toto non quater anno
 s Mēbranā poscas, scriptorū quæq; retexens,
 Iratus tibi, quod uni, somniq; benignus
 Nil dignum sermone canas. quid fiet? ab ipsis
 S aturnalibus huc fugisti. sobrius ergo
 D ic aliquid dignum promissis, inape, nil est,
 C ulpā tur frustra calami, immeritusq; laborat
 I ratis natus paries Diis, atq; poetis.
 A rqui uultus erat multa, et præclara minantis,
 S i uacuum tepido cepisset uillula tecto.
 Quorsum pertinuit stypare Platona Menandro?
 E upolin, Archilochum comites educere tantos?
 I nuidiam placare paras uirtute relictā?
 C ontemnere miser. uitanda est improba Serren
 D esidia, aut quidquid uita meliore parasti,
 P onendū æquo animo. Ho. Di. te Damasippe, deæq;
 V erum ob consilium donent tonsore. sed unde
 T am bene me nosti? Da. postq̃ omnis res mea Ianum
 A d medium fracta est, aliena negotia curo
 E xcussus propriis. olim nam quærere amabam
 Q uo nafer ille pedes lauisset Sisyphus ære.
 Q uid sculptum infabre, quid fūsum durius esset.
 C allidus huic signo ponebam millia centum,
 H ortos, egregiasq; domos, mercarier unus
 C um lucro noram. unde frequentia mercuriale
 I mposuere mihi cognomen compita. Ho. noni,
 E t morbi miror purgatum te illius, Da. atqui
 E monit ueterem nure nouus, ut solet, in cor
 T raiecto lateris miseri, capitisq; dolore,

V t lethargicus hic cum sit pugil, et medicum urget.
 Ho. Dū neqd simile huic, esto ut libet. Da. o bone ne
 F rustrere, insanis et tu, stultiq; prope omnes, (te
 S iquid Stertinius ueri crepat, unde ego mira
 D escripsi doctis praecepta haec, tempore, quo me
 S olatus iussit sapientem pascere barbam,
 A tq; a Fabricio non triste m ponte reuerti.

Nam male re gesta cum uellem mittere operto
 M e capite in flumen, dexter stetit, et caue faxis
 T e quidquā indignū. pudor inquit te malus urget,
 I nsanos qui inter uereare insanus haberi?
 P rimum nam iquirā, qd sit furere, hoc si erit in te
 S olo, nil uerbi, pereas quin fortiter, addam.
 Q uem mala stultitia, et quaecunq; inscitia ueri
 C aecum agit, insanum Chrysi ppi porticus, et grex
 A utumat, haec populos, haec magnos formula reges,
 E xcepto sapiente, tenet. Nunc accipe quare
 D esipiant omnes aequae ac tu, qui tibi nomen
 I nsano posuere, uelut syluis, ubi passim
 P alant eis error certo de tramite pellit,
 I lle sinistrorsum, hic dextrorsum abit. unus utriq;
 E rror, sed uariis illudit partibus. hoc te
 C rede modo insanum, nihilo ut sapientior ille,
 Q ui te deridet, caudam trahat. Est genus unum
 S tultitiae nihilum metuenda timentis, ut igneis,
 V t rupes, fluuiosq; in campo ob stare queratur.
 A lterum et huic uarium, et nihilo sapientius, igneis
 P er medios fluuiosq; ruentis. clamat amica,
 M ater, honesta soror, cū cognatis, pater, uxor,
 H ic fossa est ingens, hic rupes maxima, serua,
 N on magis audierit, quā Fusius ebrius olim,

Cum Ilionam edormit, Catienis mille ducentis
Mater te appello, clamantibus. huic ego vulgum
Errori similem cunctum insanire docebo.

Insanit ueteres statuas Damasippus emendo?
Integer est mentis Damasippi creditor? esto,
Accipe, quod nunquam reddas mihi, si tibi dicam,
Tū ne insanus eris, si acceperis? an magis exors
Reiecta praeda, quam praesens Mercurius fert?

Scribe decem Nerio, non est satis? adde Cicutæ
Nodosi tabulas centum, mille adde catenas,
Effugiet tamen hæc sceleratus uincula Proteus.
Cum rapies in iura malis ridentem alienis,
Fiet aper, modo auis, modo saxū, et cū uolet, arbor.
Si male rem gerere insani est, contra, bene sani,
Putidius nullo cerebrum est (mihi crede) Perilli
Dictantis, quod tu nunquam rescribere possis.

Audire, atq; togam iubeo componere. Quisquis
Ambitione mala, aut argenti pallet amore,
Quisquis luxuria, tristi ue superstitione,
Aut alio mentis morbo calet, huc propius me,
Dum doceo insanire omnes, uos ordine adite.
DANDA est hellebori multo pars maxima auaris,
Nescio an anticyram ratio illis destinet omnem.

Hæredes staberi summam incidere se pulchro.
Nisi sic fecissent, gladiatorum dare centum
Damnati populo paria, atq; epulum arbitrio Arri,
Frumenti quantum metit Africa. siue ego prauè,
Seu rectè, hoc uolui, ne sis patruus mihi. credo
Hoc Staberi prudentem animū uidisse. quid ergo
Sensit cum summā patrimoni inscalpere saxo
Hæredes uoluit? Quoad uixit, credidit ingens

p auperi
F orte me
I pfeuide
V irtus fa
DIVIT I
C larus er
E t quidq
S perauit
G reas A
I n media
P ropter or
N il agit ex
Siquis em
N ec studio
S i fcalpra
A uerfus ma
V ndiq; diu
Qui numm
C omposit
Siquis ad
P correctus
A udeat e
A c potius
S i positis
M ille cado
P ont acc
O ctoginta
B lattaru
N imruo
M axima
Filiu

P auperiem uitium, et cauit nihil acrius, ut si
F orte minus locuples uno quadrante periret,
I pse uideretur sibi nequior. Omnis enim res,
V irtus. fama. decus. diuina. humanaq; pulchris
D IUITIIS PARENT, quas qui construxerit, ille
C larus erit, fortis, iustus, sapiens, etiam et Rex,
E t quidquid uolet, hoc uelut in uirtute paratum
S perauit magnæ laudi fore. Quid simile isti
G ræcus Aristippus? qui seruos proicere aurum
I n media iussit Libya, quia tardius irent
P ropter onus segnes. Vter est insanius horum?
N il agit exemplum litem quod lite resoluit.

Siquis emat atharas, emptas comportet in unum,
N ec studio atharæ, nec musæ deditus ulli,
S i scalptra, et formas non sutor, nautica uela
A uersus mercaturis, delirus, et amens,
V ndiq; dicatur merito. Quid discrepat istis,
Q ui nummos, aurumq; recondit, nescius uti
C ompositis, metuensq; uelut contingere sacrum?

Siquis ad ingentem frumenti semper acervum,
P orrectus uigilet cum longo fuste, neq; illinc
A udeat esuriens dominus contingere granum,
A c potius foliis parcus uescatur amaris,

Si positus intus Chii, ueterisq; Falerni
M ille cadis, nihil est tercentum millibus, acre
P otet acetum. age, si et stramentis incubet unde-
O ctoginta annos natus, cui stragula uestis,
B lattarum, ac tinearum epulæ putrescat in arca,
N imirum insanus paucis uideatur, eo quod
M axima pars hominum morbo iactatur eodem,
 Filius, aut etiam hoc libertus ut ebibat hæres,

Dis inimice senex custodis, ne tibi desit?
 Quantulū enim summæ curtabit quisq; dierum,
 Vngere si cauleis oleo meliore, caputq;
 Cæperis impexa fœdum porrigine? quare,
 Siquid uis satis est, periuras, surripis, aufers
 Vndiq;? tum sanus? populum si cedere saxis
 Incipias, seruos? ue tuos, quos ære pararis,
 Insanum te omnes pueri, clamentq; puellæ,
 Cum laqueo uxorem interimis, matremq; ueneno,
 Incolumi capite es? qd enim? neq; tu hoc facis Argis,
 Nec ferro, ut demens genitricem occidit Orestes.
 An tureris eum occisa insansse parente?
 Ac non ante malis dementem actum furiis, quàm
 In matris iugulo ferrum te pefecit acutum?

Quin ex quo est habitus male tutæ mentis Orestes?
 Nil sanè fecit, quod tu reprehendere possis,
 Non Pyladen ferro uiolare, ausus? ue sororem
 Electram, tantum male diat utrique, uocando
 Hanc furiâ, hunc aliud, iussit quod splēdida bilis.
 Pauper Opimius argenti positi intus, et auri,
 Qui Vcientanum festis potare diebus
 Campana solitus trulla, uappamq; profestis,
 Quondam Lethargo est oppressus, ut hæres
 Iam circum loculos, et clauers lætus, ouansq;
 Curreret hunc medicus multum celer, atq; fidelis
 Exatit hoc pacto mensam poni iubet, atque
 Effundi sacros nummorum, acedere plures
 Ad numerandū, hominem sic erigit, addit et illud
 Nī tua custodis, auidus iam hoc auferet hæres.

Men uiuo? Vt uiuas igitur uigila. hoc age. Quid-
 Deficient inopem uenæ te, nī abus, atque (uis?

Ingens ad
 Tū cassas?
 Quanti em
 Quid refer
 Quis nā
 s talis et in
 continuo
 Non est ca
 Hic ager re
 Quod latus
 Non est pe
 Hic porcum
 Nauget An
 Dones quidq
 CONTRA I
 Erat
 f Ant
 Fero
 d lectram,
 i erre sum
 te Tyberi
 i xtumū, ne
 Tū Nomen
 Quare per
 Tū caue ne
 Quod satis
 p tate rea
 I urando
 V qstrum

I ngens accedat stomacho fultura ruenti.

T u cessas? age dum sume hoc Ptisanarium Orizæ.

Quanti emptæ? paruo. quanti ergo? octussibus. eheu

Quid refert morbo, an furtis, peream ne rapinis?

Quis nã igitur sanus? qui nō stultus. quid avarus?

S tultus et insanus. quid si quis non sit avarus,

C ontinuo sanus? minime. cur stoicæ dicam.

Non est cardiacus, Craterum dixisse putato,

H ic æger. recte est igitur, surget q; negabit,

Quod latus, aut renes morbo tententur acuto.

Non est periurus, neq; sordidus, immolet æquis

H ic porcum laribus, uerum ambitiosus, et audax.

N auiget Anticyram. quid enī differt, Barathrō ne

D ones quidquid habes, an unquam utare paratis?

CONTRA PRODIGOS, ET AVAROS CON
TINVS SERMO.

Eruius Oppidius Canusi duo prædia diues

Antiquo censu natis diuise duobus

Fertur, et hoc moriens pueris dixisse uocatis

A d lectum, postquam te talos Aule, nucesq;

F erre sinu laxo, donare, et ludere uidi,

T e Tyberi numerare, cauis abscondere tristem.

E xtimui, ne uos ageret uesania discors.

T u Nomentanum, tu ne sequerere Cicutam.

Quare per diuos oratus uterque penatens,

T u caue ne minuas, tu ne maius facias id,

Quod satis esse putat pater, et natura coercet.

P ræterea ne uos titillet gloria, iure

I urando obstringam ambo, uter ædilis fuerit uel

V estrum prætor, is instabilis, et sacer esto.

In cicere, atque faba, bona tu perdasq; lupinis,
Lætus ut in arco spaciare, aut æneus ut stes,
Nudus agris, nudus nummis insane paternis?
Silicet ut plausus, quos fert Agrippa, feras tu
Astuta ingenium vulpes imitata leonem?
Pl. Nequis humasse uelit Aiacem Atrida uetas cur?
A. Rex sum, nil ultra quæro plebeius, et æquam
Rem imperito, ac si cui uideor non iustus, inulto
Dicere, quæ sentit, permitto. **Pl.** Maxime regum
Di tibi dent capta classẽ deducere Troia.
Ergo consulere, et mox respondere licebit?
A. Cõsule. **Pl.** Cur Aiax heros ab Achille secundus
Putrescit, toties seruatis clarus Achiuis?
Gaudeat ut populus Priami, Priamusq; inhumato,
Per quem tot iuuenes patrio caruere sepulchro?
A. Mille ouium insanius morti dedit, iclytum vlyssẽ,
Et Menelaum unã mecum se occidere clamans.
Pl. Tu cum pro uitula statuis dulcem Aulide natam
Ante aras, spargisq; mola caput improbe salsa,
Rectũ animi seruas? quor sum i sanus? qd enim Aiax
Fecit, cum strauit ferro pecus? abstinuit uim
Vxore, et gnato, mala multa precatus Atridis,
Non ille aut Teucrum, aut ipsum uiolauit vlyssẽ.
A. Verum ego, ut hærentis aduerso littore nauis
Eriperem, prudens placui sanguine diuos.
Pl. Nempe tuo furiose? **A.** Meo, sed non furiosus.
Pl. Qui species alias ueri, scelerisq; tumultu
Permistas capiet, commotus habebitur, atque,
Sultitia ne erret, nihilum distabit, an ira.
Aiax immeritos dum occidit, desipit, agnos?
Cum prudens scelus ob titulos admittis inanens,

Stas

s. tas am
 Siquis
 Hic me
 R. u. am, au
 D. estue
 P. rator, et
 Quod se
 I. niger q
 S. ultitia, h
 E. i furio
 H. uic aron
 N. u. age
 V. inco eni
 H. ic simul a
 E. dia, p. i
 V. inguent
 C. um scarra
 M. ase dom
 V. erba fa
 C. uis dom
 A. aspe qua
 I. n. nime L
 C. anem eg
 S. egus eg
 S. uue tibi
 V. nde n. x
 Filius
 S. aliet
 D. iluit
 I. luidi
 Qu

Stas animo? et purum tibi tum, uitio tumidū, est cor?

Siquis lectica nitidam gestare amet Agnam,
Huic uestem, ut gnatæ paret ancillas, paret aurū,
Rufam, aut pusillam appellet, fortiq; marito
Destinet uxorem, interdicto huic omne adimat ius
Prætor, et ad sanos abeat tutela propinquos.

Quod si quis gnatam pro nupta deuouet Agna,
Integer est animi? ne dixeris. ergo ubi praua
Sultitia, hic est summa insania. qui sceleratus,
Et furiosus erit, quem cepit uitrea fama,
Hunc circumtonuit gaudens Bellona cruentis.

Nūc age luxuriam, et Nomentanum arripe mecum.
Vincit enim stultos ratio insanire nepotes.

Hic simul accepit patrimoni mille talenta,
Edicit, piscator uti, pomarius, auceps,
Vnguentarius, ac tusci turba impia uici,
Cum scurris factor, cum uelabro omne macellum
Mane domum ueniant, quid tū? uenere frequentes.

Verba facit leno, quidquid mihi, qdquid et horū
Cuiq; domi est, id crede tuū, uel nunc pete, uel cras.
Acipe quid contra iuuenis responderit æquus.

In niue Lucana dormis ocreatus, ut aprum
Cœnem ego, tu piscens Hyberno ex æquore uellis,
Segnus ego, indignus qui tantum possideam, aufer,
Sume tibi decies, tibi tantundem, tibi triplex,
Vnde uxor media currit de nocte uocata.

Filius Aesopi detractam ex aure Metellæ,
Salacet ut decies solidum exorberet, aceto
Diluit insignem bacam, qui sanior, ac si
Illud idem in rapidum flumen, iaceret ue cloacā.

Quinti progenies Arri, par nobile fratrum,

N equitia et nugis, prauorum et amore Gemellum,
L uscinias soliti impenso prandere coemptas.

Quorsum abeant sani? creta an carbone notandi?

A edificare casas, Plostellum adiungere mureis,
L udere par impar, equitare in arundine longa
S iquem delectat barbatus, amentia uerset.

S ic puerilius his ratio esse euincet amare,
N ec quidquam differre, utrū ne in puluere trimus

Q uale prius ludas opus, an meretricis amore

S ollicitus piores. quæro faciās ne, quod olim

M utatus Polemon? ponas insignia morbi,

F asciolas, cubitale, focalia, potus ut ille

D icitur ex collo furtim arpsisse coronas,

P ostquam est impransi correptus uoce magistri.

Porrigis irato puero cum poma, recusat.

S ume Catelle, negat. si non des, optat. amator

E xclusus qui distat? ait ubi secum, eat, an non,

Q uo rediturus erat non arcessitus, et hæret

I nuiſis foribus. Ne nunc cum me uocet ultro

A ccedam? an potius mediter finire dolores?

E xclusit, reuocat, redeam? non si obsecret. Ecce

S eruus non paulo sapientior. O here, quæ res

N ec modum habet, neq; consilium, ratione, modoq;

T ractari non uult. in amore hæ sunt mala, bellū,

P ax rursum. hæc si quis tempestatis prope ritu

M obilia, et cæca fluitantia sorte, labore

R eddere certa, sibi nihilo plus explicet, ac si

I nsanire paret certa ratione, modoq;

Quid? cum Vicanis excerpens semina pomis

G audes, si cameram percussit forte, penes te es?

Quid cum balba feris annoso uerba palato,

A edificare
S uelut
H ellade
C erius
A bſolues
E amore
Libertum
L aus
Quoddam
D is
A uribus
E xperet
C orſi
I uper
H ar
R igida
H are
I n
A gram
I n
Q uo
H ac
A rma
D ixerit
E fficere
H o
Q uo
I n
D a
G nati
H o

A edificante casus qui sanior? adde cruorem
 S tultitiae, atq; ignem gladio scrutare, modo inquā
 H ellade percussa Marius cum praecipitat se
 C eritus fuit? an commotæ crimine mentis
 A bsolues hominem, et sceleris damnabis eundem
 E x more imponens cognata uocabula rebus?

Libertinus erat, qui circum compita siccus
 L autis mane senex manibus currebat, et unum
 Q uoddam magnū addens unum me surpite morti,
 D is etenim facile est, orabat sanus utrisque
 A uribus, atque oculis, mentem nisi litigiosus
 E xciperet dominus, cum uēderet hoc quoq; uulgus
 C hrysippus ponit fecunda in gente Meneni.

Iuppiter ingentis qui das, adimusq; dolores,
 M ater ait pueri mensis iam quinque cubantis,
 F rigida si puerum quartana reliquerit, illo
 M ane die, quo tu indicis ieiunia, nudas
 I n Tyberi stabit. casus, medicis ne leuarit
 A egrum, ex praecipiti mater delira necabit
 I n gelida fixum ripa, febrimq; reducet.
 Q uo ne malo mentem concussa? timore deorum.

Hæc mihi Stertinius sapientum octauus amico
 A rma dedit. post hac ne compellarer inultus,
 D ixerit insanum qui me, totidem audiet, atque
 R espicere ignoto discet pendentia tergo.
 H o. Stoice post damnum sic uendas omnia pluris,
 Q ua me stultitia (quoniam non est genus unum)
 I nsanire putas? ego nam uideor mihi sanus.
 D a. Quid? caput abscissum demens cū portat Agave
 G nati infelices sibi tum furiosa uidetur.
 H o. Stultum me fateor (liceat concedere ueris)

A tq; etiam insanum, tantum hoc ediffere, quo me
 A egrotare putes animi uitio. Da. accipe, primum
 A edificas, hoc est longos imitaris, ab imo
 A d summum totus moduli bipedalis, et idem
 C orpore maiorem rides Turbonis in armis
 S piritum, et incessum. qui ridiculus minus illo?
 A n quodcunq; facit Mecœnas, te quoq; uerum est,
 T anto dissimulem, et tanto certare minorem?
 Absentis rancæ pullis uituli pede pressis,
 V nus ubi effugit, matri denarrat, ut ingens
 B ellua cognatos eliserit, illa rogare,
 Q uantâ ne? nû tandem, se inflans, sic magna fuisset
 M aior dimidio? num tanto? cum magis, atque
 S e magis inflaret, non, si te ruperis, inquit,
 P ar eris. hæc à te non multum abludit imago.
 A dde poemata nunc, hoc est oleum adde camino,
 Q uæ si quis sanus fecit, sanus facis et tu?
 N on dico horrendam rabiem (iam desine) cultum
 M aio rem censu. Ho. teneas Damasippe tuus te,
 M ille puellarum, puerorum mille furores.
 D um maior tandem parcas insane minori.

SATYRA. IIII.

Nde, et quo Catus? Ca. nō ē mihi tēpus Auēti
 ¶ Ponere signa nouis præceptis, qualia uicunt
 Pythagorâ, Anytiq; reū, doctūq; Plātona.
 Ho. Peccatum fateor, cum te sic tempore leuo
 I nterpellarim, sed des ueniam bonus oro.
 Q uod si iteraderit tibi nunc aliquid, repetes mox.
 S iue est naturæ hoc, siue artis, mirus utroque.
 Ca. Quin id erat curæ, quo pacto cuncta tenerem,

V t pote
 Ho. E de
 Ca. Ipse m
 Longa
 V t fuit m
 P onere, na
 C aule sub
 D ulcor. irr
 S i ne spect
 N e gillina
 D octus era
 H oc tenet
 N atura est
 A effates per
 F inier, am
 A ufidius fi
 M endose, qu
 N il nisi lene
 P volueris
 M ugius, et
 E t lapach
 I ubricat na
 S ed non or
 M urice bar
 O streas c
 P ectinib
 N ec sibi ca
 N i prius
 N ec satis
 I gnarum
 L angui

Vt pote res tenuers, tenui sermone peractas.

Ho. E de hois nomen, simul an Romanus an hospes.

Ca. Ipse memor præcepta canam. coelabitur autor.

Longa quibus facies ouis erit, illa memento,
Vt suæ melioris, et ut magis alba rotundis
Ponere, nanq; marem cohibent callosa uitellum.

Caule suburbano, qui sicis creuit in agris

Dulcior. irriguo nil est elutius horto.

Si uespertinus subito te oppresserit hospes,

Ne gallina malum responset dura palato,

Doctus eris uinam misto mersare falerno.

Hoc teneram faciet. pratensibus optima fungis

Natura est, aliis male creditur. ille salubrens

Aestates peraget, qui nigris prandia moris

Finiet, ante grauem quæ legerit arbore solem.

Aufidius forti miscebat mella falerno

Mendose, quoniam uacuis committere uenis,

Nil nisi lene decet. leni præcordia nullo

Prolueris melius. si dura morabitur aluus,

Mugilus, et uiles pellent obstantia conchæ,

Et lapathi breuis herba, sed albo non sine coo.

Lubrica nascentes implent conchyliæ lunæ.

Sed non omne mare est generosæ fertile testæ.

Muricæ baiano melior lucrina Peloris.

Ostrea Circæis. Miseno oriuntur Echini.

Pectinibus patulis iactat se molle Tarentum.

Nec sibi coenarum, qui uis temere arroget artem;

Ni prius exacta tenui ratione saporum.

Nec satis est cara piscens auertere mensa,

Ignarum quibus est ius aptius, et quibus assis

Languidus in cubitum iam se coniuna reponet.

ii iil

Vmber, et iligna nutritus glande, rotundas
 Curuat aper lancers carnem uitantis inertem.
 Nam laurens malus est uluis, et arundine pinguis.
 Vinea summittit capreas non semper eduleis.
 Fœcundi leporis sapiens sectabitur armos.

Piscibus, atq; auibus, quæ natura, et foret ætas,
 Ante meum nulli patuit quæsitæ palatum.
 Sunt quorum ingenium noua tantum crustula promit.
 Nequaquam satis in re una consumere curam.
 Vt si quis solum hoc mala ne sint uina labore,
 Quali perfundat piscers securus oliuo.
 Massica si cœlo supponas uina freno,
 Nocturna, siquid crassi est, tenuabitur aura,
 Et decedet odor neruis inimicus, at illa
 Integrum perdunt lino uitiata saporem.

Surentina uaser, qui miscet fœcæ falerna
 Vina, columbino linum bene colligit ouo,
 Quatenus ima petit, uoluens aliena uitellus.
 Tostis marcentem squillis recreabis, et a fra
 Potorem coctæ nam lactuca innatat acri
 Post uinum stomacho, perna magis, ac magis hillis,
 Flagitat in morsus refici, quin omnia malit,
 Quæcunq; immundis feruent allata popinis.

Est operæ pretium duplices pernoscere iuris
 Naturam. simplex e dulci constat oliuo,
 Quod pingui miscere nero, muriaq; decebit,
 Non alia, quam quæ byzantia putruit orca.
 Hoc ubi confusum sectis inferbuit herbis,
 Coryaoq; croco sparsum stetit, in super addes
 Pressa uena franae, quod bacari misit oliuæ.
 Pitensis cedunt pomis tyburtia succo,

Nam facie præstant uenacula conuenit ollis.
 Rectius albanam fumo duraueris unam.
 Hanc ego cum malis, ego fecem primus, et alec,
 Primus et inueni piper album, cum sale nigro
 Incretum, puris circumposuisse catillis.
 Immane est uitium, dare millia terna macello,
 Angustoq; uagos pisces urgere catino.

Magna mouent stomacho fastidia, seu puer unctis
 Tractauit calicem manibus, dum furta ligurit,
 Siue grauis ueteri crateræ limus adhæsit.
 Vilibus in scopis, in mappis, in scobe, quantus
 Consistit sumptus? neglectis flagitium ingens.
 Ten' lapides uarios lutulenta radere palma,
 Et tyrias dare circum illota toralia uestes,
 Oblitum quanto curam, sumptumq; minorem
 Hæc habeant, tanto reprimi iustus illis,
 Quæ, nisi diuitibus nequeunt contingere mensis?

Ho. Docte Cati per amicitiam, diuosq; rogatus
 Ducere me auditum, perges quocunq; memento.
 Nam quamuis referas memori mihi pectore cuncta,
 Non tamen interpres tantundem inuenis. adde
 Vultum, habitumq; hominis, quem tu uidisse beatus
 Non magnipendis, quia contigit, at mihi cura
 Non mediocris inest, fontis ut adire remotos,
 Atq; haurire queam uitæ præcepta beatæ.

SATYRA. V. Ulysses.

Oc quoq; Tiresia præter narrata petenti
 h Responde, quibus amissas reperare quæ res
 Artibus, atq; modis. quid rides? Ti. iã ne dolo
 Nō satis est Ithacæ reuelli, patriosq; penates

ii ii

A spicere? **VL.** o nulli quidquam mentite, uides ut
N udus, inopsq; domum redeam te uate, neq; illic,
A ut apotheca proas intacta est, aut pecus, atqui
E t genus, et uirtus, nisi cum re, uilior alga est.
Ti. Quando pauperiem missis ambagibus horres,
A cipe, qua ratione queas ditescere. turdus,
S iue aliud priuum dabitur tibi, deuolet illuc,
R es ubi magna nitet domino sene, dulcia poma,
E t quoscunq; feret cultus tibi fundus honores,
A nte larem gustet uenerabilior lare diues,
Q ui quamuis periurus erit, sine gente, cruentus
S anguine fraterno, fugitiuus, ne tamen illi
T u comes exterior, si postulet, ire recuses.
VL. Vis ne tegā spurco Damæ latus? haud ita Troiæ
M e gessi certans semper melioribus. **Ti.** ergo
P auper eris. **VL.** fortem hoc animū tolerare iubebo,
E t quondam maiora tuli. tu protinus, unde
D iuitias, ærisq; ruam, dic augur, acernos.
Ti. Dixi equidem, et dico. captes astutus ubiq;
T estamenta senum. neu si uaser unus, et alter
I nsidiatorum præroso fugerit hamo,
A ut spem deponas, aut artem illus sus omittas.
M agna, minor ue foro si res certabitur olim,
V inet uter locuples sine gnatis, improbus ultro
C um meliorem audax uocet in ius, illius esto
D efensor. fama auem, causâq; priorem
S perne, domi si gnatus erit, fecundâ ue coniux.
Q uinte puta, aut Publi (gaudent prænominē molles
A uriculæ) tibi me uirtus tua fecit amicum,
I us anceps noui. causas defendere possum.
E ripiet quibus oculos citius mihi, quàm te

C ontem
 N e quid
 P ellicu
 P ersta
 I n fante
 F urius
 N on me
 I nquit
 P lures
 S i cui pr
 P raelar
 C elibis
 A rrepe
 H eres, et
 I n uacua
 Q uis fiam
 A bouere
 S ic tam
 C era uel
 V elon per
 S criba
 C aptat
 VL Nam
 Ti O La
 D iminar
 VL Qui
 Ti Tem
 D emiss
 M agna
 F ilia
 T um q

C ontemptū cāssa nuca pauperet. hāc mea cura est,
N e quid tu perdas, neu sis iocus. ire domum, atq;
P elliculam curare iube. sis cognitor ipse.
P erstā, atq; obdura. seu rubra canicula findet
I nfantis statuas, seu pingui tentus omaso
F urius hybernas cana nūe conspuet alpers.
N on ne uides? aliquis cubito stantem prope tangens
I nquiet, ut patiens, ut amicus aptus, ut acer.
P lures annabunt thunni, et cetaria crescent.
S i cui præterea ualidus male filius in re
P ræclara sublatus aletur, ne manifestum
C ælibis obsequium audet te, leniter in spem
A rrepe officiosus, ut et scribare secundus
H æres, et si quis casus puerum egerit horreo,
I n uacuum uenias. perraro hāc alea fallit.
Q ui testamentum tradet tibi cunq; legendum,
A bnuere, et tabulas a te remouere memento,
S ic tamen, ut limis rapias, quid prima secundo
C era uelit uersu. solum, multis ne cohæres
V eloci percurrere oculo. plerunq; recoctus
S criba ex Quique uiro coruum deludet hiantem,
C aptatorq; dabit risus Nasica Corano.
V l. Num furis? an prudēs ludis me, obscura canēdo?
T i. O Laertiade quidquid dicam, aut erit, aut non.
D iuinare etenim magnus mihi donat A pollo.
V l. Quid tamen ista uelit sibi fabula, si licet cede.
T i. Tempore quo iuuenis parthus horrendus ab alto
D emissum genus A enea, tellure, mariq;
M agnus erit, forti nubet procera Corano
F ilia Nasicae metuentis reddere soldum.
T um gener hoc faciet, tabulas socero dabit, atq;

Vt legat, orabit. multum Nasica Negatas

A capiet tandem, et tacitus leget, inuenietq;

Nil sibi legatum, præter plorare, suisq;

Illud ad hæc iubeo, mulier si forte dolosa,

Libertus ue senem delirum temperet, illis

A credas socius, laudes, lauderis ut absens.

A diuinat hoc quoq; sed uincit longe prius ipsum

Ex pugnare caput. scribet mala carmina uecors,

Laudato. scortator erit, caue te roget, ultro

Penelopen facilis potiori trade. Vl. putas ne,

Perduca poterit tam frugi, tamq; pudica?

Ti. Quam nequiere proci recto depellere cursu,

Venit enim magnum donandi parca iuuentus,

Nec tantum ueneris quantum studiosa culinae,

Sic tibi Penelope frugi est, quæ si semel uno

De sene gustarit tecum partita lucellum,

Vt canis à corio nunquam absterrebitur uncto.

Me sene quod, dicā, factū est. Anus improba Thebis

Ex testamento sic est elata. cadauer

Vinctum oleo largo nudis humeris tulit hæres,

Salicet elabi si posset mortua, credo,

Quod nimium institerat uiuenti. cautus adito.

Neu desis operæ, ne ue immoderatus abundes.

Difficilem, et morosum offendet garrulus. ultro

Non etiam sileas. Dauid sis cornicus, atque

Sites capite obliquo, multum similis metuenti.

Obsequio grassare, mone, si increbuit aura,

Cautus uti uelet carum caput. extrahe turba

Oppositis humeris, aurem substringe loquaci.

Impertunus amat laudari. donec ohe iam

Ad cælum manibus sublatis dixerit, urge, et

Crescentem tumidis infla sermonibus utrem.

Cum te seruitio longo, curaq; leuaret,

Est certum uigilans, quartæ sit partis Ulysses

Audis hæres. ergo nunc Dama sodalis

Nusquam est. unde mihi tam fortem, tamq; fidelem

Sparge subinde, et si paulū potes, illacrymare, est

Gaudia prodentem uultum celare. Sepulchrum

Commissum arbitrio sine sordibus extrue. funus

Egregie factum laudet uicinia. si quis

Fortē coheredum senior male tussiet, huic tu

Dic, ex parte tua seu fundi, siue domus sit

Emptor, gaudentem nummo te addicere. sed me

Imperiosa trahit Proserpina. uiue, Ualeq;

SATYRA .VI.

Hoc erat in uotis, modus agri, nō ita magnus

Hortus, ubi et tecto uicinus iugis aquæ fons,

Est paulum syluæ super his foret. auctius, atque

Dimelius fecere. bene est. nihil amplius oro

Maiā nate, nisi ut propria hæc mihi munera faxis,

Si neq; maiorem feci ratione mala rem,

Nec sum facturus uitio, culpā ue minorem.

Si ueneror stultus nihil horum, O si angulus ille

Proximus accedat, qui nunc deformat agellum.

O si urnam argenti fors qua mihi monstret, ut illi

Thesauro inuento, qui mercenarius agrum

Illum ipsum mercatus arauit, diues amico

Hercule. si quod adest, gratū inuat, hac prece te oro

Pingue pecus domino facias, et cætera, præter

Ingenium, utq; soles, custos mihi maximus adsis

Ergo ubi me in mōteris, et in arcem ex urbe remouē,

Quid prius illustrem satyris, Musa q; pedestri?
 Nec mala me ambitio perdit, nec plumbeus Auster,
 Autumnus q; grauis, libitinae questus acerbæ.
 Matutine pater, seu Iane, Libentius audis,
 Vnde homines operum primos, uitæ q; labores
 Instituant (sic Dis placitum) tu carminis esto
 Principum. Romæ sponso rem me rapis, eia
 Ne prior officio quisquam respondeat, urge,
 Siue Aquilo radit terras, seu Bruma nivalem
 Interiore diem gyro trahit, ire necesse est.
 Post modo, quod mi obsit clare, certum q; locuto,
 Luctandum in turba, facienda iniuria tardis.

Quid uis insane, et quas res agis? improbus urget
 Iratis precibus, tu pulses omne, quod obstat,
 Ad Mecænatem memori si mente recurras.
 Hoc iuuat, et melli est, non mentiar. at simul atras
 Ventum est Aesquillas, aliena negocia centum
 Per caput, et circa saliunt latus. ante secundam
 Roscius orabat sibi adesses ad puteal cras.
 De re communi scribæ, magna, atq; nouatæ
 Orabant hodie meminisses Quinte reuerti,
 Imprimat his cura Mecænas signa tabellis
 Dixeris. experiar. si uis, potes addit, et instat.

Septimus octauo propior iam sugerit annus,
 Ex quo Mecænas me cœpit habere suorum
 In numero, duntaxat ad hoc, quem tollere reda
 Vellet iter faciens, et cui concedere nugis.
 Hoc genus. Hora quota est? thrax est Gallina syro par?
 Matutina parum cautos iam frigora mordent?
 Et quæ rimosa bene deponuntur in aure.
 Per totum hoc tempus subiectior in diem, et horam

I nuidi
 L uferat
 Frigid
 Quicunq
 S are, de
 N unqua
 S emper
 S iquidq
 P redia
 I urant
 S alice eg
 Perdita
 O rui, qua
 N uic me
 D uere so
 O quando
 V ncti sat
 O noctes
 A ne late
 P asco lib
 S iorae ma
 L egibus
 P ocula
 S ermo
 N ec male
 P eritine
 DIVIT
 Quid me
 E t que
 C erui
 E xte

I nuidiæ, noster ludos spectauerat, unda
L uferat in campo, fortunæ filius omnes.

Frigidus a rostris manat per compita rumor.

Quicumq; obuius est, me consulit, o bene (nam te
S are, deos quoniam propius contingis, oportet)
N unquid de Dacis audisti? nil equidem. Vt tu
S emper eris derisor ad omnes. Di exagitent me,
S i quidquã. Quid? militibus promissa Triquetra
P rædia Cæsar, an est Itala tellure daturus?
I urantem me scire nihil mirantur, ut unum
S alicet egregii mortalem, alti; silenti.

Perditur hæc inter misero lux, non sine uotis.

O rus, quando ego te aspiciam? quandoq; licebit,
N unc ueterum libris, nunc somno, et inertibus horis
D ucere sollicitæ iocunda obliuia uitæ?
O quando faba Pythagoræ cognata, simulq;
V ncta satis pingui ponentur oluscula lardo?
O noctes, cœnæq; Deum, quibus ipse, mei;q;
A nte larem proprium uescor, uernasq; prociæ
P asco libatis dapibus, prout cuique libido est.
S iat inæquales calices conuina solutus
L egbus insanis, seu quis capit acria fortis
P ocula, seu modicis humescit lætius. ergo
S ermo oritur, non de uillis, domib; ue alienis,
N ec male. necne Lepos saltet, sed quod magis ad nos
P ertinet, et nescire malum est, agamus, utrum ne
DIVITIIS homines, an sint uirtute beati,
Q uid ue ad amicitias, usus, rectum ne trahat nos.
E t quæ sit natura boni, sumnumq; quid eius.
C eruius hæc inter uicinus garrit anilex
E x re fabellas, si quis nam laudat Arelli

Sollicitas ignarus oper, sic inapit. **O**lim
Rusticus urbanum murem mus paupere fertur
Accepisse cauo, ueterem uetus hospes amicum,
Asper, et attentus quæsit, ut tamen arctum
Solueret hospitis animum, quid multa? neq; ille
Sepositi ciceris, nec longæ inuidit auenæ,
Aridum et ore ferens acinum, semesq; lardi
Frusta dedit, cupiens uaria fastidia cœna
Vincere tangentis male singula dente superbo,
Cum pater ipse domus palea porrectus in horna
Esset ador, loliumq; dapis meliora relinquens.
 Tandē Urbanus adhūc, qd te iuuat inquit amice
Prærupti nemoris patientem uiuere dorso?
Vis tu homines, urbemq; feris præponere syluis?
Carpe uiam (mihi crede) comes, terrestria quando
Mortales animas uiuunt sortita, neq; ulla est,
AUT MAGNO, aut paruo leti fuga, quo bene circa
Cum licet in rebus iocundis uiue beatus.
VIVE memor, quam sis æui breuis. hæc ubi dicta
Agrestrum pepulere, domo leuis exilit. inde
Ambo propositum peragunt iter, urbis auentes
Mœnia nocturni subrepere, iamq; tenebat
Nox medium cœli spatium, cum ponit uterque
In locuplete domo uestigia, rubro ubi cocco
Tincta super lectos canderet uestis eburnos,
Multaq; de magna superessent ferula cœna,
Quæ procul extructis incrant hesternæ canistris.
Ergo ubi purpurea porrectum in ueste locauit
Agrestrum, ueluti suauentus cursitat hospes,
Continuatq; dapes, necnon VERNALITER ipsis
Fungitur officiis præambens omne, quod affert.

I lle cuban
 R ebus agat
 V aluarum
 C urrare pe
 E xanimes
 P et formis
 E st opus ha
 I uas ab in
 S A
 Andu
 i Pau
 nus,
 M ancipium d
 V iuitale pua
 (Quando im
 Da Pars home
 P roposum, p
 I nardum pr
 C uenitibus d
 V ixit in equa
 A edibus ex
 M undior ex
 I am machin
 V iuere, ver
 Scitua V
 C onducit ar
 M itteret in
 C onductus
 I n uitis, p
 Qui iam

Ille cubans gaudet mutata sorte, bonisq;
Rebus agit lætum conuiuiam, cum subito ingens
Valuarum strepitus lectis excussit utrumque.
Currere per totum pauidi conclauē, magisq;
Exanimes trepidare simul domus alta molossis
Personuit canibus. tum rusticus, haud mihi uita
Est opus hac, ait, et ualeas. me sylua, canusq;
Tutus ab insidiis tenui solabitur eruo.

SATYRA. VII. Dauid seruus.

Andudū ausculto, et cupiēs tibi dicere seruus
 i Pauca reformido. Ho. Dauid' ne? Da. ita. Da-
 uid, amicum

Mancipium domino, et frugi, quod sit satis, hoc est,
Vt uitale putes. Ho. age, libertate Decembri,
 (Quando ita maiores uoluerunt) utere, narra.
Da. Pars hominum uitis gaudet constanter, et urget
Propositum, pars multa natat, modo recta capeffens,
Interdum prauis obnoxia. Sæpe notatus
Cum tribus anellis, modo leua Priscus inani
Vixit inæqualis, clauum ut mutaret in horas,
Aedibus ex magnis subito se conderet, unde
Mundior exiret uix libertinus honeste.
Iam mæchus Roma, iam mallet doctus Athenis
Viuere, Vertumnis, quot quot sunt, natus iniquis.
 Scurra Volanerijs, postquam illi iusta chiragra
Contudit articulos, qui pro se tolleret, atque
Mitteret in pyrgum talos mercede diurna
Conductum pauit. quanto constantior idem
In uitis, tanto leuius miser. acrior ille,
 Qui iam contento, iam laxo fune laborat.

Ho. Nō dices hodie quorū sum hęc tā putida tendant
 Furcifer? Da. ad te inq̃. Ho. quo pacto pessime? Da. la
 F ortunam, et mores antiquæ plebis, et idem (udas
 S iquis ad illa Deus subito te agat, usque recuses,
 A ut quia non sentis, quod clamas, rectius esse,
 A ut quia non firmus rectum defendis, et hæres,
 N equidquam cœno cupiens euellere plantam.
 R omæ rus optas, absentem rusticus urbem
 T ollis ad astra leuis. sin usquam es forte uocatus
 A d cœnam, laudas securum holus, ac uelut usque
 V ictus eas, ita te felicem dicis, amasq̃;
 Q uod nusquam tibi sit potandum. iusserit ad se
 M ecœnas serum sub lumina prima uenire
 C onuinam, nemon' oleum feret ocyus? Hęc quis
 A udit, cum magno blateras clamore, fugisq̃.
 M iluius, et scurræ tibi non referenda precati
 D iscedunt. Ho. etenim fateor, me dixerit ille
 D uci uentre leuem, na sum nidore supinor
 I mbecillus, iners, sim quid uis, adde popino.
 Da. Tu cum sis, quod ego, et fortassis nequior, ultro
 I nsectere uelut melior, uerbisq̃ decoris
 O buoluas uitium, quid si me stultior ipse
 Q uingentis empto drachmis deprenderis? aufer
 M e uultu terrere, manum, stomachumq̃; teneto,
 D um quæ, Crispini docuit me ianitor, edo.
 Te coniunx aliena capit. meretricula Dauium.
 P ecant uter nostrum cruce dignius? acris ubi me
 N atura incendit, sub clara nuda lucerna
 Q uæcunque excepit turgentis uerbera caudæ
 C lunibus, aut agitauit equum lascina supinum,
 D imittit neque famosum, neque sollicitum, ne

Ditior

D itior, da
 Tu cum
 R omanoq̃
 T urpis, o
 N on es qu
 A lterante
 Q uid re
 A uitorat
 Quo te den
 C ontracta
 M atronæ
 I n corrup
 Non habim
 Cum te fer
 Ibis sub
 C ommitter
 E nsticre
 Q ueres, q
 P ossis o to
 Cum seme
 Nō sum
 P rætereo
 I am naq̃
 T u ne m
 T ot, tam
 I mpossi
 Adde
 S iue na
 V ictor
 T u, m
 D uerit

Ditior, aut formæ melioris meiat eodem.

Tu cum proiectis insignibus, anulo equestri,
Romanoq; habitu prodix ex iudice **D**ama
Turpis, odoratum caput obscurante lacerna,
Non es quod simulas. metuens induceris, atque
Altercante libidinibus tremis ossa pauore.

Quid refert uri uirgis, ferroq; necari?
Auctoratus eas? an turpi clausus in arca,
Quo te demisit peccati conscia herilis
Contractum, genibus tangas caput? est ne marito
Matronæ peccantis in ambos iusta potestas?
In corruptorem uel iustior. illa tamen se
Non habitu, mutat uel loco, peccat uel superne,
Cum te formidet mulier, neque credat amanti,
Ibis sub furcam prudens, dominoq; furenti,
Committes rem omnē, et uitam, et cū corpore famā.
Euasti? credo, metues, doctusq; cauebis.
Quæres, quando iterum paueas, iterumq; perire
Possis. o toties seruus, quæ bellua ruptis
Cum semel effugit, reddit se praua catenis?
Nō sum mæchus ais. neq; ego **H**ercule fur, ubi uasa
Prætereo sapiens argentea. tolle periculum
Iam uaga profiliet frenis natura remotis.
Tū ne mihi dominus? rerum imperiis, hominumq;
Tot, tantisq; minor, quem ter uindicta, quaterq;
Imposita haud unquam misera formidine priuet?
Adde supradictis, quod non leuius ualeat. nam
Sive uicarius est, qui seruo paret, uti mos
Vester ait, seu conseruus, tibi quid sum ego? nempe
Tu, mihi qui imperitas, aliis seruis miser, atque
Duceris, ut neruis alienis mobile lignum.

H· Quis nā igitur liber· D· sapiens, sibi q̄ i periosus,
Quē neq; pauperies, neq; mors, neq; uincula terrēt.
Respondere cupidinibus, contemnere honores
Fortis, et in seipso totus teres, atque rotundus,
Externi nequid ualeat per leue morari.
In quem manca ruit semper fortuna· potes'ne
Ex his, ut proprium quid noscere? quinq; talenta
Poscat te mulier, uexat, foribusq; repulsum
Perfundit gelida· rursum uocat· Eripe turpi
Colla· iugo, liber· liber sum, dic age· non quis.
 Urget enim dominus mentem non lenis, et acris
Subiecat lasso stimulos, uersatq; negantem.
 Vel cum pausiaca torpes insane tabella,
Qui peccas minus, atq; ego? cum Fului, Rutubæq;
Aut Placideiani contento poplite miror
Praelia rubrica picta, aut carbone, uelut si
Reuera pugnent, feriant, uitentq; mouentes
Arma uiri? nequam, et cessator Datus· at ipse
Subtilis ueterum iudex, et callidus audis.
Nil ego, si ducor libo fumante· tibi ingens
Virtus, atq; animus coenis responsat opimis.
 Obsequium uentris mihi perniciosius est cur?
Tergo plector enim· qui tu impunitior? illa,
Quæ paruo sumi nequeunt, obsonia captas.
Nempe inamarescunt epulae sine fine petita.
Illusiq; pedes uitio sum ferre recusant
Corpus· An hic peccat sub noctem, qui puer unam
Furtiua mutat strigili? qui praedia uendit,
Nil seruile gula parens habet? Adde, quod idem
Non horam tecum esse potes, non otia recte
Ponere, teq; ipsum uitas fugitiuus, ut erro,

I am nā
 F rustra
 H· Vn mo
 D· Ant i fa
 N i rapis,

S
 T
 N
 D
 I n nita fa
 Quæ prim
 Fun· In p
 Capus, ne
 R apula, l
 P eruellu
 His ubi
 G ausape p
 S ublegit
 P offet coe
 C um fact
 C eoba m
 Hic her
 T e mag
 D iuitas
 F undan
 Fun· Sum
 S i merr
 V ibidia
 N omer
 R idia

I am uino quærens, iam somno fallere curam
F rustra, nam comes atra premit, sequiturq; fugacē.
H . Vñ mihi lapidē . D . quorsū ē opus . H . uñ sagittas?
D . Aut īsanit homo, aut uersus facit . H . ocyus hinc te
N ī rapis, ac ædes opera agro nona Sabino.

SATYRA . VIII . Ad Fundanium .

T Nasidieni inuit te cœna beati?
N ā mihi quærētī cōuinā, dictus here illic
 De medio potare die . Fun . Sic ut mihi nunq;
I n uita fuerit melius . Ho . Da, si graue non est,
Q uæ prima iratum uentrem placauerit esca .
F un . In primis Lucanus aper, leni fuit austro
C aptus, ut aiebat cœnæ pater, ac rīa circum
R apula, lactucæ, radices, qualia lassum
P eruellunt stomachum, si ser, alec, fœcula coa .
H is ubi sublatis, puer alte cinctus, acernam
G ausape purpureo mensam perterсит, et alter
S ublegit quodcunq; iaceret inutile, quodq;
P osset cœnantes offendere, ut Attica uirgo
C um sacris Cereris . procedit fuscus Hydaspes
C ecuba uina ferens, Alcon chium maris experts .
H ic herus, albanum Mecœnas, siue falernum
T e magis appositis delectat, habemus utrunq;
D iuitias miseras . Ho . Siquis cœnantibus unā
F undani pulchre fuerit tibi, nosse laboro .
F un . Summus ego, et prope me uiscus turinus, et īfra,
S i memini, Varius, cum Seruilio Balatrone
V ibidius . Quos Mecœnas adduxerat umbras,
N omentanus erat super ipsum, Porcius īfra,
R idiculus totas simul obsorbere placentas .

N omentanus ad hoc, qui, siquid forte lateret,
I ndice monstraret digito. nam cætera turba,
N os inquam, cœnamus auers, conchyliâ, pisces
L onge dissimilem noto celantia succum.
V t uel continuo patuit, cum passeris, atque
I nguſtata mihi porrexerit ilia rhombi.

Post hoc me docuit Melimella rubere minorem
A d lunam delecta. Quid hoc intersit, ab ipso
A udieris melius. tum Vibidius Balatroni,
N os nisi damnose bibimus, moriemur inulti.
E t calices poscunt maiores. Vertere pallor
T um Parochi faciem nil sic metuentis, ut acris
P otores, uel quod maledicunt liberius, uel
F eruida quod subtile exsurdant uina palatum.

Inuertunt Aliphanis uinaria tota
V ibidius, Balatroq; secutis omnibus imis.
C onuiuæ lecti nihilum nocuere lagenis.

Affertur squillas inter Murena natantes
I n patina porrecta. Sub hoc herus hæc grauida iqt
C apta est, deterior post partum carne futura.

His mistum ius est oleo, quod prima Venaſtri
P reſſit cella, garo de ſuctis piſcis Iberi,
V ino quinquenni, uerum citra mare nato,
D um coquitur, cocto chium ſic conuenit, ut non
H oc magis ullum aliud, pipere albo, non ſine aceto,
Q uod Methymnæam uitio mutauerat unam.

Erucas uirides, inulas ego primus amaras
M onſtraui incoquere, illutos Cotillus Echinos,
V t melius muria q̃ teſta marina remittat.

Interea ſuſpenſa graueis aulæa ruinas
I n patinam ſecere trahentia pulueris atri,

Quantu
 Nos ma
 S enſima
 Filius in
 Finis, ni
 Tolleret
 Te Deu
 Humanis
 Vix pot
 Hæc eſt a
 Reſponſu
 Tene, ut
 Sollicitud
 Ne male
 P reanct
 Adde hoc
 Vt modo
 Sed conu
 Aduerſe
 Naſſida
 Commod
 Et ſolea
 S tridere
 Hor. Nu
 Redde
 Quarit
 Quod ſi
 R idetur
 Naſſidie
 E men
 Ma a Cor

Quantum non Aquilo campanis excitat agris.
Nos maius ueriti. postquam nihil esse pericli
Sensimus, erigimur. Rursus posito capite, ut si
Filius immaturus obisset, flere. Quis esset
Finis, ni sapiens sic Nomentanus amicum
Tolleret? Heu fortuna, quis est crudelior in nos
Te Deus? ut semper gaudes illudere rebus
Humanis. Varius mappa comescere risum
Vix poterat. Balatro suspendens omnia naso,
Hæc est conditio uiuendi aiebat, eoq;
Responsura tuo nunquam est par fama labori.
Tene, ut ego accipiar laute, torquerier omni
Sollicitudine districtum? ne panis adustus,
Ne male conditum ius apponatur? ut omnes
Præcincti recte pueri, comptiq; ministrent?
Adde hos præterea casus, aulæ aruent si,
Vt modo, si patinam pede lapsus frangat Agaso.
Sed conuiuatoris, uti ducis, ingenium res
Aduersæ nudare solent, celare secundæ.
Nasidienus ad hæc. tibi Di, quæcunq; preceris,
Commoda dent, ita uir bonus es, conuiuiaq; comis.
Et soleas poscit. tum in lecto quoque uideres
Stridere secreta diuisos aure su surros.
Hor. Nullos his mallet ludos spectasse, sed illa
Redde age, quæ deinceps risi sti. Fund. Vibidius dū
Quærit de pueris, num sit quoq; fracta lagæna,
Quod sibi poscenti non dentur pocula, dumq;
Ridetur fictis rerum Balatrone secundo,
Nasidienne redis mutatæ frontis, ut arte
Emendaturus fortunam. deinde secuti
Mæzonomo pueri magno discerpta ferentes

Membra grauis sparsi sale multo, non sine farre,
 Pinguibus et fici pastum iecur anseris albi,
 Et leporum auulsos, ut multo suauius, armos,
 Quam si cum lumbis quis edat. tum pectore adusto
 Vidimus et merulas poni, et sine clune palumbes.
 Suauis res, si non caussas narraret earum, et
 Naturas dominus, quem nos sic fugimus ulti,
 Vt nihil omnino gustaremus, uelut illis
 Canidia afflasset peior serpentibus afris.

FINIS.

VENETIIS APVD ALDVM ROMA-
 NVM MENSE MARTIO. M. D. IX.

ALDVS .M. R.

Iussu, mandato ue Ill. P. S. Q. V. Nobilis. Litera-
 tor. Plebeie. Impressor. Mercator. Mercenarie quis-
 quis es, Id genus Characteres Decennium ne attingito.
 Libros huiusmodi literulis excusos neu ipres-
 sito, ne ue uendito. Siquis huiusce iussionis ergo.
 aduersus ierit, fecerit ue, poenas statutas
 pendito, eaq; Magistratus. Or-
 phanotrophii. Delato-
 ris sunt.

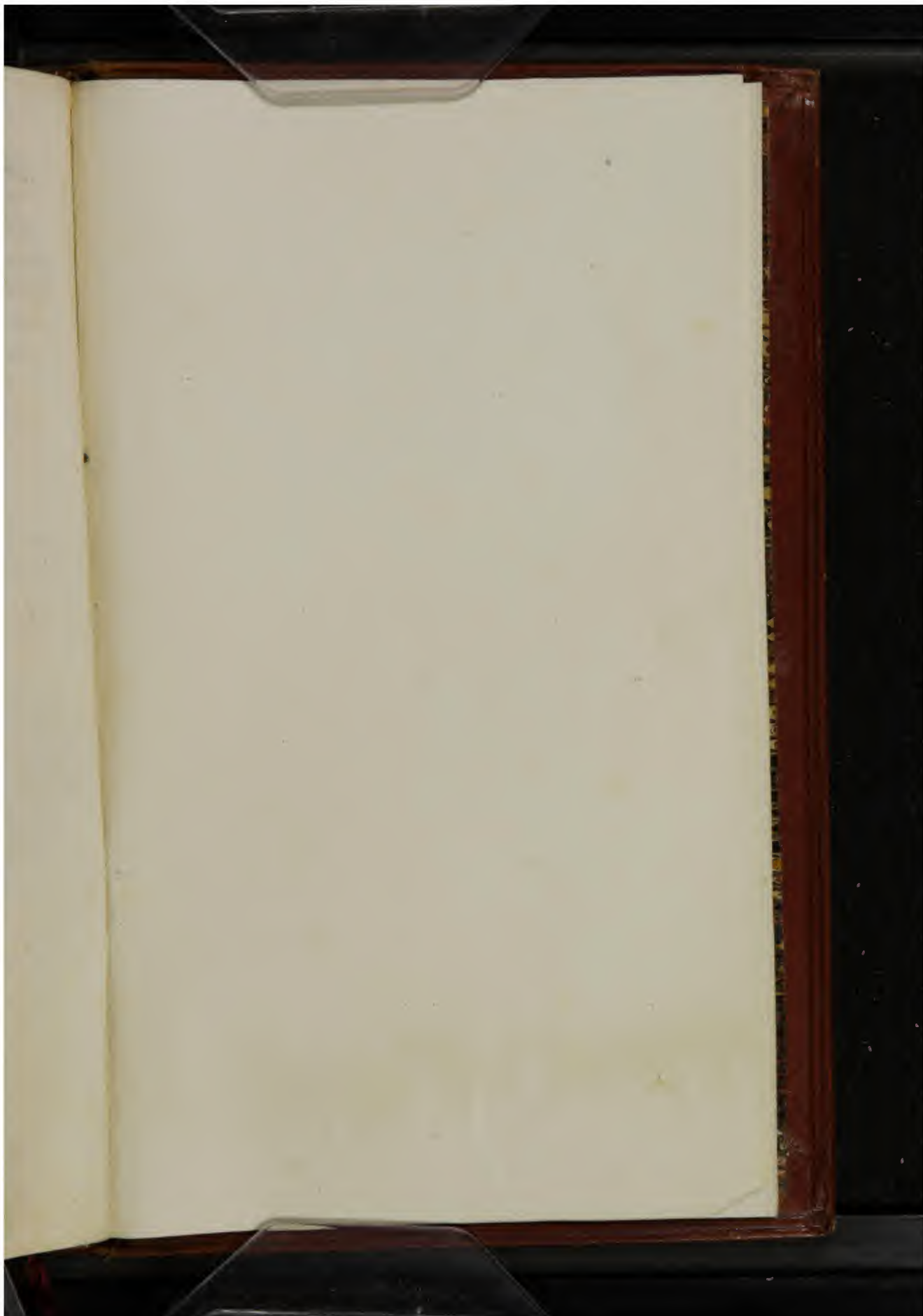
Surve,
lbi,
rmos,
re adufo
alumbes.
m, et
s uln,
ig.

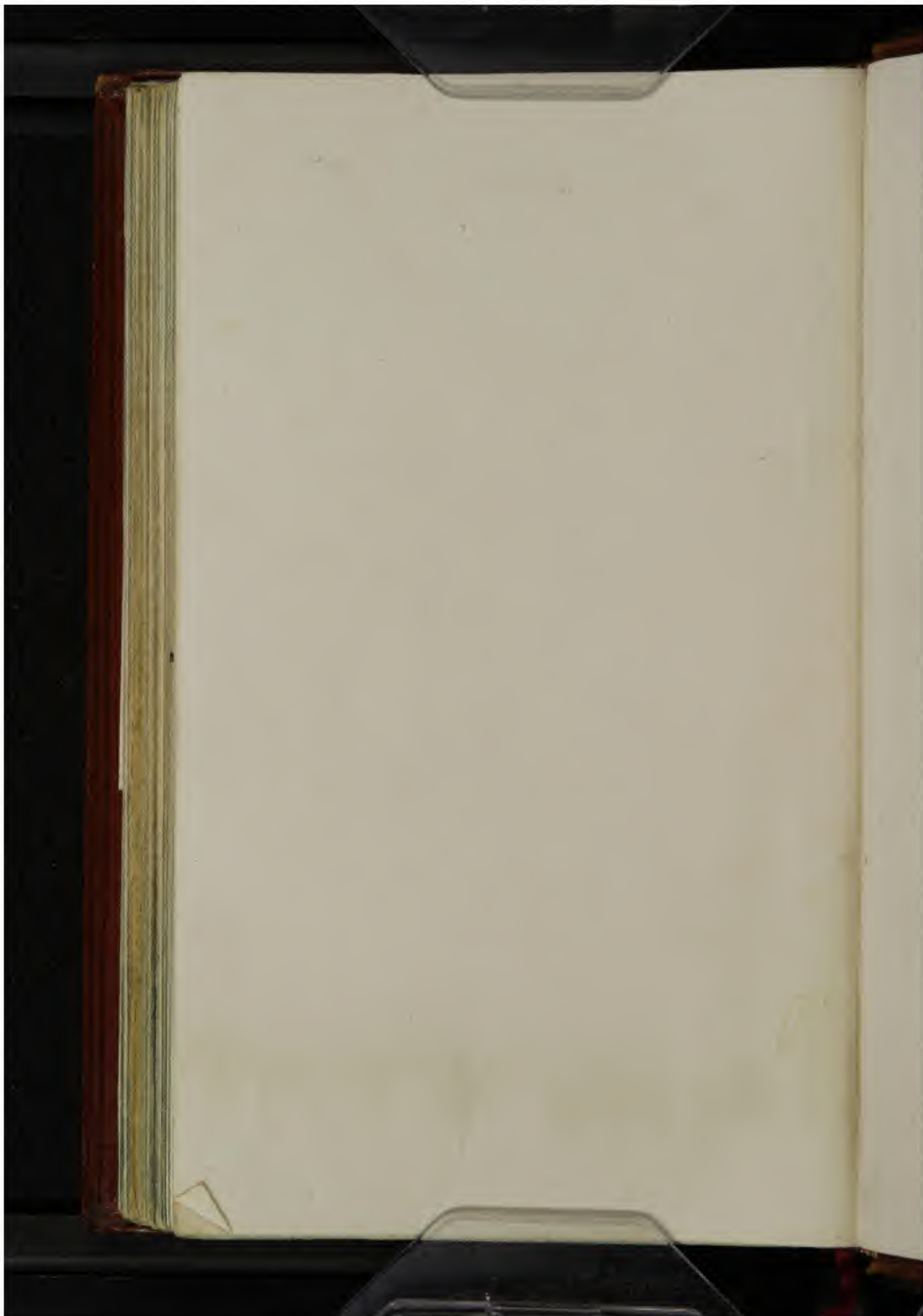
M. ROMA.
M.D.IX.

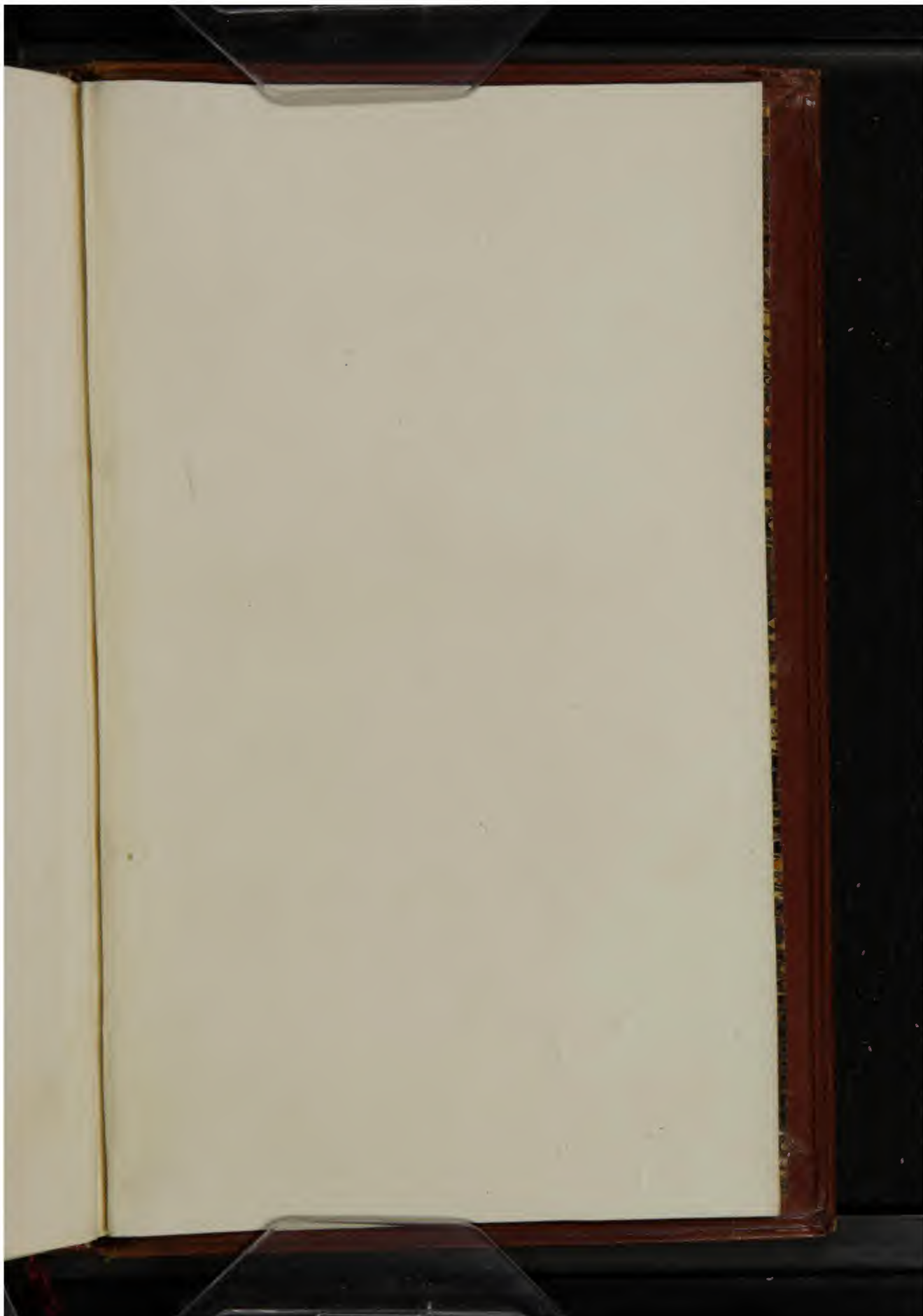
R.

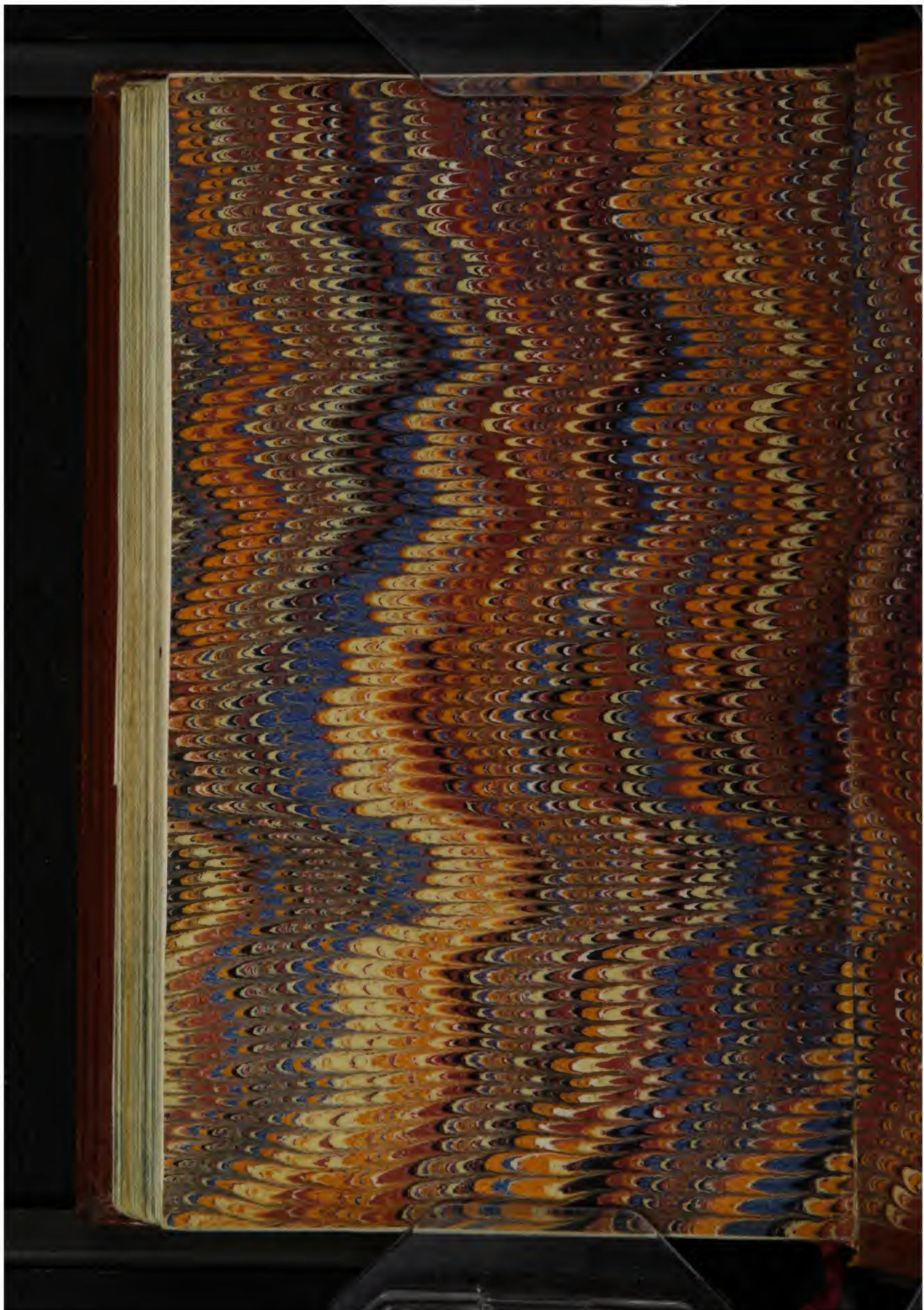
obils. Littra.
eternarie quif-
minum ne amn-
x. casos nem ipref
inffionis ergo.
at furtivas
Or-
p-

241.92500

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.9

